അഞ്ജലി തീർത്ഥം | Author : Achu Raj

എന്റെ കുരുതിമലക്കാവ് , ആരാണ് തെറ്റുക്കാർ എന്ന കഥകൾക്ക് നിങ്ങൾ നൽകിയ വിലയേറിയ പ്രോത്സാഹനങ്ങളാണ് എന്നെ വീണ്ടും എഴുതാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്...

മുന്നേയുള്ള രണ്ടു കഥകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പരീക്ഷണമാണ് ഈ കഥ.. എത്രത്തോളം ശേരിയാകുമെന്നത് അറിയില്ല.... തീരെ പരിചിതമല്ലാത്ത ഒരു മേഖലയിലേക്കുള്ള ചുവടുവെപ്പാണ് ...എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ വിലയേറിയ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും നിർദേശങ്ങൾക്കും വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നു...

"ചേട്ടാ പൊന്നാരം കുന്നിലേക്ക് പോകണം"

"പൊന്നാരം കുന്നെന്നു പറയുമ്പോൾ ദൂരം കുറേയുണ്ട് മാത്രമല്ല മടക്കം കാലിയടിച്ച് വരേണ്ടി വരും അതൊരു കുഗ്രാമമാണ് അറനൂറു രൂപയാകും"

"അത് കുഴപ്പമില്ല "

"എന്നാ കയറിക്കോ"

പാലക്കാട് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നും ആ ഓട്ടോ ഹരിയും കൊണ്ട് പതിയെ റോഡിലേക്ക് കടന്നു...

ആശ്വാസത്തിന്റെ നെടുവീർപ്പിട്ടുകൊണ്ട് ഹരി ആ ഓട്ടോയുടെ പിൻ സീറ്റിൽ ചാരിയിരുന്നു...

ആദ്യമാണ് ഹരി കേരളത്തിൽ പക്ഷെ തീർത്തും ആദ്യം എന്ന് പറയാൻ ആകില്ല ഹരി ജനിച്ചതും ഒന്നര വയസു വരെ വളർന്നതും ഇവിടെ പൊന്നാരം കുന്നിലാണ...

പാലക്കാട് നിന്നും കുറച്ചകലെ ഗ്രാമീണതയുടെ വസന്തത്തിൽ നാഗരീകതയുടെ വരവറിയാതെ പച്ചപ്പും സൌന്ദര്യവും ഉള്ള നാട് അതാണ് പൊന്നരകുന്നു....

ഹരി ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത് വിമാനം ഇറങ്ങിയത് അങ്ങ് നെടുംബാശേരിയിലാണ് അവിടെ നിന്നും വഴി അറിയാതെ എങ്ങനോക്കെയോ ട്രെയിൻ പിടിച്ചു പാലക്കടെത്തി...

അവിടെ വന്നു ഓട്ടോ പലതു ചോദിച്ചെങ്കിലും ആരും വരാൻ തയ്യാറല്ല ദൂരം കൂടുതലും മടക്കം വരുമ്പോൾ കാലി വരണം എന്നത് തന്നെയാണ് എല്ലാവരുടെയു,പ്രശ്നം...

ഇയാളെങ്കിലും സമ്മതിച്ചല്ലോ ഹരിക്ക് ആശ്വാസമായി.. അവൻ പുറത്തെ കാഴ്ചകളിലേക്ക് കണ്ണും നട്ടു ഇരുന്നു...

ഉച്ച സമയം ആയതിനലാവം എങ്ങും അധികം ആളുകൾ ഇല്ല... വാഹനങ്ങളും പൊതുവേ കുറവാണു... അങ്ങിങ്ങായി ചില കടകൾ മറ്റുള്ളവയെല്ലാം ഉച്ച ഭക്ഷണത്തിനായി അടച്ചിരിക്കുന്നു..

ഓട്ടോ ആ നഗരത്തെ താണ്ടി കൊണ്ട് പാഞ്ഞു പോയി.. ഹരിയുടെ ചിന്തകൾ അല്പം പുറകോട്ടും...

ഹരി എന്ന ഹരി പ്രസാദ് പേരുകേട്ട മുല്ലശ്ശേരി തറവാട്ടിലെ പ്രസാദ് മേനോന്റെ ഏക് മകനാണ്... പ്രസാദ് മേനോൻ ഇപ്പോൾ കുടുംബ സമേതം അമേരിക്കയിലാണ് അവിടെ വലിയ ബിസിനെസ്സ് ആണു പ്രസാദിന്... ഹരിക്ക് ഒരു അനിയത്തി കൂടി ഉണ്ട് ഹർഷ... ഹരിക്ക് പ്രായം ഇരുപത്താറും അനിയത്തിക്ക് ഇരുപത്തി രണ്ടും...ഹരിയുടെ അമ്മ ഹെമലെത അമേരിക്കയിലെ ഒരു ഇന്റർ നാഷണൽ സ്കൂൾ ടീച്ചർ ആണു...

സന്തുഷ്ട കുടുംബം... പണ്ട് ഇവിടെ നിന്നും പ്രസാദും കുടുംബവും അമേരിക്കയിലേക്ക് പാലായനം ചെയുമ്പോൾ ഹരിക്ക് ഒന്നര വയസു മാത്രമാണ് പ്രായം നാട്ടിൽ തന്നെ കണക്കില്ലാത്ത സ്വത്തു

ഉണ്ടായിട്ടും അമേരിക്ക എന്ന നാഗരീകത പ്രസാദിനെയും കുടുംബത്തെയും അവിടെ പിടിച്ചു നിർത്തി...

നേരത്തെ അച്ഛനമ്മമാർ മരിച്ചുപ്പോയ പ്രസാദിന് കുടുംബം എന്ന് പറയാൻ അങ്ങനെ ആരും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല,,,,, അതുകൊണ്ട് തന്നെ അകന്ന ബന്ധത്തിൽ ഉള്ള കുറച്ചു ബന്ധുക്കൾ മാത്രമാണ് അവനു കൂട്ടായി ഉണ്ടായിരുന്നത്.. ആ നന്ദിയും കടപ്പാടും കൊണ്ട് അമേരിക്കയിലേക്ക് പോയ സമയത്ത് ആ മൂന്നു ജെഷ്ടാനിയന്മാർക്ക് പ്രസാദ് തന്റെ നാട്ടിലെ തറവാട്ടിൽ താമസിക്കാൻ അനുവാദം കൊടുത്തതും അളവറ്റ സ്വത്തുക്കൾ നോക്കി നടത്താനുള്ള അധികാരം ഏൽപ്പിച്ചതും..

അങ്ങോട്ടേക്കാണ് ഹരിയുടെ ഇപ്പോളത്തെ യാത്ര... അമരിക്കയിൽ സോഫ്റ്റ് വെയർ എഞ്ചിനീയറിംഗ് കഴിഞ്ഞു അല്ലറ ചില്ലറ ജോലികളും അല്പം കൂട്ട് കെട്ടുമായി ജീവിച്ചു പോന്ന ഹരിക്ക് പക്ഷെ അച്ഛന്റെ ഈ തീരുമാനും തീർ ബോധിച്ചില്ല..

ഒന്നാമത്തെ കാര്യം അമേരിക്ക പോലെ ഒരു മായ നഗരം വിട്ടു ഇന്ത്യ പോലുള്ള ഒരു വികസ്വര രാജ്യത്തേക്കുള്ള വരവ് അതിനേക്കാൾ ഉപരി ഒരു മാസം നില്ക്കാൻ പോകുന്നത് പട്ടണത്തിന്റെ ചൂടും ചൂരും എത്താത്ത ഒരു ഉൾനാടൻ ഗ്രാമത്തിൽ ,,,

എന്ത് ചെയ്യാം അച്ഛനെ അനുസരിക്കാതെ വേറെ വഴിയില്ലല്ലോ...തറവാട്ടിൽ ആരൊക്കെയാണ് എന്തൊക്കെയാണ് അവരെ ഒക്കെ എന്തു വിളിക്കണം എന്നതെല്ലാം അവനു അവ്യക്തമാണ്....

അമ്മ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത അറിവലാതെ അവരെ ഒന്ന് കണ്ടു പരിചയം പോലും അവനില്ല... പിന്നെ ജനസ്‌തലമല്ലേ അവിടുള്ള അമ്പലത്തിൽ ഉരുളി കമഴ്ത്തിയാണ് താൻ ജനിച്ചത് ആ അമ്പലത്തിൽ കുളിച്ചു തൊഴൽ അമ്മയുടെ ഇമോഷണൽ ബ്ലാക്ക് മെയിലിംഗ് കൂടി ആയപ്പോൾ പെട്ടിയുമെടുത്ത് വിട്ടതാണ്..

താൻ വരുന്ന കാര്യം വിളിച്ച പറഞ്ഞതാണ് അച്ഛൻ പക്ഷെ തറവാട്ടിൽ നിന്നും ആരെയും കണ്ടില്ല എയർപോർട്ടിൽ അതുകൊണ്ടാണ് താൻ ഇപ്പോൾ ഈ ഓട്ടോയിൽ ഇരിക്കേണ്ടി വന്നത്....

പെട്ടന്ന് വലിയൊരു കല്ലിൽ തട്ടി വണ്ടി ഒന്നുലഞ്ഞു... ഹരി സ്വപനത്തിൽ നിന്നും..

“എന്താ ചേട്ടാ എന്ത് പറ്റി:

ഹരി ആകാംക്ഷയോടെ ഓട്ടോ ഡ്രൈവറോട് ചോദിച്ചു..

“എന്ത് പറ്റാൻ അറിയത്തിലെ എന്താ സംഭവിച്ചെന്നു പിന്നെ എന്നെ ഒരു പുതിയ ചോദ്യം”

കണ്ണാടിയിൽ കൂടി ഹരിയെ നോക്കികൊണ്ട് അയാൾ അത് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഒന്നും മനസിലാകാത്തവനെപ്പോലെ ഹരി ഇരിക്കുന്നത് കണ്ട ഓട്ടോ ഡ്രൈവർ വണ്ടി അൽപ്പം സൈഡിൽ ആയി ചാരി നിർത്തി

“അല്ല മോൻ എവിടുന്ന കേരളത്തിൽ ആദ്യമായാണ് എന്നത് ആ ഇരിപ്പ് കണ്ടപ്പോൾ മനസിലായി”

വളരെ അലോസരമായ അയാളുടെ ചോദ്യം കേട്ട ഹരി ശെരിക്കും അത്ഭുതപെട്ടു ഇയാൾക്കെങ്ങനെ മനസിലായി ഞാൻ കേരളത്തിൽ ആദ്യമായാണെന്ന്..

“അതെ ചേട്ടാ ഞാൻ ഇവിടെ ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ ആദ്യമാ... ഞാൻ അങ്ങ് അമേരിക്കയിന്നു വരുവ ഇവിടെ ജന്മ നാട്ടിലേക്ക് പോകുവാണു ഞാൻ”

ഹരിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട ഓട്ടോ ഡ്രൈവർ കൗതുക പൂർവ്വം അവനെ നോക്കി... കൊള്ളാം അമേരിക്കകാരൻ... ഓട്ടോ ഡ്രൈവറുടെ കണ്ണു വലുതാകുന്നത് കണ്ട ഹരിക്ക് ചിരി വന്നു..

“അല്ല ചേട്ടന് എങ്ങനെ മനസിലായി ഞാൻ കേരളത്തിൽ ആദ്യമായാണ് എന്നത്?”

കൗതുകപൂർവ്വം ഹരി അത് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഓട്ടോ ഡ്രൈവർ വണ്ടി വീണ്ടും മുന്നോട്ടു എടുത്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു

“മോനെ കേരളത്തിലെ ആളുകൾക്ക് ഈ കുഴിയിലും കുണ്ടിലും ചാടിയുള്ള സവാരിയാണ് ശീലം അത് പരിചയമില്ലാത്തവർ മാത്രവേ മോൻ ചോദിച്ചപ്പോലെ ചോദിക്കുകയുള്ളൂ... അലാത്തവർ ഇപ്പോൾ ഭരിക്കുന്ന സർക്കാരിനെ കുറ്റം പറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കും”

ഡ്രൈവർ അത് പറഞ്ഞു ചിരിച്ചപ്പോൾ ഹരിയും കൂടെ ചിരിച്ചു... അവരുടെ യാത്ര വീണ്ടും തുടർന്നു...

ഒരു അന്യ നാട്ടുക്കാരനെ കാണുമ്പോൾ മലയാളിയുടെ പതിവ് ശൈലി ആയ മറ്റുള്ളവരെ കുറിച്ച് കുറ്റം പറയലും സ്വന്തം പ്രാരാപ്തങ്ങളുടെ കേട്ടഴിച്ചുവിടലും എല്ലാം ഹരിക്ക് ആദ്യത്തെ അനുഭവങ്ങൾ ആയിരുന്നു...

ഓട്ടോ കാരന്റെ വിശേഷങ്ങൾ കേട്ടുകൊണ്ട് ഹരി ഇരുന്നു .. ഓട്ടോ ഒരു ഗ്രാമ പ്രേദേശത്തെക്ക് എത്തി... ചെറിയ വീതി കുറഞ്ഞ റോഡ് ഇരു വശങ്ങളിലുമായി നിറയെ വയൽ ... ചെറിയ വഴിയിലൂടെ അൽപ്പം കൂടി ഓടിയ ഓട്ടോ ആളൊഴിഞ്ഞ ഒരു ചെറിയ ചായ കടക്കു മുനിൽ എത്തി നിന്നു,,,

“മോനെ ഇതാണ് പൊന്നാരം കുന്നു ഇനി എങ്ങോട്ടാണ് പോകേണ്ടത്”

ഹരിക്കും അത് നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല..അവൻ അത് ഓട്ടോ ഡ്രൈവറോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ ഇറങ്ങി ആ ചായ കടയുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു...

“ചേട്ടാ ഇവിടെ ഈ മുല്ലശ്ശേരി തറവാട് എവിടെയാണ്”?

മെലിഞ്ഞുണങ്ങി കൈലി മുണ്ടും ഒരു വെളുത്ത ബനിയനും ചുമലിൽ ഒരു കീറിയ തോർത്ത്, ഇട്ടുകൊണ്ട് ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥ വിളിചോതുന്ന ആ ചായ കടക്കാരൻ അയാൾക്ക് മറുപടി പറയാൻ എന്നവണ്ണം കടയിൽ നിന്നും പുറത്തേക്കു വന്നു...

ഹരി ഓട്ടോയിൽ തന്നെ ഇരിക്കുകയാണ്...

“നടന്നു പോകാൻ ആണെങ്കിൽ ദാ ആ പാടവരമ്പിലൂടെ അഞ്ചു മിനിറ്റു നടന്നാൽ മതി അല്ല വണ്ടിക്കു പോകണമെങ്കിൽ അൽപ്പം കൂടി മുന്നോട്ടു പോയാൽ വലതു വശത്തേക്ക് ഒരു ചെറിയ വഴി കാണാം അത് നേരെ ചെല്ലുന്നത് തറവാട്ടിലെക്കാ... ആരാ എവിടുന്നാ?”

ചായ് കടക്കാരന്റെ ചോദ്യം വന്നു...അതിനു മറുപടി പറയാനായി ഒരുങ്ങുമ്പോൾ അയാളുടെ ഫോൺ ബെല്ലടിച്ചു...

“ഹലോ,,, ഹലോ ഹാ പറയെടി... ആണോ ശെരി ശെരി നീ വേഗം ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോയിക്കോ ഞാൻ ഉടനെ എത്താം”

ഡ്രൈവറുടെ ഫോൺ സംഭാഷണം കേട്ട ഹരി ഓട്ടോയിൽ നിന്നിറങ്ങി...ഹരിയെ കണ്ട ചായ കടക്കാരൻ മുഖ പരിചയം എന്ന വസ്തുത മനസിൽ ഓർത്തുകൊണ്ട് ഹരിയെ തന്നെ നോക്കി...

“എന്താ ചേട്ടാ എന്ത് പറ്റി?”

വിഷമത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഓട്ടോ ഡ്രൈവറോട് ഹരി ചോദിച്ചു...

“മോനെ എന്റെ ഭാര്യയാണ് വിളിച്ചത് മോളെ സ്കൂളിൽ നിന്നും തലക്കറങ്ങി ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ട് പോയി എന്ന് പറഞ്ഞു ഫോൺ വന്നുന്നു...തറവാട്ടിലേക്കുള്ള വഴി കുറച്ചു കൂടെ ഉണ്ട് പക്ഷെ”

അയാളുടെ നിസാഹയാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കിയ ഹരി അയാളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു..

“ചേട്ടൻ പൊയ്ക്കൊള്ളും ഇവിടെ നിന്നും നടക്കാനുള്ള ദൂരമല്ലേ ഉള്ളു ഞാൻ നടന്നു പോകാം ചേട്ടൻ വേഗം ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോകാൻ നോക്കു”

തന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും ആയിരം രൂപ അയാൾക്ക് നേരെ നീട്ടികൊണ്ട് ഹരി പറഞ്ഞു..

“അയ്യോ കുഞ്ഞേ ചില്ലറ ഇല്ലാലോ ബാക്കി തരാൻ”

“ചേട്ടൻ വച്ചോളു ഞാൻ ഇനി പാലക്കാട് വരുമ്പോൾ ബാക്കി മേടിക്കാം ഇപ്പോൾ ഇതുകൊണ്ട് ചേട്ടന് ആവശ്യം ഉണ്ട് “

ഹരി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാളുടെ കൈകളിൽ ആ കാഷ് ഏൽപ്പിക്കുമ്പോൾ ഹരിയുടെ നല്ല മനസിനെ നന്ദിയോടെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് അയാളുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു...

വേഗത്തിൽ തന്നെ ഓട്ടോ എടുത്തു അയാൾ പോകുന്നതും നോക്കി ഹരി നിന്നു...

“അല്ല ആരാ എവിടുന്നാ “

ചായ കടക്കാരന്റെ ചോദ്യം ഹരിയെ ചിന്തകളിൽ നിന്നും ഉണർത്തി...

“ഞാൻ ഹരി ഇവിടെ മുല്ലശ്ശേരി തറവാട്ടിലേക്ക് വന്നതാണ്...പ്രസാദ് മേനോന്റെ മകനാണ്”

അത്രയും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോളെക്കും തോളിൽ ഇട്ട തോർത്ത് അരയിൽ കെട്ടി ആദിത്യ ഭാവത്തിനു അടിമയുടെ കൂപ്പു കൈ എന്ന മട്ടിൽ ചായ കടക്കാരൻ നിന്നു..

“അയ്യോ മേനോൻ സാറിന്റെ മകനാണോ വരുന്നെന്നു കേട്ടിരുന്നു പക്ഷെ ഓട്ടോയിൽ വന്നതുകൊണ്ടാണ് ആരാണ് എന്ന് ചോദിച്ചത്... ഞാൻ നാണു ഈ കടയൊക്കെ മോന്റെ അച്ഛന്റെ വകയാണ് അദ്ധേഹത്തിന്റെ കാരുണ്യമാണ് ഞാനും എന്റെ കുടുംബവും”

അയാൾ നിറകണ്ണുകളോടെ അത് പറയുമ്പോൾ തന്റെ പിതാവിന്റെ വിശാല മനസിനെ ഹരി സന്തോഷപൂർവ്വം സ്മരിച്ചു

“അല്ല കുഞ്ഞിനപ്പോൾ കാർ ... കാര്യസ്ഥൻ കൃഷ്ണനെ തറവാട്ടിന്നു അങ്ങോട്ടയചിരുന്നല്ലോ?”

സംശയത്തോടെ ആലോചനാഭാവത്തിൽനാണു പറഞ്ഞു..

“ഞാൻ ആരെയും കണ്ടില്ല.... ഞാനിവിടെ ആദ്യമാണ് എങ്ങനോക്കെയോ ഇത്രയും എത്തി..”

അൽപ്പം നീരസതോടെയാണ് ഹരി അത് പറഞ്ഞത്... മോൻ ഒന്ന് കൊണ്ടും പേടിക്കണ്ട നീ അവിടെ ചെന്നിരങ്ങുന്നതുമുതൽ നിന്റെ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം നോക്കാൻ ഒരു പാട് പെരുണ്ടാകുന്നു പോരുന്നതിനു മുന്നേ അച്ഛൻ പറഞ്ഞതാ എന്നിട്ട് ഇപ്പോളോ ഹരി സ്വയം മനസിൽ ചോദിച്ചു..

“ഹാ കൃഷ്ണനെ അങ്ങോട്ട് വിട്ടപ്പോളെ ഞാനിത് പ്രേതീക്ഷിച്ചതാ... ഒരു കാര്യ വിവരവും ഇല്ലാത്ത ഒരു കാര്യസ്ഥനാ കുഞ്ഞേ അത്... സാരമില്ല എന്നായാലും കുഞ്ഞിങ്ങു വന്നല്ലോ വരൂ ഞാൻ തറവാട്ടിലാക്കാം”

ഹരിയുടെ കൈയിൽ നിന്നും ബാഗ് വാങ്ങിക്കുമ്പോൾ അത് തടഞ്ഞു കൊണ്ട് വഴി മാത്രംപറഞ്ഞാൽ മതി ഞാൻ പൊയ്ക്കോളാം എന്ന് പറഞ്ഞു ഹരി ബാഗ് തിരികെ വാങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ നാണു വളരെ അധികം വിനയഭാവത്തോടെ പറഞ്ഞു..

“ആഹാ നല്ല കഥയായി ഞങ്ങളുടെ മേനേൻ സാറിന്റെ മകൻ വന്നിട്ട് തറവാട് വരെ ആക്കാതെ ഞാൻ ഇവിടെ നിൽക്കെ... കുഞ്ഞേ ഈ കാണുന്നതെല്ലാം കുഞ്ഞിന്റെ അച്ചന്റെ കാരുണ്യമാണ് അങ്ങനെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന് ഞാൻ ഇതുവരെ ഒന്നും തിരികെ നൽകിയിട്ടില്ല കുഞ്ഞു വരൂ”

വീണ്ടും കണ്ണുകളിൽ കണ്ണീർ പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് ഹരിയുടെ കൈയിൽ നിന്നും ബാഗ് വാങ്ങി നാണു മുന്നിൽ നടക്കുമ്പോൾ ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ നിഷകളങ്ക മനസിനെ ഹരി സന്തോഷപൂർവ്വം നോക്കി..

റോഡിൽ നിന്നും അൽപ്പം താഴെയായുള്ള പാടവരമ്പിലൂടെ ഹരി നാണുവിനൊപ്പം നടന്നു... തെന്നി വീഴാതെ സൂക്ഷിക്കണം എന്ന നാണുവിന്റെ ഉപദേശം ഹരി ശിരസാ വഹിച്ചു...

ഉച്ചവെയിൽ അൽപ്പം താഴ്ന്നു നിൽക്കുന്നു... പച്ചപ്പ് വിരിച്ചു നിൽക്കുന്ന കണ്ണെത്താ ദൂരത്തെ വയലിന്റെ ഭംഗി.... കിളികൾ കല പില കൂട്ടി പറന്നു നടക്കുന്നു...

എങ്ങും ഗ്രാമീണതയുടെ ഗന്ധം... പ്രകൃതിയുടെ ശാലീനത.. ഹരിക്ക് എല്ലാം ഇഷ്ട്ടമായി.. ഇങ്ങോട്ട് വരുമ്പോൾ ഉള്ള ഹരിയുടെ മനസു ഇതെല്ലം കണ്ടപ്പോൾ മുഷിപ്പിൽ നിന്നും സന്തോഷത്തിലേക്ക് വഴിമാറി നിന്നു...

അൽപ്പം കൂടി മുന്നോട്ടു നടന്നു കഴിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നിന്നുകൊണ്ട് നാണു പറഞ്ഞു..

“ദാ ആ കാണുന്നതാണ് തറവാട്.... ഈ വയലെല്ലാം മേനോൻ സാറിന്റെയാ... കുറെ എല്ലാം പാട്ടത്തിനു കൊടുത്തേക്കാ... വേറെയും ഉണ്ട് ... മരത്തടി മിൽ...പൈസയൊക്കെ കടം കൊടുക്കുന്ന എന്തോ ഒരു സ്ഥാപനമില്ലേ അത്”

ഫിനാൻസ് കമ്പനി ആണു നാണു ഉദ്ദേശിച്ചത് എന്ന് ഹരിക്ക് മനസിലായി... നാട്ടിലെ സ്വത്തു വിവരങ്ങളൊന്നും ഹരിക്ക് അറിയില്ല അവനിതുവരെ അതൊന്നും അച്ഛനോട് ചോദിച്ചിട്ടില്ല..

നാണു കൈ ചൂണ്ടിയിടതെക്ക് ഹരി നോക്കി.. വലിയൊരു പടികെട്ടും അതികത്തു കൂടി കാണുന്ന പ്രതാപം വിളിച്ചോതുന്ന വലിയൊരു കൊട്ടാര സമാനമായ് തറവാടും..

പടിപ്പുരയുടെ വലതു വശത്തെ തൂണിൽ മുല്ലശ്ശേരി എന്നെഴുതി വച്ചിരിക്കുന്നത് പടിക്കെട്ടുകൾ കയറി അകത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഹരി വായിച്ചു..

പടിക്കെട്ടുകൾ പിന്നിട്ടു ഹരി നാണുവിന് പിന്നിലായി മുല്ലശ്ശേരി തറവാടിന്റെ മുറ്റത്തേക് പ്രവേശിച്ചു....

തന്റെ ജനമസ്ഥലം ഹരി മനസിൽ ഓർത്തു... അതല്ലങ്കിലും ഏതു നാട്ടിൽ വളർന്നാലും സ്വന്തം ജനനസ്ഥലം എല്ലാ ആളുകളുടെയും മനസിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ആ പേരറിയാത്ത വികാരം അതിന്റെ വേലിയേറ്റങ്ങൾ ഹരിയിലുമുണ്ടായി ...

വലിയ തറവാടാണ് മുല്ലശ്ശേരി... എങ്ങും വളർന്നു നിൽക്കുന്ന വലിയ വലിയ മരങ്ങൾ ആ തറവാട്ടിൽ എന്നും ഏതു വെയിലിലും തണലേകി...

മുറ്റം നിറയെ ചെടികളും മറ്റും ധാരാളം ഉണ്ട്.. അങ്ങിങ്ങായി ചിതറി കിടക്കുന്ന വെളുത്ത ചെറിയ ഇതളുകളോട് കൂടിയ പൂക്കൾ...അതിനടുത്തായി ഉള്ള ഒരു ഷെഡ് അത് അടച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്..

ഹരിക്കെലാം പുതുമ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു..

“നാരായണൻ നായരെ”

നാണുവിന്റെ നീട്ടിയുള്ള വിളി ഹരിയുടെ കാൽപനിക കാലത്തേക്കുള്ള യാത്ര താൽകാലികമായി അവസാനിപ്പിച്ചു..

നാണുവിന്റെ വിളി കേട്ട് രണ്ടു ആൺ വർഗ്ഗവും ഒരു പെൺ വർഗവും പൂമുഖത്തേക്ക് വന്നു.... അവർ ഹരിയെ നോക്കി..

“ഈശ്വരാ എന്റെ കുഞ്ഞിങ്ങേത്തിയോ “

സ്നേഹത്തോടെ ഉള്ള ആ സ്ത്രീ ശബ്‌ദം വേഗത്തിൽ ഹരിയുടെ അടുത്തേക്ക് പാഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ അവർക്ക് പിറകിലായി വന്ന പുരുഷ കേസരികളെയും കണ്ട ഹരി അന്തം വിട്ടു നിന്നു... ആരൊക്കെ എന്തൊക്കെ എന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ഹരിയുടെ മനസിൽ ഉയർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു....

“നല്ല കാര്യസ്ഥനേയ കുഞ്ഞിനെ കൂട്ടാൻ അയച്ചത്.... കുഞ്ഞു വളരെ കഷ്ട്ടപ്പെട്ടാണ് ഇവിടെ വരെ വന്നത്... കടയുടെ മുന്നിൽ ഓട്ടോയിൽ വന്നിറങ്ങി ഡ്രൈവർ വഴി ചോദിച്ചപോഴാണ എനിക്ക് മനസിലായത്...”

നാണു താൻ ചെയ്ത കാര്യം എന്തോ വലിയ ഗമയിൽ തന്നെ പറഞ്ഞു..

“അയ്യോ എന്റെ കുഞ്ഞു ഓട്ടോരിക്ഷയിലാണോ വന്നത്... പാവം ... നിങ്ങളോട് അപ്പോളെ ഞാൻ പറഞ്ഞതാ കുഞ്ഞിനെ കൂട്ടാൻ എയർ പോർട്ടിലേക്ക് പോകാൻ ഇപ്പോൾ കണ്ടില്ലേ”

ഹരിയുടെ തലമുടിയിൽ തഴുകികൊണ്ട് അവന്റെ കൈകൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു അൽപ്പം ദേഷ്യഭാവത്തിൽ പുറകിൽ നിന്ന പുരുഷ കേസരികളോട് അത് പറയുമ്പോൾ അവരുടെ മുഖം അൽപ്പം ഭയത്തിലേക്ക് വീണു..

“അതിപ്പോ നമ്മൾ അറിഞ്ഞില്ലല്ലോ ആ കൃഷ്ണൻ ഇങ്ങനെ കാണിക്കുമെന്നു അല്ല എന്നിട്ട് അയാളിപ്പോൾ എവിടാണാവോ “

ആദ്യ പുരുഷ കേസരിയുടെ ശബ്‌ദം വന്നു...

“ഓ ഇനി അയാളെ അന്വേഷിക്കാത്ത കുറവേ ഉള്ളു.... മോനെ എന്താ ഇങ്ങനെ നിൽക്കുന്നെ ബാ അകത്തേക്ക് വാ... മോന് ഞങ്ങളെയൊന്നും പരിചയം കാണില്ല എന്നറിയാം ഞാൻ പറഞ്ഞു തരാം”

തല അൽപ്പാൽപ്പം നിരച്ച ഒരു നാലപതിനോട് അടുത്ത് പ്രായം വരുന്ന സെറ്റ് സാരിയുടുത്തു ചന്ദന കുറിയും ചാർത്തി തനിക്കരികിൽ നിൽക്കുന്ന ആ സ്ത്രീയെ ഹരി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് നോക്കി നിന്നു....

നല്ലൊരു അന്താളിപ്പും എല്ലാവരേം ഒരുമിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ ഉള്ള അകാക്ഷയും പരിഭ്രമവും എല്ലാം പിടി കൂടിയ ഒരു അവസ്ഥയിലാണ് ഹരി നിൽക്കുന്നത്...

“ഞാൻ മോന്റെ വല്ല്യമായി... ശാരദ... ഇത് മോന്റെ വല്ല്യമ്മാവനാ നാരായണൻ”

തനിക്കടുത്തു നിന്നും കാര്യസ്ഥനെ കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ച ആളെ ചൂണ്ടി കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവർ അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ വീണ്ടും ഒരു ചിരി മാത്രമാണ് ഹരിയിൽ ഉണ്ടായത്...

“ഹാ ഇത് മോന്റെ ചെറിയ അമ്മാവൻ മോൻ ചെറിയച്ച എന്ന് വിളിച്ചോ ...പേര് ബാലൻ ... “

ശാരദയുടെ ഇൻട്രോടക്ഷൻ എല്ലാം കേട്ട് ഹരി നിന്നു...അച്ഛനും അമ്മയും പറഞ്ഞുള്ള കേട്ടറിവ് മാത്രമാണ് അവനുള്ളത്...

“എന്റെ ശാരധെ പരിച്ചയ്പ്പെടലോക്കെ അകത്തു കയറിട്ടാകാലോ കുഞ്ഞു കുറെ ദൂരം യാത്ര ചെയ്തു വരുവല്ലേ അവന് ആദ്യം കുടിക്കനെന്ത്കിലും കൊടുക്ക”

നാരായണൻ ആയിരുന്നു അത് പറഞ്ഞത്...ബാലനും അത് ശരി വച്ചപ്പോൾ നാണുവിന്റെ കൈയിൽ നിന്നും ബാഗ് വാങ്ങികൊണ്ട് ശാരദ ഹരിയുടെ കൈ പിടിച്ചുകൊണ്ടു അകത്തേക്ക് നടന്നു....

ഹരി പൂമുഖത്തേക്ക് കയറിയപ്പോൾ മറ്റു രണ്ടു പേർ അവിടെ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു...

“ഹാ ഇത് സുമലത ബാലന്റെ ഭാര്യയാ... ഹാ അത് അഞ്ജലി... ഇവരുടെ നടുക്കുള്ള അമ്മാവന്റെ ഭാര്യ നമ്മുടെ രാജന്റെ..”

അഞ്ജലിയുടെ പേര് പറയുമ്പോൾ ആരുടെയൊക്കെയോ ഇഷ്ട്ടമില്ലാത്ത മുഖഭാവങ്ങൾ ഹരി ശ്രദ്ധിച്ചു...

സുമലതെയെ നോക്കിയാ ഹരിയുടെ സകലമാന നാടികളിലും കാമം അരചെത്തി....

ചെറിയ കണ്ണുകളും ചുവന്ന ചുണ്ടുകളും വിടർന്ന പുരികങ്ങളും ശരീരത്തിൽ ഭാരം പോലെ കൊണ്ട് നടക്കുന്ന വലിയ മുലകളും നിതംബവും എല്ലാം പല മധാമ മാരുടെയും ശരീര സൗന്ദര്യം വേണ്ടുവോളം ആസ്വദിച്ചിട്ടുള്ള ഹരിക്ക് ഇളക്കം ശ്രഷ്ട്ടിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്ന ആ കാഴ്ച...

സുമലത ഹരിയുടെ നോട്ടത്തെ എതിരേൽക്കാൻ കഴിയാത്ത പോലെ തല താഴ്ത്തിയപ്പോൾ താൻ നിൽക്കുന്നത് കുടുംബ വീട്ടിലാണ് എന്നാ ഭോധ്യം ഹരി വീണ്ടെടുത്തു...

അവൻ എല്ലാവരോടു ചിരിച്ചപ്പോൾ

“എന്താടി നോക്കി നിൽക്കുന്നത് കുഞ്ഞിനു കുടിക്കാൻ സംഭാരം കൊണ്ട് വന്നെ”

ശാരദയുടെ അൽപ്പം ദേഷ്യത്തോടെ ഉള്ള അഞ്ജലിയോടുള്ള സംസാരം ഹരിയിൽ സംശയങ്ങൾ പടർത്തി...

അഞ്ജലിയുടെ മുഖം ഒരു മിന്നായം പോലെ ഹരി കണ്ടു അപ്പോളേക്കും അവൾ അകത്തേക്ക് പോയി... എന്നാലും ഭയമോ ദേഷ്യമോ സ്നേഹമോ വിവരിചെടുക്കാൻ കഴിയാത്ത മുഖ ഭാവം അഞ്ജലിയിൽ ഹരി വായിച്ചെടുത്തു ...

അഞ്ജലി അകത്തേക്ക് പോകുന്നത് മറ്റാരും കാണാതെ ഹരി നോക്കി...

“മോൻ എന്താ ഒന്നും പറയാത്തത്?”

ശാരദയുടെ അടുത്ത ചോദ്യമെത്തി...

“അത് ഞാൻ എനിക്കാരേം പരിച്ചയല്ലലോ... അപ്പൊ അതിന്റെ ഒരു...”

വാക്കുകൾ കോർത്തിണക്കാനായി ഹരി നന്നേ പാടുപ്പെട്ടു...

“ഇതാപ്പോ നന്നായെ ... ഇപ്പോൾ ഞാൻ എല്ലാവരേം പരിചയപ്പെടുത്തി തന്നില്ലേ... ഇനി എല്ലാവരോടും അങ്ങ് മിണ്ടിക്കോ അപ്പോൾ എല്ലാം പരിചയമാകും”

ശാരദയുടെ സ്നേഹത്തോടെ പുഞ്ചിരിച്ചുള്ള മറുപടി ഹരിയിൽ ആശ്വാസം നിറച്ചു...ഇവിടെ അമ്മയുടെ വിടവ് തന്റെ മനസിൽ നികത്താൻ ഇവർക്ക് കഴിയുമെന്ന് ഹരിക്ക് തോന്നി..

“ഹാ മോനെ എന്നാ നീ ഒന്ന് കുളിച്ചു ഫ്രഷ് ആകു... ഭക്ഷണം കഴിചിരിക്കുംബോളെക്കും ഞാൻ ഇങ്ങു വരാം കടയിൽ ഇച്ചിരി പണി ഉണ്ട് വേഗം വരാം എന്നിട്ട് നമുക്ക് സംസാരിക്കാം”

ബാലന്റെ ആ വാക്കുകൾക്കു ഹരി സമ്മതം മൂളി..

“മോന് വേണ്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മുകളിലെ മുറിയിൽ ഒരുക്കി വച്ചിട്ടുണ്ട് ... അങ്ങോട്ട് നടന്നോള് ഞാൻ കാണിച്ചു തരാം അവിടെ കമ്പ്യൂട്ടറും കുന്തവുമൊക്കെ ഉണ്ട് .... ആ പെണ്ണിതെവിടെ... ടി അഞ്ജലി... ഇത്രേം നേരമായിട്ട് കൊണ്ടുവന്നില്ലേ”?
ആ ചോദ്യം അകത്തേക്ക് നോക്കി മുഴുമിപ്പിക്കുന്നതിനു മുന്നേ അഞ്ജലി ഒരു മോന്തയിൽ സംഭാരമായി വന്നു...

“ഇതെങ്ങനാടി കുഞ്ഞു കുടിക്കുന്നെ ഗ്ലാസ് എടുക്കാൻ നിന്നോടിനി പ്രത്യകം പറയണോ...കുഞ്ഞിനിങ്ങനെ കുടിച്ചു ശീലമില്ലാതതാനെന്നു നിനക്കറിഞ്ഞൂടെ “

ദേഷ്യത്തോടെയുള്ള ശാരദയുടെ ആ സംസാരം മറ്റുള്ളവരിലും ദേഷ്യം മാത്രമാണ് ഉണ്ടാകിയതെന്നു ഹരിക്ക് മനസിലായി... കൂട്ടത്തിൽ സുമലതയുടെ മുഖം വല്ലാണ്ട് ദേഷ്യം പൂണ്ടത് ഹരി മനസിലാക്കി...

ഗ്ലാസ് എടുക്കാൻ തിരിഞ്ഞു പോകാൻ നേരം ഹരി പറഞ്ഞു..

“വല്ല്യമ്മേ ഗ്ലാസ് വേണ്ട ഇങ്ങനെ കുടിച്ചു നോക്കട്ടെ... നാട്ടിൽ വന്നാൽ അവിടുത്തെ ശീലങ്ങൾക്കു അനുസരിച്ചു നടക്കണമെന്നാ അമ്മയുടെ കൽപ്പന”

അഞ്ജലിയുടെ കൈയിൽ നിന്നും മോന്ത വാങ്ങി ഹരി അത് പറയുമ്പോൾ പക്ഷെ യാതൊരു മുഖ വ്യത്യാസവും കൂടാതെ തന്നെ ഒന്ന് നോക്കി മുഖം വെട്ടിച്ച അഞ്ജലിയെ ഹരി നല്ല്പ്പോലെ നോക്കി...

മുഖത്ത് അപ്പോളും വായിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ഭാവം മാത്രം...വലിയ കണ്ണുകൾ അതിനൊത്ത വളഞ്ഞ പുരികം ശാന്തമായി കാറ്റിൽ ഒഴുകുന്ന മുടികൾ വലിയ നെറ്റി... വിടർന്ന നാസിക അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ആരോടൊക്കെയോ ഉള്ള അമർഷങ്ങൾ കടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു...

താഴേക്കു നോക്കാൻ ഹരിക്ക് എന്തുകൊണ്ടോ മനസു വന്നില്ല..കൈയിലെ മോന്തയിലെ സംഭാരം വായിലേക്ക് പകര്ന്നതിന്റെ പകുതിയും അവൻ ഇട്ടിരുന്ന വസ്ത്രത്തിലേക്ക് വീണു... സുമലത അതു കണ്ടു ചിരിച്ചു ..

“അയ്യോ ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ മോന് കുടിക്കാൻ കഴിയില്ലാന്നു സാരമില്ല മുകളിൽ ചെന്ന് കുളിച്ചു ഉടുപ്പ് മാറാം.. വാ..”

തന്റെ കൈയും പിടിച്ചു ശാരദ അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മുകളിലേക്ക് നടന്നു... കൈയിലെ മോന്ത സുമലത വാങ്ങി... എങ്കിലും ക്ഷീണത്തിന് ആ സംഭാരം അതിയായ ആശ്വാസം നേടിതന്നപ്പോലെ ഹരിക്ക് തോന്നി..

അവൻ ഇടം കണ്ണിട്ടു അഞ്ജലിയെ നോക്കി പക്ഷെ അപ്പോളും അവൾ മറ്റെവിടെക്കോ നോക്കുക ആയിരുന്നു...

ഇടുങ്ങിയ പോലുള്ള നീളത്തിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന മരപ്പടികൾ... പുരാതന തറവാടിന്റെ ശിൽപ്പികളുടെ കരവിരുത് ആ കോണി പടികളിൽ കൊതി വക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു...

കയറുമ്പോൾ ഉള്ള ശബ്ദം കാലപഴക്കത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു...ശാരദയുടെ കൈയിൽ നിന്നും വേർപെട്ട ഹരി പതിയെ കോണി പടികൾ കയറി മുകളിലെത്തി...

നീണ്ട ഒരു വരാന്ത... അതിൽ നീല നിറത്തിലുള്ള പരവതാനി പോലുള്ള ചവിട്ടികൾ നിലത്തു വിരിച്ചിരിക്കുന്നു... മുകൾ ഭാഗത്ത് മൂന്ന് മുറികൾ അതിൽ ഏറ്റവും അറ്റതെതാണ് ഹരിക്കായി ഒരുക്കി വച്ചിരിക്കുന്നത്..

വാതിൽ തള്ളി തുറന്നുകൊണ്ട് ശാരദ മുന്നിലും ഹരി പിന്നിലുമായി കയറി...താൻ വരുന്നത് പ്രമാണിച്ച് മുറി പെയിന്റ് അടിചിട്ടുന്ടെന്നു ഹരിക്ക് മുറിയിൽ നിറഞ്ഞ ഗന്ധത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തമായി...

വെളുത്ത നിറത്തിലുള്ള പെയ്ന്റും റൂഫിൽ സീലിങ്ങിൽ ചുവന്ന നിറവും അതിൽ കറുത്ത നിറത്തിലുള്ള ഒരു ഫാനും...

ചുമരുകളിൽ രണ്ടു മൂന്ന് ചിത്രങ്ങൾ ഹരി അത് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല...ജനാലകളിൽ മനോഹരമായ പൂക്കളോട് കൂടിയ കർട്ടൻ...

ഒരു ഡബിൾ കൊട്ട് കട്ടിലും അടുത്ത് ചെറിയൊരു മേശയും അതിൽ ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറും ഹരി കണ്ടു...

താൻ വരുന്നത് പ്രമാണിച്ചുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ എല്ലാം ഹരിക്ക് നന്നേ ഇഷ്ട്ടമായി...

മുറിയുടെ ജനവാതിലുകൾ ശാരദ തുറന്നപോൾ ഹരി അതിലൂടെ പുറത്തേക്കു നോക്കി.. എങ്ങും പച്ചപ്പ് നിറഞ്ഞ ഹരിത വസന്തം എല്ലാം അമ്മ പറഞ്ഞത് പോലെ തന്നെ...

അച്ഛന്റെ തറവാടനെങ്കിലും വിശേഷങ്ങളും കെട്ടുകഥകളും എല്ലാം പറഞ്ഞു തന്നത് അമ്മയാണ്...അല്ലങ്കിലും കൊടികണക്കിനുള്ള ബിസിനെസ്സ് സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഓടി നടക്കുന്ന അച്ചനെവിടെയ ഇതിനൊക്കെ സമയം...

“മോനെ കുളി മുറി അവിടെയുണ്ട് ... ചൂടുവെള്ളം വരാനുള്ള കുന്ത്രാണ്ടാമെല്ലാം ഗടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് മോൻ കുളിച്ചു ഉടുപ്പ് മാറി താഴത്തേക്ക് വന്നോളു വെല്ലിയമ്മ അപ്പോളേക്കും ഭക്ഷണം എടുത്തു വക്കാം..”

മുറിയുടെ അകത്തു തന്നെ വലതു വശത്തായുള്ള അറ്റാച്ച്ഡ് ബാത്രൂം ചൂണ്ടി കാണിച്ചുകൊണ്ട് ശാരദപറഞ്ഞുകൊണ്ട് മുറിയിൽ നിന്നും പുറത്തേക്കു പോയി..

ഹരി ബാഗിൽ നിന്നും ഒരു ത്രീ ഫോര്ത്തും ടീ ഷർട്ട് എടുത്തുകൊണ്ടു ബാത്രൂമിലേക്ക് കയറി... ഒരുപക്ക്ഷെ ഇതും താൻ വരുന്നതുകൊണ്ട് പുതിയതായി പണിതതാവം....

കാരണം അമ്മയുടെ കഥകളിൽ എല്ലാം കുളി അടുത്തുള്ള കുളത്തിൽ നിന്നാണ് എന്നത് അവൻ ഓർത്തു...

നന്നായി ഒന്ന് കുളിച്ചപ്പോൾ ക്ഷീണമെല്ലാം അകന്നുപ്പോയി...പക്ക്ഷെ അപ്പോളേക്കും ഉറക്കം ഹരിയെ നന്നായി കീഴ്പ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു....

ഹരി മുറി വിട്ടു താഴേക്കിറങ്ങി...വരാന്തയിൽ നിന്നും ഇടത്തോട്ട് തിരഞ്ഞു... അവിടെയാണ് അടുക്കള... അമ്മയുടെ കണക്കുകൾ എല്ലാം കിറു കൃത്യം ഹരി മനസിൽ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അടുക്കളിയിലേക്ക് നീങ്ങി...

പഴമയെ ഓർമിപ്പിക്കുന്ന അടുക്കള... ആധുനികതയുടെ കണ്ടുപ്പിടുതങ്ങൾ എത്തിപ്പെടാത്ത ആ അടുക്കളയിൽ അപ്പോളും അടുപ്പിൽ പുകഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിറകുകൾ...

തീ നാളങ്ങളിലെ പുക പടലങ്ങൾ അടുത്തുള്ള ചെറിയ ജനലുകൾ വഴി ഒഴുകാൻ ദ്യതി പിടിക്കുന്നു....അടുപ്പിനടുതായി തൂക്കി ഇട്ടിരിക്കുന്ന ആ വലിയ കയറുകളിൽ കെട്ടി വച്ചിരിക്കുന്ന കുടങ്ങളിൽ അത്രയും കടഞ്ഞെടുത്ത തൈര് തന്നെ ആയിരിക്കും...

ഹരിയുടെ മനസിലേക്ക് വെണ്ണ കട്ട് തിനാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന കള്ള കൃഷ്ണന്റെ മുഖം ഓടിയെത്തി... അവൻ ചെറുതായൊന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു...

“അല്ല ഇവിടെ നിൽക്കുകയാണോ... അങ്ങോട്ട് വന്നോളു അവിടെയാണ് ഊട്ടുപുര”

സുമലതയുടെ ശബ്ദം കേട്ട് ഹരി തിരിഞ്ഞു നോക്കി... ഹരിയുടെ മുഖം വിടർന്നു... ഇവർക്ക് അസാമാന്യ കാമ സൌന്ദര്യം തന്നെ ആണു ...ഹരിയുടെ കുട്ടനിൽ ശ്രുഷ്ട്ടിച്ച ഇളക്കം അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതായിരുന്നു ...

ഹരിയുടെ തന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് തുളച്ചു കയറുന്ന രീതിയിലുള്ള നോട്ടം വന്നപ്പോൾ മുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണ് സുമലത... തനിക്കു വെറുതെ തോന്നുന്നതുമാകാം ഇനി.. അല്ലങ്കിലും അമേരിക്കയിലെ വെളുത് തുടുത്ത സ്ത്രീകളെ കണ്ടു വളർന്ന ഇവന് എന്നെപ്പോലുള്ള ഈ ഓണംകേറാ മൂലയിലുള്ള സ്ത്രീകളോട് എന്ത് തോന്നാൻ..

പൊതുവെ അല്പം വികാരം കൂടുതൽ ഉള്ള കൂട്ടത്തിലാണ് സുമലത... മാത്രമല്ല അൽപ്പം വിഡ്ഢിത്തവും ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ പണത്തിന്റെ അഹങ്കാരവും നിറഞ്ഞ ഒരു സ്ത്രീ രൂപമാണ് സുമലത...

ഹരിയുടെ നോട്ടം സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ സുമലത വീണ്ടും തല താഴ്ത്തി... ഹരിയിൽ വീണ്ടും നല്ല ചിന്തകൾ ഉണർന്നു.... വീട് തറവാട്...ബന്ധങ്ങൾ ....

സുമലത ഒന്ന് മുരടനക്കി അവനെ നോക്കി വശ്യതയാർന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അടുക്കളയിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കിറങ്ങി...

ഹരി അവളെ അനുഗമിച്ചു...

പുറത്തിറങ്ങിയ ഹരിയുടെ കണക്കു കൂട്ടലുകൾ അൽപ്പം പിഴച്ചു... ഊട്ടുപ്പുര അവൻ സ്വപനത്തിൽ മെനഞ്ഞത് പോലെ അല്ലായിരുന്നു...അൽപ്പം കൂടി വലുതാണ് ശെരിക്കു പറഞ്ഞാൽ ഒരു അമ്പതു പേർക്ക് വിശാലമായി ഭക്ഷണം കഴിക്കാം..

ഊട്ടുപുരയുടെ ഒരു വശത്തായി ഒരുപ്പാട് പുൽപ്പായകൾ മടക്കി വച്ചിരിക്കുന്നു...തുറന്ന ഒരു സ്ഥലമാണ് ഊട്ടുപ്പുര അവിടെ നിന്നാൽ മുൻവശത്ത് പാട ശേഖരങ്ങൾ നല്ലതുപ്പോലെ കാണാം...

പണ്ട് തറവാട്ടിൽ പാവപ്പെട്ടവർക്കുള്ള അന്നധാനം നടന്നിരുന്നു എന്നത് അമ്മയുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്നും ഹരി ഓർത്തെടുത്തു...

"അയ്യോ മോൻ എന്താ ഇങ്ങനെ നിൽക്കുന്നെ ഇങ്ങോട്ടിരിക്ക് ...."

ശാരദയുടെ ശബ്ദം ഹരിയെ ചിന്തകളിൽ നിന്നും ഉണർത്തി...

"ഹരി അവരെ നോക്കിയപ്പോളെക്കും അവിടേക്ക് ചെറിയൊരു സ്ടൂളുമായി അവരെത്തി...ആ സ്ടൂൾ അടുത്തുള ഒരാൾക്ക് ഇരിക്കാൻ മാത്രം സഹായിക്കുന്ന ആ ചെറിയ മരം കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ മേശയുടെ അരികിലായി വച്ച് ശാരദ അവനെ ഭക്ഷണത്തിനായി ക്ഷേനിച്ചു....

"ഞാൻ താഴെ ഇരിക്കാം വെല്ല്യമ്മേ"

ഹരിയുടെ നിഷകളങ്ക മനസിനെ സന്തോഷത്തോടെ കണ്ട ശാരദ പക്ഷെ അവനെ അതിനു അനുവദിച്ചില്ല..

"ഹാ നല്ല കാര്യായി .. നിലതിരിക്കനോ... എന്നിട്ട് വേണം അത് കണ്ടു കൊണ്ട് വന്നു നിന്റെ വല്ല്യമ്മാവൻ എന്നെ വഴക്ക് പറയാൻ..മോന് ശീലമില്ലാതതോന്നും ചെയ്യണ്ട... ദാ ഇങ്ങോട്ടിരുന്നോ.... എടി അഞ്ജലി ആ ഭക്ഷണങ്ങൾ എല്ലാം ഇങ്ങെടുത്തോ"

ഹരിയെ പിടിച്ചു ആ സ്ടൂളിൽ ഇരുത്തി അകത്തേക്ക് നോക്കി ശാരദ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു...അഞ്ജലി ഭക്ഷണ പാത്രങ്ങളുമായി വന്നപ്പോൾ ശാരദ അത് അവളുടെ കയിൽ നിന്നും വാങ്ങി ഓരോന്നായി ഹരിക്ക് മുന്നിൽ വിരിച്ച തൂശനിലയിൽ വിളമ്പാൻ തുടങ്ങി...

ഭക്ഷണ സാദനങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു... ഹരിയുടെ ഇല നിറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു...

ഒരു വലിയ സദ്യ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു... കൂട്ടത്തിൽ ഇറച്ചി കറിയും...ഇത്രയും ഭക്ഷണ വിഭവങ്ങൾ ഹരി ആദ്യമായി കാണുകയായിരുന്നു...അമേരിക്കയിൽ ഓണമൊക്കെ ആഘോഷിക്കുമെങ്കിലും ഹരി ഭക്ഷണസമയത്തു കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം മറ്റു പരുപാടികളിൽ ആയിരിക്കും...

സുമലതയും ശാരദയും മത്സരിച്ചു ഭക്ഷണം ഹരിയെകൊണ്ട് കഴിപ്പിച്ചപ്പോൾ വേണ്ടുന്ന സാദനങ്ങൾ അകത്തു നിന്നു കൊണ്ട് വരുന്ന റോള് മാത്രമായിരുന്നു അഞ്ജലിക്ക്...അപ്പോളും അവളുടെ മുഖത്ത് അൽപ്പം പോലും പ്രസന്നത ഹരി കണ്ടില്ല...

വേണ്ടതിലധികം ഭക്ഷണം കഴിച്ച ഹരിക്ക് കൈ കഴുകാൻ എണീക്കാൻ പോലും വളരെ പ്രയാസം അനുഭവപ്പെട്ടു.... അവൻ വയറു മുഴുവൻ നിറഞ്ഞു നടക്കാൻ പറ്റാത്ത സ്ഥിതിയിലെത്തി..

കൈ കഴുകി പൂമുഖതെക്കെത്തി ഹരി പൂമുഖം ഒന്ന് വീക്ഷിച്ചു...

ഓപ്പൺ സ്പേസ് ആണു...ഇരിക്കാനായി രണ്ടു മൂന്നു മരംകൊണ്ടുള്ള കസേരകൾ ഒപ്പം വലിയൊരു ചാര് കശേരയും...

പൂമുഖത്തിനു അഭിമുഖമായ ചുമരിൽ വലിയൊരു ഫോട്ടോ ഫ്രെയിം ചെയ്തു വച്ചിരിക്കുന്നു...അതിൽ കണ്ട ആളിനെ മാത്രം പക്ഷെ ഹരിക്ക് മനസിലായില്ല...ഏതോ വലിയ രാജാവിനെ പോലെ തോന്നിപ്പിക്കുന്നു ആ ഫോട്ടോയെ...

“മോന് ഭക്ഷണം എല്ലാം ഇഷ്ട്ടമായോ... അവിടെ കിട്ടുന്നപ്പോലുള്ള ഭക്ഷണം ഒന്നും ഇവിടുണ്ടാകില്ല”

ശാരദ അത് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഹരിയുടെ അടുതെത്തി...

“വളരെ നല്ലതായിരുന്നു വെല്ല്യമ്മേ ....ആദ്യമായ ഞാൻ ഇത്രയും ഭക്ഷണം ഒരുമിച്ചു കാണുന്നതും കഴിക്കുന്നതും...നല്ല രുചി ഉണ്ടായിരുന്നു..”

ഹരിയുടെ മനസും വയറും നിറഞ്ഞുള്ള സംസാരം ശാരദക്ക് നന്നേ ബോധിച്ചു... അവരുടെ മുഖം സന്തോഷത്താൽ പൂത്തുലഞ്ഞു...

കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല അൽപ്പം പായസം കൂടി ഉണ്ട്..”

സുമലതയിൽ നിന്നും പായസത്തിന്റെ ഗ്ലാസ് വാങ്ങി ഹരിക്ക് നൽകുമ്പോൾ ഇനി ഇതെങ്ങനെ കുടിക്കും എന്നായിരുന്നു ഹരിയുടെ ചിന്ത വയറിൽ അൽപ്പം പോലും സ്ഥലം ബാക്കിയില്ല... എങ്കിലും അൽപ്പം കുടിച്ചപ്പോൾ പായസത്തിന്റെ രുചി നന്നേ ഇഷ്ട്ടമായ ഹരി എങ്ങനോക്കെയോ അത് മുഴുവനും കുടിച്ചു....

“ഇപ്പൊ അങ്ങ് അമേരിക്കയിൽ പാതി രാത്രിയ അല്ല്യോ മോനെ”

“അതെ ഏതാണ്ട് വെളുക്കാറായി കാണും”

ഹരിയുടെ മറുപടിയിൽ കൂടുതൽ ആകാംക്ഷ അവൻ കണ്ടത് സുമലതയുടെ ,മുഖത്താണ് ...

“ഹോ ദൈവത്തിന്റെ ഓരോരോ മായലീലകളെ... ന്റെ കൃഷ്ണാ...”ശാരദയുടെ ഭക്തി നിർഭരമായ സംസാരം ....

“മോന്റെ അച്ചനില്ലയിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കിങ്ങനെ ജീവിക്കാൻ പറ്റുമായിരുന്നോ...എല്ലാം ആ വലിയ മനുഷ്യന്റെ നല്ല മനസാണ്...”

ശാരദയുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു...

അച്ഛനെ കുറിച്ച് എല്ലാവരും നല്ലത് പറയുമ്പോൾ ഹരിക്ക് എന്തെന്നിലാത്ത സന്തോഷമാണ് മനസിൽ...

പിന്നീട് അവിടെ അമേരിക്കയുടെ ഒരുപാട് വിശേഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞു നിന്നു....അൽപ്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശാരദ ഹരിയോട് അൽപ്പം ഉറങ്ങിക്കോള് എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഹരിക്ക് അത് വലിയൊരു ആശ്വാസമായിരുന്നു...

മുറിയിലെ ബെഡ് ഷീറ്റ് ഒന്ന് നല്ലതുപ്പോലെ വിരിച്ചു കൊടുക്കാൻ സുമലതയോടെ പറഞ്ഞു ശാരദ അകത്തേക്ക് പോയി...

സുമലതുയുടെ പിറകിൽ ഹരി പതിയെ നടന്നു...കോണി പടികൾ കയറിയപ്പോഴാണ് ഹരി സുമലതയുടെ വലിയ നിതംബതിലേക്കു കണ്ണു പായിച്ചത്....

ഹോ ഹരിയുടെ കണ്ണുകളെയും കുട്ടനെയും ഒരുപ്പോലെ സന്തോഷിപ്പിച്ച ഒന്ന് തന്നെ ആയിരുന്നു ആ കാഴ്ച....

സാരിയിൽ പൊതിഞ്ഞ വിരിഞ്ഞ നിതഭപാളികൾ ഹരിക്ക് അതിൽ പിടിക്കാൻ നന്നേ കൊതി തോന്നിയെങ്കിലും അവൻ ആത്മ നിയന്ത്രണം പാലിച്ചു....

അമേരിക്കയിലെ പെണ്ണുങ്ങൾക്കു ഇല്ലാത്തത് ഇവിടെയുള്ളവർക്ക് ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ ഉള്ളതും ഇതാണെന്ന് ഹരി മനസിൽ പറഞ്ഞു...

ബെഡ് ഷീറ്റ് കുടഞ്ഞു വിരിച്ചു ഹരിക്ക് എതിരെ നടക്കുമ്പോൾ സുമലത മനപ്പൂർവം ഹരിയുടെ ശരീരത്തിൽ തന്റെ ശരീരം കൊണ്ട് ഒന്ന് തഴുകി...

ഹരിയിൽ ഒരു ഞെട്ടലുണ്ടാക്കി ആ സ്പർശനം...അറിഞ്ഞുകൊണ്ടോ അല്ലാതെയോ...ഹരിയിൽ സംശയം നിഴലിച്ചു നിന്നു...

അവൻ കട്ടിലിലേക്ക് ചാഞ്ഞു....നല്ല ആശ്വാസവും ഒപ്പം പൊങ്ങി നിവർന്ന കുട്ടനിലെ വീർപ്പുമുട്ടലും ഹരിക്ക് വിഭിന്നാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി...

സുമലതയുടെ ആ വലിയ നിതഭം ഹരിയുടെ ഉറക്കത്തെ മാറ്റി നിറുത്തി...അവളുടെ കണ്ണുകളും വലിയ മുലകളും ഹരിയെ വീണ്ടും വികാരജീവിയാക്കി....ഇനി അവർക്കും ആഗ്രഹാമുണ്ടാകുമോ...അതുകൊണ്ടാകുമോ അവർ തന്നെ സ്പർശിച്ചത്...

ഹരിയുടെ ചിന്തകൾ കാട് കയറി...അവന്റ് കുണ്ണ അടിയിൽ വീർപ്പു മുട്ടി...

വാതിൽ ചാരിയെ ഉള്ളു എന്നത് പക്ഷെ ഹരിയുടെ ബോധാമനസു മനപ്പൂർവം മറന്നു...മറ്റൊന്നും ആലോചികാതെ ത്രീ ഫോർത്തിനുളിൽ നിന്നും കുണ്ണയെ സ്വന്ത്രമാക്കി സുമലതയുടെ കുണ്ടിയെ മനസിൽ ദ്യനിച്ചു ഹരി ആഞ്ഞു കുലുക്കി...

വികാരം ഇളക്കി മറിച്ചു ഹരിയുടെ ശരീരത്തിൽ മനപ്പൂർവം സ്പർശിച്ച സുമലത ലക്ഷ്യം വച്ചത് ഹരിയുമായുള്ള ഭോഗ സുഖം മാത്രമായിരുന്നു....

പുറത്തിറങ്ങിയിട്ടും എന്തെങ്കിലും ആവശ്യം പറഞ്ഞു ഹരി തന്നെ ഉള്ളിലേക്ക് വിളിക്കുമെന്ന് വെറുതെ ചിന്തിച്ച സുമലത താഴോട്ടു പോകാതെമറ്റാരും വരുന്നില്ല എന്നുറപ്പു വരുത്തി...

ആ തറവാടിന്റെ മുഴുവൻ കണക്കുകളും കാണാപ്പാടമായുള്ള സുമലതക്ക് ഹരി വാതിൽ കുറ്റി ഇട്ടില്ല എന്നത് മനസിലാക്കാൻ വലിയ പ്രേയാസമില്ലായിരുന്നു....

തന്നെ ആർത്തിയോടെ നോക്കിയ അവനിൽ എന്തായാലും ഉറക്കം പെട്ടന്ന് വരില്ല എന്നവൾക്ക് നല്ലതുപ്പോലെ അറിയാമായിരുന്നു....

ശബ്ധമുണ്ടാക്കാതെ ഒരു പൂച്ചയെപ്പോലെ സുമലത പമ്മി പമ്മി ഹരിയുടെ വാതിലടുതെത്തി...

മരം കൊണ്ട് നിർമിച്ച രണ്ടു പാളികൾ ഉള്ള ആ വാതിലിന്റെ താക്കോൽ പഴുതിലൂടെ സുമലത പതിയെ അകത്തേക്ക് നോക്കി..

ഒരു നിമിഷം സുമലതയുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു...

മലർന്നു കിടന്നു തന്റെ കുണ്ണയിൽ സ്വയഭോഗം ചെയ്യുന്ന ഹരിയുടെ കുണ്ണ മാത്രമാണ് സുമലതയുടെ കണ്ണിൽ ഉടക്കിയത്....

വെളുത്ത നിറമെന്നു പറഞ്ഞാൽ കുറഞ്ഞുപോകും ഹരിയുടെ കുണ്ണയെ അതിനൊപ്പം തന്നെ വണ്ണവും നീളവും ഉള്ള കുണ്ണയുടെ അഗ്രഭാഗം മാത്രമേ സുമലതക്ക് ആ താക്കോൽ പഴുതിലൂടെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ...

ഹരിയുടെ ഭോഗ വേഗത കൂടിയപ്പോൾ സുമലതയുടെ ,മുഖത്ത് ഭാവങ്ങൾ മിന്നി മറഞ്ഞു...അവൾ സ്വയം കൈകൾ കൊണ്ട് തന്റെ മാറിടങ്ങളെ പിഴിഞ്ഞു....

ആരും വരുന്നില്ല എന്നത് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഉറപ്പിക്കാനും സുമലത മറന്നില്ല....

വാതിൽ തള്ളി തുറന്നു അവനു മുന്നിൽ ആർത്തിയോടെ കിടന്നുകൊടുക്കാൻ സുമലതയുടെ മനസ് വെമ്പി..പക്ഷെ അപകടം എന്ന അവളുടെ മനസിന്റെ മുന്നറിയിപ്പിൽ അവൾ സ്വയം പിടിച്ചു നിന്നു..

ഹരിയുടെ വേഗത അതിന്റെ ഉച്ചസ്ഥായിൽ എത്തി...

അവനു ഇപ്പോൾ സ്കലനം സംഭവിക്കുമെന്ന് സുമലത മനസിൽ പറഞ്ഞു.... അവളുടെ കണ്ണുകൾക്ക് കുളിർമ നൽകികൊണ്ട് ഹരിയുടെ കുണ്ണ ചീറ്റി തെറിച്ചത് സുമലതയുടെ വായിലെക്കാണ് എന്ന് തോന്നിപ്പിക്കും വിധം സുമലത അവളുടെ നാക്കുകൊണ്ടു അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ പരതി...

വായിൽ കിട്ടിയ രുചി നുണയുന്ന ഭാവങ്ങൾ അവളുടെ മുഖത്ത് ഓടി നടന്നു...

ഹരി കട്ടിലിൽ തളർന്നു കിടന്നു....അവനെ നിദ്ര ദേവി അവരുടെ കുടിലിലേക്ക് കൂട്ടി കൊണ്ടുപ്പോയി....അവന്റെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞു...

പുറത്തു സകല നിയന്ത്രങ്ങളും വിട്ടുകൊണ്ട് സുമലത അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചു... കാലുകൾ പരസ്പരം ഉരച്ചു.. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ കാമത്തിന്റെ തീക്ഷണത നിറഞ്ഞു നിന്നു...മാറിടങ്ങൾ അവൾ കൈകൾ കൊണ്ട് ഞെരിച്ചുടച്ചു...പക്ഷെ അതൊന്നും അവളെ തൃപ്തി പെടുത്തിയില്ല...

അപ്പോളാണ് അവളുടെ പതിയുടെ സ്വരം അവൾ താഴെ നിന്നും കേട്ടത്....തന്റെ ഭർത്താവ് വന്നിരിക്കുന്നു....അയാളെ കൊണ്ട് വലിയ ഗുണങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ ഇല്ല...എന്നാലും ഒരു താല്ക്കാലിക ആശ്വാസം...

സുമലതയുടെ ശരീരം താഴേക്കു പാഞ്ഞു...കോണിപടികൾ അവൾ ചാടിയിറങ്ങി എന്ന് പറയുന്നതാവും ശെരി...

കടയിൽ പോയി വന്നു പൂമുഖത്തേക്ക് കയറി ഹരിയെകുറിച്ചു ശാരദയോട് ചോദിക്കുബോളാണ് സുമലത മുകളിൽ നിന്നും വേഗത്തിൽ വരുന്നത് ബാലൻ കണ്ടത്...

അവളുടെ മുഖത്തെ ഭാവങ്ങൾ പക്ഷെ ഒരു സാദുവായ അയാൾക്ക് മനസിലായില്ല ....

പക്ഷെ മറ്റൊന്നും പറയാതെ തന്റെ കൈകൾ പിടിച്ചു വലിച്ചു മുറിയിലേക്ക് കൊണ്ട് പോയ ഭാര്യയുടെ ഭാവം മന്സിലാകാതെ അയാൾ എന്താണ് കാര്യം എന്ന് ആരഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾക്കൊപ്പം നടന്നു...

മുറിയിൽ കയറി കുറ്റിയിട്ടു വേഗത്തിൽ തന്റെ സാരി അഴിച്ചു മാറ്റുന്ന സുമലതയെ ബാലൻ അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കി ... വല്ലപ്പോളും മാത്രമാണ് അയാൾ ഈ കാര്യത്തിനായി ഭാര്യയെ സമീപിക്കാറുള്ളത്...അവളുടെ ഭാഗത്ത് നിന്നും ഇങ്ങനൊരു സംഭവം ആദ്യമായാണ്...

അയാൾ കട്ടിലിന്റെ അരികിൽ എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നിന്നു... എന്തോ ചോദിക്കാനായി തുടങ്ങിയ ബാലനോട് മിണ്ടരുത് എന്ന് ആഗ്യം കാണിച്ചു തന്റെ അടിപ്പവടക്ക് ഇടയിലൂടെ പാന്റീസ് അഴിച്ചു മാറ്റികൊണ്ട് സുമലത ബാലന് നേരെ വന്നു...

കറുത്ത കളർ ബ്രായും മഞ്ഞ നിറത്തിലുള്ള അടിപ്പവടയും ധരിച്ചുകൊണ്ട് സുമലത ബാലനെ വലിച്ചു കട്ടിലിലേക്കിട്ടു...

വലിയൊരു നിശബ്ധത മാത്രമാണ് അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്...ബാലൻ അന്തം വിട്ടു കിടക്കുകയാണ് അവളുടെ പ്രവർത്തികൾ കണ്ടു...

ഒറ്റയടിക്ക് ബാലന്റെ മുണ്ട് വലിച്ചൂരി അയാളുടെ അടിവസ്ത്രം വലിച്ചു കാലിന്റെ പകുതിയോളം താഴ്ത്തി വച്ച് കൊണ്ട് സുമലത തന്റെ പാവാട പൊക്കി അയാളുടെ ചെറിയ ഉദ്ധരിക്കാൻ മടിച്ചു നിൽക്കുന്ന കുണ്ണ എടുത്തു തന്റെ പൂറിൽ നിറച്ചു...

അത് കയറി എന്നുപ്പോലും സുമലതക്ക് തോന്നിയില്ല എങ്കിലും അവൾ പാവട താഴ്ത്തി അയാൾക്ക് മുകളിൽ ഇരുന്നു അടിക്കാൻ തുടങ്ങി...

പൂറിനുള്ളിൽ കയറിയപ്പോൾ ബാലന്റെ കുണ്ണ അൽപ്പം ഒന്ന് ഉദ്ധരിച്ചു...അത് മനസിലാക്കിയ സുമലത തന്റെ ബ്രാ അഴിക്കാതെ തന്നെ വലത് വശത്തെ മുലയെടുത്തു പുറത്തിട്ടു എന്നിട്ട് അത് ബാലന്റെ വായിലേക്ക് തിരുകി വച്ച്...

ആ വലിയ മുല വായിലാക്കിയ ബാലന് പക്ഷെ ശ്വാസ തടസമാണ് അനുഭവപ്പെട്ടത്...എങ്കിലും അയാൾ അൽപ്പ സമയത്തേക്ക് അതൊന്നു നുണഞ്ഞു..

അത്രയും മതിയായിരുന്നു സുമലതക്ക്... അവൾ ആ സുഖത്തിൽ ആഞ്ഞടിച്ചു... അവളുടെ ശീൽക്കാര ശബ്ദങ്ങൾ പുറത്തു വരാതിരിക്കാൻ അവൾ വാ കൈകൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞു പിടിച്ചു...

സുമലതയുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു... ബാലന് പക്ഷെ അവളുടെ ശകതിയായ അടിയിൽ കുണ്ണ വേദനക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്... എങ്കിലും അയാൾ അതൊന്നും കാര്യമാക്കാതെ അത്ഭുതം കൊണ്ട് സുമലതയെ നോക്കി അവളുടെ മുല നുണഞ്ഞു...

ശ്ഹ്ഹ്സ്..ഹ്ഹ്സ്.ശ്സ്ഷ്..... ഒന്ന് വലിച്ചു കുടിക്കു മനുഷ്യാ...ഹാ..."

സുമലതയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ബാലൻ മുല വീണ്ടും വലിച്ചു കുടിച്ചെങ്കിലും യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള കാമ വികാരങ്ങളും അയാളിൽ ഉണ്ടാക്കിയില്ല...

സുമലതയുടെ അടിയുടെ വേഗത കൂടി കൂടി വന്നു..

അവൾ അയാളുടെ വായിൽ നിന്നും മുല വലിച്ചെടുത്തു കൈകൾ കൊണ്ട് ഞെരിച്ചുടച്ചു...എന്തൊക്കെയോ പിച്ച് പേയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾ സ്വയം ശരീരത്തിലൂടെ കൈകൾ പായിച്ചു,...

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അവൾ കൈകൾ കൊണ്ട് പാവക്കിടയിലൂടെ കൈകൾ ഇട്ടു പൂറിൽ ഞെരിച്ചുടക്കുന്നതുപ്പോലെ ബാലന് കണ്ടു...

പെട്ടന്ന് സുമലതയുടെ ശരീരം വിറച്ചു....അവളുടെ കഴുത്തിലെ ഞെരമ്പുകൾ വലിഞ്ഞു മുറുകി.. അവളുടെ അടിയുടെ ശക്തി വീണ്ടും കൂടി... കിടക്കുന്ന കട്ടിലിനു അൽപ്പം ഇളക്കം സംഭാവിക്കുനതുപ്പോലെ ബാലന് തോന്നി...

സുമലതയുടെ കൈകളുടെ വേഗത കൂടി അവൾ ചുണ്ട് കടിച്ചു... ശരീരത്തിലൂടെ കൈകൾ കൊണ്ട് ചിത്രം വരച്ചു... അവളുടെ രതി മൂർച്ച ശക്തിയായി ബാലന്റെ കുണ്ണ അറിഞ്ഞു.... അവൾ തളര്ന്നുകൊണ്ട് ബാലന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് കിടന്നു...

അവളുടെ മുടിയിഴകളിലൂടെ അയാൾ തഴുകി... അവൾക്കത് നന്നേ ആശ്വാസമായി...

"എന്ത് പറ്റി നിനക്കിന്നു"

ബാലന്റെ ചോദ്യം എന്ത് മറുപടി കൊടുക്കനമെന്നരിയാതെ സുമലത കുഴങ്ങിയ നിമിഷം...

"അത്.. അതുപിന്നെ ഈ ദിവസത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യകതയാണ് പോലും... ഞാൻ തന്നെ മുൻകൈ എടുത്തു ചെയ്താൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ ചാൻസ് ഉണ്ടെന്നു അപ്പുറത്തെ നാണ്യമ്മ പറഞ്ഞു"

ഇല്ലാത്ത പെരുംകള്ളം ബാലനോട് പറയുമ്പോൾ പക്ഷെ സുമലതക്ക് തെല്ലും കുറ്റബോധം തോന്നിയില്ല...കല്യാണം കഴിഞ്ഞു വര്ഷം മൂന്നായെങ്കിലും ഒരു കുഞ്ഞിക്കാലു കാണാൻ കഴിയാത്ത വിഷമമൊന്നും ഒരു സ്ത്രീ ആയ സുമലതക്കില്ല...

ഒരുകണക്കിന് അത് നന്നായി എന്നാണ് അവളുടെ പക്ഷേം .. പക്ഷെ അതൊരിക്കലും അവൾ ബാലനോട് പറഞ്ഞില്ല.. സ്വന്തം കുഴപ്പമാണങ്കിലും അത് ബാലന്റെ മേൽ അടിചെൽപ്പിചിരിക്കുകയാണ് സുമലത...

സുമലതയുടെ വാക്കുകൾ ബാലന് വെറുതെ അൽപ്പം ആശ്വാസവും പ്രതീക്ഷയും നൽകി..

ആ തറവാട്ടിലെ ആദ്യ സന്തതിയായ ശാരദയുടെ ഏക മകൾ ഇപ്പോൾ എഞ്ചിനീയറിംഗിന് സേലത്ത് പഠിക്കുകയാണ്.... ഹരിയുടെ അച്ഛന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ മറ്റൊരു അടയാളം...

ബാലനും രാജനും കുട്ടികളില്ല...രാജന്റെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ട് ഇപ്പോൾ വര്ഷം രണ്ടാകുന്നു... അഞ്ജലി മചിയാണ് എന്ന പ്രചരണം തറവാട്ടിൽ ഉണ്ട് പക്ഷെ സുമലത അപ്പോളും നല്ലവളാണ്...

സുമലത ചെറുതായി കിട്ടിയ കാമ സുഖത്തിൽ ലയിച്ചുകൊണ്ട് ബാലന്റെ ശരീരത്തിൽ പറ്റിച്ചേർന്നു കിടന്നുറങ്ങിയപ്പോൾ അവളെ ശല്യം ചെയ്യാതെ തങ്ങൾക്കു ഒരു കുഞ്ഞികാല് കാണാൻ യോഗമുണ്ടാകനെ എന്ന് ദൈവങ്ങലോടെ പ്രാർഥിച്ചു....

പക്ഷെ അപ്പോളും തന്റെ ഉധരിക്കാത്ത കുട്ടനിൽ നിന്നും ശ്രേവങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ അവളിൽ നിക്ഷേപിചില്ലലോ എന്നാ ചിന്ത അയാളുടെ മനസിൽ ചോദ്യ ചിഹ്നമായി ..

സമയം വളരെ വൈകിയാണ് ഹരി ഉറക്കത്തിൽ നിന്നും ഉണർന്നത്...ചെറിയ തോതിൽ ലഭിച്ച സ്വയംഭോഗ സുഖവും വലിയ തോതിലുള്ള ക്ഷീണവും ഹരിയിൽ അപ്പോളും തളം കെട്ടി കിടന്നു....

എഴെന്നേറ്റു മുഖം കഴുകി താഴേക്കു നടന്നു...പൂമുഖ കൊലായിയിൽ എല്ലാവരും തന്നെ ഇരിപ്പുരപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്....

ഹരിയെ കണ്ടപാടെ സുമലത് എണീറ്റ്....അവളുടെ മുഖത്ത് വീണ്ടും കാമം അരചെത്തി....അവളുടെ കണ്ണുകൾ അവന്റെ കാലിനിടയിലേക്ക് പാഞ്ഞു...ഹരി പക്ഷെ അത് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല,,,,

“നന്നായി ഉറങ്ങിയോ എന്റെ കുട്ടി” ഹരിയുടെ അടുത്ത് വന്നു അവന്റെ തലയിൽ തഴുകി കൊണ്ട് ശാരദ ചോദിച്ചു... ഹരി പുഞ്ചിരിച്ചു ....

“കേട്ടോ ഹരി നാളെ നമുക്ക് എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളും ഒന്ന് പോയി കാണാം... മരമില്ലും ഫാക്ടറിയും നമ്മുടെ ഹോട്ടെലും മറ്റുമെല്ലാം....”മേനോൻ സാർ എല്ലാം പറഞ്ഞു ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് ..”

നാരായണൻ ആണു അത് പറഞ്ഞത്..

“ആയിക്കോട്ടെ എപ്പോഴാന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി നമുക്ക് പോകാം..”

ഹരി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അടുത്തുള്ള കസേരയിൽ ഇരുന്നു...അപ്പോളും സുമലതയുടെ നോട്ടം അവനു മനസിലായില്ല... ഇവരെന്താണ് എന്നെ ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവർ ശ്രദ്ധിക്കും എന്നൊരു ഭയവുമില്ലാതെ ...

“മോനെ മേനോൻ സാർ വിളിച്ചിരുന്നു മോൻ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു ഇപ്പോൾ വേണമെങ്കിൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിളിച്ചു തരാം”

ബാലൻ അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹരി സന്തോഷത്തോടെ ബാലനെ നോക്കി... ബാലൻ അകത്തുപോയി ലാൻഡ് ഫോൺ കൊണ്ട് വന്നു വിളിച്ചു...

“അവിടെ ഇപ്പോൾ നെരേം വെളുത്തു കാണും അല്ലെ”

ബാലൻ ഫോൺ റിസീവർ ചെവിയിൽ വച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു...ഹരി അതെ എന്ന് തലയാട്ടി...

“ഹലോ.... ഹാ.. മേനൻ സാറേ ...ഹാ ഉവ... അവനിവിടുണ്ട് കൊടുക്കാം..”

ഫോൺ ഹരിയെ ഏൽപ്പിച്ചു ബാലൻ ഒതുങ്ങി നിന്നു...അവർക്ക് സംസാരിക്കാൻ ഉള്ള സാഹചര്യം ഒരുക്കാൻ എന്നോണം എല്ലാവരും അകത്തേക്ക് കയറി പോയപ്പോൾ ഹരി അതിൽ സന്തോഷിച്ചു...

അച്ഛനുമായി സംസാരിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനിടയിൽ ഹരിയുടെ കണ്ണുകൾ അടുത്തുള്ള പശു തൊഴുത്തിലേക്ക് നീങ്ങി... അവിടെ അഞ്ജലി എന്തൊക്കെയോ ജോലിയിൽ മുഴുകി നിൽക്കുകയായിരുന്നു...

ഫോൺ കയിൽ വച്ചുകൊണ്ട് അച്ഛനോട് സംസാരിച്ചു കൊണ്ട് തന്നെ ഹരി മുന്നോട്ടു നടന്നു....പതിയെ അവൻ തോഴുത്തിനടുതെത്തി..

“അല്ല മീനുവേ നിനെക്കെന്താ ഇന്നൊന്നും തിന്നാനും കുടിക്കാനും വേണ്ടേ....വേഗം കുടിച്ചേ അങ്ങട്... തിന്നത് എല്ലിനിടയിൽ കുത്തുന്നതുകൊണ്ട നിനക്കൊക്കെ ഈ അഹങ്കാരം... വേഗം കുടിക്കുനുണ്ടോ നീയ്... എനിക്ക് അടുക്കളയിൽ പിടിപ്പതു പണിയുണ്ട്”

അഞ്ജലി അടുത്തുള്ള മീനു എന്ന അവൾ തന്നെ ഓമന പേരിട്ട പശുക്കിടവിനോടായി സംസാരിച്ചു... ഹരി അത് കണ്ടു ചിരിച്ചു...

തന്റെ പിന്നിൽ നിന്നും ആരോ സംസാരിക്കുന്നു എന്ന് കണ്ട അഞ്ജലി തിരിഞ്ഞു നോക്കി.. ഫോണിൽ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹരിയെ കണ്ട അഞ്ജലി തെല്ലൊന്നു പതറി...

അവൾ സംസാരം അവസാനിപ്പിച്ചു ...അവളുടെ മുഖത്ത് കണ്ട ചെറിയ ഭയം ഹരിയെ പക്ഷെ സന്തോഷവാനാക്കി.. ആദ്യമായാണ് അവളുടെ മുഖത്ത് അവൻ മറ്റൊരു മുഖഭാവം കാണുന്നതു..

“അച്ഛൻ”

അവൻ പതിയെ ഫോൺ റിസീവർ അകത്തി പിടിച്ചു കൊണ്ട് അഞ്ജലിയോടു അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ മുഖത്ത് ചെറിയൊരു പുഞ്ചിരി ആർക്കാനും വേണ്ടി ഒക്കാനിക്കുന്നത് പോലെ മിന്നി മറഞ്ഞു... പക്ഷെ ഹരിക്ക് ആശ്വാസമാണ് ആ ചിരി കണ്ടപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയതു..

അവൻ വീണ്ടും സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അഞ്ജലി വേഗത്തിൽ തന്നെ കാടി കൊടുത്ത പാത്രം എടുത്തുകൊണ്ടു തൊഴുത്തിൽ നിന്നും പുറത്തിറങ്ങി...

“അതെ നമ്മൾ ഇതുവരെ പരിചയപ്പെട്ടില്ലലോ “

ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തുകൊണ്ട് തനിക്കെതിരെ വന്ന അഞ്ജലിയോടു ഹരി ചോദിച്ചപ്പോളെക്കും അകലെ നിന്നും ഒരു ബൈക്കിന്റെ വെട്ടം അവരുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു...

അതുകണ്ട അഞ്ജലി ശരവേഗത്തിൽ അകത്തേക്ക് കയറി പോയി .. ഹരി ആ വെട്ടം നോകികൊണ്ട് നിന്നു...

ബൈക്ക് ഹരിയുടെ അടുതെക്കെത്തി...അതിൽ നിന്നും ഒരു മുപ്പതിനോട് അടുത്ത് പ്രായ തോന്നിക്കിന്ന ഒരാൾ ഇറങ്ങി... അയാളുടെ കാലുകൾ നിലതുറക്കാൻനന്നേ പാടുപെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു...

ഹരി അയാളെ നോക്കികൊണ്ട് നിന്നു...

“ഹാ ഹരിക്കുട്ടൻ വന്നോ”

എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ വേഗത്തിൽ തന്നെ ഹരിയുടെ നേർക്ക് വന്നു അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു... അയാളിൽ നിന്നും മദ്യത്തിന്റെ വല്ലാത്തൊരു ഗന്ധം ഹരിയെ വീർപ്പു മുട്ടിച്ചു..

“ഹരിക്കെന്നെ മന്സിലയിലെ... ഞാൻ രാജൻ മാമയാ... ചെറുപ്പത്തിൽ നിന്ന എന്തോരം എടുത്തു നടന്നതാനറിയോ മോന്.”

അയാൾ വീണ്ടും ഹരിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ കവിളിൽ ഉമ്മ വച്ചപ്പോൾ ഹരിക്ക് വല്ലാതെയായി...

രാജൻ.. അഞ്ജലിയുടെ ഭർത്താവ്... ഹരിയുടെ മനസ് മന്ത്രിച്ചു...

“ഹാ എന്താ രാജാ നീ കാണിക്കുന്നേ “

നാരായണന്റെ ശബ്ദം ഹരിയെ താൽക്കാലികമായി രാജനിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചു...

നാരായണൻ പുറകിൽ നിന്നും രാജനെ അടർത്തു മാറ്റി...രാജൻ ആടിയാടി നിന്നു...

അപ്പോൾക്കും അഞ്ജലിയും ശാരദയും അങ്ങോട്ടേക്ക് വന്നു...

“ഹോ ഇന്നെങ്കിലും നിനക്ക് നല്ലമാര്യാധക്ക് വന്നുടായിരുന്നോ രാജാ”

അൽപ്പം ഈർഷയോടെ ശാരദ രാജനു നേരെ നോക്കികൊണ്ട് അത് ചോദിച്ചപ്പോൾ പുച്ഛഭാവത്തിൽ രാജൻ അവർക്ക് മുഖം കൊടുക്കാതെ നിന്നു..

“പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി കിടത്തു അവനെ “

നാരായണൻ അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി അത് പറഞ്ഞു...

അവളുടെ മുഖത്ത് സങ്കടവും അപമാനവും കുതിച്ചെത്തി..ഹരിക്ക അവളെ കണ്ടു സങ്കടം വന്നു ... വെർതെ അല്ല അവരുടെ മുഖം എപ്പോളും ഇങ്ങനെ ഇതല്ലേ അവസ്ഥ... ഹരിയുടെ മനസിൽ ആയിരം ചിന്തകൾ കടന്നു കൂടി...

അഞ്ജലി അപ്പോളേക്കും രാജന്റെ കൈ അവളുടെ തോളിലൂടെ ഇട്ടുകൊണ്ട് അവനെ താങ്ങി പിടിച്ചു കൊണ്ട് പോകാൻ ശ്രമിച്ചു...

“ഹ.. വിടെടി എന്നെ... ഇവിടെ വരെ വരാൻ അറിയാമെങ്കിൽ അങ്ങോട്ടും വരാൻ എനിക്കറിയാം,,,”

അഞ്ജലിയെ ശക്തിയിൽ തള്ളി മാറ്റികൊണ്ട് ആടിയാടി രാജൻ അകത്തേക്ക് നടന്നപ്പോൾ അഞ്ജലി ഹരിയെ ഒന്ന് നോക്കികൊണ്ട് അകത്തേക്ക് കയറിപ്പോയി...

പൂമുഖ പടികൾ കയറവേ വീഴാൻ പോയ രാജനെ വീണ്ടും താങ്ങി പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ആക്രോശത്തോടെ രാജൻ അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് ആഞ്ഞടിച്ചു..

"നിന്നോടല്ലേ പിടിക്കണ്ടാന്നു പറഞ്ഞത്"

ദേഷ്യത്തോടെ വീണ്ടും അഞ്ജലിയെ നോക്കികൊണ്ട് രാജൻ അകത്തേക്ക് കയറി..

ആർക്കും മുഖം കൊടുക്കാതെ അഞ്ജലി രാജനെ അനുഗമിച്ചു..

ഹരിക്ക് നന്നേ കലി കയറി... രാജനിട്ടു ഒന്ന് പൊട്ടിക്കാൻ അവന്റെ കൈകൾ തരിച്ചു...

"തറവാടിനു പേര് ദോഷമുണ്ടാക്കാൻ ഓരോരോ ജന്മങ്ങൾ..."

പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട് നാരായണൻ പറഞ്ഞു..

"ഹോ രണ്ടു കണക്ക... ധർമക്കെട്ടു നടത്തിയപ്പോളെ ഞാൻ പറഞ്ഞതാ."

അരിശത്തോടെ നാരായണനെ നോക്കി ശാരദ അത് പറഞ്ഞു... നാരായണൻ വീണ്ടും എന്തൊക്കെയോ പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട് അകത്തേക്ക് നടന്നു...

"മോൻ ഇതൊന്നും കാര്യമാക്കണ്ട... എല്ലാ കുടുംബത്തിലും ഇതുപ്പോലെ ഒരെണ്ണം കാണും....പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല... ഇതിവിടെ പതിവാ ...മോൻ വാ... ഭക്ഷണം കഴിക്കാം"

ശാരദ ഹരിയെയു കൂട്ടി തറവാട്ടിലേക് നടന്നു...ധർമകെട്ടു എന്നാ വാക്കിനർത്ഥം മാത്രം ഹരിക്ക് മനസിലായില്ല...

രാത്രി ഭക്ഷണ സമയത്ത് മാത്രം പക്ഷെ അഞ്ജലിയും രാജനെയും ഹരി അവിടെങ്ങും കണ്ടില്ല... പക്ഷ അവരുടെ മുറിയിൽ നിന്നും കേൾക്കുന്ന ചില ശബ്ദങ്ങൾ അവിടെ ഇപ്പോളും സങ്കർഷം നിലനിൽക്കുന്നു എന്നത് ഹരിക്ക് മനസിലാക്കി കൊടുത്തു....

രാത്രി പത്തുമണിയായപ്പോൾ ആ വലിയ തറവാട്ടിലെ മിക്ക വെളിച്ചങ്ങളും അണഞ്ഞു..

അത്രയും സമയം ഉറങ്ങിയതുകൊണ്ടാകണം ഹരിക്ക് നന്നേ ഉറക്കം വന്നില്ല....അവൻ കട്ടിലിൽ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നു...

ഉറക്കം ലഭിക്കാതെ വന്ന ഹരി എഴുന്നേറ്റു മുറിയിലെ ലൈറ്റ് ഇട്ടു...അവൻ ഒരു സിഗരറ്റ് വലിക്കാൻ ബാത്രൂമിലേക്ക് കയറി...

സിഗരറ്റ് വലിച്ചു ബാത്രൂമിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ താഴെ നിന്നും എന്തൊക്കെയോ ശബ്ദങ്ങൾ അവൻ കേട്ടു....

സിഗരറ്റ് കുത്തി കെടുത്തി ഹരി പുറത്തു വന്നു ജനലിലൂടെ നോക്കി... ആ ജനാലയിലൂടെ നോക്കിയാൽ അവനു താഴെ അടുക്കളവശത്തുള്ള ഭാഗവും തൊട്ടപ്പുറത്തുള്ള നെടുമ്പുരയും കാണാം...

പണ്ട് കാലങ്ങളിൽ നെല്ല് ഉണക്കി സൂക്ഷിക്കാനും മറ്റുമായി ഉണ്ടാക്കിയതാണ് അത് ... എന്നാൽ ഇന്ന് നെല്ലും കൃഷിയുമൊക്കെ ഉണ്ടെങ്കിലും നെല്ലോക്കെ സൂക്ഷിക്കുന്നത് തറവാട് വക ഗോഡൌണിലാണ്...

ഹരി ജനാൽ വഴി പുറത്തേക്കു നോക്കി..അടുക്കള വശത്തു നിന്നാണ് ശബ്ദം വരുന്നത്...

താഴെ കണ്ട കാഴ്ച ഹരിയെ ശെരിക്കും സങ്കടപ്പെടുത്തി ...വലിയ ഒരു ആട്ടു കല്ലിൽ അരി ആട്ടുകയാണ് അഞ്ജലി...

അവളെ കൊണ്ട് താങ്ങാൻ പറ്റാവുന്നതിലും വലുതാണ് ആ ഉരകല്ല്...അവൾ വളരെ പണിപ്പെട്ടാണ് അത് ചെയ്യുന്നതെന് ഹരിക്ക് വ്യക്തം...

ഈ പാതിരാത്രിയുടെ ആദ്യ യാമാങ്ങളിലും അവളുടെ ജോലികൾ തീർന്നിട്ടില്ല , ആവശ്യത്തിനു ജോലിക്കാർ ആ വീട്ടിൽ ഉണ്ടെന്നു ഹരിക്കറിയാം...

വീട്ടിലെ മറ്റു സ്ത്രീ ജനങ്ങൾ ആരും തന്നെ പണി ഒന്ന് തന്നെ ചെയ്യുന്നത് അവൻ കണ്ടിട്ടില്ല...

പക്ഷെ അവരുടെ അതെ അവകാശവും അധികാരവും ഇവർക്കും ഈ വീട്ടിലില്ലേ പക്ഷെ ഇവർ മാത്രം എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ ജോലി ചെയ്യുന്നത്...അത് ഒരു വേലക്കാരിയെ പോലെ ....

അത് ചിന്തിച്ചു നിൽക്കുമ്പോഴേക്കും അവിടേക്ക് ആ തറവാട്ടിലെ ഒരുജോലിക്കാരി വന്നു....

ഗീത അതാണ് അവരുടെ പേര്... രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന സമയത്ത് ആ പേര് പറഞ്ഞാണ് വല്യമ്മ അവരെ വിളിച്ചത്... ഹരി ഓർത്തു...

"അയ്യോ കുഞ്ഞേ ഞാൻ ചെയ്യാ ഇങ്ങു തന്നേക്ക്..."

വളരെ സൌമ്യതയോടെയുള്ള അവരുടെ ആ സംസാരം ഹരിക്ക് നല്ല്പ്പോലെ ഇഷ്ട്ടമായി... ആ വീട്ടിൽ താൻ വന്നതുമുതൽ ഒരാൾ അഞ്ജലിയോടു ഇത്രയും സ്നേഹത്തോടെ പെരുമാറുന്നത് കാണുന്നത് ഇപ്പോളാണ്.

"അത് സാരമില്ല ഗീതേച്ചി ... അവിടെ അൽപ്പം പാത്രങ്ങൾ കൂടി ബാക്കിയില്ലേ അത് കഴുകി വച്ചേക്കു അപ്പോളേക്കും ഞാൻ ഇത് തീർക്കാം"

അഞ്ജലിയുടെ മറുപടി... ഗീതയുടെ മുഖത്ത് സ്നേഹം പടർത്തി....പാവം കുട്ടി എന്ന മുഖഭാവം ഗീതയുടെ മുഖത്ത് നിന്നും ഹരി വായിച്ചറിഞ്ഞു...

ഹരിക്ക് വല്ലാത്ത സങ്കടം ആണു ഉണ്ടായത്...അവൻ പതിയെ കതകു തുറന്നു പുറത്തേക്കിറങ്ങി....

ശബ്ധമുണ്ടാകാതെ അവൻ താഴേക്കു വന്നു പുറത്തുകൂടി അടുക്കള വശത്തെക്കിറങ്ങി....ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ കാറ്റ് കൊള്ളാൻ ഇറങ്ങിയതാണ് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മതി എന്ന് അവന്റെ മനസവനെ പഠിപ്പിച്ചു...

സാദാരണ ഈ സമയത്ത് അമേരിക്കയിലെ അർദ്ധരാത്രി സമയത്ത് കൂട്ടുക്കാരോടൊപ്പം കറങ്ങി നടന്നു വീട്ടിൽ വന്നു കയറുമ്പോൾ അമ്മയുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ പതറി പോകാതെ പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ ഹരിക്ക് കൂട്ടായി ഉള്ളത് അവന്റെ മനസു പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്ന വലിയ ചെറിയ കള്ളങ്ങളാണ്....

ഹരി പതിയെ നടന്നു അടുക്കള വശത്തേക്ക് എത്തി...അപ്പോളേക്കും അഞ്ജലി മാവ് ആട്ടി കഴിഞ്ഞു അത് പാത്രത്തിലേക്ക് മാറ്റിയിരുന്നു....

അപ്പോളാണ് ഇരുട്ടിലൂടെ വരുന്ന ഹരിയെ ശ്രദ്ധിച്ചത്...അവൾ തെല്ലൊന്നു ഭയന്നെങ്കിലും അവിടെ തന്നെ നിന്നു...

കാലടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടുകൊണ്ട് ഗീതയും അങ്ങോട്ടെത്തി ....ഹരിയെ കണ്ട ഗീതയുടെ കണ്ണുകൾ വിടരുന്നത് ഹരി ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നില്ല എങ്കിലും അവന്റെ ശ്രദ്ധ പൂർണമായും അഞ്ജലിയിൽ ആയിരുന്നു...

വിയർത്തൊലിച്ച് കൈ മുഴുവൻ ആട്ടിയ മാവും പാത്രവും പിടിച്ചു തന്റെ കഴുത്തിലൂടെ ഒഴുകിയ വിയർപ്പു തുള്ളികൾ അവളുടെ മാറിടങ്ങളിലേക്ക് ഒലിച്ചിറങ്ങുന്നത് തടയാനെന്നവണ്ണം അവൾ കൈ കൊണ്ട് അത് തുടച്ചപ്പോൾ അവളുടെ കൈയിലെ മാവിന്റെ അംശം അവളുടെ കഴുത്തിൽ ഒരു വെളുത്ത കുറി പോലെ കാണപ്പെട്ടു..

"എന്താ കുഞ്ഞേ എന്തെങ്കിലും വേണോ?"

ഗീതയാണ് ചോദിച്ചതു....ഒരു പക്ഷെ അഞ്ജലിയാകാം അവളോട് അതു ചോദിക്കാൻ പറഞ്ഞത്...

"ഇല്ല ഒന്നുമില്ല... ഞാൻ .. ഉറക്കം വന്നില്ല അപ്പോൾ ചുമ്മാ ഇറങ്ങിയതാ.... അല്ല്പ്പം കാറ്റുക്കൊള്ളാൻ ...ഇവിടെ നിന്നും ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ വന്നു നോക്കിയതാ....ഹ.. അൽപ്പം വെള്ളം കിട്ടോ കുടിക്കാൻ"

ഗീതയെ അവിടെ നിന്നും ഒഴിവാക്കാനായി ഹരി ചോദിച്ചു...അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ അൽപ്പം ദേഷ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ....

ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവരാം എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഗീത അകത്തേക്ക് നടന്നുപോകുമ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ മനസിൽ വേണ്ടാത്ത ഒരു ഭയം നിറഞ്ഞു നിന്നു...

ഗീത പോയി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹരി അഞ്ജലിയെ നോക്കി.. അവളുടെ മുഖത്ത് ഇപ്പോളും ഉണ്ട് ആ വിഷാദ ഭാവം...ഒരുപക്ഷെ വൈകുന്നേരം സംഭവിച്ചതിന്റെ കാരണങ്ങൾ ആകാം ആ വിഷാദ ഭാവത്തിനു വീണ്ടും ആക്കത്തിനു തുടക്കമിട്ടത്....

രാജൻ കൈ വച്ച പാടുകൾ ചുവന്ന കുറിപ്പോലെ അവളുടെ മുഖത്ത് കാണാം.. ഹരിക്ക് അത് കണ്ടപ്പോൾ നന്നേ വിഷമമായി...

“നിങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഇവിടെ ജോലി ചെയ്തു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളത്...ഇത്രയും ജോലിക്കാര ഇവിടെ ഉള്ളപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ജോലി ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം എന്താണ്?”

എവിടെ നിന്നോ കിട്ടിയ ധൈര്യത്തിലോ അതല്ലങ്കിൽ ഇതിന്റെ എല്ലാ ഉടമ ഞാൻ എന്ന തീരുമാനത്തിലോ ഹരി അങ്ങനെ ചോദിച്ചപ്പോൾ ശെരിക്കും ഞെട്ടി തരിച്ചപ്പോലെ അഞ്ജലി നിന്നു...

അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞിരുന്നുവോ....ഹരിക്ക് അവളുടെ നിസഹയാവ്സ്ഥ കണ്ടപ്പോൾ ചോദിക്കണ്ടായിരുന്നു എന്നുവരെ തോന്നിപ്പോയി....

അഞ്ജലി പക്ഷെ അപ്പോളും മൌനം വെടിഞ്ഞില്ല....അപ്പോളേക്കും ഒരു കൂജയിൽ വെള്ളവും ഗ്ലാസുമായി ഗീത അങ്ങോട്ടെത്തി...

ഗീതയുടെ കയിൽ നിന്നും ഗ്ലാസ് വാങ്ങിയ ഹരി വീണ്ടും അഞ്ജലിയോടു ചോദിച്ചു...

“ഞാൻ ഇവിടെ ആദ്യമായി വന്നിട്ട് നിങ്ങൾ ഒന്ന് മിണ്ടിയത് പോലും ഇല്ലാലോ.... ഞാൻ വന്നത് ഇഷ്ട്ടമാകാത്തത് കൊണ്ടാണോ മിണ്ടാത്തത്...?”

അഞ്ജലി മിണ്ടാതത്തിൽ ഹരിക്ക് നല്ല വിഷമവും സങ്കടവും ഉണ്ടായിരുന്നു... അവളോട് ഹരിക്ക് കാമം എന്നൊരു വികാരമേ തോന്നിയിട്ടില്ല.... പക്ഷെ എന്തോ.. എവിടെയോ കണ്ടുമറന്ന ഒരു മുഖം പോലെ... ഒരു പക്ഷെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ശരീര ഭംഗി നോക്കാതെ അവളുടെ മുഖംമാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് ഇദാദ്യമാണ്....

“സ്നേഹിക്കാനും താലോലിക്കാനും ആളുകൾ ഇവിടെ മത്സരിക്കുന്നുണ്ടാലോ,,,, ഞാൻ എങ്ങനേലും ഇവിടെ ഒന്ന് ജീവിച്ചുപൊക്കോട്ടെ ഉപദ്രവിക്കരുത്”

അഞ്ജലിയുടെ മറുപടി ഇടിവെട്ടേറ്റവനെപ്പോലെയാണ് ഹരി കേട്ട് നിന്നത്....അങ്ങനെ ഒരു മറുപടി അവൻ പ്രേതീക്ഷിച്ചതെയില്ല ...അവന്റെ മനസിൽ സങ്കടം തികട്ടി വന്നു... ഗീത അഞ്ജലിയുടെ മറുപടിയിൽ സ്ഥഭ്തയായി നിന്നു...

അത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കരഞ്ഞു കലങ്ങിയ കണ്ണുമായി അഞ്ജലി അകത്തേക്ക് നടന്നു....ഹരിയുടെ കൈകൾ ചെറുതായൊന്നു വിറച്ചു.. താൻ അഞ്ജലിയുടെ മനസു വിഷമിപ്പിച്ചു എന്നൊരു കുറ്റബോധം അവനെ അലട്ടാൻ തുടങ്ങി...

അവൾ എന്തുകൊണ്ടാകണം അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്.... എന്താണ് ഈ വീട്ടിലെ അവളുടെ പ്രശനം... ഒരുപക്ഷെ അത് ഗീതയ്ക്കു അറിയുമായിരിക്കുമോ....

തന്നെ നോക്കി വാ പൊളിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഗീതയെ ഹരി കണ്ടു.. അവര് അഞ്ജലിയുടെ ആ മറുപടിയിൽ നന്നേ പെടിചിരിക്കാം...ഇവരോട് ചോദിച്ചു നോക്കിയാലോ...

ധൈര്യം സംഭരിച്ചുകൊണ്ട് ഹരി ഗീതയെ നോക്കി ചോദിച്ചു..

“ചേച്ചി,.. ഇവർക്ക് എന്താണ് പറ്റിയത്... ഞാൻ വന്നപ്പോൾ മുതൽ ഒരു വേലക്കരിയെപ്പോലെ ഇവർ ഇവിടെ കിടന്നു പണിയെടുക്കുകയാണ് ...എല്ലാവര്ക്കും ഇവരോട് ദേഷ്യമാണ്... എന്താണ് അതിനു കാരണം.... ചെചിക്കറിയില്ലേ”

പെട്ടന്നുള്ള അഞ്ജലിയുടെ മറുപടിയും തുടർന്നുള്ള ഹരിയുടെ ചോദ്യവും ഗീതയെ ചെകുത്താനും കടലിനും ഇടയ്ക്കു എന്ന അവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചു... എന്ത് പറയണം എന്നറിയാതെ അവർ കുഴങ്ങി.,,

“പറയു... ഒന്നിനും വേണ്ടിയല്ല...ആരോടും ചോദിക്കാനോ പറയാനോ അല്ല.. എന്നാലും ഈ വീട്ടിൽ മറ്റെല്ലാവരെയും പോലെ അധികാരവും അവകാശവും ഉള്ള അവർ ഇത്രക്കും സങ്കടപ്പെടണമെങ്കിൽ അതിനു തക്കതായ കാരണം ഉണ്ടാകും... അതാണ് എനിക്ക് അറിയണ്ടത്...”

ഹരി ശബ്ദം അൽപ്പം കനപ്പിച്ചു ചോദിച്ചു... ഇവരൊക്കെ അങ്ങനെ ചോദിച്ചാലെ പറയുകയുള്ളൂ എന്നത് ഹരിക്ക് തോന്നി....

ചോദികുന്നത് അന്നധാദാവാണ് മറുപടി പറയാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല,,,ഗീത വിയർക്കാൻ തുടങ്ങി... അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ വായിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയാത്ത ഭാവം...

“അത് കുഞ്ഞേ ഞാൻ......”

അവർ വാക്കുകൾക്കു വേണ്ടി പരതി...

ഭയമാണ് അവരുടെ പ്രശനം എന്നത് ഹരിക്ക് മനസിലായി...

“ഭയം വേണ്ട ഇത് എന്നോട് പറയുന്നതിൽ നിങ്ങള്ക്ക് യാധൊരു കുഴപ്പവും ഉണ്ടാകില്ല...മറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു ഗുണം മാത്രമേ ഉണ്ടാകു”

ഹരിയുടെ ആ വാക്കുകൾ ഏറ്റു എന്നത് അവരുടെ മുഖത്തെ പെട്ടന്നുണ്ടായ പ്രേസ്സനതയിൽ നിന്നും ഹരിക്ക് മനസിലായി..

അഞ്ജലിയുടെ സങ്കടത്തിന്റെ കാരണങ്ങൾ ഗീത പറയാൻ തുടങ്ങി...

ഹരി അതിനായി കാതോർത്തു...

അഞ്ജലിയുടെ സങ്കടങ്ങൾ ഗീത പറഞ്ഞു തുടങ്ങി...

“കുഞ്ഞേ ഞാൻ ഇത് പറഞ്ഞു എന്നത് ഇവിടെ ആരും അറിയരുത് എന്റെ ജോലി പോകും ...ഈ ഒരു വരുമാനം കൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഞാനും എന്റെ കുടുംബവും ജീവിച്ചുപോകുന്നത്...”

ഗീതയുടെ കണ്ണുകളിൽ അപ്പോളും ഭയം നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു...

“ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ എന്നോട് ഈ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടാകു”

ഹരിയുടെ ആ വാക്കുകൾ ഗീതയ്ക്കു ആത്മവിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തു...

ഗീത പറഞ്ഞു തുടങ്ങി... ആ സമയം ചീവിടുകൾ പോലും അത് കേൾക്കാനെന്നവണ്ണം നിശബ്ദരായി...

“കുഞ്ഞേ ആ കുട്ടി ഒരു പാവമാണ്... അതിന്റെ ജീവിതങ്ങൾ അത്രയും സങ്കടങ്ങൾ മാത്രം നിറഞ്ഞതാണ്... എന്നോട് എല്ലാ സങ്കടങ്ങളും വന്നു പറയും... ഉരല് ചെന്ന് മദ്ദളത്തോട് പരാതികൾ പറയുന്നതുപ്പോലെ...”

അതുപറയുമ്പോൾ ഗീതയുടെ അവസ്ഥയും മറിച്ചല്ല എന്ന് ഹരിക്ക് തോന്നി...നോട്ടു കെട്ടുകളുടെ ഇടയിൽ ജീവിച്ചുപോന്ന ഹരിക്ക് ദാരിദ്ര്യവും കഷ്ട്ടപാടും പട്ടിണിയും ഇതുവരെ എന്തെന്നുപോലും അറിയില്ല എങ്കിലും അമ്മേയെന്ന നിറകാവ്യം പകർന്നു തന്ന ഓരോര അനുഭവങ്ങളും അവനു ഗീതയുടെയും അഞ്ജലിയുടെയും സങ്കടങ്ങൾ മനസിലാക്കാൻ പ്രാപ്തനാക്കിയിരുന്നു ...

ഗീത തുടർന്നു..

“ആ കുട്ടി ജനിച്ചതും വളർന്നതും ഒരു സാദാരണ കുടുംബത്തിലാണ് അവൾക്കു താഴെയായി രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ കൂടെയുണ്ട്...പണമില്ലെങ്കിലും കൂലിപ്പണിക്കാരനായ അവളുടെ അച്ഛൻ അവരെ നല്ല രീതിയിൽ തന്നെ ആണു നോക്കിയത്.... പക്ഷെ വിധി എന്നും പാവങ്ങൾക്ക് എതിരാണല്ലോ... അഞ്ജലി പത്തിൽ പഠിക്കുന്ന സമയം പെട്ടന്നുണ്ടായ ഒരു അറ്റാക്കിൽ അവരുടെ അച്ഛൻ മരണപ്പെട്ടു...അച്ഛന്റെ വിയോഗത്തിൽ തകർന്നു പോയ ആ കുടുംബം പിന്നീട് ആരും തിരിഞ്ഞു നോക്കാനില്ലാതെ ഒറ്റപ്പെട്ടു പോയപ്പോൾ തളരാതെ പിടിച്ചു നിന്നത് അവരുടെ അമ്മയാണ്..”

അപ്പോളേക്കും ഗീതയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു...മറ്റുള്ളവരുടെ വിഷമത്തിലും സ്വയം വേദനിക്കുന്ന നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിലെ നിഷകളങ്കമായ സ്നേഹം അമ്മയിൽ നിന്നും ഹരി ഒരുപ്പാട് കേട്ടിട്ടുണ്ട്...

തന്റെ അച്ഛൻ തന്നെ അതിനുള്ള ഒരു സാക്ഷിയല്ലേ.... അല്ലങ്കിൽ ഇന്നത്തെ കാലത്ത് സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളെ പോലും പണത്തിന്റെയും സ്വത്തിന്റെയും പേരിൽ കൊല്ലാൻ പോലും മടിക്കാണിക്കാത്ത നാട്ടിൽ അകന്ന ബന്ധത്തിൽ പെട്ട ഇവർക്ക് എല്ലാ സ്വത്തും നോക്കി നടത്താനും അതിന്റെ ലാഭ വിഹിതം എടുക്കാനും അച്ഛൻ സമ്മതിക്കുമായിരുന്നില്ലലോ...

വീണ്ടും ഹരിയുടെ മനസിൽ അച്ഛന്റെ സ്ഥാനം ഉയർന്നു...

ഹരിയുടെ ശ്രദ്ധ വീണ്ടും ഗീതയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു...

“പല വീടുകളിലും മാറി മാറി ജോലി ചെയ്തു അഞ്ജലിയുടെ അമ്മ അഞ്ജലിയെ ബി.എഡ വരെ പഠിപ്പിച്ചു... അമ്മയുടെ കഷ്ട്ടപ്പാടുകൾ നല്ലപ്പോലെ അറിയാവുന്ന അഞ്ജലി പഠനത്തിൽ അൽപ്പം പോലും ഉഴപ്പിയില്ല അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവൾ ബി എഡ രണ്ടാം റാങ്കിൽ തന്നെ പാസായി....

അടുത്തുള്ള ഒരു സ്കൂളിൽ ജോലിക്കായി ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവിടെയും പണം എന്ന നോട്ടുകൾ വില്ലനായി...പണത്തിന്റെ മുന്നിൽ അറിവിന്റെ വില ചെറുതായി...പക്ഷെ അടുത്തുള്ള കുട്ടികൾക്ക് ടൂഷൻ എടുത്തു അഞ്ജലി അമ്മയെ സഹായിച്ചു...

അപ്പോളാണ് ഇവിടുത്തെ രാജൻ സാറിന്റെ കല്യാണാലോചന അഞ്ജലിക്ക് വരുന്നത്....ആ നാട്ടിലുള്ള സകല പ്രമാണിമാരും അഞ്ജലിയെയും കുടുംബത്തെയും അസൂയയോടെ നോക്കി...

ചെന്ന് കയറാൻ പോകുന്നത് മുല്ലശ്ശേരി തറവാട്ടിലെക്കാണു എന്നത് ആ നാട്ടിൽ അഞ്ജലിക്ക് വലിയ മാനങ്ങൾ ശ്രഷ്ട്ടിച്ചു നൽകി... അവരുടെ കുടുംബം രക്ഷപ്പെടുമെന്നു എല്ലാവരും പറഞ്ഞു...

അഞ്ജലിക്ക് പക്ഷെ ആലോചന വന്നത് തീരെ ഇഷ്ടമായില്ല..ഒന്നാമത് രാജന് വയസ്കൂടുതലാണ്..വിദ്യാഭ്യാസം തീരെ ഇല്ല....പക്ഷെ കുടുബം രക്ഷപ്പെടും എന്ന എല്ലാവരുടെയും സംസാരം മറ്റൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ അവളെ ഒരു ഭാര്യയാക്കി.

വന്നു കയറിയ വീട്ടിൽ പക്ഷെ അവൾ പ്രേതീക്ഷിച്ചതോ ചിന്തിച്ചതോ ഒന്നുമല്ല നടന്നത്...

ഏതോ ഒരു പെണ്ണുമായി പ്രേണയത്തിലായ രാജനെ പക്ഷെ അവളുടെ പെട്ടന്നുള്ള മരണം മുഴു കുടിയിനാക്കി...കുടിച്ചു ലക്ക് കേട്ട് തറവാടിനു തന്നെ നാണക്കേടാകും വിധം അയാൾ നടന്നു...

അതിനു പ്രശ്ന പരിഹാരം എന്നോണമാണ് അയാളെ കല്യാണം കഴുപ്പിക്കാൻ മറ്റുള്ളവർ തീരുമാനിച്ചത്...പക്ഷേ മുഴു കുടിയനായ ഒരാളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ആരും തയ്യറാവാതിരുന്നത് എല്ലാവരെയും വിഷമിപ്പിച്ചു...

അപ്പോളാണ് അഞ്ജലിയുടെ കാര്യം ദല്ലാൾ വന്നു പറയുന്നത്....വന്നു കയറുന്ന പെണ്ണിന്റെ സ്ത്രീധനം മാത്രം കണ്ണിൽ കണ്ടിരുന്ന ഇവിടുത്തെ വലിയമ്മായിക്കു പക്ഷെ അഞ്ജലിയെ തീരെ ഇഷാട്ടമായില്ല..

മാത്രമല്ല ബാലന്റെ പെണ്ണായി വന്ന സുമലത കാശിന്റെ കാര്യത്തിൽ അഞ്ജലിയെക്കാൾ ഒരുപ്പാട് മുൻപന്തിയിലാണ് എന്നുള്ളതും അഞ്ജലിക്ക് വിനയായി...

കല്യാണം കഴിഞ്ഞു തറവാട് വക സ്കൂളിൽ ജോലി വാഗ്ദാനവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാൽ അതും നടന്നില്ല....

കല്യാണം കഴിഞ്ഞു വന്ന അന്നു തന്നെ അഞ്ജലിയെ രാജൻ തല്ലി...അയാൾക്ക് അഞ്ജലിയെ ഇഷ്ട്ടമേ അല്ലായിരുന്നു.. വീട്ടുക്കാരുടെ നിർബന്ധം മാത്രമാണ് അഞ്ജലിയുടെ കഴുത്തിൽ അയാൾ താലി കെട്ടാൻ കാരണം....

സ്വന്തം ഭർത്താവിനു പോലും ഇല്ലാത്ത സ്നേഹം എന്തായാലും മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും കിട്ടില്ലലോ...അങ്ങനെ അഞ്ജലിക്ക് ഇവിടുത്തെ വേലക്കാരിയുടെ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു...

മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ മാത്രം രാജന്റെ ഭാര്യ എന്നാ പദവി അവൾക്കു ലഭിച്ചു...

പണത്തിന്റെ അഹങ്കാരം തലയിൽ ചൂടിയ സുമലതയും പണക്കൊതിയിൽ മാത്രം ജീവിക്കുന്ന ശാരദയും , അവർ വരച്ച വരകളില മാത്രം നിൽക്കുന്ന ഭർത്താക്കന്മാരും കൂടി ആയപ്പോൾ അഞ്ജലി തീർത്തും ഒറ്റപ്പെട്ടു...

എങ്ങനൊക്കെ അവളെ കഷ്ട്ടപ്പെടുതാവോ അങ്ങനൊക്കെ അവർ അഞ്ജലിയെ ഉപദ്രവിച്ചു..

കല്യാണം കഴിഞ്ഞു രണ്ടു വർഷമായി അവരെ സ്വന്തം വീട്ടിലേക്കു പോലും ഇവിടുന്നു പോകാൻ അനുവദിച്ചില്ല....

അവരുടെ നേർ താഴെയുള്ള അനുജത്തിയുടെ കല്യാണം നാട്ടുകാരുടെ മുന്നിൽ മാനം കാക്കാൻ മുല്ലശ്ശേരി തറവാട്ടുക്കാർ നടത്തികൊടുതപ്പോൾ അതിനു പോലും അവളെ പോകാൻ അനുവദിക്കാതെ ഇവർ അവളോട് ക്രൂരത കാണിച്ചു...

ഒരു ഭാര്യ ഭർതൃ ബന്ധം ഇതുവരെ അഞ്ജലിയും രാജനും തമ്മിൽ നടന്നിട്ടില്ല...പിന്നെ എങ്ങനെ കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകും .... പക്ഷെ ആ കുറ്റവും അവൾക്കു തന്നെ ഈ തറവാട്ടിലുള്ളവർ നൽകി അവൾക്കു മച്ചി എന്ന പേരും സമ്മാനിച്ചു..

കരയാത്ത ഒരു ദിവസം പോലും ആ കുട്ടിക്കില്ല... അവരുടെ വീട്ടിൽ നിന്നും ആദ്യമൊക്കെ ഒന്ന് രണ്ടു പ്രാവശ്യം വന്നിരുന്നു.. അവർ വന്നപ്പോളുള്ള ശാരദയുടെ കുത്തുവാക്കുകൾ കേട്ട അഞ്ജലി തന്നെ പിന്നീട് അവരുടെ ഇങ്ങോട്ടുള്ള വരവുകൾ വിലക്കി...

ഈ വീട്ടിലെ മറ്റെല്ലാവരെയും പോലെ ജീവിക്കേണ്ട അവൾ എല്ലാം സഹിച്ചു സ്വന്തം ഭാർതാവിനുപോലും വേണ്ടാതെ ഒരു വേലക്കരിയെപ്പോലെ ഇവിടെ ജീവിക്കുന്നത് അവരുടെ കുടുബത്തെ ഓർത്തു മാത്രമാണ് ,,,ഇല്ലങ്കിൽ അവർ എന്നെ ആത്മഹത്യ ചെയ്തേനെ..."

ഗീതയുടെ വാക്കുകൾ അത്രയും കേട്ട ഹരിക്ക് ജീവിതത്തിലാദ്യമായി വല്ലാത്ത സങ്കടം ഉണ്ടായി... അത്രയും സങ്കടം താനിതുവരെ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല ...അപ്പോൾ അത് അനുഭവിച്ച അഞ്ജലിയുടെ അവസ്ഥ എന്താകും എന്നത് ഹരിക്ക് സങ്കൽപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതിലും അധികമായിരുന്നു ....

ഗീതയോടൊപ്പം ഹരിയുടെ കണ്ണുകളും ഈറനണിഞ്ഞിരുന്നു....ഹരിയുടെ മനസിൽ അഞ്ജലിയുടെ സ്ഥാനം വാനോളം ഉയർന്നു... തന്റെ അച്ഛന്റെ ബന്ധുക്കൾ പക്ഷെ അച്ഛനോളം പോയിട്ട് ഒരു തരിപോലും നന്മ മനസിൽ ഇല്ലാത്തവരാണ് എന്ന് ഹരി തിരിച്ചറിഞ്ഞു....

"ഇത് കേൾക്കുമ്പോൾ കുഞ്ഞടക്കമുള്ളവർ ചിന്തിക്കുന്നത് ഇത് മിക്കയിടത്തും നടക്കുന്നതല്ലേ...ഇതിൽ എന്താണ് ഇത്ര പുതുമ എന്നായിരിക്കും... പക്ഷെ അത് അനുഭവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അതിന്റെ വേദന മനസിലാകു മോനെ.."

ഗീതയുടെ സങ്കടതാലെയുള്ള വാക്കുകൾ ഹരിയുടെ മനസിനെ വീണ്ടും മുറിവേൽപ്പിച്ചു...

"കുഞ്ഞിനറിയോ ആ സുമലത എന്ന് പറയുന്നവൾ വൻ വിഷമാണ് ...അവളുടെ അടിവസ്ത്രം വരെ അഞ്ജലിയെക്കൊണ്ട് അവൾ അലക്കിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്....കഴിഞ്ഞ ദിവസം കഴുകിയ അടിവസ്ത്രം വൃത്തിയായില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ വച്ച് സുമലത അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് കൈ നീട്ടി അടിച്ചു.."

അത് കേട്ട ഹരിയുടെ മുഖം ദേഷ്യം കൊണ്ട് ചുവന്നു...സുമലതയോടുള്ള ദേഷ്യം അഞ്ജലിയോടുള്ള സ്നേഹമായി മാറാൻ അധികം സമയം വേണ്ടി വന്നില്ല...

ആദ്യമായി ഒരു പെണ്ണിനോട് ഹരിക്ക് പ്രണയം തോന്നി.... ഇതുവരെ ഉള്ളതെല്ലാം അമേരിക്ക എന്ന ബന്ധങ്ങൾക്ക് വിലയില്ലാതെ നാട്ടിലെ ശരീര സുഖത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള സ്നേഹ നാടകങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു...

ഹരിയുടെ മനസിൽ അഞ്ജലിയുടെ മുഖം ആഴത്തിൽ ഇറങ്ങി..... അവന്റെ കണ്ണിൽ ആ സ്നേഹം പ്രേദിദ്വാനിച്ചു...

"കുഞ്ഞേ ഞാൻ ഇത് പറഞ്ഞുന്നു ആരോടും പറയരുതേ..."

ഗീത വീണ്ടും അവളുടെ ഭയം അവനെ ഓർമിപ്പിച്ചു...

“ഇല്ല ഒരിക്കലുമില്ല... ഞാൻ കാരണം നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രശനവും ഉണ്ടാകില്ല...നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥയും ഏതാണ്ടൊക്കെ ഇങ്ങനെയാണെന് തോന്നുന്നു എനിക്ക്... നിങ്ങള്ക്ക് കുടുംബത്തിൽ ഒരുപാട് പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലേ ....”

ഹരിയുടെ ആ ചോദ്യത്തിന് വലിയൊരു കരച്ചിലായിരുന്നു ഗീതയുടെ മറുപടി....

“കുഞ്ഞേ ഒരു ഉപകാരവും ഇല്ലാത്തവനെ എന്റെ ഭർത്താവ്.... രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉണ്ട് ഒരു മിട്ടായി പോലും ആ ദുഷ്ടൻ വാങ്ങി കൊടുത്തിട്ടില്ല....ഞാൻ കഷ്ട്ടപ്പെട്ട് ഉണ്ടാക്കുന്ന കാശുപോലും അയാൾ തട്ടി പിടിച്ചെടുത്തു കൊണ്ടുപോകും”

ഗീതയുടെ കരച്ചിൽ കൂടി വന്നപ്പോൾ ഹരിക്ക് അത് ആരെങ്കിലും കേൾക്കുമോ എന്നാ ഭയം ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞു...

“അയ്യോ കരയാതിരിക്കു ആരെങ്കിലും കേൾക്കും”

ഹരിയുടെ ആ വാക്കുകൾ ശെരിയാണെന്ന് തോന്നിയ ഗീത കരച്ചിൽ അടക്കിപ്പിടിച്ചു കണ്ണു നീർ തുടച്ചു.....

“വിഷമിക്കണ്ട ഒരുപ്പടോന്നുമില്ലെങ്കിലും നിങ്ങളുടെയെല്ലാം വിഷമങ്ങൾ എനിക്കും മനസിലാകും.... ഇതുവരെ ഞാൻ ഇങ്ങനൊക്കെ കേട്ടിട്ടേ ഉള്ളു അതൊന്നും കാര്യമായി എടുത്തിട്ടില്ല... പക്ഷെ ഇതിപ്പോൾ...”

ഹരിയുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും ഉതിർന്നു വീണ കണ്ണു നീർ അഞ്ജലിയുടെ വേദനകൾക്കുള്ള മറുപടിയാണെന്നു ഗീതയ്ക്കു മനസിലായി....

“കുഞ്ഞിനു അഞ്ജലിയുടെ വേദന മന്സിലായാലോ... സാദാരണ കാശുള്ളവർക്കൊന്നും പാവങ്ങളുടെ വേദന മനസിലാകാറില്ല”

ഗീതയുടെ മറുപടിയിൽ ഹരി സ്വയം ഒരു പണക്കരനായത്തിൽ ചെറുതായി വേദനിച്ചു...

“നിങ്ങൾ മുകളിലേക്ക് വരൂ ഞാൻ അൽപ്പം പണം തരാം.. ഇത് എന്നോട് പറഞ്ഞതിനുള്ള കൂലിയൊന്നുമല്ല... നിങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അതിനു അൽപ്പമെങ്കിലും സഹായം ഞാൻ ചെയ്യാം എന്ന് കരുതിയാണ്..”

ഹരിയുടെ വാക്കുകളിൽ സന്തോഷിചെങ്കിലും ഗീത പറഞ്ഞു..

“അയ്യോ കുഞ്ഞേ ഇപ്പോളോ... ഇപ്പോൾ രാത്രിയല്ലേ?”

ഗീതയുടെ മുഖത്തെ സങ്കടഭാവം വിട്ടോഴിയുന്നതും അതിൽ ഹരിക്ക് നന്നേ പരിചിതമായ കാമ ഭാവം തുളുമ്പി വരുന്നതും അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചു...

അപ്പോളാണ് ശരിക്കും പറഞ്ഞാൽ ഹരി ഗീതയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്...വലിയ സൌന്ദര്യമില്ലെങ്കിലും ഗീത നല്ലൊരു ഉരുപ്പടിയാണ്...

സാദാരണ ഇങ്ങനെയുള്ള രാത്രികളിൽ അമേരിക്കയിലെ ഏതെങ്കിലും പെണ്ണിനോടൊപ്പം സമയം ചിലവഴിക്കറാണു പതിവ്.. ഇവിടെ വന്നിട്ടിപോ ആദ്യത്തെ രാത്രിയല്ലേ ആയുള്ളൂ...ആക്രാന്തം വേണ്ട സമയമുണ്ട്...ഹരിയുടെ മനസു അവനെ വിലക്കി...

“ഹാ അത്ശെരിയാണല്ലോ.. അങ്ങനെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നാളെ രാവിലെ വരൂ..”

ഹരി അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ പക്ഷെ അപ്പോൾ തന്നെ പോകാൻ ഒരുങ്ങി നിന ഗീതയുടെ മനസു ചെറുതായൊന്നു വേദനിച്ചു.. പക്ഷെ ഹരി അങ്ങനൊന്ന് മനസിൽ ചിന്തില്ലെങ്കിലോ എന്നാ ചിന്ത ഗീതയെ സാധ്വനിപ്പിച്ചു ..

“ശെരി... എന്നാൽ ഞാൻ പോകട്ടെ”

ഹരി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അകത്തേക്ക് നടന്നു പോകുമ്പോൾ ഗീത അവനെ തന്നെ നോക്കി നിന്നുകൊണ്ട് നെടുവീർപ്പിട്ടു...

ഇതെല്ലം കേട്ടുകൊണ്ട് അടുക്കള വാതില്ക്കിൽ മറഞ്ഞു നിന്നു കൊണ്ട് ഭിത്തിയിൽ ചാരി അഞ്ജലി കരഞ്ഞു....

വീണ്ടു റൂമിലേക്ക് കയറുന്ന സമയത്താണ് അടുത്തുള്ള ഒരു മുറിയിൽ നിന്നും അടക്കിപ്പിച്ടിച്ച സംസാരം അവൻ കേട്ടത്...

വെറുതെ അതൊന്നു കേൾക്കാൻ ഹരിയുടെ മനസു അവനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവനതു അനുസരിച്ചു...

ശബ്ധം കേൾക്കുന്നത് ശാരദയുടെ മുറിയിൽ നിന്നാണെന്ന് ഹരിക്ക് മനസിലായി...

അടക്കിപിടിച്ചുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ ആയതിനാൽ ഹരിക്ക് എല്ലാം ശെരിയായി കേൾക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലായിരുന്നു...എങ്കിലും അൽപ്പം കൂടി മുറിയുടെ അടുത്തേക്ക് നിന്നപ്പോൾ കുറച്ചുകൂടി വ്യക്തമായി കേൾക്കാൻ തുടങ്ങി...

മറ്റാരും കാണുന്നില്ല എന്ന് ഉറപ്പു വരുത്താനും ഹരിക്ക് മറന്നില്ല.....

“അതെ ഹരി മോന് യാധൊരു കുറവും വരുത്താതെ നോക്കികോണം കേട്ടോ..”

നാരായണന്റെ ശബ്ദമാണ്..

“അത് പിന്നെ നിങ്ങൾ പ്രത്യകിച്ചു പറയണോ മനുഷ്യ....സുമലത്യും ബാലനും അവനെ തട്ടിയെടുക്കാനുള്ള എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്തുന്നുണ്ട്”

ശാരദയുടെ സംസാരം ഹരിയിൽ ചെറിയൊരു ഭയമുണ്ടാക്കി...

തട്ടിയെടുക്കണോ.... തന്നെ തട്ടികൊണ്ടുപോകാനണോ ഇനി ഇവർ പ്ലാൻ ചെയ്യുന്നത്... ഈശ്വരാ....ഹരിയുടെ മനസിൽ ആയിരം ചിന്തകൾ കടന്നു കൂടി...

“അവർ തട്ടിയെടുക്കുനതിനു മുന്നേ നമുക്കവനെ സ്വന്തമാക്കണം....അടുത്ത മാസം മേനോൻ സാറും കുടുംബവും, വരുന്നുണ്ട് അപ്പോൾ ഇവിടുള്ള ചിലതൊക്കെ നമ്മുടെ പേരിലേക്ക് മാറ്റിയെഴുതാനുള്ള സാദ്യത അങ്ങേരുടെ സംസാരത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ മനസിലാക്കി ....കൂടുതലും നമുക്ക് സ്വന്തമാക്കണമെങ്കിൽ ഹരി മോന് നമ്മളെ നല്ലതുപ്പോലെ ഇഷ്ട്ടപ്പെടനം...അതിനുള്ള വഴിയാണ് നമ്മൾ ആലോചിക്കേണ്ടത്”

നാരയണന്റെ വാക്കുകൾ ഹരിക്ക് നന്നേ അലോസരമുണ്ടാക്കി...

“മനുഷ്യ അതിനു ഞാൻ മാത്രം വിചാരിച്ചാൽ പോര നിങ്ങളും നമ്മുടെ മോളും കൂടി വേണം അവനെ കുപ്പിയിലാക്കാൻ....ആരാണ് നിന്നെ കൂടുതൽ ഈ വീട്ടിൽ സ്നേഹിച്ചത് പരിച്ചരിച്ചത് എന്നൊക്കെ ചോദിച്ചാൽ നമ്മളാണ് എന്ന് ഹരി പറയണം... എങ്കിൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞത് നടക്കു... ആ സുമലത അവന്റെ മുന്നിൽ ആടി കുഴയുന്നൊക്കെ ഉണ്ട്....”

ശാരദയുടെ വാക്കുകളും കൂടി കേട്ടപ്പോൾ അത്രയും നേരം ഹരിയുടെ മനസിൽ അവരെ കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന സകല ബഹുമാനങ്ങളും തകർന്നടിഞ്ഞു...

എല്ലാം അച്ഛന്റെ സ്വത്തുക്കൾ കിട്ടാനുള്ള അഭിനയങ്ങൾ മാത്രമാണ്...പാവം എന്റെ അച്ഛൻ ... ഇവരെയെല്ലാം കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് നൂറു നാക്കാണ്.. ഇവരോ....പണത്തിനും സ്വത്തിനും വേണ്ടി മാത്രം അച്ഛനെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്ന് അഭിനയിക്കുന്നവർ....

അപ്പോൾ സുമലത തന്റെ മുന്നിൽ കാണിക്കുന്നതും ഇതിനു വേണ്ടി തന്നെയാണ്...അവൾക്കിട്ടൊരു പണി എന്തായാലും കൊടുക്കണം അത് കാമാത്തിലൂടെയാനെങ്കിൽഅങ്ങനെ അവൾ എന്റെ അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്തടിച്ചല്ലേ .....

നിന്റെ അഞ്ജലിയോ അതെപ്പോൾ....ഹരിയുടെ മനസിൽ നിന്നുയർന്ന ചോദ്യം അവനെ നാണത്തിലാഴ്ത്തി...അവിടെ നിന്നും വീണ്ടും അവരുടെ ഗൂടാലോചനകൾ കേൾക്കാൻ കഴിയാതെ ഹരി പതിയെ ശബ്ധമുണ്ടാക്കാതെ പടികൾ കയറി മുകളിൽ എത്തി....

മുകളിലെ മൂന്ന് മുറികളിൽ അവന്റെ മുറി മാത്രമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത് ബാക്കിയുള്ളവ അച്ഛനും അമ്മയും വരുമ്പോൾ അവർക്കെലാം ഉപയോഗിക്കാൻ വേണ്ടി ശരിയാക്കി വചെക്കുവാണു....

ഹരി മുറിയിൽ കയറി കട്ടിലിൽ വിലങ്ങനെ കിടന്നു...മുറിയുടെ ജനാലകൾ വഴി വരുന്ന അരണ്ട വെളിച്ചം അവനു പ്രത്യേകമായ ഒരു അനുഭൂതി നൽകി...

അവന്റെ മനസിലേക്ക് അഞ്ജലിയുടെ മുഖം ഓടിയെത്തി...അവളുടെ മുഖത്ത് പഴയ പുഞ്ചിരി ഉണ്ടാകണം അതിനു തന്നാൽ ആകുന്നെതെല്ലാം ചെയ്യണം....

പാവം അവളെപ്പോളും ഇങ്ങനെ ജോലി ചെയ്യുന്നത് കാണുമ്പോൾ സങ്കടമാണ്...അവളുടെ വിലയും സ്നേഹവും അറിയാത്ത നീജ ജന്തുക്കൾ ആണിവിടെ ഉള്ളവർ എല്ലാം...

അതെങ്ങനെയാ കാക്കക് തൻ കുഞ്ഞു പൊൻ കുഞ്ഞു എന്നാണല്ലോ ...ഹേയ് ആ പഴമൊഴി ഇവിടെങ്ങനെ ശേരിയാകും.. ഈ അമ്മക്ക് പഴമൊഴികൾ പഠിപ്പിച്ചു തരുമ്പോൾ അത് എവിടെ പ്രയോഗിക്കണം എന്നുകൂടി പഠിപ്പിച്ചു തന്നാലെന്താ...

ഓഹോ അപ്പോൾ നീ പഴമൊഴി പറഞ്ഞു പഠിക്കുകയാണോ....ഹരിയുടെ മനസും അവനും തമ്മിൽ ചെറിയൊരു കശപിശ നടന്നു...ഒടുവിൽ അവൻ തന്നെ ജയിച്ചു...ഹരിയുടെ മനസിലേക്ക് വീണ്ടും അഞ്ജലിയുടെ മുഖം ഓടിയെത്തി...

അവൻ എഴുന്നേറ്റു ജനാലകൾ വഴി പുറത്തേക്കു നോക്കി...ആ നിലാവെളിച്ചത്തിൽ നോക്കെത്താ ദൂരത്തു കിടക്കുന്ന കിടക്കുന്ന നെൽ വയലുകൾ ....അതിന്റെ ഹരിത ഭംഗിയിൽ ചന്ദ്രന്റെ നിലാവെളിച്ചം ഒരു സ്വർണ ചരടുപ്പോലെ കാണുന്നു...

ഈ കാഴ്ചകളെല്ലാം ഹരിക്ക് പുതുമ നിറഞ്ഞതാണ് .....അമേരിക്കയെന്ന നാഗരീകതയിൽ പച്ചപ്പോക്കെ എവിടെ കിട്ടാന....

ഇടയ്ക്കു വലിയ ശബ്ദത്തോടെ പറന്നകന്ന ആ വവ്വാൽ കൂട്ടങ്ങളെ ഹരി കൌതുകത്തോടെ നോക്കി... ഈ രാത്രിയിലും അവർ തങ്ങളുടെ ജോലിയിൽ വ്യാപ്രതരാണു.....

ശെരിക്കും ഭാഗ്യം ചെയ്തവരാണ് ഇവിടെ ജീവിക്കുന്നവരെല്ലാം... എന്ത് മനോഹരമായ നാടാണ് ഇത്....

വീണ്ടും ചന്ദ്രനിലേക്ക് നോക്കിയാ ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മുഖം ആ ചന്ദ്ര ബിംബത്തിൽ കണ്ടു.. അവളുടെ ചെറിയ കണ്ണുകളും വലിയ നാസികയും ചെറിയ ചുണ്ടുകളും....

ഹരി പ്രേമത്തിന്റെ പടുകുഴിയിലേക്ക് തെന്നി വീണു....

അതേയ് വീഴാനോക്കെ വരട്ടെ.... ഇത് അമേരിക്കായല്ല... ഇന്ത്യ ആണു....പോരാത്തതിന് കേരളവും... അമ്മ പറഞ്ഞു തന്നിട്ടില്ലേ ഇവിടുത്തെ ആചാരങ്ങളും സംസ്കാരങ്ങളും എല്ലാം...

സ്ത്രീ എന്ന പദത്തിനു ധാരാളം അർത്ഥ ശിഖിലങ്ങലുള്ള നാടാണ് ഇത്.... പോരാത്തതിന് നാട്ടിൻപ്പുറവും.....അപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്ത് ഒരു ഭാര്യയായ അഞ്ജലിയോടു നിനക്ക് പ്രണയം തോന്നാന് പാടുണ്ടോ..

ഇനി അങ്ങനെ ഉണ്ടായാൽ തന്നെ അവൾ നിന്നെ തിരിച്ചു സ്നേഹിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ..അവളെ പോലൊരു പെൺകുട്ടി അങ്ങനെ ഒരു കാര്യം ചെയ്യുമോ?

ഹരിയുടെ മനസു വീണ്ടും അവനുമായി യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു...ഹരിക്ക് മനസിലെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമില്ലാതെയായി....പക്ഷെ അപ്പോളും അവനു അവളോടുള്ള പ്രണയത്തിനു കുറവ് വന്നില്ല...

അവൻ മുറിയിലെ കണ്ണാടിയോട് ചേർന്നുള്ള ചെറിയ നീലവെളിച്ചം ഓണാക്കി....അതിൽ തന്നെ നോക്കി കൊണ്ട് ഹരി അൽപ്പ നേരം നിന്നു....

ഇല്ല....അവളങ്ങനെ ഒന്നും ചെയ്യില്ലയിരിക്കാം...എന്നെ ഒരുപക്ഷെ നോക്കുക പോലും ചെയ്യില്ലയിരിക്കാം...പക്ഷെ അവളെ എനിക്കിഷ്ട്ടമാണ് ഒരുപാട്....

ആത്മാർഥതയോടെ സ്നേഹിച്ചാൽ ചങ്ക് പറിച്ചു തരുന്നവരാന് കേരളത്തിലെ സ്ത്രീകൾ എന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാലോ...

ബന്ധത്തിന് വില കല്പ്പിക്കുന്നവൾ തന്നെയാണ് അഞ്ജലി....പക്ഷെ എന്റെ അത്മാർത്തതയോടുള്ളപ്രണയം അവൾക്കു നിഷേധിക്കാൻ കഴിയില്ല എനിക്കുറപ്പുണ്ട്....

ഇനി അങ്ങനെ അവൾ അത് നിഷേധിച്ചാലും ഞാൻ സന്തോഷവാനാണ് ....

ഹരി കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി കൊണ്ട് അത്രയും പറഞ്ഞപ്പോൾ വല്ലാത്തൊരു ആശ്വാസം അവനിൽ ഉണ്ടായി....അഞ്ജലി ആ പേരും അവളുടെ രൂപവും അവനിൽ ലയിച്ചു നിന്നു...ഹരി പതിയെ കട്ടിലിൽ കിടന്നു... അഞ്ജലി അവന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ വിരുന്നെത്തി....

അവൻ പതിയെ ഉറക്കത്തിലേക്കു തെന്നി വീണു...

രാവിലെ അൽപ്പം വൈകിയാണ് അവൻ ഉണർന്നത്....കണ്ണുകൾ തിരുമ്മി ഹരി ചുറ്റും നോക്കി....ജനാലയിലൂടെ സൂര്യപ്രകാശം അകത്തേക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു...

ഹരി എഴുന്നേറ്റു ജനലപാളികൾ മുഴുവനായും തുറന്നു പുറത്തേക്കു നോക്കി...

കുറച്ചകലെ പച്ചപ്പ് വിരിച്ചു നിൽക്കുന്ന പാടവരമ്പിലൂടെ പണിയായുധങ്ങളുമായി നടന്നു പോകുന്ന വയലിലെ പണിക്കാർ....പച്ചപ്പിന്റെ സൗന്ദര്യവും കുളിർമയും ആസ്വദിച്ചു കൊണ്ട് വയലിലേക്കു വിരുന്നെത്തിയ അനേകം പക്ഷികൾ...

അവയുടെ കല പില ശബ്ദങ്ങൾ....ഹരിയുടെ കാതുകൾക്ക് പുതുമകൾ ശ്രഷിട്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു....സാദാരണ ഈ സമയങ്ങളിൽ വലിയ വലിയ വണ്ടികളുടെ ശബ്ദവും മെട്രോ ട്രെയിനിന്റെ ചൂളം വിളിയും ആളുകളുടെ അടക്കിപ്പിടിച്ച ഇംഗ്ലീഷും ഫോർമാലിട്ടി വിളിച്ചോതുന്ന സംഭാഷണ സകലങ്ങളും മാത്രമാണ് ഉണ്ടാകാറുള്ളത്...

അമ്മ പറഞ്ഞത് ശെരിയാണ്....ഗ്രാമം എന്നും അതിന്റെ ഭംഗിയും സൗന്ദര്യവും ഒന്ന് വേറെ തന്നെയാണ്....

അച്ഛൻ തനിക്കു സമ്മാനിച്ചു ഇന്ത്യയുടെ പിതാവിന്റെ ആത്മകഥയിൽ ഭാരതത്തിന്റെ സൗന്ദര്യമറിയണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിലേക്ക് നോക്ക് എന്ന് പറഞ്ഞത് എത്ര ശരിയാണ്...

എന്നും ഇങ്ങനെ മനസിനെ കുളിരണിയിക്കുന്ന ഈ കാഴ്ചകൾ കാണുന്ന ഇവിടുള്ളവർ എത്ര ഭാഗ്യവാന്മാർ...

പുറത്തെ കാഴ്ചയിൽ ലയിച്ചു നിന്ന ഹരിയിൽ പെട്ടന്ന് അഞ്ജലിയുടെ രൂപം അകലെ നിന്നും നടന്നു വരുന്നത് തെളിഞ്ഞു നിന്നു...

ആ കാഴ്ച പക്ഷെ ഹരിക് സഹിക്കാൻ കഴിയാത്തതായിരുന്നു...വലിയ ഒരു ചുമട് പച്ച പുല്ലും തലയിൽ ഏന്തി... ആ പ്രഭാതത്തിലും വിയർപ്പ് കണങ്ങൾ മുഖതണിഞ്ഞു കൊണ്ട് അഞ്ജലി നടന്നു വരുന്നു...

ഹരിയുടെ മനസിലേക്ക് സങ്കടം പാഞ്ഞെത്തി...അവളുടെ കഷ്ട്ടപാടുകൾ...ആർക്കു വേണ്ടി....ആരാലും സ്നേഹം കിട്ടാതെ സ്വന്തം കുടുംബം രക്ഷപ്പെടാൻ വേണ്ടി അവൾ അവളുടെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ സുഖങ്ങളും തെജിച്ചു...

ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീകളെ ഈ കാലത്ത് എവിടെ കാണാനാണ്...ഹരിയുടെ മനസിലെ അഞ്ജലിയുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ വീണ്ടും ഉയർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു....

അഞ്ജലി തോഴുത്തിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി നീങ്ങുന്നതുവരെ ഹരി അവളെയും നോക്കി കൊണ്ട് തന്നെ നിന്നു....

ഇതിങ്ങനെ വിട്ടു കൂടാ.... അവൾക്കു വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണം....അവളുടെ ഈ കഷ്ട്ടപ്പാടുകൾ എങ്ങനെയും അവസാനിപ്പിക്കണം....അവൾക്കു മറ്റുള്ളവരെ പോലെ തന്നെ ഈ വീട്ടിൽ അവകാശമുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് കാണിച്ചു കൊടുക്കണം....

അഞ്ജലിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഹരി ഒരുപാട് സ്വാർതനായി....

വേഗത്തിൽ തന്നെ കുളിച്ചു പ്രാഥമിക കർമങ്ങളും കഴിഞ്ഞു ഹരി താഴേക്കു വന്നു...

അവനെ സ്വീകരിക്കാൻ എന്നവണ്ണം ശാരദ താഴെ തന്നെ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു...ശാരദയെ കണ്ടപ്പോൾ ഹരിക്ക് മനസിൽ ചിരി വന്നു....

ഇനിയിപ്പോൾ തുടങ്ങും അഭിനയം... ഇന്നലെ അവൻ കേട്ട അവരുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ ഹരിയുടെ ഒര്മകളിലെക്കെത്തി....

“ഹാ മോനെ എണീറ്റോ..ഇന്നലെ ഉറക്കമൊക്കെ ശേരിയായിരുന്നോ?”

ഹരി പ്രതീക്ഷിച്ചത് പോലെ തന്നെ....അവൻ ചെറുതായൊന്നു ചിരിച്ചെന്നു വരുത്തി....അടുക്കള വശേതെക്ക് നടന്നു...

അവിടെ ഊട്ടു പുരയിൽ സുമലത നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു... ഹരിയെ കണ്ടത് അവളുടെ മുഖ ഭാവം മാറി...ഹരി അത് ശ്രദ്ധിച്ചു...

നീ എന്റെ അഞ്ജലിയെ തല്ലിയല്ലേ....നിനക്കുള്ള പണി ഞാൻ വച്ചിട്ടുണ്ട്....ഹരി മനസിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സുമലതയോട് ചിരിച്ചു...

നല്ല സോഫ്റ്റ് ഇടിലിയും സാമ്പാറും... ഹരി ആസ്വദിച്ചു തന്നെ കഴിച്ചു ... ഇതെല്ലം അഞ്ജലിയുടെ കൈ പുണ്യമാണ്...അതിൽ അവനു സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല.....

കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞു ഹരി പൂമുഖത്തേക്ക് വന്നു.... അവിടെ നാരായണൻ അവനെ പ്രതീക്ഷിച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു...

“ഹ മോൻ എണീറ്റോ....ഭക്ഷണം കഴിച്ചല്ലോ അല്ലെ”

“കഴിച്ചു....”

ഹരി നാരായണനോട്അത് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് മുറ്റത്തേക്ക് നോക്കി.... അവൻ വന്നപ്പോൾ കണ്ട ആ ഷെഡ് ഇപ്പോൾ തുറന്നു കിടക്കുന്നു...അതിൽ ഏതോ ഒരു വണ്ടി ഷീറ്റ് കൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടു കണ്ടു...

“അത് മോന്റെ അച്ഛന്റെ വണ്ടിയാ...കാർ....ബെൻസ ബെൻസ്.....”

നാരായണൻ വലിയ എന്തോ കാര്യത്തിൽ പറഞ്ഞു...പക്ഷെ അച്ഛന്റെ വാഹനം എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹരിക്ക് സന്തോഷമായി...അവനും നാരായണനും വാഹനത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു....

നാരായണൻ ഷെഡിൽ കയറി...വാഹനത്തിന്റെ മുകളിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്ന ആ വലിയ പ്ലാസ്റ്റിക് കവർ എടുത്തു മാറ്റി...

പഴയ കാല പ്രൌഡിയോടെ അച്ഛന്റെ നീല നിറത്തിലുള്ള ബെൻസ്...ഹരിക്ക് അതുകണ്ടപ്പോൾ ഒരുപാട് സന്തോഷമായി ബെൻസ് അച്ഛന്റെ ഒരു വീക്നെസ് ആണു....അങ്ങ് അമേരിക്കയിൽ അച്ഛന്റെ ബെൻസ് ആർക്കും ഓടിക്കാൻ കൊടുക്കില്ല...ഡ്രൈവർ പോലുമില്ല അച്ഛന്...

താനൊക്കെ ആ വണ്ടിയിൽ ഒന്ന് തൊട്ടാൽ പിന്നെ അന്നു ഭരണിപ്പാട്ട് ഉറപ്പാണ്....

നാരായണൻ ഹരിക്ക് നേരെ കാറിന്റെ ചാവി നീട്ടി...ഹരി അത് വാങ്ങിച്ചു കൊണ്ട് അകത്തേക്ക് നടന്നു...

“അച്ഛൻ വരുമ്പോൾ മാത്രമേ ഇത് ഉപയോഗിക്കു....ഇവിടെ അങ്ങനാരും എടുക്കാറില്ല...മോൻ വരുന്നെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ വടക്കേതിലെ രാമനെ കൊണ്ട് ഒന്ന് നാന്നാക്കിച്ചു അവനു ഈ പണിയോക്കെയാനെ...കുഴപ്പമോന്നുമില്ലാന്നഅവൻ പറഞ്ഞത്”

നാരായണൻ അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹരി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് കാറിന്റെ ഡോർ തുറന്നു അകത്തു കയറി കാർ സ്ടാടാക്കി...

ആദ്യ, ഒന്ന് മടിച്ചെങ്കിലും വീണ്ടുമുള്ള ശ്രമത്തിൽ കാർ സ്ടാര്ടായി....ഹരി കാർ പുറകൊട്ടെടുത്തു....

മുറ്റത്തേക്ക് കൊണ്ട് വന്നു ഹരി വണ്ടി നിറുത്തി ഇറങ്ങി...കാറിൽ അൽപ്പം പോടിയുള്ളത് ഹരി ശ്രദ്ധിച്ചു....

അപ്പോളേക്കും സുമലതയു ശാരദയും അങ്ങോട്ടെത്തി ....

സെറ്റും മുണ്ടുമാണ് ശാരദയുടെ വേഷമെങ്കിൽ വിലകൂടിയ പട്ടു സാരിയാണ് സുമലതയുടെ വേഷം...അവൾ ഒരു ആടംഭരക്കാരി തന്നെയാണ്...തന്റെ അച്ഛന്റെ പണമാണ് ഇതെല്ലം...ഹരി മനസിൽ ഓർത്തു

“ആഹാ മോൻ കാറുമായി എങ്ങോട്ടാ”

ശാരദയുടെ ചോദ്യമെത്തി....ഹരി അതിനു മറുപടി പറയും മുൻപേ കാറിൽ അൽപ്പം പോടിയുള്ളത് ഹരി തൂക്കുന്നത് കണ്ട സുമലത ആരോടെന്നില്ലാതെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു..

“ഹ ആ അഞ്ജലിയോടു ഇതു വൃത്തിയാക്കി വക്കാൻ പറഞ്ഞിട്ട് അവളിതുവരെ ചെയ്തിലെ...അഞ്ജലി....ടീ അഞ്ജലി...”

സുമലതയുടെ ദേഷ്യത്തോടെ ഉള്ള വിളി കേട്ട് ഹരിക്ക് നന്നേ ദേഷ്യം വന്നു...

ശാരദ പല്ല് കടിച്ചു...നാരായണന്റെ മുഖത്തും കോപം അരചെത്തി...

അപ്പോളെക്കു എവിടെ നിന്നോ അഞ്ജലി ഓടി വന്നു...അനുസരണയുള്ള വേലക്കരിയെപ്പോലെ....

അവളുടെ മുഖത്ത് നിന്നും അപ്പോളും വിയർപ്പോലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു...ഹരിക്ക് അത് കണ്ടു സങ്കടം വന്നു...

സുമലതക്കിട്ടു ഒന്ന് പൊട്ടിക്കാനാണ് അപ്പോൾ തോന്നിയതെങ്കിലും അവൻ സംനയനം പാലിച്ചു...

“നിന്നോടിതു കഴുകിയിടാൻ പറഞ്ഞതല്ലേ...ഇതിൽ അപ്പിടി പോടിയാണല്ലോ....”

ശാരദയുടെ ദേഷ്യം അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചു....

“ഞാൻ....ഞാൻ കഴുകിയതാണ്”

അഞ്ജലി സങ്കടത്തോടെ അതിനേക്കാൾ ഏറെ അപമാനത്തോടെ അത് പറയുമ്പോൾ അവൾ ഹരിയുടെ മുഖത്തേക്ക് പാളി നോക്കി...

“കഴുകിയിട്ടാണോ അതിൽ പോടീ കാണുന്നത്....”

സാരിയുടെ മുന്താണി കൈയിൽ ഇട്ടു ഞെരിച്ചുകൊണ്ട് സുമലതയുടെ അടുത്ത ചോദ്യമെത്തി..

“ഇവരാണോ ഇവിടെ വണ്ടിയെല്ലാം കഴുകുന്നത്”

ഹരിയുടെ അൽപ്പം നീരസം കലർന്ന ചോദ്യത്തിൽ പക്ഷെ പകച്ചുപ്പോയത് നാരായണനും സുമലതയും ശാരധയുമാണ് ....അവർ പരസ്പരം നോക്കി...

“അല്ല അങ്ങനല്ല...ഇന്നലെ അവൾ കഴുകാന്നു പറഞ്ഞായിരുന്നു..”

രഗം തണുപ്പിക്കാൻ ശാരദ തന്നെ മുൻകയ്യെടുത്തു....ആ ചോദ്യം പക്ഷെ അഞ്ജലിയിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഉണ്ടാക്കിയില്ലന്നു ഹരിക്ക് മനസിലായി...

സുമലത മറ്റൊന്നും പറയാതെ അവിടെ നിന്നും വലിഞ്ഞു...ശാരദ ഗീതയെവിടെ എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അപ്പുറത്തേക്ക് നീങ്ങിയപ്പോൾ കാറിലെ ബോണെട്ടിൽ കണ്ട പോടീ വെറുതെ തൂത്തുകൊണ്ട് നാരായണൻ മിഴിച്ചു നിന്നു...

അഞ്ജലി ഹരിയെ ഒന്ന് കൂടി നോക്കികൊണ്ട് അകത്തേക്ക് പോയി....

അപ്പോളെക്കു ഗീത അങ്ങോട്ടെത്തി അവളുടെ കയിൽ ഒരു ബക്കെറ്റ് നിറയെ വെള്ളവും ഉണ്ടായിരുന്നു,,

ഹരി പെട്ടന്നുള്ള ദേഷ്യത്തിൽ ചോദിച്ചത് എല്ലാവരിലും കൊണ്ടു എന്നത് അവന് മനസിലായി...അവൻ അവിടെ നിന്നും അൽപ്പം മാറി നിന്നു...

ഗീത കാർ കഴുകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോ നാരായണൻ ഹരിയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു...

“ഹാ ഹരി നമുക്കൊന്ന് പുറത്തേക്കു പോകാം...നമ്മുടെ സ്ഥാപനങ്ങൾ എല്ലാം ഒന്ന് കാണുകയും ആകാം...”

ഹരിയുടെ ദേഷ്യം തണുപ്പിക്കാൻനാരായണൻ ശ്രമിച്ചു...ഹരി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു...അത് അയാൾക്ക് ആശ്വാസം നൽകി...

ഹരിയോട് വസ്ത്രം മാറി വരാൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നാരായണൻ അകത്തേക്ക് കയറിപ്പോയി...

“നിന്നോട് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടിലെ അവന്റെ മുന്നിൽ വച്ച് അങ്ങനൊന്നും പറയരുതെന്ന്..അവൻ എന്താ വിചാരിക്കാ...”

നാരായണൻ അൽപ്പം കോപത്തോടെ ശാരധയോട് ചോദിച്ചു...

“അതിപ്പോ അവൻ അങ്ങനെ പറയുന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചോ”

ശാരദയുടെ അന്താളിപ്പ് അപ്പോളും മാറിയിട്ടില്ലായിരുന്നു ...

“പറ്റിയത് പറ്റി ഇനി ഇങ്ങനെ ആവർത്തിക്കാതെ നോക്കാ എല്ലാവരും”

അത് പറഞ്ഞ്കൊണ്ട് നാരായണൻ പുറത്തേക്കു വന്നു...

അപ്പോളെക്കു ഹരി വസ്ത്രം മാറി വന്നിരുന്നു...

ഇരുവരും കാറിൽ കയറി യാത്രയായി...

ശാരദ അടുക്കളയിലേക്ക് ചെല്ലുമ്പോൾ സുമലത അവിടെ ഉണ്ട്...

“എന്താ ചേച്ചി ഹരി അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്”

ഹരിയുടെ ഭാവമാറ്റം ശ്രദ്ധിച്ച സുമലത ശാരധയോട് ചോദിച്ചു..

“അതിപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണിൽ അഞ്ജലിയും ഇവിടുത്തെ മരുമകളല്ലേ അപ്പോൾ നമുക്കുള്ള സ്ഥാനം അവൾക്കും ഇവിടില്ലേ...തൽക്കാലം അവൻ പോകുന്നതുവരെ അവളോട് നല്ല മര്യാദക് നിന്നേക്കു”

“ഹോ....ഇനി അവൾക്കു അധിക്കരം കൂടി കൊടുക്കേണ്ട കാര്യം...ഹോ എനിക്കത് ചിന്തിക്കാൻ വയ്യ..”

സുമലത തന്റെ നീരസം കാണിച്ചു....സത്യത്തിൽ ഹരിയുടെ മുന്നിൽ ഒന്ന് ആളാകാൻ നോക്കിയതാണ് സുമലത അത് നടന്നില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല ഹരി അൽപ്പം ദേഷ്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്തു....

ശാരദ അപ്പോളേക്കും അഞ്ജലിക്കുള്ള അടുത്ത താക്കീതുമായി അവളുടെ അടുത്തേക്ക് എത്തി,,

ഹരി പോകുന്നതുവരെ അവന്റെ മുന്നിൽ വച്ച് ജോലികൾ ചെയ്യരുതെന്നും അവന്റെ മുന്നിലേക്ക് അധികം പോകരുതെന്നും അവളോട് ദേഷ്യത്തോടെ ശാരദ പറഞ്ഞു...

അഞ്ജലി മൗനമായി കരഞ്ഞു....

മുല്ലശ്ശേരി തറവാട്ടിലെ അവകാശി, പ്രസാദ് മേനോന്റെ മകൻ....കൊച്ചു മുതലാളി...തുടങ്ങിയ നിരവധി മാനങ്ങലുള്ള ഹരിക്ക് അവരുടെ എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലും ആ പരിഗണന ലഭിച്ചു....

തറവാട് വക മരം മില്ല്, സ്കൂൾ,മറ്റു ഫാക്ടറികൾ,,,,എല്ലായിടത്തും നാരായണൻ ഹരിയുമായി പോയി...അവൻ എല്ലാം നോക്കി കണ്ടു...എല്ലായിടത്തും തൊഴിലാളികൾ അച്ഛനെ ദൈവ തുല്യം കാണുന്നു എന്നത് ഹരിയിൽ ഒരുപ്പാട് സന്തോഷം ഉണ്ടാക്കി...

മരം മിൽ നോക്കി നടത്തുന്നതു അഞ്ജലിയുടെ ഭർത്താവ് രാജനാണ്...അവിടെയും അയാൾ കള്ളു കുടി തന്നയാണ് എന്നുള്ളത് മാത്രം ഹരിക്ക് സങ്കടമുണ്ടാക്കി...

തിരികെ പോരും വഴി ഹരിയുടെ നിർബന്ധപ്രകാരം നാരായണൻ സുമലതയുടെയും ശാർധയുടെയും അഞ്ജലിയുടെയും വീട്ടിലേക്കു അവനെ കൂട്ടി കൊണ്ട് പോയി...അഞ്ജലിയുടെ വീട് കാണണം എന്ന ആഗ്രഹം അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലായിടത്തും പോകണം എന്നത് ഹരി വാശി പിടിച്ചത്...

ഹരിയുടെ നല്ല മനസിനെ നാരായണൻ സന്തോഷത്തോടെ കണ്ടപ്പോൾ പക്ഷെ അഞ്ജലിയുടെ വീട്ടിലേക്കു പോകാൻ മാത്രം അയാൾ ഇഷ്ട്ടപെട്ടില്ല...എന്നാലും ഹരിയോട് അത് പറയാൻ കഴിയാത്തത് കാരണം അവരുടെ വാഹനം അഞ്ജലിയുടെ വീട് തേടി യാത്രയായി.....

ഒരു ചെറിയ ഇടവഴിയിൽ വണ്ടി നിറുത്തി നാരായണൻ ഇറങ്ങി...

ഹരി അയാളെ അനുഗമിച്ചു....അഞ്ജലിയുടെ വീട്ടുകാർ ഹരിയോട് ഒന്നും പറയരുതേ എന്ന് നാരായണൻ മനസാൽ പ്രാർഥിച്ചു....

ഒരു ചെറിയ വീടാണ് അഞ്ജലിയുടെത്...അവർ അങ്ങോട്ട് കയറി ചെന്നപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ അമ്മ നാരായണനെ കണ്ടു പുറത്തേക്കു വന്നു...

ദാരിദ്ര്യം വിളിച്ചോതുന്ന ആ വീട്ടിൽ അതിനേക്കാൾ ദാരിദ്ര്യാവ്സ്ഥ കാണിച്ചു കൊണ്ട് പ്രായം നന്നേ കീഴെപ്പെടുത്തിയ അഞ്ജലിയുടെ അമ്മ അവരെ കണ്ടു പുഞ്ചിരിച്ചു...

ഒരു സെറ്റും മുണ്ടും ഉടുത്തു അവരുടെ ദേഹം നന്നേ ക്ഷീണിതയായി കാണപ്പെട്ടു...

ഹരി പ്രസാദ് മേനോന്റെ മകനാണ് എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ഹരിയെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അകത്തേക്ക് കയറാൻ പറഞ്ഞു...

ഹരി പൂമുഖത്തേക്ക് കയറി...ഒരു കസേര മാത്രം ആ പൂമുഖത് ഉണ്ടായിരുന്നു...ഹരിയോട് അതിൽ ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു നാരായണൻ അവന്റെ അടുത്തായി നിന്നു...

അകത്തു നിന്നു ശബ്ദം കേട്ടുകൊണ്ട് ഇരുപതിൽ കൂടുതൽ പ്രായം തോന്നിക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി ഇറങ്ങി വന്നു...ഹരി അവളെ നോക്കി...അഞ്ജലിയുടെ അനിയത്തിയാണ് എന്നത് ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ തന്നെ ഹരിക്ക് മനസിലായി...അഞ്ജലിയുടെ അതെ രൂപം...

“ഇത് അമൃത അഞ്ജലിയുടെ അനിയത്തിയാണ്”

വിനയപൂർവ്വം നാരായണൻ അറിയിച്ചു...

അമൃത ചിരിച്ചു...

“എന്ത് ചെയുന്നു”

ഹരി അമൃതയോട് ചോദിച്ചു...

“അവൾ ഡിഗ്രിക്ക് പടിക്ക അവസാന വർഷം”

അഞ്ജലിയുടെ അമ്മയാണ് അതിനു മറുപടി പറഞ്ഞത്....അമൃത നാണത്തോടെ അമ്മയുടെ പിറകിൽ നിന്നു...

“ചായ എടുക്കാം...പാലില്ല”

തല ചൊറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അപമാനത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അഞ്ജലിയുടെ അമ്മ പറഞ്ഞു...അവരുടെ മുഖത്തെ സങ്കടം ഹരി വായിച്ചറിഞ്ഞു...നാരായണൻ പുച്ചതോടെയാണ് അവരുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടത്...

“അതിനെന്താ...അമ്മ കട്ടൻ എടുത്തോളു ഞങ്ങൾ കുടിച്ചോളാം..”

ഹരി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നാരായണന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോകിയപ്പോൾ അയാൾ ഇളിഭ്യനായി നിന്നു ചിരിച്ചു...അഞ്ജലിയുടെ അമ്മ അകത്തേക്ക് പോയി...അമൃത അവിടെ തന്നെ നിന്നു...

“പഠനം എങ്ങനെ പോകുന്നു ഡിഗ്രി കഴിഞ്ഞു ചേച്ചിയെപ്പോലെ ടീച്ചർ ആകാൻ തന്നെ ആണോ പ്ലാൻ”

ഹരി വീണ്ടും അമൃതയോട് ചോദിച്ചു പക്ഷെ അപ്പോളും അവളുടെ മറുപടി ഒരു പുഞ്ചിരി മാത്രമായിരുന്നു...പക്ഷെ അഞ്ജലിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ഹരി എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു എന്നത് മാത്രം നാരായണനു മനസിലായില്ല...

ഹരി ആ പൂമുഖം ഒന്ന് വീക്ഷിച്ചു...ഒരു ഭാഗത്ത് ഒടിഞ്ഞു തൂങ്ങറായി തരത്തിലാണ് മേൽക്കൂര ....അഞ്ജലി വലിയൊരു തറവാട്ടിലെ അംഗം അവരുടെ വീടോ ഇന്നല്ലങ്കിൽ നാളെ പോളിഞ്ഞു വീഴും എന്നാ അവസ്ഥയും...

“ചേച്ചിക്ക് സുഖം തന്നെയല്ലേ”

അമൃതയുടെ ചോദ്യം ഹരിയെ ചിന്തകളിൽ നിന്നും ഉണർത്തി....

“അവൾക്കു അവിടെ പരമ സുഖമല്ലേ മുല്ലശേരിയിലെ മരുമകൾക്ക് സുഖമാണോ എന്ന് ചോദിക്കണ്ട ആവശ്യം എന്താ കുട്ടിയെ”

നാരയണന്റെ വകയായിരുന്നു ആ മറുപടി...പക്ഷെ അത് ഒട്ടും ദേഹിക്കാതെ അമൃത നാരായണനെ നോക്കിയാ നോട്ടം ഹരിക്ക് നന്നേ ഇഷ്ട്ടമായി...

അപ്പോളേക്കും അഞ്ജലിയുടെ അമ്മ ചായയുമായി വന്നു കൈയിൽ ഒരു പ്ലേറ്റും അതിൽ അവല് നനച്ചതും ഉണ്ടായിരുന്നു...ചായ ഹരിക്കും നാരായണനും കൊടുത്തുകൊണ്ട് അവർ തലചോരിഞ്ഞു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു..

“അവല് നനച്ചതാണ്”

“ആഹാ എവിടെ നോക്കട്ടെ”

ഹരി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ പ്ലേറ്റിൽ നിന്നും അല്പം എടുത്തു കഴിച്ചു..നാരായണനും അത് തീരെ ഇഷ്ട്ടപെട്ടില്ല എന്നത് മാത്രമല്ല അയാൾ അഞ്ജലിയുടെ അമ്മയെ തറപ്പിച്ചൊന്നു നോക്കുകയും ചെയ്തു...

“ചേച്ചിയുടെ ഇഷ്ട്ടപെട്ട ഭക്ഷണമാണ് “

അമൃത അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹരിയുടെ മനസിൽ ചെറിയൊരു ഐഡിയ മിന്നി മറഞ്ഞു..

“ആണോ എന്നാൽ കുറച്ചു പോതിഞ്ഞെടുതോള് അഞ്ജലിക്ക് കൊടുക്കാം...”

അത് കേട്ടപാതി കേൾക്കാത്ത പാതി അമൃത അകത്തേക്കോടി...

അഞ്ജലിയുടെ അമ്മയുടെ സന്തോഷം നിറഞ്ഞ മുഖം ഹരി നോക്കി കണ്ടു...

സ്വന്തം മോളെ ഒരു നോക്ക് കാണാനുള്ള ആഗ്രഹം ആ മുഖത്ത് ഹരി വ്യക്തമായി കണ്ടു...

നാരായണന് ഇതൊന്നും തീരെ ഇഷ്ട്ടപ്പെടുന്നില്ല എന്നത് ഹരിക്ക് മനസിലായി...

അപ്പോളേക്കും ഒരു പൊതിയുമായി അമൃത അകത്തു നിന്നു വന്നു....ഹരി അത് വാങ്ങികൊണ്ട് ചായ കുടിച്ച ഗ്ലാസ് അമ്മയെ ഏൽപ്പിച്ചു പുറത്തേക്കിറങ്ങി...

“അഞ്ജലിയോടു പറയാം...ഇടക്കൊക്കെ അങ്ങോട്ട് വരൂ”

ഹരി അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...

അവരോടു യാത്ര പറഞ്ഞു തിരകെ പോരുമ്പോൾ ഈർഷയോടുള്ള നാരായണന്റെ മുഖം ഹരി ശ്രദ്ധിക്കാൻ നിന്നില്ല..

തറവാട്ടിലേക്ക് വണ്ടി കയറി ചെല്ലുമ്പോൾ അവരെ സ്വീകരിക്കാൻ എന്നപ്പോലെ ശാരദ മുറ്റത്ത് തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു....

“ഹ എന്ത് പോക്കാ നിങ്ങൾ കൊച്ചിനേം കൊണ്ട് പോയത് ...ഉച്ചക്കുള്ള ഭക്ഷണം പോലും കഴിച്ചില്ല കുഞ്ഞു ക്ഷീണിച്ചു കാണും”

വണ്ടിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിയ ഹരിയുടെ തലയിൽ തലോടികൊണ്ട് ശാരധ് അത് പറയുമ്പോൾ അവരുടെ കപട സ്നേഹം ഹരിയെ വല്ലാതെ വീർപ്പു മുട്ടിച്ചു...

നാരായണൻ ഒറ്റ ശ്വാസത്തിൽ പോക്ക് വിവരങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ വീട്ടിൽ പോയത് മാത്രം ദഹിക്കാതെ ശാരദ ആ ഭാവം കടിച്ചു പിടിച്ചു ചിരിച്ചു...

അഞ്ജലിക്കുള്ള അവൽ പൊതി താൻ ഏൽപ്പിക്കാം എന്ന് ശാരദ പറഞ്ഞപോൾ വേണ്ട ഞാൻ കൊടുക്കാം എന്ന് പറഞ്ഞത് അവർക്ക് തീരെ ഇഷ്ട്ടമായില്ലെങ്കിലും ശാരദ അത് പ്രേകടിപ്പികാതെ അഞ്ജലി അപ്പുറതുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അകത്തേക്ക് നടന്നു...

അകത്തു ചെന്ന് അഞ്ജലിയുടെ വീട്ടിലേക്കു ഹരിയെ കൊണ്ട് പോയതിനു നാരായണനെ കണക്കറ്റു ശാസിക്കാനും അവർ മറന്നില്ല..

ഹരി വീടിന്റെ വടക്ക് വശത്തെ തോഴുത്തിനടുതെക്ക് നടന്നു...അഞ്ജല്യുടെ ശബ്ദം അവിടെ നിന്നായിരുന്നു അവൻ കേട്ടത്...

ഹരിയുടെ വരവ് കണ്ടപ്പോൾ ശാരദയുടെ ഉഗ്ര ശാസന ഓർമ വന്ന അഞ്ജലി പോകാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ ഹരി അഞ്ജലിയെ വിളിച്ചു...

അവൾ എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അവിടെ തന്നെ നിന്നു...

ഹരിയുടെ മുഖ ഭാവം കണ്ട അഞ്ജലിക് പക്ഷെ ഭയമാണ് ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞത്...തങ്ങളെ ആരെങ്കിലും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നത് അവൾ പാളി നോക്കി...

“ഞാൻ ഇന്ന് വീട്ടിൽ പോയിരുന്നു”

ഹരിയുടെ വാക്കുകൾ മനസിലാകാതെ അവൾ ഹരിയെ നോക്കി..

“നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ പോയിരുന്നുന്നു.”

ഹരി അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് ആദ്യമായി അവൻ സന്തോഷം കണ്ടു...അവളുടെ മുഖത്ത് നിന്നും ആയിരം ചോദ്യങ്ങൾ ഹരി വായിച്ചെടുത്തു....

“അമ്മയും അനിയത്തിയും സുഖമായിരിക്കുന്നു...നിങ്ങൾക്ക് തരാൻ ഒരു സാദനം തന്നു വിട്ടിട്ടുണ്ട് എന്റെ കൈയിൽ..”

ഹരി അതു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവന്റെ കൈയിലെ അവൽ പൊതി അഞ്ജലിക്ക് നേരെ നീട്ടി...അഞ്ജലി വേഗത്തിൽ തന്നെ അതെടുതുകൊണ്ട് തുറന്നു നോക്കി...

അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണു നീർ ധാരയായി ഒഴുകി...ഒരു വെറും അവൽ പൊതി മാത്രമായിരുന്നില്ല അവൾക്കത്...അവളുടെ അമ്മയുടെയും അനിയത്തിയുടെയും സ്നേഹമായിരുന്നു....

അഞ്ജലി നിറ കണ്ണുകളോടെ ഹരിയെ നോക്കി...അവൾ കൈകൾ കൂപ്പികൊണ്ട് ഹരിയെ നന്ദി അറിയച്ചപ്പോൾ ഹരിക്കുണ്ടായ സന്തോഷത്തിനു കണക്കിലായിരുന്നു...

“കരയുന്നതെന്തിനാ....ഇഷ്ട്ട വിഭവം കിട്ടിയതിന്റെ സന്തോഷമാണോ?”

ഹരിയുടെ ചോദ്യത്തിന് കണ്ണീരിൽ കുതിർന്ന പുഞ്ചിരി സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ട് അഞ്ജലി അകത്തേക്കോടി...

ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു ഹരി മുകളിലെ മുറിയിൽ വെറുതെ കിടന്നു...അവന്റെ മനസു മുഴുവൻ അഞ്ജലിയായിരുന്നു...ഒരു പൊതി അവൽ അവളെ ഇത്രയധികം സന്തോഷിപ്പിച്ചുവെങ്കിൽ അവൾ കൊതിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതം അവൾക്കു നൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അവളുടെ സന്തോഷം...ഹരിയുടെ മനസിൽ അത്രയെങ്കിലും അവൾക്കു നൽകാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ ചാരിധാർത്ഥ്യം തോന്നി...

വാതിലിൽ ആരോ മുട്ടുന്നത് കേട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലി ആയിരിക്കും എന്ന് കരുതി ഹരി വേഗത്തിൽ തന്നെ വാതിൽ തുറന്നു...പക്ഷെ വാതിൽക്കിൽ നിന്നത് ഗീതയായിരുന്നു...

ഹരിയുടെ പ്രതീക്ഷകൾ അസ്തമിച്ചു...എങ്കിലും അവൻ അത് മുഖതണിഞ്ഞില്ല....

പക്ഷെ വശ്യതയാർന്ന ചിരി ഹരിക്ക് സമ്മാനിച്ച് അൽപ്പം വിയർപ്പിൻ കണങ്ങൾ മുഖതണിഞ്ഞു തന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന ഗീതയുടെ രൂപം ഹരിയുടെ കുട്ടനിൽ പ്രതീക്ഷയുടെ കണങ്ങൾ വാരി വിതറി....ഒരു നീല കളർ നൈറ്റി ആണു ഗീതയുടെ വേഷം..

“എന്താ ഗീത ചേച്ചി”

ഹരി അങ്ങനെ ചോദിക്കുമ്പോൾ ഗീതയുടെ മുഖത്ത് അൽപ്പം നീരസം ഉണ്ടായിരുന്നുവോ..

“അത് പിന്നെ കുഞ്ഞാല്ലേ ഇന്നലെ പറഞ്ഞത് പകൽ ഇങ്ങോട്ട് വരാൻ”

ഹരിക്ക് അപ്പോളാണ് ഇന്നലെ താൻ കൊടുത്ത വാക്ക് ഓർമ വന്നത്...അത് അവർ ഒര്‍ത്തുവക്കുമെന്നോ പ്രത്യുപകാരം ചോദിയ്ക്കാൻ വരുമെന്നോ ഹരി ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല....പക്ഷെ ഈ സമയത്ത് വന്നത് നന്നായി ...,മാത്രമല്ല ഉയർന്നു പൊങ്ങുന്ന ശ്വാസ ഗതിയിൽ അവരുടെ മാറിടങ്ങൾ തന്നെ മാടിവിളിക്കുന്നതുപ്പോലെ ഹരിക്ക് തോന്നി...

“ഹാ ഞാൻ അത് മറന്നു...സോറി...അകത്തേക്ക് വരൂ”

വരുമെന്ന് ഉറപ്പില്ലാതെ ഹരി അവരെ അകത്തേക്ക് വിളിച്ചപ്പോൾ പുറത്തേക്കു ഒന്ന് പാളി നോക്കിയതിനു ശേഷം ഗീത ഹരിയുടെ മുറിയിലേക്ക് കയറി...

വാതില്ക്കിൽ തന്നെ മാറാതെ നിന്ന ഹരിയുടെ ദേഹത്ത് അറിയാതെയോ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടോ മുട്ടിയുരുമിയാണ് ഗീത അകത്തേക്ക് കടന്നത്...ഗീതയുടെ ശരീരം ചെറുതായൊന്നു വിറച്ചു...

അകത്തേക്ക് കയറിയ ഗീത ആ മുറിയാകെ ഒന്ന് വീക്ഷിച്ചപ്പോൾ ഹരി ഗീതയെ ശെരിക്കും ഒന്ന് നോക്കി കണ്ടു...

അവരുടെ മാറിടങ്ങളെക്കാൾ വലുതാണ് അവരുടെ പിൻവശം...പൊതുവെ മലയാളികളുടെ ഒരു ലക്ഷണമാണോ ഇത് എന്ന് ഹരി ചിന്തിച്ചു...

ഹരി തന്നെ ആർത്തിയോടെ നോക്കുന്നത് കണ്ട ഗീത നാണത്താൽ തല താഴ്ത്തി...

“കുഞ്ഞേ വേഗം വേണം അവിടെ താഴെ എല്ലാവരും ഉച്ചയുറക്കത്തിനു പോയ തക്കം നോക്കി വന്നതാണ് ഞാൻ...അഞ്ജലി കുഞ്ഞു താഴെ ഉണ്ട്”

ഗീതയുടെ സംസാരം ഒളിച്ചു കാമുകനെ കാണാൻ വന്ന ഒരു പെണ്ണിന്റെ സംസാരതോട് ഹരി വെറുതെ മനസിൽ ഉപമിച്ചു കൊണ്ട് ചിരിച്ചു...ഹരി ചിരിക്കുന്നത് എന്തിനാണെന്ന് ഗീതയ്ക്കു മനസിലായില്ല...

“അത് കുഴപ്പമില്ല ഗീത ചേച്ചി...അവർ ആരും ഇങ്ങോട്ട് വരില്ല...പേടിക്കണ്ട”

ഹരിയുടെ ആ മറുപടിയും കള്ള ചിരിയും ഗീതയിലും ചിരി പടർത്തി...അവൾ അടുത്തുള്ള ചുമരിൽ ചാരികൊണ്ട് ഹരിയെ നോക്കി...

ഇന്നെന്തെങ്കിലും നടക്കും...ഹരിയുടെ മനസു മന്ത്രിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അവന്റെ കുട്ടനിലും ഇളക്കം സംഭവിച്ചു ....

“ഗീത ചേച്ചിക്ക് എത്ര മക്കളാ”?

ഹരിയുടെ ചോദ്യത്തിന് ഒരു ദീർഘ നിശ്വാസത്തിനു ശേഷമാണ് ഗീത മറുപടി പറഞ്ഞത്...

“ഞാൻ ഇന്നലെ പറഞ്ഞില്ലേ രണ്ടു മക്കളാണ് മൂത്തവൾ എട്ടിൽ പഠിക്കുന്നു ഇളയത് അഞ്ചിലും”

“ഹോ ഇത്രയും വലിയ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അമ്മയാണോ ചേച്ചി...കണ്ടാൽ എന്തായാലും അത്രയും പറയില്ലാട്ടോ”

ഹരിയുടെ ഭംഗി വാക്കുകൾ ഗീതയ്ക്കു നന്നേ ഭോദിച്ചു എന്നത് അവളുടെ മുഖത്ത് നിന്നും ഹരിക്ക് മനസിലായി...അമേരിക്കയിൽ ഇത്രയും പാടില്ല ഒരു പെണ്ണിനെ വളക്കാൻ...ഇവിടെ പക്ഷെ അങ്ങനെയല്ല...എങ്ങാനും താൻ ഉധേശിക്കുന്നിടത്അവരെ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞു അവർ നാറ്റിക്കും...അതുകൊണ്ട് ഓരോ ചുവടും ശ്രദ്ധയോടെ വേണമെന്ന് ഹരിയുടെ മനസു നിർദ്ദേശിച്ചു...

“ഒന്ന് പോ കുഞ്ഞേ കളിയാക്കാതെ...നമ്മളൊക്കെ എന്ത് സൗന്ദര്യം...ഇങ്ങനൊക്കെ അങ്ങ് ജീവിച്ചു പോകുന്നു”

ഹരിയുടെ ഭംഗി വാക്കിൽ മതി മറന്നു പോയ ഗീത അത് മറച്ചു വച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു...

“അങ്ങനോന്നുമല്ല...ചേച്ചി സുന്ദരിയാണ്...ചേച്ചിയുടെ ഭർത്താവിന്റെ ഭാഗ്യം”

ഹരി അടുത്ത ചുള്ളിട്ടു...

“ഓ..ഭാഗ്യം...അയാൾക്ക് എന്നോടല്ല കള്ളിനോട സ്നേഹം മുഴുവൻ...എന്റെ സൌന്ദര്യമൊന്നും അയാൾ കണ്ടിട്ട് കൂടി ഉണ്ടാകില്ല”

ഗീത അത് പറയുമ്പോൾ നിരാശ നിറഞ്ഞ ശരീരവും മനസും ഹരി കണ്ടു...

“അതെന്താ അങ്ങനെ,,,ഇത്രെയും ഭംഗിയുള്ള പെണ്ണിനെ ആരെങ്കിലും വേണ്ടാന്നു വക്കുമോ...ഞാൻ എങ്ങാനും ആയിരിക്കണമായിരുന്നു”

അത് മുഴുമിപ്പിക്കാതെ ഗീതയെ നോക്കി...

“പിന്നെ...കുഞ്ഞായിരുന്നെകിൽ എന്ത് ചെയ്തേനെ”

ഗീത അതെ നാണയത്തിൽ തന്നെ തിരിച്ചടിച്ചപ്പോൾ ഹരിക്ക് അൽപ്പം കൂടി ധൈര്യം വന്നു...അപ്പോളേക്കും ഗീതയുടെ കവക്കടിയിൽ നനവ് പടർന്നിരുന്നു...

“അതിപ്പോൾ ചേച്ചിയോട് എങ്ങനെ പറയാനാ...”

ഹരി ഗീതയെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു...അതിന്റെ അർഥം മനസിലായിട്ടും ഒന്നും മനസിലാകാത്ത പോലെ ഗീത നിന്നു..

“കുഞ്ഞു പറയുന്നേ...എന്തായാലും കുഴപ്പമില്ല...ഈ വീട്ടിൽ ഒരു വേലക്കരിയായിട്ടു പോലും എന്നോട് അൽപ്പം സ്നേഹം കാണിച്ച ആളല്ലേ..പറയു എന്തായാലും ഞാൻ കേൾക്കാം”

ഗീതയുടെ ആ മറുപടി അവൾ തന്നെയും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ഹരിക്ക് തോന്നിപ്പിച്ചു...

“അത് പിന്നെ...ഞാൻ ആയിരുന്നേൽ ഇപ്പോൾ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ എണ്ണം കൂടിയേനെ എന്ന്”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരികമ്പിക്കുട്ടൻ.നെറ്റ് ചിരിച്ചു...ഗീതയും ആ ചിരിയിൽ പങ്കു ചേർന്നുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു..

“അപ്പൊ പിന്നെ വേറെ ഒന്നിനും നേരം കാണില്ലല്ലോ ....എനിക്ക് വസ്ത്രത്തിന്റെ ആവശ്യവും വരില്ല അല്ലെ ..”

ഗീത കൂടുതൽ കുണുങ്ങി ചിരിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ മാറിടങ്ങളും പതിയെ കുലുങ്ങി...

“നിങ്ങളെ പോലെ ഒരാളുണ്ടെങ്കിൽ സമയം പോകാൻ വേറെ എന്തെങ്കിലും വേണോ”

കൂടുതൽ ധൈര്യം കിട്ടിയ ഹരി മറ്റൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു..

“ഹും...ഭയങ്കര ആഗ്രഹമാണെന്ന് തോന്നുന്നല്ലോ”

ചുണ്ട് ചെറുതായി കടിച്ചുകൊണ്ട് ഗീത ചോദിച്ചു...

“ഹാ.. ആഗ്രഹം മാത്രം കൊണ്ട് എന്ത് കാര്യം...എനിക്കൊക്കെ ഇങ്ങനെ നോക്കി വെള്ളമിറക്കാനല്ലേ വിധി”

അൽപ്പം നിരാശ മുഖതണിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരി പറഞ്ഞു...ഗീത അത് ശ്രദ്ധിച്ചു..

“വിധിയൊക്കെ നമ്മൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ലേ കുഞ്ഞേ...നമ്മൾ വിചാരിച്ചാൽ നടക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ ഇല്ലാന്ന പഴമക്കാർ പറയുന്നത്..”

“അപ്പൊ വിചാരിച്ചാൽ നടക്കുമോ”

ഹരി അത് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഗീതയുടെ അടുത്തേക്ക് ഒന്നുകൂടി കയറി നിന്നു...ഗീത വീണ്ടും പിന്നിലേക്ക് മാറിയെങ്കിലും അവൾക്കു പുറകിലെ ചുമരിൽ ചാരി അവൾ നിന്നുകൊണ്ട് ഹരിയുടെ കണ്ണിലേക്കു തന്നെ നോക്കി ...അവളുടെ കണ്ണിലെ തീ പാറുന്ന കാമാസക്തി ഹരി വായിച്ചറിഞ്ഞു...

ഗീതയുടെ മുഖം ചുവന്നു...അവളുടെ അധരങ്ങൾ വിറച്ചു...അവ എന്തിനൊക്കെയോ വേണ്ടി കൊതിച്ചു...അവളുടെയും ഹരിയുടയൂം ശ്വാസ ഗതികൾ വേഗത്തിലായി...

അവൾ തന്റെ വരുതിക്ക് വന്നു കഴിഞ്ഞു എന്ന് മനസിലാക്കിയ ഹരി മറ്റൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ ഒറ്റ കുതിപ്പിന് ഗീതയുടെ അധരങ്ങൾ തന്റെ ചുണ്ടോടു ചേർത്ത്...

ഗീതയുടെ അവസ്ഥയും മറിച്ചായിരുന്നില്ല...അവളും ഹരിക്കൊപ്പം അവന്റെ ഉദ്യമത്തിൽ പങ്കു ചേർന്നു...രണ്ടുപേരുടെയും ചുണ്ടുകളും നാക്കും പരസ്പരം ഇണചേർന്നു...

ഹരി ഗീതയുടെ മുലകൾ ചെരിച്ചുടച്ചു...അവളുടെ നൈറ്റിയുടെ മുൻഭാഗത്തെ ബട്ടൻസ് അഴിച്ചുകൊണ്ട് ഹരി അകത്തേക്ക് കൈയിട്ടു...

ഗീതയിൽ നിന്നും ശീലക്കാരങ്ങൾ പതിയെ ഉണർന്നു തുടങ്ങി..അൽപ്പ നേരം ചുണ്ടുകൾ തമ്മിൽ മത്സരിച്ചു...ഗീതയിൽ നിന്നും അടർന്നു മാറിയ ഹരി വീണ്ടും അവളിലേക്ക് ചേർന്നപ്പോൾ അവനെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് ഗീത പറഞ്ഞു..

“കുഞ്ഞേ കതകടചിട്ടില്ല”

കിതച്ചുകൊണ്ടാണ് ഗീത അത് പറഞ്ഞത്...അവളുടെ നാസികയിലൂടെ അളവറ്റ വായു കയറിയിറങ്ങി...

ഹരിയും അപ്പോളാണ് ആ കാര്യം ഓർത്തതു..വേഗത്തിൽ തന്നെ കതകുകൾ അടച്ചുകൊണ്ട് ഗീതയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്ന ഹരിയെ ആവേശത്തോടെ ഒരു ഭ്രാന്തിയെപ്പോലെ ഗീത മുഖം മുഴുവൻ ചുംബിച്ചു...അവളുടെ നാവ് ഹരിയുടെ കഴുത്തിലൂടെ ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങി...

അവന്റെ ടീ ഷർട്ട് വേഗത്തിൽ വലിച്ചൂരി ഗീത അവനിലേക്ക് പടർന്നു കയറി...ഹരി വീണ്ടും അവളുടെ അധരങ്ങൾ വായിലാക്കി നുണഞ്ഞു...ഗീത വേഗത്തിൽ അവളുടെ നൈറ്റി ഊരിയെറിഞ്ഞു...

അവളുടെ കറുത്ത ബ്രയിൽ കണ്ട വലിയ മുലകളെ ഹരി കശക്കി ഉടച്ചു...ഗീത നിന്നു പുളഞ്ഞു...ഹരിയുടെ കുട്ടൻ അകത്തിരുന്നു ജയ് വിളിച്ചു...

ഗീത തന്നെ ബ്രായുടെ ഹൂക്കുകൾ വലിച്ചൂരിയെറിഞ്ഞപ്പോൾ വെളുത്ത അടിപ്പവടയും മുകളിൽ നഗനമായ മുലകളുമായി നിന്ന ഗീതയെ ഹരി നോക്കി...

അവളുടെ മുഖത്ത് നാണത്തിന് പകരം കാമം മാത്രമായിരുന്നു...ഗീത ശക്തിയോടെ ഹരിയുടെ മുഖം അവളുടെ മാറിടത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപ്പോയി...ഹരി ആ വലിയ മുലകൾ വലിച്ചു കുടിച്ചു...അതിന്റെ നിപ്പിളിൽ കടിച്ചു..

“ഹാ..മോനെ...പതിയെ....വലിച്ചു കുടിക്കെടാ....കടിക്കാതെ...ഹാ....മതി മോനെ ഇനി വയ്യ...ആദ്യം ഒന്ന് കയറ്റി താ..ബാക്കിയെല്ലാം.പിന്നെ...”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വേഗത്തിൽ തന്നെ അടിപ്പവായും അടിവസ്ത്രങ്ങളും ഊരികൊണ്ട് പൂർണ നഗ്നയായി ഗീത ഹരിക്ക് മുന്നിൽ നിന്നു....

ചുവന്നു തുടുത്ത അവളുടെ പൂറിൽ ഹരി അവന്റെ മുഖം കൊണ്ടുപ്പോയപ്പോൾ അവനെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് ഗീത അവന്റെ പാന്റ്സ അഴിച്ചു...

സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയ അവന്റെ കുണ്ണ വെട്ടിയാടി...ഗീത പൊടുന്നനെ മുട്ടിലിരുന്നു കൈയിൽ അൽപ്പം ഉമിനീരക്കി കുണ്ണയിൽ തേച്ചു പിടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒറ്റയടിക്ക് അതിനെ വായിലേക്ക് നുണഞ്ഞു...

പെട്ടന്നുള്ള ഗീതയുടെ ആ പ്രവർത്തി ഹരിയിൽ പ്രേകമ്പനം ഉണ്ടാക്കി...അവൻ അവളുടെ വായിലേക്ക് കുണ്ണ തളി കയറ്റി...അൽപ്പ നേരത്തേക്ക് കുന്തിചിരുന്നുകൊണ്ട് ഗീത അവന്റെ കുണ്ണ വായിലെടുത്തു..

ശേഷം ഗീത അവന്റെ കുണ്ണ വിട്ടെനീട്ടു എന്നിട്ട് കട്ടിലിൽ മലർന്നു കിടന്നുകൊണ്ട് അവളുടെ കാലുകൾ അകത്തി വച്ചപ്പോൾ രോമാവൃതമായ ആ തുടുത്ത പൂർ ഹരിക്ക് മുന്നിൽ അവനെ മാടി വിളിച്ചുകൊണ്ടു അനാവരണം ചെയ്തു...

“വേഗം വാ കുഞ്ഞേ എനിക്ക് കഴച്ചിട്ടു വയ്യ....വേഗം വന്നു അടിച്ചു ത...”

തന്റെ വായിലെ ഉമിനീർ പൂറിൽ തേച്ചു പിടിപ്പിച്ചു ഞരടി കൊണ്ട് ഗീത പറഞ്ഞു...

മറ്റൊന്നും നോക്കാതെ ഹരി വേഗത്തിൽ തന്നെ ഗീതയുടെ പൂറിൽ അവന്റെ കുണ്ണ അടിച്ചു കയറ്റി..പെട്ടന്നുള്ള ആ കയറൽ ഗീതയിൽ വേദന ഉണ്ടാകിയെങ്കിലും അവൾ അത് കാര്യമാക്കാതെ അവനോടു അടിക്കാൻ പറഞ്ഞു..

ഹരിയുടെ ഓരോ അടിയിലും കട്ടിൽ പതിയെ കുലുങ്ങി കൊണ്ടിരുന്നു....

"വേഗത്തിൽ..വേഗത്തിൽ അടിക്കെട....ഹൂ....ഹാ...ശ്..ശസ്..കയറ്റി കയറ്റി അടിക്കു"

ഗീതയുടെ പ്രോത്സാഹനം ഹരിക്ക് ഊർജം നൽകി...അവൻ അവളുടെ നിർദേശം അനുസരിച്ചു അടിച്ചുകൊടുത്തു,,,ഇവൾക്ക് താൻ ഉദേശിച്ചതിലുംവലിയ കഴപ്പാണെന്നു ഹരിക്ക് മനസിലായി....

"അടി മോനെ...അടിയടി..നിർത്തല്ലേ...ഹ...ഹൂ..അമ്മെ....ശ്ഹ്സ്.ഹ്ഹ്സ്."

ഗീതയുടെ ആദ്യ രതി മൂർച്ചയുടെ ഫലങ്ങൾ ഹരിയുടെ കുണ്ണയിൽ വഴുവഴുപ്പുണ്ടാകി...

ഗീത കിതച്ചു...ഹരിയെ തള്ളി മാറ്റി വീണ്ടും ഗീത അവന്റെ കുണ്ണ വായിലാക്കി...ഹരി അപ്പോൾ ഗീതയുടെ മുലകളെ കശക്കിയുടച്ചു...

എണീറ്റ ഗീത ഹരിയെ തള്ളിമറച്ചു കട്ടിലിൽ ഇട്ടു...അവന്റെ മുകളിൽ കയറിയ ഗീത അവന്റെ കുണ്ണ വീണ്ടും പൂറിലേക്ക് സ്വീകരിച്ചു....

"എന്ത് കഴപ്പ ചേച്ചി നിങ്ങൾക്കു"

ഹരി തന്റെ അത്ഭുതം മറച്ചു വച്ചില്ല...

"വല്ലപ്പോളും കിട്ടുന്ന ഇതുപോലുള്ള ഉശിരൻ സാദനങ്ങൾ കണ്ടാൽ പിന്നെ എങ്ങനാട അടങ്ങി ഇരിക്ക..."

തന്റെ മാറിടങ്ങളെ സ്വയം ഞെരിച്ചുട്ച്ചും അതിന്റെ നിപ്പിൾ സ്വയം വായിലാക്കിയും ഗീത ഹരിയുടെ കുണ്ണയിൽ താന്ധവമാടി..

അൽപ്പം അടിച്ചു നിറുത്തി ഗീത സ്വയം മലർന്നു കിടന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു..

"വന്നു നക്കി താ മോനെ....നിന്റെ വായിലേക്ക് ചുരത്താൻകൊതിയാക എനിക്ക്"

കാമത്തിന്റെ ഉച്ചസ്ഥായിൽ എത്തി നിന്ന ഗീത പരിസരം മറന്നു പുലമ്പി...ഹരിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ട്ടപെട്ട കാമത്തിലെ ഒന്നാണ് ഇപ്പോൾ ഗീത അവനു മുന്നിലേക്ക് വച്ച് നീട്ടിയത്...

ഹരി നിലത്തു മുട്ടിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഗീതയുടെ ശരീരം കട്ടിലിന്റെ അറ്റത്തേക്ക് വലിച്ചു...വേഗത്തിൽ തന്നെ തന്റെ നാക്കിന്റെ അരം ഗീതയുടെ പൂറിൽ അവൻ അറിയിച്ചു....ഗീത കിടന്നു പുളഞ്ഞുകൊണ്ട് ശീലക്കര ശബ്ദങ്ങൾ മോഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു..

അവളുടെ രണ്ടാം രതി മൂർച്ച ഹരിയുടെ വായിൽ നൽകികൊണ്ട് ഗീത എഴുന്നേറ്റു കട്ടിലിൽ ഒരു കാൽ കയറ്റി വച്ച് കൊണ്ട് ഹരിയെ പിന്നിൽ നിന്നും തന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് ചേർത്ത്...

ഹരി പിന്നിലൂടെ ഗീതയുടെ പൂറിൽ തന്റെ കുട്ടനെ നിറച്ചു...

ഗീത പിന്നിലൂടെ കൈയിട്ടുകൊണ്ട് ഹരിയുടെ മുഖം അവളുടെ കഴുത്തിലേക്കു ചേർത്ത്...

ഹരി നിന്നുകൊണ്ട് അവളുടെ പൂറിൽ അടിക്കുന്നതിനോപ്പം ഗീതയുടെ കഴുത്തിൽ അവന്റെ നാക്കുകൊണ്ടു ചിത്രം വരച്ചു...

"മോനെ ഹരികുട്ട...മോൻ ഉറങ്ങുകയാണോ"

പൊടുന്നനെ കേട്ട ശാരദയുടെ ശബ്ദവും വാതിൽ മുട്ടും ഇരുവരെയും ഭീതിയിൽ ആഴത്തി....ഹരി അടി നിർത്തിയപ്പോൾ പക്ഷെ ഗീത പിന്നിലൂടെ കൈകൾ കൊണ്ട് ചെന്ന് ഹരിയെ വീണ്ടും വീണ്ടും അടിക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു..

"ഹാ.. വല്യമായി ഞാൻ കുളി കഴിഞ്ഞു വസ്ത്രം മാറുവ..."

കിതച്ചുകൊണ്ട് ഹരി അത് പറയുമ്പോളും അവന്റെ കുണ്ണ ഗീതയുടെ പൂറിൽ കയറി ഇറങ്ങുകയായിരുന്നു...

ഗീതയിലെ ശീൽക്കാര ശബ്ദങ്ങളെ ഹരി തന്റെ വാ കൊണ്ട് മൂടി പിടിച്ചു...അടിയുടെ വേഗതയും വർദ്ധിച്ചു...

"എന്നാൽ കഴിഞ്ഞു മോൻ താഴേക്കു വരൂ മോനെ കാണാൻ കുറച്ചു പേർ താഴെ നിൽപ്പുണ്ട്..."

ശാരദയുടെ അടുത്ത വാക്കുകൾ വന്നു..

"ഹാ..ശെരി വല്യമായി..ഞാനിപ്പോൾ വരാം...."

ഹരി അത് പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശാരദയുടെ കാൽപാധങ്ങൾ അകനകന്നു പോകുന്നത് കേട്ട ഗീത ഹരിയുടെ കൈ തന്റെ വായിൽ നിന്നും എടുത്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു..

"കുഞ്ഞേ എന്തിനാ ഇപ്പോളെ അവരെ പറഞ്ഞു വിട്ടേ ആരെങ്കിലും അപ്പുറത്ത് ഉണ്ട് എന്നാ പേടിയിൽ അടിക്കുമ്പോൾ ഒന്നുകൂടി സുഖിക്കയിരുന്നില്ലേ"

തന്റെ കൈകൾ കൊണ്ട് പൂറിൽ ഹരിയുടെ കുണ്ണ കയറുന്നതിനോപ്പം സ്വയം കന്തിൽ ഞെരിച്ചു കൊണ്ട് ഗീത മൊഴിഞ്ഞു..

ഇവൾക്ക് ഒരു പെടിയുമില്ലേ...തന്റെ നല്ല ജീവനാണ് ഇപ്പോൾ പോയത്...ഹരി മനസിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒന്നുകൂടി വേഗത്തിൽ അടിച്ചു...

"ചേച്ചി എനിക്ക് വരാറായി..."

ശരീരത്തിൽ നിന്നും ഉയർന്ന വിറയലും സുഖത്തിന്റെ പാരമ്യതയും ഹരിയുടെ കുണ്ണ തുമ്പിലേക്ക് കുതിച്ചെത്തി....

"ഉള്ളിൽ ഒഴിക്കു മോനെ..."

കിതച്ചുകൊണ്ട് ഗീത അത് പറഞ്ഞപ്പോലെക്കും ഹരിയുടെ കുണ്ണ ഗീതയുടെ പൂറിൽ പെയ്തൊഴിഞ്ഞിരുന്നു...

വിയർപ്പു കണങ്ങൾ തുടച്ചു വസ്ത്രം ധരിച്ചു ഗീത പോകാൻ ഒരുങ്ങവേ തന്റെ പേർസിൽ നിന്നും കുറച്ചു നോട്ടുകൾ അവൻ ഗീതയുടെ ബ്രാക്കടിയിൽ വച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ ഗീതയുടെ മുഖം വീണ്ടും വിടർന്നു...അവൾ അവന്റെ കവിളിൽ ചുംബിച്ചു...

"കുഞ്ഞിനു എപ്പോൾ വേണേലും പറഞ്ഞാൽ മതി..ഇനി ഇവിടെ സൗകര്യം കിട്ടാതെ വന്നാൽ അങ്ങ് വീട്ടിലേക്കു പോന്നെക്ക് അവിടെ ആരും ഒന്നും അറിയില്ല"

അവന്റെ താടിയിൽ കൈകൊണ്ടു തടവി കൊണ്ട് അത്രയും പറഞ്ഞു ആരും ഇല്ല എന്നുറപ്പു വരുത്തി ഗീത താഴേക്ക് പോയി..

പെട്ടന്ന് കിട്ടിയ കളി നല്ലപ്പോലെ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് ഹരി ബാത്രൂമിലേക്ക് കയറി...

താഴേക്കു വന്ന ഹരി മുറ്റത്ത് നിൽക്കുന്ന ആളുകളെ കണ്ടു പരിച്ചയമിലാത്ത ഭാവത്തിൽ നോക്കി..

"ഇതെല്ലം ഇവിടെ അടുത്തുള്ളവര മോനെ...നിന്നെയൊന്നു കാണാൻ വന്നതാ"

അവിടെ കൂടി നിന്ന നാലഞ്ചു പ്രായം ചെന്ന സ്ത്രീകളെ ചൂണ്ടുകൊണ്ട് ശാരദ പറഞ്ഞു...അപ്പോളേക്കും സുമലതയും അങ്ങോട്ടെത്തി....അവൾ ഹരിയെ വീണ്ടും നോക്കി...

ഹരി എല്ലാവരോടുമായി ചിരിച്ചു...

"ഇവരെ മനസിലായോ മോന്...അല്ല എങ്ങനെ മന്സിലകാനാ അല്ലെ ....ഇവരുടെ കൈകളിലേക്ക മോൻ പെറ്റുവീണത്...."

ശാരദ അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അടുത്ത് നിന്ന പരലോകം പൂകാൻ വിസയും കാത്തു നിൽക്കുന്ന ഒരു പടുകിളവിയെ നോക്കി പറഞ്ഞു...

ഹരി അവരെ സ്നേഹത്തോടെ നോക്കി..അമ്മ പറഞ്ഞിരുന്ന വയറ്റാട്ടി അപ്പോൾ ഇവരാണല്ലേ..

ആ വൃദ്ധ ഹരിയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നുകൊണ്ട് അവന്റെ തലയിൽ കൈവച്ചു...അവരുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞത് മാത്രം എന്തിനാണെന്ന് ഹരിക്ക് മനസിലായില്ല...

ഹരിയുടെ മനസിൽ എവിടെയോ ഒരു കുളിർ അനുഭവപ്പെട്ടു...ഹരി അവരെ ചേർത്ത് പിടിച്ചു..അമ്മ പഠിപ്പിച്ച പാഠങ്ങൾ...

ഹരിയുടെ കൈയിൽ പുറകിൽ നിന്നും കുറച്ചു പണം തിരുകി വച്ച് കൊണ്ട് സുമലത പറഞ്ഞു..

“ആഹാ...മുത്യമ്മക്ക് തരാൻ ഹരികുഞ്ഞു കൈയിൽ എന്തോ കരുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ”

ഹരി സുമലതയെ നോക്കിയപ്പോൾ കൈയിൽ ഉള്ളത് അവർക്ക് കൊടുക്കാൻ കണ്ണുകൊണ്ട് കാണിച്ചു സുമലത ഹരിയുടെ ചുമലിൽ കൈ വച്ചു...

കൈയിലെ നോട്ടുകൾ ആ വൃദ്ധയുടെ കൈയിൽ വച്ച് കൊടുക്കുമ്പോൾ പെറ്റു നോവറിഞ്ഞ വയറിൽ നിന്നും പേറെടുത്ത ദൈവത്തിന്റെ കൈകളിൽ മനുഷ്യൻ ഏൽപ്പിച്ച കൈക്കൂലിയായി അത് മാറി...

ആ വൃദ്ധ ഹരിയെ പുണർന്നുകൊണ്ട് കരഞ്ഞു....സുമലതയോട് ഹരി മനസിൽ നന്ദി പറഞ്ഞു...അൽപ്പ നേരത്തെ കുശലം പറച്ചിലിന് ശേഷം അവർക്ക് ആഹാരം കൊടുക്കാൻ ശാരദ അവരെ അപ്പുറത്തേക്ക് വിളിച്ചു കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ കണ്ണിൽ നിന്നും ഉതിർന്ന കണ്ണു നീർ ഹരി തുടച്ചു കളഞ്ഞത് അവിടെ തന്ന നിന്ന സുമലത മാത്രം കണ്ടു..

“അയ്യേ,,,എന്തായിത്..കരയുന്നോ”

ഹരിയെ കളിയാക്കി കൊണ്ട് സുമലത അത് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഹരി കണ്ണുകൾ തുടച്ചു കൊണ്ട് അവളെ നോക്കി ചിരിച്ചു..

“താങ്ക്സ്”

ഹരിയുടെ ഗണ്ഡം ഇടറിക്കൊണ്ട് ആ വാക്കുകൾ പുറത്തു വന്നു...അപ്പോൾ ഹരി വെറുമൊരു അമ്മ കുട്ടി മാത്രമായി മാറിയിരുന്നു... അമേരിക്ക എന്ന നാഗരീകതയിൽ അമ്മയുടെ മടിയിൽ കിടന്നു മുത്തശി കഥകൾ കേട്ടുകൊണ്ട് ഉറങ്ങിയിരുന്ന ആ ചെറിയ ഹരി കുട്ടി...

“എന്തിനാ താങ്ക്സ്...അതൊന്നും വേണ്ട..ഇതൊക്കെ ഒരു ചടങ്ങാണ്...ഹരിക്ക് അറിയാതതല്ലേ...അതാ ഞാൻ....”

സുമലതയുടെ മുഖത്ത് ആദ്യമായി കാമമല്ലാത്ത ഒരു ഭാവം ഹരി നോക്കി കണ്ടു...

“അറിയാത്തതെല്ലാം എനിക്ക് പറഞ്ഞു തരു...ഞാനും പഠിക്കട്ടെ”

ഹരി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു...

“അങ്ങനെ പറഞ്ഞു തന്നാൽ എനിക്കെന്തു കിട്ടും?”

വീണ്ടും വശ്യമായി പുഞ്ചിരിച്ചു സുമലത ചോദിച്ചു...

“ചോദിചോള് എന്താ വേണ്ടതെന്നു തരാൻ ഞാൻ തയാറാണ്”

ഹരിയും ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു...

“ഹും...സമയം വരട്ടെ ഞാൻ ചോദിക്കാം..അപ്പൊ ഈ വാക്ക് മാറ്റി പറയരുത്”

“ഇല്ല എന്നെ കൊണ്ട് ചെയ്തു തരാൻ പറ്റുന്നതാണെങ്കിൽ ഞാൻ തന്നിരിക്കും”

ഹരി വളരെ നിശകലങ്കനായി പറഞ്ഞു...

“നിങ്ങൾക്ക് തരാൻ കഴിയുന്നത് തന്നെ യാണ്....നിങ്ങള്ക്ക് മാത്രം തരാൻ കഴിയുന്നത്”

ഹരിയുടെ അടുത്തേക്ക് അൽപ്പം കൂടി കയറി നിന്നുകൊണ്ട് അവന്റെ ചെവിക്കരികിൽ നിന്നു സുമലത അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ കൈ വിരലുകൾ ദേഹത്ത് പതിഞ്ഞ ഹരിയുടെ ശരീരതില്ലൂടെ അർത്ഥമറിയാത്ത ഒരു മിന്നൽ പാഞ്ഞുപ്പോയി...

അത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സുമലത അവിടെ നിന്നും നടന്നു പോയി...അവൾ പറഞ്ഞതിന്റെ അർഥം മനസിലാകാതെ ഹരി പുറത്തേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ തൊഴുത്തിനരികിൽതന്നെ പ്രേതീക്ഷിചെന്നോണം അഞ്ജലി അവനെ നോക്കി നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു...

അവൾ തന്നെ അവിടെ കാത്തു നിൽക്കുകയാണ് എന്ന് തോന്നിയ ഹരി അങ്ങോട്ട് നടന്നപ്പോൾ അവിടേക്ക് മറ്റാരും വരുന്നില്ല എന്നത് അഞ്ജലി ഉറപ്പിച്ചു കൊണ്ട് നാലുപാടും നോക്കി...

അഞ്ജലിയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന ഹരി അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി...അൽപ്പം പ്രേസന്നമാണ് അവളുടെ മുഖം...അതിൽ അവനോടുള്ള അടങ്ങാത്ത നന്ദി വാക്കുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു...അവൾക്കു എന്തൊക്കെയോ തന്നോട് പറയാൻ ഉള്ളതുപ്പോലെ ഹരിക് തോന്നി..

“എന്തോ എന്നോട് പറയാനുണ്ട് അല്ലെ...പറഞ്ഞോളു”

അവളുടെ മനസു മനസിലാക്കിയവനെപ്പോലെ അത്രയു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾക്കു നേരെ അൽപ്പം ചെരിഞ്ഞു നിന്നു അവന്റെ കാതുകളെ അവൾക്കു നേരെ നീട്ടികൊണ്ട് ഹരി നിന്നു...

അഞ്ജലി ഒരു നിമിഷം മൌനയായി..വീണ്ടും നാലുപാടും നോക്കിയാ അവൾ

“എങ്ങനെ നന്ദി പറയണം എന്നെനിക്കു അറിയില്ല,,,,നിങ്ങൾ കൊണ്ട് വന്നു തന്നത് ഒരു അവൽപോതിയല്ല...എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ എന്നോടുള്ള സ്നേഹമാണ്...വർഷങ്ങളായി ഞാൻ കിട്ടാൻ കൊതിച്ച എന്റെ കുടുബത്തിന്റെ സ്നേഹം....”

അത്രയും പറഞ്ഞപ്പോലെക്കും അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി..അവൾ വാ പോതികൊണ്ട് നിന്നു കരഞ്ഞു...ഹരി ആകെ വിഷമിതനായി ....പക്ഷെ ആ വിഷമത്തിലും അഞ്ജലിയുടെ ആ വാക്കുകൾ ഹരിക്ക് സ്വപ്ന തുല്യമായാണ് തോന്നിയത്...

അഞ്ജലിക്ക് തന്നിലൂടെ ഉണ്ടായ ആ സന്തോഷം അളവറ്റതാണെന്ന് ഹരിക്ക് മനസിലായി

“ആയോ കരയാതിരിക്കു....എല്ലാംശേരിയാകും..അതെ....പിന്നെ....ആരേലും..കാണും”

പെടന്നുള്ള അഞ്ജലിയുടെ അണപൊട്ടി ഒഴുകിയ സങ്കടം ശമിപ്പിക്കാൻ അവളെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ വാക്കുകൾ കിട്ടാതെ അവൾ കരയുന്നത് കണ്ടോണ്ടു ആരെങ്കിലും വന്നാൽ പണിയാകും എന്ന് മനസിലാക്കി ഹരി നാലുപാടു നോക്കി...

അഞ്ജലി പൊടുന്നനെ തന്നെ കണ്ണുകൾ തുടച്ചു...കരഞ്ഞുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നത് ആരെങ്കിലും കണ്ടാലുള്ള അപകടം അവൾക്കു മനസിലായി...

“ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ വിഷമിക്കണ്ട...നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥകൾ എനിക്കറിയാം...ഞാനുണ്ട് കൂടെ എല്ലാത്തിനും”

ഹരി പക്ഷെ വായിൽ വന്നത് അറിയാതെ മൊഴിഞ്ഞു പോയി..അഞ്ജലിയുടെ നെറ്റി ചുളിച്ചു കൊണ്ടുള്ള നോട്ടമാണ് ഹരിയെ അങ്ങനെ പറയാണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ചിന്തിക്കാൻ ഇടയാകിയത്...

“അല്ല ..പിന്നെ...എല്ലാം ശേരിയാകും എന്നാണ് ഞാൻ ഉദേശിച്ചത്..”

ഹരി വിക്കി വിക്കി പറഞ്ഞു...അവൻ ചെറുതായൊന്നു വിയർത്തു...തന്നെ പ്രീതി പെടുത്താൻ നടക്കുന്ന മറ്റുള്ള ആളുകളെ പോലെ അല്ല അഞ്ജലി അവളുടെ അടുത്തുള്ള ഓരോ വാക്കുകളും സൂക്ഷിച്ചു വേണം..

“എന്ത് ശേരിയാകാൻ..ഒന്നും ശേരിയാകില്ല...എന്റെ ജീവിതം ഈ തറവാട്ടിൽ ഹോമിക്കാൻ ഉള്ളതാണ്..അതെനിക്ക് നല്ലതുപ്പോലെ അറിയാം....ആരോടും പരാതിയും പരിഭവവുമില്ല ....എന്റെ കഥകൾ എല്ലാം നിങ്ങള്ക്കറിയാം എന്നെനിക്കു അറിയാം...പക്ഷെ ഞാൻ അനുഭവിച്ചതിനോന്നും ആരോടും ഒരു ദേഷ്യവും എനിക്കില്ല...എന്റെ കുടുബത്തിന് വേണ്ടി മാത്രമാണ് ഞാൻ....പക്ഷെ അവർക്കുപോലും എന്റെ ഈ ജന്മം കൊണ്ട് ഗുണവ്മില്ലാതെ പോയല്ലോ എന്നോർക്കുമ്പോൾ”

അഞ്ജലിയുടെ ഗണ്ഡം വീണ്ടും ഇടറി അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണു നീർ വീണ്ടും പൊഴിഞ്ഞു...

"ഇല്ല...അങ്ങനെ ആർക്കെങ്കിലും തട്ടി കളിക്കാനും ഹോമിക്കാനും ഉള്ളതല്ല നിങ്ങളുടെ ഈ ജീവിതം....അച്ഛന്റെ അളവറ്റ സബാത്യത്തിൽ അർമാദിച്ചു നടന്ന എനിക്ക് ഒരുപക്ഷെ നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ച വേദനകൾ അതിന്റെ ആഴം മനസിലാക്കാൻ കഴിയാതെ പോയേക്കാം...പക്ഷെ പുതിയൊരു ജീവിതം നിങ്ങള്ക്ക് തരാൻ എനിക്ക് കഴിയും...അതു ഞാൻ ഉറപ്പു തരുന്നു...നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചപ്പോലെ നിങ്ങളുടെ കുടുബവും സന്തോഷത്തോടെ കഴിയും..."

ഹരിയുടെ ആ വലിയ വാക്കുകൾ അഞ്ജലിയിൽ ആകാംക്ഷ ഉണ്ടാക്കി....അവളുടെ മുഖത്ത് ആയിരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നു വന്നു...

അവൾ ഹരിയുടെ മുഖത്തേക്ക് ആ ചോദ്യങ്ങൾ ,മൗനമായി എറിഞ്ഞു...

"എങ്ങനെ എന്നല്ലേ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ചിന്തിക്കുന്നത്...ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ...എല്ലാം ശേരിയാകും...അടുത്ത പ്രഭാതം നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ തുടക്കം ആയിരിക്കും...ഇത് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന വാക്കാണ്.."

ഹരി അത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവളുടെ കൈകൾ തന്റെ കൈകുള്ളിലാക്കി അവൾക്കു സത്യമിട്ടു നൽകി...

ഹരിയുടെ വാക്കുകൾ മനസിലാക്കാൻ കഴിയാതെ അഞ്ജലി നിന്നു...ഹരിയുടെ മുഖം അവളിൽ പ്രതീക്ഷകൾ ഉണ്ടാക്കി..

ആ നല്ല നാളുകലക്കായി അവൾ കാത്തിരുന്നു..

അഞ്ജലിയുടെ മനസു പ്രേക്ഷ്ബ്ധ്മായിരുന്നു....ഹരിയുടെ വാക്കുകൾ അവളുടെ മനസിൽ അലയടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു...ഹരി നല്ല ഒരു നാളകൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു പറഞ്ഞത് എന്ത് ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്....ഒന്നും മനസിലാകുന്നില്ല....അവൻ അവളുടെ വീട്ടിൽ പോയത് തന്നെ അവൾക്കു വളരെ ആശ്വാസം നൽകുന്നതായിരുന്നു ....

രാത്രിയിൽ പണികൾ എല്ലാം വേഗത്തിൽ തീർക്കാനുള്ള തത്രപ്പടില്ലയിരുന്നു അഞ്ജലി....എങ്കിലും അവളുടെ മനസിലെ ചിന്തകൾ പലപ്പോളും അവളുടെ ജോലികളിൽ വില്ലനായപ്പോൾ അതിനുള്ള വഴക്കും ശാരധയിൽ നിന്നും അവൾക്കു കിട്ടി....

പെട്ടന്നാണ് പൂമുഖത് രാജന്റെ ശബ്ദം അവൾ കേട്ടത് ..അവൾ പെട്ടന്ന് തന്നെ അങ്ങോട്ടേക്ക് ചെന്നു...അവന്റെ കോലത്തിൽ മാറ്റമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല...

ആടിയാടി കണ്ണുകൾ ചുവപ്പിച്ച് കള്ളിന്റെ രൂക്ഷ ഗന്ധം അയാളുടെ മുഖത്ത് നിന്നു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു...

"ഹോ എന്റെ രാജ നീ ഇങ്ങനെ കുടിച്ചു നശിക്കാൻ തന്നെയാണോ ഉദ്ദേശം"

ബാലനാണ് അത് ചോദിച്ചത്...അത്രയും ചോദിച്ചത് തന്നെ അയാൾക്ക് മാത്രമാണ് ആ വീട്ടിൽ അഞ്ജലിയോടു അൽപ്പം എങ്കിലും സ്നേഹമുള്ളത്....

അഞ്ജലി അപ്പോൾ ബാലന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി...പക്ഷെ അഞ്ജലിക്ക് സപ്പോർട്ട് ആയി അയാൾ സുമലതയോ മറ്റുള്ളവരോ ഉള്ളപ്പോൾ സംസാരിക്കാറില്ല...

അപ്പോളേക്കും അവിടേക്ക് ഹരിയും ശരധയും മറ്റുള്ളവരും വന്നു...

സുമലതയുടെ കണ്ണുകൾ അപ്പോളും ഹരിയുടെ മുകളിൽ ആയിരുന്നു....

"എന്നെ ആരും ഉപദേശിക്കാൻ നോക്കേണ്ട..."

രാജൻ ആടിയാടി തൂണിൽ പിടിച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് ആരോടെന്നില്ലാതെ പറഞ്ഞു...

"അയ്യോ നിന്നെ ഉപദേശിച്ചു നന്നാക്കാം എന്ന അതി മോഹമോന്നും ഇവിടെ ആർക്കും ഇല്ല...കുടുബത്തിന് മാനക്കെടുണ്ടാക്കാതെ ഇരുന്നാൽ മാത്രം മതി"

ശാരദ പല്ല് കടിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു...ഹരിക്ക് ഈ രംഗങ്ങളെല്ലാം പുതുമയാണങ്കിലും അഞ്ജലിയുടെ വിഷാദ ഭാവം അവനിൽ ഒരുപാട് സങ്കടം നിറച്ചു...

“ഓ ഞാനായിട്ട് ആരുടെയും ഒന്നും നശിപ്പിക്കാൻ നിൽക്കുന്നില്ല”

രാജൻ വീണ്ടും കുഴഞ്ഞ നാക്കുകൾ കൊണ്ട് പറഞ്ഞു...

“ഹരിക്കുഞ്ഞു ഇവിടെ ഉണ്ടെന്നെങ്കിലും ചിന്തിക്കണ്ടേ രാജ”

ബാലൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി ചിരിച്ചു...

ഹരിയും തിരിച്ചു ചിരിച്ചപ്പോൾ രാജൻ ഹരിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി...അയാൾ അവന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു വന്നു...

ഹരിയുടെ മനസിൽ ചെറിയൊരു പെടിയുണ്ടായി എന്നുള്ളത് സത്യമാണ്..

രാജൻ ഹരിയുടെ കൈകളിൽ പിടിച്ചു....ആടിയാടി നിൽക്കുന്ന അയാൾക്ക് ബാലൻസ് കിട്ടാൻ വേണ്ടിയാണോ അതോ മറ്റെന്തിനെങ്കിലും വേണ്ടിയാണോ കൈകൾ പിടിച്ചത് എന്നത് ഹരിക്ക് അവ്യക്തമായിരുന്നു...

“ഹരി കുഞ്ഞേ നീ രാജൻ മാമനോട് ക്ഷേമിക്ക്....എന്റെ മനസിലെ സങ്കടം അതാണ് എന്റെ ഈ അവസ്ഥക്ക് കാരണം”

കുഴഞ്ഞ നാക്കുമായി രാജൻ അത് പറയുമ്പോൾ പക്ഷെ അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് നോക്കാതെ മനസിൽ അവളുടെ മുഖത്തെ ഭാവം കണ്ട ഹരിക്ക് അയാളുടെ സങ്കടം മനസിലാക്കാൻ കഴിയാതെ പോയി....

“ഹരിക്കുഞ്ഞിനറിയോ ഞാൻ സ്നേഹിച്ച എന്റെ പെണ്ണ്”

അത് മുഴുമിപ്പിക്കുന്നതിനു മുന്നേ ശാരദ ഇടയ്ക്കു കയറി..

“ഹാ മതി മതി പഴം പുരാണം പറചിലോക്കെ....ടി അഞ്ജലി വിളിച്ചോണ്ട് പോ അവനെ മുറിയിലേക്ക്....”

ദേഷ്യം കുറച്ചാണ് ശാരദ ഇത്തവണ അഞ്ജലിയോടു അത് പറഞ്ഞത്...ഹരി അവിടെ നിൽക്കുന്നു എന്നെത് മാത്രമാണ് കാരണം...

അഞ്ജലി അത് കേട്ടുകൊണ്ട് രാജൻ പിടിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ അയാൾ കൈ കുടഞ്ഞതും അഞ്ജലി തെറിച്ചു വീണതും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു...

തെറിച്ചു വീണ അഞ്ജലിയെ പക്ഷെ ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കാൻ പോലും അവിടെ കൂടി നിന്നവർ തയ്യാറായില്ല...ഹരി ദേഷ്യത്തോടെ രാജനെ നോക്കികൊണ്ട് അഞ്ജലിയെ താങ്ങി പിടിച്ചു എഴുന്നേൽപിച്ചു...

അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കാൻ എന്ത് കൊണ്ടോ അപ്പോൾ ഹരിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല....

ഹരിയുടെ മനസിൽ രാജനോടുള്ള ദേഷ്യം ഇരച്ചു കയറി...ഹരിയുടെ പ്രവർത്തി കണ്ട സുമലത പെട്ടന്ന് തന്നെ അഞ്ജലിയെ പിടിക്കാൻ എന്നാ വ്യാജേന ഹരിയുടെ കൂടെ കൂടി..

അഞ്ജലിയെ പിടിച്ചെഴുന്നെൽപ്പിക്കുമ്പോൾ സുമലത അറിയാതെ എന്ന മട്ടിൽ ഹരിയുടെ ദേഹത്തിലൂടെ കൈകൾ കൊണ്ട് ചിത്രം വരച്ചത് പക്ഷെ ഹരിയിൽ യാധൊരു വിധ ഭാവ മാറ്റങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയില്ല...

ഹരിയുടെ മനസിൽ അഞ്ജലിയെ തള്ളിയ രാജനോടുള്ള ദേഷ്യം മാത്രം ആയിരുന്നു...ചെന്ന് വീണതിന്റെ ആഗാതത്തിൽ അടുത്തുള്ള തൂണിൽ ഇടിച്ച അഞ്ജലിയുടെ തല ചെറുതായൊന്നു മുറിഞ്ഞിരുന്നു...അത് കൂടെ കണ്ട ഹരിയുടെ ദേഷ്യം കൂടിയപ്പോൾ

അതിനേക്കാൾ കോപം ആരിലും ഉണ്ടാക്കുന്ന വാക്കുകളാണ് രാജനിൽ നിന്നും പിന്നീട വന്നത്...

“ഇവളെ എന്റെ തലയിൽ എല്ലാവരും കൂടെ കെട്ടിവച്ചത....തേവിടിശ്ശി...ഇവൾ വേശ്യയാ ഹരിമോനെ ഇവൾ വേശ്യയാ”

അത്രയും കടുപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് രാജൻ മുറ്റത്തേക്ക് നീട്ടി കാർക്കിച്ചു തുപ്പി...

അത് മാത്രമേ രാജൻ ഇനി അവളെ പറയാൻ ബാക്കി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ..അത് കേട്ടപ്പോൾ പക്ഷെ ഹരിക്കൊഴികെ കൂടി നിന്നവർക്കെല്ലാം നല്ല സന്തോഷമാണ് ഉണ്ടായെതെന്നു അവരുടെ മുഖത്ത് നിന്നും വ്യക്തമായിരുന്നു...

ഹരിയുടെ കണ്ണുകൾ ചുവന്നു...അഞ്ജലി അപമാനിതയായി നിന്നു കരഞ്ഞു..അവൾ ഹരിയുടെ കൈകൾ വിട്ടു അകത്തേക്കോടി...ഹരിയുടെ മനസിൽ ഒരു തീ മഴ പെയ്ത പോലെ ആയിരുന്നു അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണു നീർ തുള്ളി ഹരിയുടെ കാലിൽ വീണപ്പോൾ ഉണ്ടായത്....

ഹരിയുടെ ഭാവ മാറ്റം കണ്ട സുമലത പതിയെ അവന്റെ അടുത്ത് നിന്നും വലിഞ്ഞു...രാജനെയും മറ്റുള്ളവരെയും ദേഷ്യത്തോടെ നോക്കുന്ന ഹരിയെ കണ്ടു മറ്റുള്ളവർ ഭയന്നു...ശാരദ ബാലനോട് കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കാണിച്ച സന്ദശം മനസില്ലാക്കിയ ബാലൻ രാജനെ താങ്ങി പിടിച്ചു അകത്തേക്ക് കൊണ്ട് പോയി...

ശാരദ ഹരിയോട് ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ മനസു മാറ്റാൻ എന്തോ പറയാൻ ചെന്നപ്പോളേക്കും ഹരി ഭൂമി ചവിട്ടി കുലുക്കി കൊണ്ട് മുകളിലേക്ക് പോയി....സുമലതുയും ശാരദയും വായും പൊളിച്ചു നിന്നു...

അന്നു രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ പോലും ഹരി വരാതിരുന്നത് എല്ലാവരിലും അസ്വസ്തത ഉണ്ടാക്കി..രാജനെ വേഗത്തിൽ അവിടുന്ന് കൊണ്ടുപോകാതെ ഹരിയോട് സംസാരിക്കാൻ അവസരം ഒരുക്കിയതിനു നാരായണൻ വന്നപ്പോൾ എല്ലാവരെയും കണക്കറ്റെ ശാസിച്ചു...

ഹരിക്ക് ആകെ പാടെ ഒരു മരവിപ്പായിരുന്നു...തന്റെ അഞ്ജലിയെ അയാൾ വേശ്യ എന്ന് വിളിച്ചു....നിലവിളക്കിനു ചുറ്റും കൂടി നിന്നവർ അതിനെ നിന്ദിച്ചു കൊണ്ട് അതിലേക്കു കാർക്കിച്ചു തുപ്പിയതുപ്പോലെയാണ് മറ്റുള്ളവരുടെ ഭാവങ്ങൾ കണ്ടു ഹരിയുടെ മനസിൽ വന്ന ചിന്ത...

അഞ്ജലിയുടെ വിലയോ അവളുടെ അറിവോ ഇവിടെ ആർക്കും അറിയില്ല...അവളെ പോലെ ഒരു പെൺകുട്ടി ഈ വീട്ടിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് മാത്രമാകാം ഈ തറവാട് അഹങ്കാരവും ആക്രാന്തവും നിറഞ്ഞ ഇവർ ഉണ്ടായിട്ടും ഇപ്പോളും ക്ഷേയിക്കാതെ നിൽക്കുന്നത്..

ഇല്ല അഞ്ജലിയെ ഇനിയും കരയാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ...അവളെ താൻ അത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു..ഇനി അവളുടെ സമ്മതമില്ലെങ്കിലുംഞാൻ അവളെ സ്വന്തമാക്കും....അവൾ കൊതിച്ച ഒരു ജീവിതം ഞാൻ അവൾക്കു കൊടുക്കും....അമ്മെ ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ശേരിയോ തെറ്റോ എന്നെനിക്കറിയില്ല...

ഹരി അമ്മയെ മന്സാൽ ഓർത്തു...പെട്ടനാണ് വാതിലി മുട്ട് കേട്ടത്..ഹരി തുറക്കാൻ പോയില്ല..ആരായാലും കപട സ്നേഹം അഭിനയിച്ചു കാണിക്കാൻ വരുന്നതാണ്..അവരുടെ അഭിനയത്തിന് മാർക്കിടാൻ ഇപ്പോൾ തനിക്കകില്ല...

വീണ്ടും കതകിൽ മുട്ട് കേട്ട് കൂടെ ബാലന്റെ ശബ്ദവും..

“മോനെ അമ്മയുടെ ഫോൺ ഉണ്ട്”

ബാലൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഹരിക്ക് പക്ഷെ വിശ്വസിക്കാനായില്ല...അമ്മയെ ഇപ്പോൾ മനസിൽ ഓർത്തത് ഉള്ളു അപ്പോളെക്കു...ഹരി വേഗത്തിൽ വാതിൽ തുറന്നു ഫോൺ

വാങ്ങിക്കുമ്പോൾ ഇവിടുത്തെ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നും അവിടെ അറിയക്കണ്ട എന്ന് ബാലൻ നിസഹായനായി പതുക്കെ പറഞ്ഞു...

ഹരി ഫോൺ വാങ്ങി കൊണ്ട് കതകടച്ചു...

“ഹലോ അമ്മെ”

ഹരിയുടെ വാക്കുകളിലെ സങ്കടം അവൻ പരമാവധി മറച്ചുവച്ചു....അമ്മയോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോളും അവൻ പഴയ ആ അഞ്ചു വയസുകാരനാകും...കുണുങ്ങിയും കൊഞ്ചിയും അമ്മയുടെ സാരി തുമ്പിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു അമ്മ പറയുന്ന കഥകളും കേട്ട് കുണുങ്ങി ചിരിക്കുന്ന ആ അഞ്ചു വയസുകാരൻ..

“എന്താ മോനെ മോന്റെ ശബ്ദം വല്ലാതിരിക്കുന്നെ എന്തേലും സങ്കടം ഉണ്ടോ എന്റെ കുഞ്ഞിനു”

അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ വീണ്ടും ഹരിയെ സങ്കടത്തിലാക്കി

“ഇല്ലമ്മ..ഒന്നുമില്ല..അമ്മക്ക് തോന്നിയതായിരിക്കും..

ഹരി ഇരച്ചെത്തിയ സങ്കടം കടിച്ചു പിടിച്ചു പറഞ്ഞു..

“സത്യമാണോ മോനെ...മോൻ അമ്മയോട് കള്ളം പറയില്ല എന്നറിയാം...കിടന്നോ മോൻ”

അമ്മയോട് താൻ കള്ളം പറയില്ല എന്നാ വിശ്വാസം താൻ തെറ്റിച്ചതിൽ ഹരിയുടെ മനസിൽ കുറ്റബോധത്തിന്റെ വലിയ വേലിയേറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി..

“കിടന്നില്ല അമ്മ...കിടക്കണം.....അമ്മ എന്താ ഈ സമയത്ത്..ഉറങ്ങി എണീറ്റോ അവിടെ ..”

അമേരിക്കയുടെ സമയ വ്യത്യാസം മനസിലുള്ള ഹരി ചോദിച്ചു..

“നിന്റെ മുഖം സ്വപനം കണ്ടാ ഉണർന്നത്...നിന്റെ മനസു വല്ലാണ്ട് സങ്കടം ഉള്ളപ്പോലെ തോന്നി അമ്മക്ക്..”

മാതൃ സ്നേഹത്തിനു മുന്നിൽ പൊട്ടിക്കരയാൻ തോന്നി ഹരിക്ക്...

“ഇല്ലമ്മ ഒന്നുമില്ല വെറുതെ അമ്മക്ക് തോന്നിയതാകും..”

“കുഴപ്പമോന്നുമില്ലലോ അല്ലെ”

അമ്മയുടെ ചോദ്യം വീണ്ടും വന്നു...

“ഹോ നീ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു അവനെ ഇനി ഇല്ലാതെ സങ്കടം ഉണ്ടാകണ്ട...അവിടെ അവനെ നിന്നെക്കാൾ നല്ല രീതിയിൽ നോക്കാൻ ആളുകളുണ്ട്”

ഫോണിലൂടെ അച്ചന്റെ ശബ്ദം ഹരി കേട്ടൂ..

“ആര് നോക്കിയാലും മക്കളുടെ മനസൊന്നു പിടച്ചാൽ പെറ്റ വയറിനു അതറിയാം”

ഹരിയുടെ അച്ഛനുള്ള മറുപടി അവിടെ അമ്മ പറയുന്നത് കേട്ട് ഹരിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...

“അമ്മെ ഞാൻ ഇവിടെ ചില തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാൻ പോകുകയാ”'

ഹരി പെട്ടന്നാണ് അത് പറഞ്ഞത്..

“എന്താ മോനേ..എന്ത് തീരുമാങ്ങൾ”

അമ്മയുടെ ആ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി പറയും മുൻപേ അച്ചന്റെ ശബ്ദം അവൻ ഫോണി കേട്ടു...അമ്മയുടെ അടുത്ത് നിന്നും ഫോൺ അച്ഛൻ വാങ്ങി എന്നത് ഹരിക്ക് മനസിലായി ...

“മോനെ ഹരി നീ എന്ത് തീരുമാനെമെടുതാലും അത് നല്ലതാകും...നീ എന്റെ മോനല്ലേ..അവിടെ അതിനുള്ള അധിക്കാരം നിനക്ക് മാത്രമേ ഉള്ളു...എങ്കിലും തീരുമാനെമെടുക്കുന്നത് അവിടെ ഉള്ളവരെ ആരെയും വേദനിപ്പിക്കരുത് അത് കൂടി മോൻ ശ്രേധിക്കണം...അത്രയ്ക്ക് കടപ്പാടുണ്ട് അച്ഛന് അവിടെ ഉള്ളവരോട്”

അത് പറയുമ്പോൾ അച്ഛന്റെ വാക്കുകളിൽ അവരോടുള്ള സ്നേഹം ഹരി മനസിലാക്കി...

ഫോൺ വച്ച് ഹരി കട്ടിലിൽ കിടക്കുമ്പോൾ അച്ചന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ പകുതിപോലും ഇവിടെ ആർക്കും അച്ഛനോട് ഇല്ലതെപ്പോയല്ലോ എന്നത് ഹരിക്ക് വല്ലാത്ത വിഷമം. ഉണ്ടാകി...

രാത്രിയിൽ എപ്പോളോ ഉറങ്ങിപ്പോയ ഹരി ശാരദയുടെ വിളി കേട്ടാണ് ഉറക്കമുണർന്നത്...

വാതിൽ തുറന്നു വന്ന ഹരി അവരോടു ഒന്ന് പുഞ്ചിരിചെന്നു വരുത്തി...അപ്പോളേക്കും ഇന്നലെ നടന്നതിന്റെ ക്ഷേമാപണ കെട്ടുകൾ അഴിച്ചിട്ടിരുന്നു ശാരദ...അച്ഛനോടും അമ്മയോടും ഇത് പറയരുതെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ അവനെ കാപ്പി കുടിക്കാൻ വിളിച്ചു....

ഇപ്പോൾ വരാം എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരി അകത്തേക്ക് പോയി...പ്രഭാത കൃത്യങ്ങൾക്ക് ശേഷം അവൻ താഴേക്കു ചെന്നു....

അവിടെ അവനെ കണ്ട എല്ലാവരും ശാരദയുടെ പല്ലവികൾ തന്നെ ആവർത്തിച്ചു...അഞ്ജലിയെ മാത്രം എവിടെയും കണ്ടില്ല...

ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞു പൂമുഖത് വന്നിരുന്നപ്പോളും ഹരിയുടെ മനസിൽ ഇന്നലത്തെ കാര്യങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു..

“കേട്ടോ ഹരി നമുക്കിന്നു സ്കൂൾ വരെ ഒന്ന് പോകണം..അവിടെ ഒരു ടീച്ചറുടെ ഒഴിവുണ്ടാത്രേ അതിലേകുള്ള ഇന്റർവ്യൂ ഇന്നാണ്...അപ്പോൾ മോൻ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ..”

നാരായണൻ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹരിയുടെ മനസിൽ ആയിരം പൂത്തിരികൾ വിടർന്നു...അവൻ നാരായണനെ നന്ദിയോടെ നോക്കി..

ശാരദയും സുമലതയും അപ്പോളേക്കും അങ്ങോട്ട് വന്നു...

“അതിനിപ്പോൾ വേറെ ഇന്റർവ്യൂവിന്റെ ആവശ്യമെന്ത ...ഇവിടെ തന്നെ ഉണ്ടല്ലോ ഒരു ടീച്ചർ”

ഹരി അത് പറയുമ്പോ ഒന്നും മന്സിലാകാത്ത പോലെ എല്ലാവരും നിന്നു...

“ഇവിടെ “

ശാരദ സംശയത്തോടെ ചോദിച്ചു...

ഹരി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു...

“വല്യമ്മ എത്ര വരെ പഠിച്ചു?”

ഹരി അത് ചോദിച്ചു കൊണ്ട് ശാരദയെ നോക്കിയപ്പോൾ നാരായണൻ നിന്നു ചിരിച്ചു..

“എന്റെ മോനെ ഇവൾ വെറും നാലക്ലാസ് ഉള്ളു...അവിടെ ഉള്ള കുട്ടികളെ ഇവൾ പഠിപ്പിച്ചാൽ ആ സ്കൂൾ ഇന്ന് തന്നെ പൂട്ടേണ്ടി വരും...”

നാരായണൻ അത്രയും പറഞ്ഞു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരും ആ ചിരിയിൽ പങ്കു ചേർന്നു...

“സുമലതയോ”

ഹരിയുടെ ആ ചോദ്യം വന്നപ്പോൾ ചിരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന സുമലതയുടെ ,മുഖം പെട്ടന്ന് വെളിച്ചം അണഞ്ഞ ബൾബ് പോലെ ആയി..

“ഞാൻ ....ഞാൻ പ്ലസ് ടു വരെ പഠിച്ചു അതുകഴിഞ്ഞ് ബ്യൂട്ടീഷൻ കോഴ്സ് പഠിക്കണം എന്നായിരുന്നു പക്ഷെ അപ്പോളേക്കും കല്യാണം കഴിഞ്ഞു”

തല ചൊറിഞ്ഞു കൊണ്ടാണ് സുമലത അത് പറഞ്ഞത്....ശാരദ അത് കേട്ട് ചുമൽ കൂചി പതിയെ അവൾ കാണാതെ പുച്ഛ ഭാവത്തിൽ ചിരിച്ചു...ഹരി അത് കണ്ടെങ്കിലും കണ്ടില്ലെന് നടിച്ചു....

“അതിനെന്താ ഇനിയും പഠിക്കലോ ബ്യൂടീഷൻ കോഴ്സ്...”

ഹരി അത് പറയുമ്പോൾ സുമലതയുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു...അവളുടെ മുഖത്ത് സന്തോഷം വിരുന്നെത്തി...

“ഇനിയിപ്പോ എന്ത് പഠിക്കാന കുഞ്ഞേ കല്യാണമൊക്കെ കഴിഞ്ഞതല്ലേ”

ഹരിയുടെ വാക്കുകൾ ഇഷ്ട്ടപ്പെടാത്ത ശാരദ അത് പുറത്തു കാണിക്കാതെ പറഞ്ഞപ്പോൾ സുമലത ശാരദയെ ദേഷ്യത്തോടെ നോക്കി...നാരായണൻ ഇതെല്ലം കേട്ട് മിണ്ടാതിരിക്കുകയാണ് ..

“കല്യാണം കഴിഞ്ഞതൊന്നും കുഴപ്പമേ ഇല്ല പഠനം എപ്പോളുമാകാം...അറിവിന് പ്രായപരിധിയില്ല വല്യമ്മ”

ഹരി വീണ്ടും സുമലതേ സപ്പോർട്ട് ചെയ്തപ്പോൾ സുമലതയുടെ മുഖം വീണ്ടും പ്രേസാന്നമായി...

“ഇവിടെ അടുത്ത് വല്ല സ്ഥാപനവും ഉണ്ടോ അങ്ങിനത്തെ”

“ആ ഉണ്ട് നമ്മുടെ സ്കൂളിന്റെ അവിടുന്ന് കുറച്ചു പോയാൽ ഒന്നുണ്ട്”

സുമലത വേഗത്തിൽ അത് പറഞ്ഞു...ശാരദ അവരുടെ പുച്ഛ ഭാവം അപ്പോളും പ്രകടമാക്കി..

“എങ്കിൽ ഇന്ന് തന്നെ നമുക്കവിടെ പോയി അഡ്മിഷൻ എടുക്ക എന്ത് പറയുന്നു”

“ഞാൻ റെഡി”

സുമലത അതു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നന്ദിയോടെ ഹരിയെ നോക്കി...അപ്പോളാണ് തലയിൽ പുൽ ചുമടുമായി അഞ്ജലി അത് വഴി വരുന്നത് ഹരി കണ്ടത്...ഹരിയുടെ മുഖം വിഷാദത്തിലേക്ക് കൂപ്പു കുത്തി..

അഞ്ജലിയെ കണ്ട ശാരദ ദേഷ്യം കൊണ്ട് മുഖം ചുളിച്ചു...അഞ്ജലി അവർ അവിടെ ഇരിക്കുന്നത് അറിയാതെ ആണു അത് വഴി വന്നത്...നാരായണൻ പല്ല് കടിച്ചു...അഞ്ജലി വേഗത്തിൽ താനെ അവിടെ നിന്നു നടന്നു പോകാൻ ഒരുങ്ങി...

“അഞ്ജലി ഇവിടെ വന്നെ”

ഹരിയുടെ ശബ്ദം കേട്ട അവൾ എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നിന്നു....

“കുഞ്ഞു വിളിച്ചത് കേട്ടില്ലേ നീ “

ശാരദ അമർഷം അടക്കി വച്ച് അഞ്ജലിയെ നോക്കി പറഞ്ഞു..അവൾ പുൽ കേട്ട ഒരു സൈഡിൽ വച്ച് കൊണ്ട് മുഖത്തെ വിയർപ്പു തുടച്ചു കൊണ്ട് അങ്ങോട്ട് വന്നു...

നെറ്റിയിയുടെ വലതു വശത്തു ഇന്നലത്തെ മുറിവിൽ ബാൻഡ്എെയ്ഡ് ഉണ്ടായിരുന്നതു ഹരി ശ്രദ്ധിച്ചു...

“തലയിലെ ഈ മുറിവും വച്ചാണോ ഇങ്ങനെ ചുമടെടുത്തു നടക്കുന്നത്”

ഹരി അൽപ്പം ദേഷ്യത്തോടെ അത് അഞ്ജലിയോടു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ശാരദയെ നോക്കി..

“ഹാ..അത്...ഞാൻ പറഞ്ഞതാണേ അവൾ കേൾക്കണ്ടേ.. അവൾക്ക് ഈ പശുക്കളെ ഭയങ്കര ഇഷ്ട്ടമ...അവൾ കൊണ്ട് വന്നു കൊടുത്താലേ അവറ്റകൾ പുല്ലു തിന്നു എന്നാ ഇവളുടെ വാദം”

വേറൊന്നും പറയാൻ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ശാരദ അത് എങ്ങനോക്കെയോ പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു...

“ആണോ”

ഹരി അഞ്ജലിയെ നോക്കി ചോദിച്ചു..ശാരദ അഞ്ജലിയെ തറപ്പിച്ചു നോക്കി...അവൾ അതെയെന്നു തലകുലുക്കി..അടുത്ത ഭൂഗബതിനുള്ള വഴി ആയെന്നു ശാരദയുടെ മുഖത്ത് നിന്നും അഞ്ജലി മനസിലാക്കി..

“നിങ്ങൾ ബി, എഡ പഠിച്ചതല്ലേ?”

ഹരിയുടെ ആ ചോദ്യം അവിടെ പക്ഷെ ആരും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല..

അഞ്ജലി എല്ലാവരെയും പതിയെ നോക്കികൊണ്ട് ആ ചോദ്യത്തിനും തലയാട്ടി...ഹരിയുടെ ഉദേശം ഏകദേശം എല്ലാവർക്കും മനസിലായി...പക്ഷെ സുമലത അപ്പോളും ചിന്തയിൽ ആയിരുന്നു..

“ഏത ഇഷ്ട്ട വിഷയം”

ഹരി വീണ്ടും ചോദിച്ചു...അഞ്ജലി ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിന്നു...ശാരദ പല്ല് കടിച്ചു....

“ഫിസിക്സ്”

അഞ്ജലി മടിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു....ഇന്നത്തെ തന്റെ ദിവസം ഇങ്ങനെ ഓരോന്ന് ചോദിച്ചു കുളമാക്കിയ ഹരിയോട് അഞ്ജലിക്ക് ദേഷ്യം തോന്നി...ഇന്നിനി എന്തൊക്കെ കേൾക്കണം ഈശ്വരാ അഞ്ജലിയുടെ ,മനസു വീണ്ടും ഭയം പിടിമുറുക്കി...

“മ്മ....കുട്ടികളെ പടിപ്പിക്ക്കാൻ ഇഷ്ട്ടമാണോ?”

ഈശ്വരാ ഇയാൾക്ക് ഇതെന്തിന്റെ കെട...നാളെ മുതൽ നല്ല ദിവസം എന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് ഇയാൾ ഇത് എനിക്കിട്ടു നല്ല പണി തരുവാണല്ലോ...ഇതാണോ നല്ല ദിവസം..അഞ്ജലി മനസിൽ ആയിരം ചോദ്യങ്ങൾ മൌനമായി ഹരിയോട് ചോദിച്ചു..

“ചോദിച്ചത് കേട്ടില്ലേ നമ്മുടെ സ്കൂളിൽ പഠിപ്പിക്കാൻ സമ്മതമാനോന്നു”

ഹരിയുടെ ആ ചോദ്യം അഞ്ജലിയിൽ എന്തെന്നില്ലാത്ത സന്തോഷവും മറ്റുള്ളവരിൽ ദേഷ്യവും ഉണ്ടാക്കി...

“അയ്യോ അവൾക്കതോന്നും ഇഷ്ട്ടമാല്ലായിരിക്കും ...അവൾക്ക്ഈ പശുക്കലോടൊക്കെ”

ശാരദ അത് മുഴുമിക്കുന്നതിനു മുന്നേ ഹരി ഇടയ്ക്കു കയറി..

“അത് അഞ്ജലി പറയട്ടെ..എന്താ അഞ്ജലിക്ക് ഇഷ്ട്ടമല്ലേ”

ഹരി അത് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റാരും കാണാതെ അഞ്ജലിക്ക് നേരെ കണ്ണടച്ച് കാണിച്ചു..

അപ്പോൾ ഇതാണ് ഹരി പറഞ്ഞ നല്ല ദിവസം..അഞ്ജലി ഒരു നിമിഷം എന്ത് പറയണം എന്നറിയാതെ നിന്നു..

ഹരി വീണ്ടും നോക്കിയപ്പോൾ അതെ എന്ന് വീണ്ടും തലയാട്ടി അഞ്ജലി ഉത്തരം പറഞ്ഞു...ഹരിക്കും സന്തോഷമായി..ശാരദയുടെ മുഖം ദേഷ്യം കൊണ്ട് ചുവന്നു..

“എങ്കിൽ വേഗം പോയി റെടി ആയി വരൂ...സ്കൂളിൽ പോകണം...സുമലതയും ചെല്ല്...ഇന്ന് തന്നെ അഡ്മിഷൻ എടുക്കാം”

ഹരി അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ സുമലത സന്തോഷം കൊണ്ട് തുള്ളിച്ചാടി എഴുന്നേറ്റു അകത്തേക് ഓടി...

അഞ്ജലി ഒരു നിമിഷം സ്ഥബ്ധതായി നിന്നു...

“പറഞ്ഞത് കെട്ടിലെ വേഗം ചെല്ലു”

ഹരി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അഞ്ജലിയോടു കണ്ണടച്ച് കാണിച്ചു..അഞ്ജലി അവിടെ നിന്നും പോയി...ശാരദ എല്ലാം കണ്ടു വാ പൊളിച്ചു നിന്നു...

“അല്ല സ്കൂളിൽ മാഷിനോടോന്നു ചോദിക്കാതെ”

നാരായണൻ തല ചൊരിഞ്ഞു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു..

“മാഷോടൊക്കെ ഞാൻ പറയാം ....അമ്മാവൻ വസ്ത്രം മാറി വരൂ..”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരി മുകളിലേക്ക് കയറി പോയി...തീരുമാനം എടുക്കാൻ അധികാരമുള്ളവന്റെ സ്വരം ആവീട്ടിൽ ഉയർന്നു ...

അവന്റെ മനസു സന്തോഷം കൊണ്ട് ഇളകി മറയുന്ന കടൽ പോലെ ആയി...അഞ്ജലിയുടെ ദുരിതങ്ങൾ തീർന്നു എന്ന് അവൻ മന്സാൽ സന്തോഷിച്ചു...

നാരായണനും ശാരദയും മുഖത്തോട് മുഖം നോക്കി ഒന്നും മന്സില്കാതെ വാ പൊളിച്ചു നിന്നു..

വേഗത്തിൽ തന്നെ വസ്ത്രം മാറികൊണ്ട് ഹരി താഴേക്കു വന്നു..ശാരദ അപ്പോളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു...അവനെ കണ്ട ശാരദ ചിരിച്ചെന്നു വരുത്തി..

“വല്യമ്മ വരുന്നോ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ “

ചുമ്മാ ഒരു ഫോർമാലിറ്റിക്ക് ഹരി ചോദിച്ചു..

“ഓ ഞാൻ എന്നാത്തിന കുഞ്ഞേ വരുന്നത്...അവിടെ എനിക്കെന്തു കാര്യമുണ്ടയിട്ടാ...പിന്നെ ഇന്ന് മോള് വരുന്നുണ്ട് ...അപ്പോൾ അവൾക് വല്ലതും ഉണ്ടാക്കണം “

ശിൽപ്പയുടെ കാര്യമാണ് ശാരദ പറഞ്ഞതെന്ന് ഹരിക്ക് മനസില്ലായി..ഈ തറവാട്ടിലെ ഏക സന്താനം...ഹരി മനസിലോർത്തു..

“ആഹ ഇന്നാണോ വരുന്നത് കൊള്ളാം ...എപ്പോളെക്കെതും”

“അവൾ ഉച്ചയോടെ വരും”

ശാരദ അത് പറഞ്ഞപ്പോളെക്കും സുമലത വന്നു...വെളുത്ത ഒരു ചുരിദാർ ആണു അവളുടെ വേഷം...അത്രയും വൃത്തിയായി ശരീര ഭാഗങ്ങൾ കാണിക്കാതെ ഒരു വേഷത്തിൽ ആദ്യമായാണ് ഹരി അവളെ കാണുന്നത്..ബാക്കി എല്ലാ സമയങ്ങളിലും സാരിയോ നൈറ്റിയോ ആയിരിക്കും അതും അവളുടെ ശരീരത്തെ നല്ലപ്പോലെ കാണിക്കുന്നതായിരിക്കും..

“ആഹാ സുമലത സുന്ദരി ആയിരിക്കുന്നലോ...ഒരു ബ്യൂട്ടീഷൻ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ തെളിയിച്ചു”

ഹരിയുടെ ഭംഗി വാക്കുകൾ സുമലതയെ സ്വർഗത്തിൽ എത്തിച്ചു...ഒരു നിമിഷം അവൾ മനസുകൊണ്ട് ഹരിയെ വാരി പുണർന്നു ഉമ്മകൾ നൽകി...

“അഞ്ജലി എവിടെ”

ഹരി അകത്തേക്ക് നോക്കി അത് ചോദിച്ചപ്പോളെക്കും ഇളം നീല കളർ സാരിയുടുത് മുടി വിരുത്തി ഇട്ടുകൊണ്ട് നെറ്റിയിൽ ചന്ദനം ചാർത്തി അഞ്ജലി അവനു മുന്നിൽ വന്നു നിന്നു...

കാവിലെ ദേവി മുന്നിൽ വന്നു നിൽക്കുന്ന പോളാണ് ഹരിക്ക് തോന്നിയത് എന്തൊരു മുഖ കാന്തിയാണ് അവളുടെ മുഖത്ത്...ശെരിക്കും ദേവി തന്നെ...സുമലതയും വായും പൊളിച്ചു നിൽപ്പാണ്...ആദ്യമായാണ് ആ തറവാട് കല്യാണ ശേഷം അഞ്ജലിയെ അത്രയും ഭംഗിയിൽ കാണുന്നത്...

അവളുടെ മനസിലെ സർവ സങ്കടങ്ങളും മാഞ്ഞുപ്പോയി എന്ന് ഹരിക്ക് തോന്നി...അവൻ മനസിൽ തുള്ളി ചാടി...അവളെ ഓടി ചെന്ന് പൊക്കിയെടുക്കാൻ അവന്റെ മനസു വെമ്പി...

അവൾ മുന്നോട്ടു കാൽ വച്ചപ്പോലാണ് ഹരി അവളുടെ കാൽ നഖങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചത്...ചുവന്ന ക്യുട്ടെക്സിൽ അവളുടെ നഖങ്ങൾ കാലിനു അഴകെകി...അവളുടെ പാദങ്ങൾ കൈകളിൽ ഏന്തി ചുംബിക്കുവാൻ അവൻ കൊതിച്ചു...

ഒരു നിമിഷം ഹരി മായലോകത്തിൽ അകപ്പെട്ടു..

കൈയിൽ ഉള്ള ചെറിയൊരു ഫയൽ മാറോടണച്ചു പിടിച്ചു കണ്ണുകൾ ഭംഗിയായി എഴുതിയ മുഖത്ത് മറ്റൊരു പോടികൈകളുടെയും ആവശ്യം അവൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല...അത്രക്കും സൌന്ദര്യവതി ആയിരുന്നു അഞ്ജലി...

“എന്നാൽ പോകാം”

സുമലതയുടെ ശബ്ദം ഹരിയെ സോബോദത്തിൽ എത്തിച്ചു...ഹരി ചുറ്റും നോക്കി...എല്ലാവരും തന്നെ അഞ്ജലിയുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ വാ പൊളിച്ചു നിൽക്കുകയാണ്...

നാരായണൻ മുന്നേയും സുമലതയും അഞ്ജലിയും പിറകിലായും ഇറങ്ങി...ഹരി അവർക്കെല്ലാം പിറകെ ശാര്ധയോട് യാത്ര പറഞ്ഞു ഇറങ്ങി...

മുന്നിൽ കാറിനു അടുത്തേക്ക് പോകുമ്പോൾ സുമലതയുടെ പിൻവശം ഹരിയിൽ കാമത്തിന്റെ വർണങ്ങൾ തീർക്കനോരുങ്ങവേ അഞ്ജലി വെറുതെ ഹരിയെ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ ഹരിയുടെ മനസിൽ കാമത്തിന്റെ ഉറവിടങ്ങൾ വറ്റി വരണ്ടു അവിടെ സ്നേഹത്തിന്റെ പൂക്കൾ വിടർന്നു..അഞ്ജലിയോടുള്ള അടങ്ങാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ പൂക്കൾ...

കാർ ഹരിയാണ് ഓടിച്ചത്...നാരായണൻ മുന്നിലും അഞ്ജലിയും സുമലത്യും പുറകിലുമായി കയറി...തറവാടും കടന്നു ആ ബെൻസ് കാർ റോഡിലേക്ക് കയറി...

ഹരി ബാക്ക് മിറർ അഞ്ജലിയുടെ നേർക്ക് തിരിച്ചു വച്ചപ്പോൾ പക്ഷെ മുന്നിലേക്ക് കയറി ഇരുന്ന സുമലത അത് വഴി ഹരിയെ നോക്കി ചിരിച്ചു...അത് കണ്ട ഹരി മിറർ വീണ്ടും പഴയ രൂപത്തിലേക്ക് ആക്കിയപ്പോൾ അഞ്ജലി മനസിൽ ചിരിച്ചു...

സ്കൂളിൽ എത്തി സുമലത ഒഴികെ മറ്റെല്ലാവരും കാറിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി മുന്നോട്ടു നടന്നു..നാരായണൻ മുന്നിൽ നടന്നപ്പോൾ ഹരി അഞ്ജലിയുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി കൊണ്ട് നടന്നു...

“ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ ഇന്ന് മുതൽ ജീവിതത്തിന്റെ പുതിയ അദ്ധ്യായം തുടങ്ങുമെന്ന്...അതിന്റെ ആദ്യത്തെ കാൽ വെപ്പായി ഇതിനെ കണ്ടാൽ മതി..”

ഹരിയുടെ വാക്കുകൾ അഞ്ജലിയിൽ ഉണ്ടാക്കിയ സന്തോഷത്തിനു അതിരില്ലായിരുന്നു എങ്കിലും അവളുടെ മുഖത്ത് അതവൾ പ്രേകടിപ്പിക്കാത്തത് പക്ഷെ ഹരിയിൽ നിരാശയുണ്ടാക്കി..

സ്കൂളിൽ പ്രധാന അദ്ധ്യാപകന്റെ മുറിയിൽ കസേരയിൽ നാരായണനും ഹരിയും ഇരുന്നു...അഞ്ജലി അവരുടെ പിന്നിൽ സൈഡിലായി നിന്നു..

“നാരായണൻ അധ്യെഹത്തോടെ ഇത് ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞ കാര്യമാണ് ഹരി കുഞ്ഞേ”

പ്രധാന അദ്ധ്യാപകൻ ഹരിയോടായി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹരി നാരായണന്റെ മുഖത്ത് നോക്കി..

“അല്ല ..അതിപ്പോ...തറവാട്ടിലെ സ്ത്രീകൾക്ക് ഇതുവരെ ഒരു ജോലിടെ ആവശ്യം വന്നിട്ടില്ല..അങ്ങനെ കിട്ടുന്ന വരുമാനം കൊണ്ട് ജീവിക്കേണ്ട ഗതി അവിടെ ഇല്ലാലോ”

നാരായണൻ അൽപ്പം പുച്ഛതോടെയാണ് അത് പറഞ്ഞത്...ഹരിയുടെ ആ തീരുമാനം അയാൾക്ക് ഇഷ്ട്ടമായിട്ടില്ല എന്നത് അവിടെ ഉള്ളവർക്കെല്ലാം മനസിലായി...

“ഹ എന്താ ഈ പറയണത്...അദ്ധ്യാപനം ഒരു ജോലിയല്ല അതൊരു മഹത്തായ കർത്യവ്യമാണ് ..നല്ല നാല് അറിവ് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് പകർന്നു കിട്ടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സന്തോഷമാണ് അതിന്റെ പ്രതിഫലം”

അയാൾ അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലിയെ നോക്കി..അവളുടെ മുഖം സന്തോഷം കൊണ്ട് വിടർന്നിരുന്നു..

“എങ്കിൽ ടീച്ചർ സ്റ്റാഫ് റൂമിലേക്ക് പോയിക്കോള് പോകേണ്ട ക്ലാസും എടുക്കേണ്ട വിഷയവും അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു തരും ഞാൻ വിളിച്ചു പറയാം...”

അഞ്ജലിയോടു അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാൾ ഫോണ എടുത്തു സംസാരിച്ചു..അഞ്ജലി ഹരിയെ ഒന്ന് നോക്കി മുഖത്ത് യാതൊരു ഭാവവും വരുത്താതെ അവിടം വിട്ടിറങ്ങി...

നാരായണനും ഹരിയും പോകാനിറങ്ങി..നാരായണൻ മുറി വിട്ടു ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ധ്യാപകൻ ഹരിയെ വിളിച്ചു..ഹരി മാത്രം അവിടെ നിന്നു..

“മോൻ ചെയ്തത് വലിയൊരു പുണ്യ പ്രവർത്തിയാണ്.... ആ കുട്ടിയുടെ എല്ലാ കാര്യവും എനിക്കറിയാം...അതിന്റെ കഷ്ട്ടത്കൾ തറവാട്ടിൽ വരുമ്പോളൊക്കെ ഞാൻ കാണുന്നതാണ് ....ആ കണ്ണു നീർ തുടക്കാൻ മോൻ എടുത്ത തീരുമാനം അതിനു ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകും”

അയാൾ അത് പറയുമ്പോൾ ഹരിയുടെ മനസിൽ ഒരു തണുപ്പുണ്ടായി..മറുപടി പറയാതെ അയാളെ നോക്കി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ പുറത്തേക്കിറങ്ങി..

പുറത്തു അയാളെ കാത്തു നാരായണൻ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു...

അവർ രണ്ടു പേരും ഇറങ്ങി നടക്കുമ്പോൾ ഹരി തിരിഞ്ഞു നോക്കി..അവിടെ തന്നെ നോക്കി നിന്ന അഞ്ജലി ഹരി നോക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടു പെട്ടന്ന് മുഖം തിരിച്ചു കൊണ്ട് അടുത്തുള്ള ക്ലാസ് മുറിയിലേക്ക് കയറി പോയി...ക്ലാസിൽ കയറും മുൻപേ ഹരിയെ അഞ്ജലി വീണ്ടു ഒന്നു നോക്കി..ഹരിക്ക് ആ നോട്ടം ധാരാളം മതിയായിരുന്നു..

കാർ ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടത്തിന്റെ മുന്നിൽ നിന്നും സുമലത ചാടിയിറങ്ങി...അവളുടെ സന്തോഷം മുന്നിൽ കണ്ട ആ ബോർഡിൽ ആയിരുന്നു...അവിടെയാണ് അവൾക്കുള്ള കോഴ്സ് എന്നത് ഹരിക് മനസിലായി..

പട്ടിക്കാട് ആണെങ്കിലും മറ്റൊന്നും ഇല്ലെങ്കിലും സ്ത്രീ സൗന്ദര്യം വർധിപ്പിക്കാനുള്ള പൊടികൈകൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥാപനം ഉണ്ട്....കലികാലം...ഹരി മനസിൽ ഓർത്തു...

സുമലത്യും ഹരിയും മാത്രമാണ് അവിടേക്ക് പോയത്..അടുത്ത് ആരെയോ കാണാൻ ഉണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നാരായണൻ അങ്ങോട്ട് പോയി...

അകത്തു കയറി ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ മേധാവിയുടെ റൂമിൽ സുമലതയും ഹരിയും ഇരുന്നു...മേധാവിയുടെ മുഖത്തെ വികലമായ സൗന്ദര്യം അവര് തന്നെ പരീക്ഷണം നടത്തിയതാണ് എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ മേന്മ ഹരിക്ക് മനസിലായി..അവൻ ഉള്ളിൽ ചിരിച്ചു...

“ഗുഡ് ഡിസിഷൻ സുമലത സാധാരണ കല്യാണം കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീകളെ വീട്ടിൽ തളച്ചു ഇടുന്നവരാന് മിക്ക ഭർതാക്കനമാരും....അവിടെ നിങ്ങൾ ഒരു മാതൃകയാണ് മിസ്റ്റർ ഹരി....”

അവർ തന്നെ സുമലതയുടെ ഭർത്താവായി തെറ്റ് ധരിച്ചത് തിരുത്താൻ ഒരുങ്ങിയ ഹരിയുടെ കൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു സുമലത പറഞ്ഞു...

“അല്ലങ്കിലും ഹരിയേട്ടൻ അങ്ങനെയാ...എനിക്ക് എല്ലാ ഫ്രീടവും തരും...എന്റെ ഒരിഷട്ടതിനും അദ്ദേഹം എതിരല്ല...ഇത് തന്നെ സമയമുണ്ടായിട്ടല്ല...ഹരിയേട്ടൻ നിർബന്ധിച്ചതുകൊണ്ട് ചേരുന്നതാ...വീട്ടിലെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെയും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും കാര്യം നോക്കാൻ തന്നെ എനിക്ക് സമയം ഇല്ല”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സന്തോഷം തുളുമ്പി നിൽക്കുന്ന മുഖവുമായി സുമലത ഹരിയെ കണ്ണിറുക്കി കാണിച്ചു...ഹരി മനസ്സിൽ പൊട്ടി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പുറത്തു അവരെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു..

“ഓ ഹൌ സ്വീറ്റ് ഓഫ് യു മാൻ ...സീ സുമലത യുവർ ടൂ ലക്കി റ്റൂ ഹാവെ എ ഹസ്ബന്റ് ലൈക് ഹിം”

അവർ അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരിയെ നോക്കി..സുമലത മുഖത്ത് വിഭിന്ന ഭാവങ്ങൾ നിറച്ചു ഒരു പത്രാസുക്കാരി പെണ്ണിനെ പോലെ ഇരുന്നു..

അവിടുത്തെ ഫോർമാലിറ്റി കഴിഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങിയ സുമലത ഹരിയോട് പറഞ്ഞു..

“സോറി”

“എന്തിനു”

“അല്ല ഞാൻ അവിടെ അങ്ങനെ പറഞ്ഞതിന്....പിന്നെ ബാലേട്ടൻ എന്റെ ഭർത്താവ് ആണെന്നൊക്കെ ഇവിടെ പറഞ്ഞാൽ എനിക്കൊരു വിലയും ഉണ്ടാകില്ല...ഇതിപ്പോൾ കണ്ടില്ലേ ആ പെണ്ണുമ്പിള്ള പറഞ്ഞത്...അതാ ഞാൻ ..”

സുമലത ചമ്മിയ മുഖത്തോടെ പറഞ്ഞു..

“അത് സാരമില്ല..അവിടെ അങ്ങനെ തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ ....പിന്നെ ഈ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കാര്യം പറഞ്ഞത് അൽപ്പം കൂടി പോയില്ലേ”

ഹരി അത് ചോദിച്ചപ്പോൾ സുമലതയുടെ ,മുഖം സങ്കടതിലേക്ക് വീണു..

“എനിക്കും ആഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകിലെ ഹരി..സ്വന്തമായി കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഇല്ല...സ്വപ്നത്തിൽ എങ്കിലും ഞാൻ ....ഞാൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത് ഹരിക്ക് ദേഷ്യമായെങ്കിൽ ആം സോറി”

സുമലതയുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു...ഹരിക്ക് അത് പക്ഷെ സങ്കടമുണ്ടാക്കി..

“അയ്യോ കരയണ്ട...എനിക്ക് ദേഷ്യമൊന്നും ആയില്ല...അങ്ങനെ പറഞ്ഞോളു..കുഴപ്പമില്ല...എല്ലാം ശ്രേധിച്ചു പഠിക്കു...എനിട്ട് നമുക്ക് നാട്ടിൽ തന്നെ ഒരു പാർലർ തുടങ്ങാം”

അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ അങ്ങനെ പറയാനാണു ഹരിക്ക് തോന്നിയത്...സുമലത അത് കേട്ട് ചിരിച്ചു...

“പിന്നെ ഈ ഹസബന്റിന്റെ പദവി മാത്രമ്മെ ഉള്ളോ അതോ അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടോ”

ഹരി ചുമ്മാ തമാശക്ക് എറിഞ്ഞു നോക്കി...

“അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു വച്ചോ..”

“ഉറപ്പാണല്ലോ..പിന്നെ മാറ്റി പറയരുത്...”

“ഇല്ലന്നെ...ഭർത്താവ് അധികാരത്തോടെ ചോദിച്ചാൽ ഒരു ഭാര്യക്ക് അവളുടെ കടമ നിറവേറ്റാതെ പറ്റിലല്ലോ”

വശ്യമായി പുഞ്ചിരിച്ചു കൊണ്ട് സുമലത ഹരിയെ നോക്കി..ഇവളുടെ പോക്ക് എങ്ങോട്ടാണെന്ന് മനസിലാക്കിയ ഹരി ചുമ്മാ വീണ്ടും അവളെ വട്ടം കറക്കാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു...ഇതൊക്കെ ഒരു രസമല്ലേ ..

“ഭർത്താവു ചോദിക്കുന്നത് ഭാര്യക്ക് നിറവേറ്റി തരാൻ കഴിയാവുന്നതിനു അപ്പുറം ആണെങ്കിലോ”

ഹരി പുഞ്ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു..

“അങ്ങനെ ഭാര്യക്ക് നിറവേറ്റാൻ കഴിയാത്തത് ഒന്നുമില്ല ഹരി...ഞാൻ ശെരിക്കും ഒരു ഭാര്യയല്ലേ എനിക്കറിയാം”

“ഹാ എന്നാൽ കുഴപ്പമില്ല”

“എന്താ എന്റെ ഭർത്താവിനു ഇപ്പോൾ വേണ്ടതു...ആഗ്രഹം പറ “

സുമലത വീണ്ടും കാമത്താൽ പൂത്തുലഞ്ഞു...ഹരിക്ക് വികാരങ്ങൾക്ക് പകരം നല്ല ചിരിയാണ് മനസിൽ വന്നത്..പക്ഷെ അവൻ അതു പുറത്തു കാണിച്ചില്ല....

“”അതിപ്പോ എന്തായാലും ഇപ്പോൾ സാദിക്കാൻ പറ്റുന്ന ഒന്നല്ല..സമയമാകട്ടെ ഞാൻ ചോദിക്കാം”

ഹരി അവളെ നോക്കി കണ്ണടച്ച്...സുമലതയുടെ മനസിൽ കാമം ഇളകി മറഞ്ഞു...അവൾ സന്തോഷം കൊണ്ട് മതി മറഞ്ഞു..തനിക്കുള്ള പോലെ ഹരിക്കും തന്നിൽ ആഗ്രഹമുണ്ട് എന്നത് സുമലതയുടെ മനസിൽ വലിയൊരു ഉത്സവത്തിനു തിരികൊളുത്തി,,,കാമോത്സവത്തിനു...

“ചോദിക്കാൻ മറക്കണ്ട...പിന്നെ ഭാര്യ ഒന്നും തന്നില്ല എന്ന പരാതിയുണ്ടാകും..”

ചുണ്ട് കടിച്ചു കൊണ്ട് സുമലത പറഞ്ഞു...ഹരി ഒന്ന് മൂളികൊണ്ട് അവിടെ നിന്നു നടന്നകന്നു ....സുമലത അവനെ നോക്കി നെടുവീർപ്പിട്ടു..

പുറത്തിറങ്ങിയ ഹരി നാരായണൻ വന്നു നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു....

“മോനെ എന്നാൽ നീ വീട്ടിലേക്കു പൊയ്ക്കൊള് മോള് വരുന്നുണ്ട് ഞാൻ അവളെ കൂട്ടികൊണ്ട് വരാൻ പോകാ...”

“നമുക്കൊരുമിച്ചു പോകാന്നെ..”

ഹരി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കാറിലേക്ക് കയറി..

“അല്ല പാലക്കാട് വരെ പോകണം ഞാൻ ബസിൽ പൊയ്ക്കൊള്ള...മോൻ വെറുതെ ബുദ്ധിമുട്ടണ്ട”

നാരായണൻ വിനയകുനയായി പറഞ്ഞു..

“ഹ എനിക്കെന്തു ബുദ്ധിമുട്ട് അമ്മാവൻ കയറു നമുക്കൊരുമിച്ചു പോകാം”

നാരായണൻ സന്തോഷത്തോടെ കാറിൽ കയറി...

റെയിൽവേ സ്റ്റേഷന്റെ കാർ പാർക്കിങ്ങിൽ ഹരി വെറുതെ നിന്നു ..ട്രെയിൻ അൽപ്പം വൈകിയാണ് വന്നത്...നാരായണൻ അകത്തു പോയി മകളെയും കൂട്ടികൊണ്ട് വന്നു...

ഹരി ശിൽപ്പയെ കണ്ടു...ഒരു മോഡേൺ ഗേൾ എന്നൊക്കെ വേണമെങ്കിൽ പറയാം...വെളുത് തുടുതാണ് ശിൽപ്പ....മുടി അധികമില്ല,.....ജീൻസും സൽവാറുമാണ് വേഷം ഒരു ഉടായിപ്പ് ലക്ഷണം അവളുടെ മുഖതുണ്ടോ ...ഹരി മനസിൽ ചോദിച്ചു...കാണാതിരിക്കില്ല ഇയാളുടെ മകളല്ലേ...

“ഹായ് ഹരി”

ഹരിക്ക് നേരെ വന്നുകൊണ്ട് ഷേക്ക് ഹാന്ടിനായി കൈ നീട്ടികൊണ്ട് ശിൽപ്പ പറഞ്ഞു..

“ഹായ് ശിൽപ്പ”

ഫോർമാലിറ്റി അവിടെ കൊണ്ട് ഹരി അവസാനിപ്പിച്ചു..

“ഹ എന്താ കുട്ടി പെരെടുതാണോ മൂത്തവരെ വിളിക്ക”

നാരായണൻ ശാസന ഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു..

“അത് കുഴപ്പമില്ല അമ്മാവാ...നിക്കും പേര് വിളിക്കുന്നതാണ് ഇഷ്ട്ടം..”

ഹരി അത് പറഞ്ഞു ശിൽപ്പയെ നോക്കിയപ്പോൾ ശിൽപ്പ അവനെ നോക്കി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് നന്ദി പറഞ്ഞു..

കാറിൽ പോകുമ്പോൾ മുഴുവൻ ശിൽപ്പയും ഹരിയും സംസാരം തന്നെ ആയിരുന്നു....അവളുടെ കോളേജ് വിശേഷങ്ങളും ഹരിയുടെ അമേരിക്കൻ വിശേഷങ്ങളും അവിടെ ചർച്ച വിഷയങ്ങളായി...വൈകുന്നേരം നാലരയോടെ ആണു അവർ തറവാട്ടിൽ എത്തിയത്,,,

തറവാട്ടിലേക്ക് കാർ കടന്നു വരുമ്പോൾ ആദ്യ ദിവസത്തെ അദ്ധ്യാപനം കഴിഞ്ഞു അഞ്ജലി നടന്നു വരുന്നത് ഹരി കണ്ടു...ശില്പ്പക്കും അഞ്ജലിയോടു മറ്റുള്ളവരുടെ അതെ സമീപനമാണ്...അമ്മയുടെ അല്ലെ മോൾ....

കാറിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിയ ശിൽപ്പയെ കണ്ടു അഞ്ജലി ചിരിച്ചു...ശിൽപ്പ അഹങ്കാരത്തോടെ ചിരിച്ചെന്നു വരുത്തി...അപ്പോളെക്കു ശാരദ അവിടെക്ക് വന്നു അവളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു...പിന്നീട് ഹോസ്റ്റൽ ജീവിതം കഴിഞ്ഞു വരുന്ന ഏതു പെൺകുട്ടികളോടും അമ്മമാർ പറയാറുള്ള സ്ഥിരം വാദഗതികൾ അവിടെയും ഉണ്ടായി...

മുടി പോയി...തടി കുറഞ്ഞു...അങ്ങനെ എല്ലാം...അഞ്ജലി അവിടെ തന്നെ നിന്നു...

“അമ്മാവാ വണ്ടിയിൽ പെട്രോൾ കുറവ...കുറച്ചു വാങ്ങി വരൂ ഞാൻ വരുമ്പോൾ അത് മറന്നു പോയി “

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്റെ പേർസിൽ നിന്നും കാഷ് എടുത്തുകൊണ്ടു നാരായണന് നേരെ ഹരി നീട്ടി അതയാൾ വാങ്ങാൻ ഹരിക്ക് ഒരുപ്പാട് പറയേണ്ടി വന്നു....

കാഷ് കൊടുത്തു ഹരി പെഴ്സ് തന്റെ പാന്റിന്റെ ബാക്ക് പോക്കറ്റിലേക്കു വക്കുമ്പോൾ അതിൽ നിന്നും ഹരിയുടെ ഒരു ഫോട്ടോ നിലത്തു വീണു...അത് അഞ്ജലി മാത്രമേ കണ്ടുള്ളൂ...

“എങ്ങനെ ഉണ്ടായിരുന്നു ടീച്ചറെ ആദ്യ ദിനം”

അഞ്ജലിയെ നോക്കികൊണ്ട് ഹരി ചോദിച്ചു...

“നല്ലതായിരുന്നു”

അഞ്ജലി അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ശിൽപ്പ ഒന്നും മനസിലാകാതെ ശാരധേ നോക്കി...എല്ലാം പറയാം എന്നാ ഭാവത്തിൽ ശാരദ കണ്ണടച്ച് കാണിച്ചു...

എല്ലാവരും അവിടെ നിന്നും പോയി..അഞ്ജലി ആരും കാണാതെ ഹരിയുടെ ആ പാസ്പ്പോർട്ട് സൈസ് ഫോട്ടോ എടുത്തു മറ്റാരും കാണാതെ അവളുടെ ബാഗിലേക്കു വച്ച്...

അകത്തു എല്ലാവരുടെയും ചിരികളികളും മറ്റും ഉയർന്നു കേട്ടു...ശിൽപ്പ വന്നതിന്റെ സംസാരങ്ങലാണ്...ശിൽപ്പയും സുമലതയും നല്ല കൂട്ടാണ്...ഈനാബെചിക്ക് മരപട്ടി കൂട്ട് എന്നെണല്ലോ...

അവരുടെ ഇടയിൽ അവർക്ക് മാത്രം അറിയാവുന്നതുമായ ചില ശരിയല്ലാത്ത ബന്ധങ്ങളും ഉണ്ട്...

“എന്നാലും എന്റെ സുമചിറ്റെ എന്തൊക്കെയ ഇവിടെ സംഭവിച്ചത്...ഹോ...അവളെങ്ങനെ ടീച്ചർ ആയതു”

ശിൽപ്പ കൈയിലെ ഗ്ലാസ് മോത്തികൊണ്ട് ചോദിച്ചു...

“ഓ അത് ഹരിയുടെ തീരുമാനമ നമുക്ക് എന്തേലും ചെയ്യാൻ പറ്റോ”

സുമലത അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മുഖം കൊച്ചി വച്ച് നിന്നു...

അപ്പോളേക്കും അഞ്ജലി അങ്ങോട്ട് വന്നു..

“ഓ വന്നു ടീച്ചർ”

ശാരദ ആണ് അത് പറഞ്ഞത്...അഞ്ജലി അത് ശ്രദ്ധിക്കാതെ പുറത്തേക്കു പോയി..

“ഓ ഒരു ശീലാവതി..അവനെ എന്ത് കൊടുതാണോ അവൾ കറക്കിയെടുത്തത്....”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ശാരദ അകത്തേക്ക് കയറി പോയി..

“കൊടുക്കാൻ മാത്രം ഉണ്ടാലോ അവളുടെ കൈയിൽ അല്ലെ സുമചിറ്റെ”

ശിൽപ്പ അമ്മ പോയ തക്കത്തിൽ സുമയുടെ മാറിടങ്ങളിൽ കൈകൾ കൊണ്ട് കശക്കി കൊണ്ട് ചോദിച്ചു..സുമലതയുടെ മുഖം ചുവന്നു..അവൾ ശീൽക്കാരങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു..

“എടി ആരേലും കാണും”

സുമലത ശില്പ്പയോടു പറഞ്ഞു..

“എങ്കിൽ രാത്രി നമുക്കൊന്ന് കൂടണ്ടേ”

ശിൽപ്പ സുമലതയുടെ അടിവയറ്റിൽ കൂടി കൈകൾ കൊണ്ട് പോകവേ ചോദിച്ചു..

“ശ്ഹ്ഹ്സ് ഹാ...ടി പെണ്ണെ..നീ പോയെ രാത്രി കാണാം...”

കിട്ടിയ സുഖത്തിൽ ലയിചെങ്കിലും പരിസരം കണ്ടു സുമലത പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് നടന്നകന്നു...

മുകളിൽ പോയി വസ്ത്രം മാറി വന്ന ഹരി ശിൽപ്പയെ കണ്ടു ചിരിച്ചു..

“ഹരി കാവിൽ വിളക്ക് വക്കാൻ വരുന്നോ”

ശിൽപ്പ കൈയിലെ ചെറിയ നിലവിളക്കു തുടച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു..

“ഹരി മനസിലാകാതെ ശിൽപ്പയെ നോക്കി..

“മന്സിലയിലെ ദാ ആ തൊഴുത്തിന് അപ്പുറത്ത് ഒരു ചെറിയ കുടുംബം വക കാവുണ്ട്...ഞാൻ വന്നാലുള്ള ഒരു ചെറിയ ചടങ്ങാണ്..അവിടം എനിക്ക് നല്ല

ഇഷ്ട്ടമാണ്...അങ്ങോട്ടേക്ക് ഇവിടെ ആരും പോകാറില്ല...പേടിയാണ് പോലും നീ വരുന്നോ...അതോ നിനക്കും പേടിയാണോ"

ശിൽപ്പ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു..

"നോ...എനിക്ക് ഒരു പേടിയുമില്ല...നമുക്ക് പോകാം.."

"കുളിച്ചതാണല്ലോ അല്ലെ "

ശില്പ്പ് വീണ്ടും ചിരിച്ചു...അതെ എന്ന് തലയാട്ടി ഹരി പുറത്തേക്കിറങ്ങി...

തോഴുതിനപ്പുറം അങ്ങനെ അധികം ആരും ശ്രേധിക്കാതെ ഒരു മരത്തിന്റെ അരികിലായി ചെറിയ ഒരു കെട്ടുണ്ട്...കല്ലുകൾ കൊണ്ട് കെട്ടിയ ആ സമചതുരാകൃതിയിൽ ഉള്ള കെട്ടിൽ ചെറിയ രണ്ടു കല്ലുകളും വച്ചിട്ടുണ്ട്....അവിടെ മാകെ കാട് പിടിച്ചു കിടക്കുകയാണ്..

പക്ഷെ അൽപ്പം സ്ഥലം മാത്രം വൃത്തി ആയി ഹരി കണ്ടു...ശിൽപ്പ ആ ചെറു കാവിൽ വിളക്ക് വച്ച് പ്രാർഥിച്ചു....ചുമ്മാ നിൽക്കുന്ന ഹരിയോട് കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് ശിൽപ്പ പ്രാർഥിക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവനും അവൾക്കൊപ്പം കൂടി...

പ്രാർഥനക്ക് ശേഷം അവർ അവിടെ നിന്നും മടങ്ങി പോന്നപ്പോൾ ശിൽപ്പ ഒരു വായാടിയെ പോലെ ഹരിയോട് എന്തൊക്കെയോ സംസാരിച്ചു...

വൈകുന്നേരം ചുമ്മാ പുറത്തേക്കു നോക്കി നിന്ന ഹരി തനിക്കു നേരെ വേഗത്തിൽ നടന്നു വരുന്ന അഞ്ജലിയെ കണ്ടു...അവൾക്കു എന്തോ തന്നോട് ദ്യതിയിൽ പറയാനുണ്ട് എന്നത് ഹരിക്ക് മനസിലായി...അവൻ അകത്തേക്ക് നോക്കി ആരുമില്ല എന്ന് ഉറപ്പിച്ചു..

ഹരിയുടെ അടുതെതിയ അഞ്ജലി നാലുപാടു നോക്കി...

"രാത്രി പതിനൊന്നു മണി...തൊഴുത്തിന് അരികിലെ കാവിൽ എനിക്ക് സംസാരിക്കാനുണ്ട്"

അത്രയും ഒറ്റ ശ്വാസത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി അകത്തേക്ക് ഓടി മറഞ്ഞു...ഹരിയുടെ മനസിൽ ആയിരം ലടുകൾ പൊട്ടി...

അവൾ തന്നോടുള്ള സ്നേഹം തുറന്നു പറയാൻ തന്നെയാണ് വരാൻ പറഞ്ഞത്....അവൾ തന്റേതകാൻ ഇനി നിമിഷങ്ങൾ മാത്രം ഹരിയുടെ മനസിൽ പെരുബറ മുഴങ്ങി....അവൻ പതിനൊന്നു മണി ആകാൻ കാത്തിരുന്നു ...

ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞ മുതൽ ശിൽപ്പ ഹരിയുടെ റൂമിൽ തന്നെയാണ് സമയം പത്തു മണി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു..അവൾ എന്തൊക്കെയോ വലിച്ചു വാരി പറയുന്നുണ്ട്...കോപ്പ് ....ഇവൾ പോകുന്നുമില്ലല്ലോ..

"ഹരി നീ ശ്രേധിക്കുന്നുണ്ടോ "

ഇടയ്ക്കു കയറി ഹരിയുടെ ചിന്തകളെ ഉണർത്തികൊണ്ട് ശിൽപ്പ ചോദിച്ചു..

"ഹാ..യെസ് യെസ്.."

ഹരി അതുപറഞ്ഞു തലകുലുക്കി ....നാശം...ഹരി മനസിൽ ഓർത്തു...അവളുടെ ഭാഷണങ്ങൾ നീണ്ടു കൊണ്ടിരുന്നു...സമയം പത്തേമുക്കാൽ ആയി...ഇവളെ ചവുട്ടി പുറതാക്കിയാലോ...ഹരിക്ക് ഇരിന്നിട്ട് ഇരിപ്പുറചിച്ചില്ല...അവൻ ശിൽപ്പയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്നാ രീതിയിൽ തന്നെ അവിടെ നിന്നും എണീറ്റ്...

ഉറക്കം വരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞാലോ ..ശേ അത് അവളെ ഒഴിവാക്കാനുള്ളതായേ അവൾക്കു തോന്നു...പെട്ടന്നാണ് വാതിലിൽ മുട്ട് കേട്ട് കൊണ്ട് വാതിൽ തുറന്നത്...സുമലതയെ കണ്ട ഹരിക്ക് വീണ്ടും കലിപ്പായി...

ഇനി ഇവളും കൂടെ വരേണ്ട കാര്യമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ...ഹരി അവർ കാണാതെ ദേഷ്യം അടക്കി പിടിച്ചു..

“അല്ല ശിൽപ്പ ഉറങ്ങുന്നിലെ....സമയം എത്രയായിന്ന....ഹരിക്ക് ഉറക്കം വരുന്നുണ്ടാകും”

സുമലത അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന എന്തോ വലിയ കാര്യം തടസപ്പെടുത്തിയതിനു ശിൽപ്പ സുമലതയെ പരിഭവത്തോടെ നോക്കി..

സുമലത ഹരി കാണാതെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് ശില്പ്പയോടു എന്തോ പറഞ്ഞപ്പോൾ ശിൽപ്പ ചുണ്ട് കടിച്ചുകൊണ്ട് വശ്യമായി പുഞ്ചിരിച്ചു...

“ഹാ..ശെരിയാ ഞാൻ അത് മറന്നു...എന്നാൽ പിന്നെ ഹരി ഉറങ്ങിക്കോ..ഗുഡ് നൈറ്റ്...”

ശിൽപ്പ അത് പറഞ്ഞു കട്ടിലിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റു..ഹരി മനസാൽ സുമലതയോട് നന്ദി പറഞ്ഞു...അവൻ സുമലതയെ നോക്കി ചിരിച്ചു...

ശിൽപ്പയും സുമലതയും മുറി വിട്ടു പുറത്തിറങ്ങി...ഹരി ആശ്വാസത്തിന്റെ നെടുവീർപ്പിട്ടുകൊണ്ട് ബാത്രൂമിൽ കയറി..

“നീ എന്നാ ഇത്രേം വൈകിയത്..

നടക്കുന്നതിനിടയിൽ സുമലത ശിൽപ്പയുടെ ചന്തിയിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു..”

“ഹാ ഞാൻ സമയം പോയതറിഞ്ഞില്ലന്നെ...നിനക്ക് കഴച്ചു നിൽക്കുവാണല്ലേ”

“പിന്നല്ലാതെ നിനക്കവിടെ ആവശ്യത്തിനു എല്ലാം കിട്ടുന്നിലെ ഇവിടെ ബാക്കിയുള്ളവൻ എന്നും പട്ടിണിയാ”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സുമലത കുണുങ്ങി ചിരിച്ചു...ശിൽപ്പ വശ്യമായി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുവരും താഴേക്കോടി..

ആരും കാണാതെ ഹരി പതിയെ പൂമുഖത്തെക്കിറങ്ങി....വേഗത്തിൽ തന്നെ കാവ് ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു...അഞ്ജലി വന്നിട്ടുണ്ടാകുമോ എന്നത് അവൻ സംശയിച്ചു....തന്റെ ആഗ്രഹം സഫലമാകാൻ പോകുന്നു...ഹരിയുടെ മനസു തുള്ളിച്ചാടി...അവന്റെ ചിന്തകളെക്കാൾ വേഗത്തിൽ അവന്റെ കാലുകൾ ചലിച്ചു....അവൻ കാവിലെതുമ്പോൾ തന്നെയും പ്രതീക്ഷിച്ചു അഞ്ജലി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു...അവളുടെ അടുതെതിയ ഹരി വേഗത്തിൽ നടന്നതിനാൽ കിതച്ചിരുന്നു..

“സോറി ആ ശിൽപ്പ റൂമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു അതാ വൈകിയതു”

ഹരി അത് പറയുമ്പോൾ പക്ഷെ അപ്പോളും വായിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയാത്ത ഭാവവും മുഖതണിഞ്ഞു അഞ്ജലി നിന്നു..ഇനി ഇവൾക്ക് ശിൽപ്പ റൂമിൽ വന്നിരുന്നത് കുശുമ്പിനു കാരണമാക്കിയോ....ഉണ്ടാകാതെ എവിടെ പോകാൻ പെണ്ണല്ലേ വർഗം...

“എന്താ പറയാൻ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത്”

നാല് പാടും നോക്കികൊണ്ട് ഹരി ചോദിച്ചു..

“പേടിക്കണ്ട തറവാട്ടിൽ നിന്നും നോക്കിയാൽ ഇവിടേയ്ക്ക് കാണില്ല”

അഞ്ജലി അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹരിക്ക് ആശ്വാസമായി..

“അല്ല അപ്പോൾ അഞ്ജലി നേരെത്തെ ഇവിടെ വന്നിരുന്നോ”

സംശയത്തോടെ ഹരി ചോദിച്ചു..

“ഒരുപ്പാട്...എന്റെ സങ്കടങ്ങളും വിഷമങ്ങളും എല്ലാം ഇവിടുള്ള കാറ്റിനു പോലും അറിയാം...ഇവരാണ് എനിക്കെന്നു കൂട്ട്....എന്നും കലങ്ങിയ കണ്ണുകളുമായി ഞാൻ ഇവിടെയുള്ള ഈ ശിലകലോടും മരങ്ങളോടും വള്ളികലോടും എന്റെ പരാതികൾ പറയും..ചെറുകാറ്റായും താഴുകലായും പുഷപങ്ങലായും ഗന്ധങ്ങലായും ഇവരെല്ലാം എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കും ...”

ഒരു നെടു വീർപ്പിട്ടുകൊണ്ട് അഞ്ജലി പറഞ്ഞു നിറുത്തി ഹരിയെ നോക്കി ശേഷം ശൂന്യതയിലേക്ക് നോക്കി...

അവളുടെ ദുഃഖങ്ങൾ പോലും എന്ത് മനോഹരമായാണ് അവൾ വർണ്ണിച്ചത്...ഹരിയുടെ മനസിൽ അതൊരു തേങ്ങൽ ഉണ്ടാക്കി...അഞ്ജലി തുടർന്നു..

“പറഞ്ഞാൽ തീരില്ല ഹരിയോടുള്ള നന്ദിയും കടപ്പാടും...ഈ ജന്മം എന്നും ഞാൻ ഹരിക്ക് വേണ്ടി പ്രാർഥിക്കും...ഇന്നലെ ഹരി പറഞ്ഞു ഇന്നുമുതൽ പുതിയൊരു അദ്ധ്യായം തുടങ്ങുമെന്ന്...നിങ്ങൾ ആ വാക്ക് പാലിച്ചു...ഹരിക്കറിയാമോ എന്റെ ജീവിതത്തിലെ വലിയ ആഗ്രഹമായിരുന്നു ഒരു ടീച്ചർ ആവുക എന്നത്....ഇന്ന് ഞാൻ ക്ലാസിൽ കയറിയപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ സന്തോഷം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ കഴിയാത്തതായിരുന്നു...പക്ഷെ അത് കാണാൻ എന്റെ അമ്മയും കൂടപ്പിറപ്പുകളും എന്റെ കൂടെ ഇലല്ലോ എന്നത്..”

പറഞ്ഞു മുഴുമിക്കാൻ കഴിയാതെ അഞ്ജലി ഏങ്ങൽ അടിച്ചു കരഞ്ഞു...ഹരി വിഷമിതായി..

“കരയാതിരിക്കു അഞ്ജലി...ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ എല്ലാം ശേരിയാകുമെന്നു...ഇനി വീട്ടുകാരും അഞ്ജലിയോടൊപ്പം ഉണ്ടാകും,,.. ഈ ജോലിയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന സാലറി അഞ്ജലിയുടെ വീട്ടിലേക്കു അയക്കാനുള്ള മാർഗം ഞാൻ ഉണ്ടാക്കാം...പിന്നെ ഇടയ്ക്കു സ്കൂളിൽ നിന്നും ലീവെടുത്ത് അഞ്ജലിക്ക് വീട്ടിലും പോകാലോ”

ഹരിയുടെ വാക്കുകൾ അഞ്ജലിയിൽ വീണ്ടും സന്തോഷം ഉണ്ടാക്കി....അവൾ ഹരിയുടെ നേരെ കൈകൾ കൂപ്പി...അവളുടെ മനസിൽ ഹരിയുടെ സ്ഥാനം വാനോളം ഉയർന്നു..

“ശെരി പൊയ്ക്കൊള്...ഇനിയും വൈകിയാൽ ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ”

അഞ്ജലി അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹരിയുടെ മനസു നിരാശയിലേക്ക് കൂപ്പു കുത്തി....

“അല്ല എന്നോട് വേറൊന്നും പറയാനില്ല”

ഹരി സംശയത്തോടെ ചോദിച്ചു..

“ഇല്ല”

അഞ്ജലി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരികെ നടന്നു..

“അഞ്ജലി..”

ഹരി വിളിച്ചപ്പോൾ അഞ്ജലി നിന്നു..അവനു നേരെ നോക്കി എന്താ എന്ന് ഭാവത്തോടെ..

“അഞ്ജലി....ഞാൻ...പിന്നെ.....എനിക്ക്...അതെങ്ങനെ പറയാ എന്നെനിക്കറിയില്ല...മാത്രമല്ല അത് എത്രത്തോളം ശരിയാണ് എന്നത് എനിക്കറിയിലാ....പറയാൻ പാടുണ്ടോ എന്നതും അറിയില്ല....എനിക്ക് എനിക്ക് അഞ്ജലിയെ ഇഷ്ട്ടമാണ്..ഒരുപാട് ഒരുപാട് ഇഷ്ട്ടമാണ്...അഞ്ജലിയെ ഞാൻ സ്വന്തമാക്കികൊട്ടെ”

പറഞ്ഞു തീരും മുന്നേ കവിളിൽ ശക്തിയിൽ പതിഞ്ഞ അവളുടെ കരശക്തിയിൽ നിന്നും മോചിതനാകാൻ ഹരിക്ക് അൽപ്പം സമയം വേണ്ടി വന്നു...അവൻ ചുറ്റും ഒന്ന്

നോക്കികൊണ്ട് അഞ്ജലിയെ നോക്കി...അവൾ കോപത്തോടെ ഹരിയെ നോക്കി നിൽക്കുകയാണ്...

ഹരിയുടെ മനസിൽ ആയിരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നു...മുഖത്ത് കിട്ടിയ അടിയെക്കാളും വേദന ആയിരുന്നു അവന്റെ മനസിനെറ്റ മുറിവിന്റെ വേദന...ഹരിയുടെ മനസിൽ അവൻ ആർത്തു കരഞ്ഞു...

“ഞാൻ നിന്റെ അമ്മാവന്റെ ഭാര്യയാണ്...എന്നെ മറ്റു കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കാണാൻ...ചേ!”

അത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി ഭൂമിയെ ചവിട്ടിയളക്കി നിന്നും നടന്നു പോയി...

സ്വപനത്തിൽ പോലും കാണാത്തത് സംഭവിച്ച ഷോക്കിൽ ഹരി അവിടെ തന്നെ ഇരുന്നു...താൻ അവൾക്കു വേണ്ടി ഇത്രയും ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടും...

നീ എന്ത് ചെയ്തുയ് കൊടുത്തു അവളിൽ നിന്നും പ്രതിഫലം കിട്ടാൻ വേണ്ടിയാണോ നീ അവളെ ടീച്ചർ ആക്കിയത് അവൾ പറഞ്ഞതിൽ എന്താണ് തെറ്റ് നീ ആണു തെറ്റുക്കാരൻ...നീ മാത്രം...നിന്റെ ചിന്താഗതികൾ..

ഹരിയുടെ മന്സുപോലും അവനെ ശകാരിച്ചു...അവന്റെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു...ഹരി തളര്ന്നുകൊണ്ട് അവിടെ ഇരുന്നു...

ആരും കാണാതെ അടുക്കള വഴി അഞ്ജലി റൂമിലെത്തി...റൂം വാതിൽ അവൾ കുറ്റിയിട്ടു....രാജൻ അപ്പോളും വന്നില്ലായിരുന്നു......അവൾ ഓടിച്ചെന്നു കിടക്കൈയിലേക്ക് വീണുകൊണ്ട് കരഞ്ഞു....

തലയിണയുടെ അടിയിലേക്ക് കൈകൾ കൊണ്ടുപോയ അഞ്ജലി കൈകൾകുള്ളിൽ മടക്കി വച്ച ഹരിയുടെ ഫോട്ടോ നോക്കി....

പുഞ്ചിരിച്ചു കൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന ഹരി...

“എന്നോട് ക്ഷേമിക്ക് ഹരി....അങ്ങനെ ചെയ്യണം എന്ന് ഞാൻ കരുതിയതല്ല...നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന്റെ ഒരായിരം മടങ്ങ് ഞാൻ ഇന്ന് നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന്നു ഹരി...പക്ഷേ ഈ ജന്മം ഞാൻ നിനക്ക് ചേരില്ല....നിന്റെ സ്നേഹം ഞാൻ അർഹിക്കുന്നില്ല...എന്നെ വെറുക്കല്ലേ ഹരി....”

അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി....

“ഹരി...ഞാൻ നിന്റെ ജീവിതത്തിലേക് വന്നാൽ നമുക്കൊരിക്കലും സമദാനത്തോടെ ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല...ആരും അതിനു അനുവദിക്കില്ല...എനിക്ക് നിന്നെ വേദനിപ്പിക്കാൻ വയ്യ ഹരി..ഞാൻ നിസഹായയ്യാണ് ഹരി.....നിന്റെ നോട്ടത്തിൽ നിന്റെ വാക്കുകളിൽ ഞാൻ അറിഞ്ഞതാണ് നിന്റെ സ്നേഹം...നിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കിയാൽ ഞാൻ അറിയാതെ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചു പോകും ഹരി....പക്ഷെ വയ്യ ഹരി....എനികത്തിനു കഴിയില്ല....അയാം സോറി ഹരി...അയാം സോറി..ഐ ലവ് യു ഹരി ..ഐ ലവ് യു....എന്നെ വെറുക്കല്ലേ ഹരി...എന്നെ വെറുക്കല്ലേ”

അഞ്ജലി പൊട്ടി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരിയുടെ ഫോട്ടോയിൽ ചുംബിച്ചു കൊണ്ട് കിടന്നു....

ഏതോ ഒരു ലോകത്തിൽ അകപ്പെട്ട പോലെയാണ് ഹരി തറവാട്ടിലേക്ക് നടന്നത്...ആരെങ്കിലും കാണുമോ എന്നാ ചിന്ത പോലും ഹരിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല...അവൻ അകത്തേക്ക് കയറി...അവന്റെ മനസിൽ തിരമാലകൾ പോലെ ചിന്തകൾ അലയടിച്ചു....

അഞ്ജലിയെ ഞാൻ വേദനിപ്പ്പിച്ചു...ഇനി ഒരിക്കലും അവൾ എന്നെ ഒന്ന് നോക്കുക പോലും ചെയ്യില്ല ഹരിക്ക് സഹിക്കാവുന്നതിലും അധികം ആയിരുന്നു അത്....അവൻ യാന്തികലോകത്തിലെ മരപ്പവയെപ്പോലെ പൂമുഖത്തേക്ക് കയറി...

ശില്ല്പയുമായുള്ള കാമ കേളിയുടെ ബാക്കി പത്രംമെന്നോണം കവക്കടിയിലൂടെ ഒഴുകിയിറങ്ങിയ മദ ജലത്തിന്റെ വഴുവഴുപ്പിൽ സുഖിച്ചുകൊണ്ടാണ് സുമലത അവളുടെ മുറി വിട്ടു പുറത്തു വന്നത്...

അപ്രതീക്ഷിതമായി അവിടെ ഹരിയെ കണ്ട അവൾ ഒന്ന് പതറി..ഹരിയും പതറിയെങ്കിലും പക്ഷെ അതൊന്നും അപ്പോൾ അവനു ഒരു പ്രശ്നമേ അല്ലായിരുന്നു..

“എന്താ ഉറങ്ങിയില്ലേ ഹരി”

ഹരിയെ കണ്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായ പതർച്ച അവളുടെ കാലിനിടയിൽ തരിച്ചു വന്ന ഇതളുകളെ വീണ്ടും ഉതെജിച്ചപ്പോൾ അകന്നു മാറി...

“ഇല്ല...ഞാ. ഉറക്കം വന്നില്ല...അപ്പോൾ ചുമ്മാ ഒന്ന് ഇറങ്ങി നടന്നു..”

“ഈ രാത്രിയിലോ...എന്നെ വിളിക്കാമായിരുന്നില്ലേ”

വശ്യാമായി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് സുമലത ഹരിയെ നോക്കിയപ്പോൾ ഹരി വെറുതെ ഒന്ന് ചിരിച്ചെന്നു വരുത്തി..

നാലുപാടും നോക്കി സുമലത ഒന്നുകൂടി ഹരിയുടെ അടുത്തേക്ക് കയറി നിന്നും..പക്ഷെ അപ്പോളും ഹരിയുടെ മനസിൽ അഞ്ജലിയുടെ മുഖവും അവളുടെ വാക്കുകളും മാത്രമായിരുന്നു...

“ഞാൻ വന്നു ഉറക്കി തരണോ എന്റെ ഭർത്താവിനെ”

സുമലത ഹരിയുടെ കൈകളിൽ കൂടി അവനെ തഴുകി കൊണ്ട് ചോദിച്ചു...കാമ പൂരണത്തിന്റെ ബാക്കിയായി തുറന്നിട്ടിരുന്ന നൈറ്റിയുടെ മുൻഭാഗത്തെ രണ്ടാമത്തെ ഹൂക്കുകളും സുമലത അഴിച്ചപ്പോൾ ഹരി അവളുടെ കൈകൾ തട്ടി മാറ്റികൊണ്ട് മുകളിലേക്ക് കയറി പോയി..

ഉണർന്നു വന്ന അവളുടെ മനസും ശരീരവും ഒരുപോലെ നിരാശയിൽ ആയി...അവളുടെ ഇതളുകൾ വിങ്ങി ..അവൾക്കു ദേഷ്യം വന്നു...അവൾ വീണ്ടും ശിൽപ്പയുടെ മുറിയുടെ വാതിൽ തള്ളി തുറന്നുകൊണ്ട് അകത്തേക് കടന്നു..

കട്ടിലിൽ കിടന്ന ശിൽപ്പയുടെ നഗ്നമേനിയിൽ പുതച്ച പുതപ്പു വലിച്ചെറിഞ്ഞു കൊണ്ട് തന്റെ നൈറ്റി പൊക്കി സുമലത ശിൽപ്പയുടെ മുഖം അവളുടെ കാലിനടിയിൽ കൊണ്ടുപ്പോയി ആരോടോക്കയോ ഉള്ള ദേഷ്യം അതിൽ പ്രകടമായിരുന്നു...

രാവിലെ എണീറ്റ് താഴേക്കു പോകാൻ കൂടി ഹരിക്ക് മനസു വന്നില്ല...അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് എങ്ങനെ നോക്കും....അവൾ തന്റെ മുഖത്ത് നോക്കുമോ...ഹരി അവനെ തന്നെ ശപിച്ചുകൊണ്ട് കട്ടിലിൽ കിടന്നു...അവളുടെ മനസു വേദനിപ്പിച്ചു എന്ന കുറ്റബോധം ഹരിയെ വല്ലാതെ അലട്ടി...

ശില്ല്പയുടെ ഇടതടവില്ലാതെ താഴെ നിന്നുള്ള വിളി സഹിക്കാൻ കഴിയാതെയാണ് ഹരി താഴേക്കു വന്നത്...

അവളോടൊപ്പം ഇരുന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ അന്നാദ്യമായി അഞ്ജലി ഭക്ഷണവുമായി അവിടേക്ക് വരല്ലേ എന്ന് ഹരി മന്സാൽ പ്രാർഥിച്ചു...

ഭക്ഷണ ശേഷം ഹരി ശിൽപ്പയുടെ കത്തി സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ അവിടെയും ഇവിടെയും ആയി കറങ്ങി നടന്നു...പാടത്തേക്കു നോക്കിയാ അവൻ പ്രകൃതി പോലും അവനെ വഴക്ക് പറയുന്നതുപ്പോലെ വാടി കരിഞ്ഞതുപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു....

പാടവരമ്പിലേക്ക് നടന്ന ഹരി പച്ചപ്പ് വിടർത്തി നിൽക്കുന്ന നെൽവയലുകളെ നോക്കി...അവിടെ രണ്ടു ഇണക്കിളികൾ പറന്നു വന്നു പാടത്തിന്റെ നടുക്കായി സ്ഥാപിച്ച കണ്ണു തട്ടാതിരിക്കാനുള്ള കോലത്തിൽ ഇരുന്നു..

ഹരി അവയെ നോക്കി..ഒരു ഇളം തെന്നൽ ഹരിയുടെ മുടിയിഴകളെ തഴുകിയുണർത്തി കൊണ്ട് അവനു കൂട്ടായി...

പാടത്തെ പണിക്കാരുടെ കണ്ണു വെട്ടിച്ചു ആൺക്കിളി പെട്ടന്ന് പറന്നു നെൽക്കതിരുകൾ കൊത്തിയെടുത്തു പെൺ ക്കിളിയുടെ വായിൽ വച്ച് കൊടുക്കുമ്പോൾ കഷ്ട്ടപെട്ടു പണിയെടുത്തു തിരിച്ചു വരുന്ന ഭർത്താവിനെ പരിപാലിക്കുന്ന ഭാര്യയെപ്പോലെ ആ പെൺക്കിളി ആൺക്കിളിയുടെ ശരീരത്തിൽ ചുണ്ടുകൾ കൊണ്ട് ഉരസി....

ഹരിയുടെ മനസു ആ കാഴ്ച കണ്ടു പുഞ്ചിരിച്ചു...ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനെക്കാൾ നല്ലതായി പ്രണയിക്കാൻ ഇവർക്കാണ് കഴിയുക.....അവരുടെ ഇടയിൽ അതിർവരമ്പുകൾഇല്ല....അവരുടെ ലോകത്ത് മറ്റാരും ഇല്ല....കൊത്തിയെടുത്ത അത്രയും നെൽക്കതിരുകൾ താഴെവീഴാതെ തങ്ങളുടെ കൂട് ലക്ഷ്യമാകി അവർ പറന്നകലുമ്പോൾ വിശാലമായ ആ നീലാകാശത്ത് അവരെ തടയാൻ ആരുമില്ല...

ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രണയത്തിന്റെ പാര്യമ്യതയിലേക്ക് അവർ പറന്നു കയറുന്നു അവരുടെ ഒരിക്കലും തകരാത്ത സ്നേഹവുമായി...

“ഹരി”

അഞ്ജലിയുടെ വിളികേട്ടു പെട്ടന്ന് തിരിഞ്ഞ ഹരി തല കുനിച്ചു നിന്നു...ഹരിയെ കണ്ട അഞ്ജലിയിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ ആയിരം പൊൻകിരണങ്ങൾ വിരിഞ്ഞു...

സ്കൂളിലേക്ക് പോകാൻ കടും പച്ച നിറത്തിൽ ഒരു സാരി ഭംഗിയായി ഉടുത്തു...നെറ്റിയിൽ ചന്ദനം ചാർത്തി മുടികൾ വിരിച്ചിട്ടു അഞ്ജലി ഹരിക്ക് മുന്നിൽ നിന്നു...വലത്തേ ചുമലിൽ ഒരു വാനിറ്റി ബാഗും കൈയിൽ ഒരു കുടയും

“ഹരി...അയാം സോറി ഹരി...ഞാൻ..പെട്ടന്ന്”

വാക്കുകൾ കോർത്തിനക്കനായി അഞ്ജലി നന്നെ പാടുപ്പെട്ടു ....

“സോറി ഞാൻ അല്ലെ പറയേണ്ടത് ..ഞാനൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ...ബന്ധങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ മറന്നു....അഞ്ജലി മറ്റൊരാളുടെ ഭാര്യായാണ് എന്നതും ഞാൻ മറന്നു....നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തിനുമുന്നിൽ ഞാൻ അതെല്ലാം മറക്കുകയായിരുന്നു....പക്ഷെ ..”

ഹരിയുടെ വാക്കുകൾ ഇടറി...അഞ്ജലി മറുപടി പറയാൻ വാക്കുകൾ കിട്ടാതെ നിന്നു..

“ഞാൻ ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി കണ്ട പെൺകുട്ടി അല്ല അഞ്ജലി..പക്ഷെ അഞ്ജലിയോടു തോന്നിയ്തോന്നും ഞാൻ കണ്ട പെൺകുട്ടികളിൽ എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടില്ല....അഞ്ജലി ...നീ ഒരു പവിത്രമായ ജനമതിനു ഉടമയാണ്....ആ നിന്നെ ആഗ്രഹിച്ചതെ തെറ്റാണ്....അപ്പൊ നിന്റെ സ്നേഹം കൂടി വേണമെന്ന് ഞാൻ വാശിപ്പിടിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു....അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് അർഹിക്കാത്തത് ആഗ്രഹിക്കരുതെന്ന്..”

“എന്നോട് ഇങ്ങനെ ഒന്നും പറയല്ലേ ഹരി...ഞാൻ സാദാരണ ഒരു പെണ്ണാണ്...നിങ്ങളെപ്പോലെ മജ്ജയും മാംത്സവും ഉള്ള വെറും ഒരു പെണ്ണ്...”

“പക്ഷെ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് നീ അതിനൊക്കെ അപ്പുറം എന്തോ ആണു അഞ്ജലി....ഇന്നലെ അങ്ങനെ പറഞ്ഞതിനും ചിന്തിച്ചതിനു അഞ്ജലിയെ വേദനിപ്പിച്ചതിനും ഞാൻ മാപ്പ് ചോദിക്കുന്നു....ഇനിയൊരിക്കലും അഞ്ജലിക്ക് എന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നും ഒരു വേദനയും ഉണ്ടാകില്ല....മാപ്പ്”

കൈകൾ കൂപ്പി കണ്ണുകൾ നിറച്ചുകൊണ്ട് ഹരി അത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലിയെ കടന്നുപോയി...

ഓടിചെന്ന് കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവന്റെ മുഖം മുഴുവൻ ചുംബനങ്ങൾ കൊണ്ട് പൊതിയാൻ അഞ്ജലി വെമ്പി.....ഹരി ഞാൻ നിന്നെ ഒരുപാട് സ്നേഹിക്കുന്നു ഹരി...നിന്റേതകാൻ നിന്റെ മാത്രമാകാൻ എന്റെ ഉള്ളം ഒരുപാട് കൊതിച്ചുപോകുന്നു ഹരി...എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവനെ വാരി പുണരാൻ അഞ്ജലി കൊതിച്ചു....പക്ഷെ അവളുടെ കാലുകൾ അനങ്ങിയില്ല..

ആ പാടവരമ്പിൽ കിളികളുടെ ശബ്ദം അഞ്ജലി കേട്ടില്ല....അവളുടെ കാൽപാദങ്ങൾ സ്ചൂലിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി നീങ്ങി....ഹരിയോടുള്ള സ്നേഹം മനസിൽ ഇട്ടുകൊണ്ട്...അവന്റെ നെഞ്ചിലെ ചൂടറിയാൻ കൊതിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ കൈകലക്കുള്ളിൽ സുരക്ഷിതയായ ഒരു പെണ്ണായി ഉറങ്ങുവാന് കൊതിച്ചു കൊണ്ട് അഞ്ജലി നടന്നു...

ആ പാടവരമ്പിൽ കിളികളുടെ ശബ്ദം അഞ്ജലി കേട്ടില്ല....അവളുടെ കാൽപാദങ്ങൾ സ്കൂൾ ലക്ഷ്യമാക്കി നീങ്ങി....ഹരിയോടുള്ള സ്നേഹം മനസിൽ ഇട്ടുകൊണ്ട്...അവന്റെ നെഞ്ചിലെ ചൂടറിയാൻ കൊതിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ കൈകൾക്കുള്ളിൽ സുരക്ഷിതയായ ഒരു പെണ്ണായി ഉറങ്ങുവാന് കൊതിച്ചു കൊണ്ട് അഞ്ജലി നടന്നു...

അന്നത്തെ ദിവസം മുഴുവൻ അഞ്ജലിയുടെ മനസിൽ ഹരിയുടെ കണ്ണീരാൽ കുതിർന്ന മുഖമായിരുന്നു....കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുംബോഴെല്ലാം അവൾ മറ്റേതോ ലോകത്തായിരുന്നു....

ഒരു കുപ്പയിൽ കിടന്ന തന്റെ ദുരിതപൂർണമായ ജീവിതം ഇന്ന് ഈ കാണുന്ന സ്ഥിതിയിൽ ഒരിക്കലും എത്തുമെന്ന് താൻ സ്വപനം പോലും കണ്ടതല്ല....

തനിക്കിങ്ങനെ ഒരു വിധി എഴുതിവച്ച ദൈവങ്ങളെപ്പോലും എത്രയോ തവണ ഞാൻ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു....അമ്മയെയും അനുജതിമാരെയും ഒരു നോക്ക് കാണാൻ കൊതിച്ച നിമിഷങ്ങളിൽ പോലും എനിക്കതിനായില്ല..

പക്ഷെ ഒരു ദിവസം എവിടെ നിന്നോ ഒരു ദൈവ ദൂതനെ പോലെ വന്നു....എന്റെ സങ്കടങ്ങൾ ഞാൻ പറയാതെ മനസിലാക്കി...എനിക്ക് സ്വർഗ്ഗ തുല്ല്യമായ ഒരു ജീവിതം തന്നു....അമ്മയിൽ നിന്നും എനിക്കായി വാങ്ങി വന്ന ആ അവൽ പൊതി അത് മാത്രം മതിയായിരുന്നു ഹരിയുടെ എന്നോടുള്ള സ്നേഹം എനിക്ക് മനസിലാക്കാൻ...

പക്ഷെ എന്നിട്ട് ഞാൻ അവനെന്താണ് തിരിച്ചു കൊടുത്തതു....ആർക്കു വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ അവനോടുള്ള സ്നേഹം മറച്ചു വക്കുന്നത്...ആരെ കാണിക്കനനാണ് ഞാൻ ഈ പതിവൃത ചമയുന്നത്,,,

ഈ മുഖമൂടിയിൽ അവന്റെ ഉള്ളുരുകുന്ന സ്നേഹം കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കാൻ മാത്രം ക്രൂരയായോ അഞ്ജലി നീ...മറ്റുള്ളവരുടെ വേദനയിൽ മനസലിയുന്ന നീയാണോ ആ സ്നേഹം കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു തിരിഞ്ഞു നടന്നത്..

അഞ്ജലിയുടെ മനസു പോലും അവളെ കുറ്റപ്പെടുത്തി...അവൾ സ്കൂളിലെ ബാത്രൂമിൽ ഇരുന്നു കരഞ്ഞു...ഈശ്വരാ എനിക്ക് എന്തിനിങ്ങനെ ഒരു വിധി....

ഹരി എന്നെ ഒരുപാട് സ്നേഹിക്കുന്നു പക്ഷെ ആ പാവത്തിന് വേദന മാതം കൊടുക്കാനാണോ എന്റെ നിയോഗം...കൃഷണ നീ ഇതൊന്നും കാണുന്നില്ലേ...

അഞ്ജലിയുടെ മനസു സങ്കടത്തിൽ ആറാടി...അവളിൽ നിന്നും കണ്ണുനീർ ധാരയായി ഒഴുകി കൊണ്ടിരുന്നു....

പക്ഷെ ഞാൻ ചെയ്യുനത് തന്നെയാണ് ശെരി...ഹരിയോട് ഞാൻ സ്നേഹം കാണിച്ചാൽ അവനെ എന്നന്നേക്കു മായി എനിക്ക് നഷ്ട്ടമാകും...എല്ലാവരും അവനെ എന്നിൽ നിന്നും മറച്ചു വക്കും...എന്റെ കുടുംബം അവരില്ലണ്ടാക്കും...ഒന്നുമില്ലാത്ത എന്റെ കുടുംബത്തിൽ നിന്നും ഇളയവളെ നല്ലൊരു കുടുംബത്തിലേക്ക് കല്യാണം കഴിച്ചതിന്റെ കാരണം തന്നെ താൻ ആ തറവാട്ടിലെ ആയി എന്നുള്ളതാണ്...

അമ്മയോട് ഞാൻ എന്ത് സമാദാനം പറയും ലോകം എന്നെ പിഴച്ചവൾ എന്ന് വിളിക്കില്ലേ......ഇല്ല ഹരി ..നിനക്കായുള്ള സ്നേഹം പകർന്നു തരുവാൻ എനിക്ക് കഴിയില്ല.....എന്റെ മനസിലെ ശ്രീകോവിലിൽ എന്നും ഞാൻ നിന്നെ പൂജിക്കും...അടുത്ത ജന്മം നിന്റെ ചങ്കിലെ പെണ്ണായി ജനിക്കാൻ ഞാൻ എന്നും മനസുരുകി പ്രാർഥിക്കും ....

എല്ലാം ഒരു മായാലോകം പോലെയായിരുന്നു ഹരിയുടെ ചുറ്റും...ശിൽപ്പയുടെ ശല്യം കൂടി കൂടി വരുന്നു....അവൾ എപ്പോളും ഹരിയുടെ കൂടെ തന്നെയാണ്...ശാരദയുടെ കുബുദ്ധി ആണു അതിനു കാരണം...ഒരമ്മ മകൾക്ക് നല്ലത് ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടാതിനുപകരം അവർ സ്വന്തം മകൾക്ക് വശീകരണമാണ് പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തത്....ഹരിയെ വശീകരിക്കാനുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ...

അവൻ ശിൽപ്പയിൽ സംപ്രീതനായാൽ ഈ കാണുന്ന സ്വത്തുകൾ എല്ലാം തങ്ങൾക്കുള്ളതാകും...എല്ലാവരും പിന്നെ തങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയണം...പണത്തിനും പദ്ധവികൾക്കും വേണ്ടി മനുഷ്യൻ സ്വയം മറന്നു എന്തിനും തയ്യാറാകുമ്പോൾ വേദ വാക്യങ്ങൾ പൂർണങ്ങളാകുന്നു.....കലികാലത്തിൽ എന്തിനും ഏതിനും കാമം മാത്രം...

“ഹരി ഹരിക്ക് ഈ ലോകത്ത് ഏറ്റവും ഇഷ്ട്ടം എന്താണ്?”

ശിൽപ്പയുടെ ചോദ്യം ഹരിയെ ചിന്തകളിൽ നിന്നും ഉണർത്തി...

അഞ്ജലി...അതാണ് ഹരി പറയാൻ ഉദേശിച്ച ഉത്തരം...പക്ഷെ ഹരിയുടെ വാക്കുകൾ മൌനമായി കേൾക്കാൻ മാത്രം ശിൽപ്പ ഹരിയുടെ ആരുമായിരുന്നില്ലല്ലോ....

അവളുടെ ചോദ്യത്തിന് ഒന്ന് പുഞ്ചിരിക്കുക മാത്രമാണ് ഹരി ചെയ്തത്...അവൾ വീണ്ടും അവളുടെ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു,...

“എനിക്ക് എല്ലാം ഇഷ്ട്ടമാണ് ശിൽപ്പ..”

“അഹ അത് കൊള്ളാലോ...ചോദ്യങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ എല്ലാവടും പറയുന്ന ആ സ്ഥിരം എക്സ്ക്യൂസ് ...ഹരിയിൽ നിന്നും ഞാൻ അത് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല “

ഇവൾ വിടുന്ന ലക്ഷണമില്ല...അഞ്ജലിയോടുള്ള പ്രണയം..അവളുടെ അവഗണന...അത് തളർത്തിയ മനസുമായാണ് ഹരി നടക്കുന്നത്...അപ്പോൾ അവൾ എന്തൊക്കെയോ ചോദ്യങ്ങളാൽ തന്നെ വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്നു....

ഹരി വീണ്ടും ചിരിച്ചു...വീണ്ടും വീണ്ടും ശശിൽപ്പ അവനെ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടെയിരുന്നു....ഉത്തരം പറയുക മാത്രമാണ് അവന്റെ മുന്നിലെ ഏക വഴി..

“എനിക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ അമ്മയെ ആണു ഏറ്റവും ഇഷ്ട്ടം”

“ഹ അതൊക്കെ കോമൺ അല്ലെ ഹരി എന്തെങ്കിലും വ്യത്യസ്തമായി പറയു”

ശിൽപ്പയുടെ ചോദ്യം വീണ്ടും വന്നു...പൂമുഖ കോലായിൽ ആ ചാരുകസേരയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തൊട്ടു മുന്നിൽ ഇരിക്കുന്ന ശിൽപ്പ ഹരിയെ മനപൂർവമെന്നോണം ശല്യം ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരുന്നു..

ഹരി വീണ്ടും മൗനമായി...അപ്പോളേക്കും സുമലത അങ്ങോട്ട് വന്നു....

“ശിൽപ്പ മോളെ നിന്നെ അപ്പുറത്ത് അമ്മ അന്വേഷിക്കുന്നു..”

സുമലത വന്നപ്പാടെ ശില്പയോടു പറഞ്ഞു..

“എന്നതിന സുമചിറ്റെ?”

“അതെങ്ങനെ എനിക്കറിയാ..നീ പോയി ചോദിച്ചു നോക്ക്”

സുമലത അൽപ്പം കേറുവിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു..ശിൽപ്പ സുമലതയെ ഒന്നു ചൂഴ്ന്നു നോക്കികൊണ്ട് അടുക്കളിയിലേക്ക് പോയി...ഹരിക്ക് അൽപ്പം ആശ്വാസമായി..അവൻ കസേരയിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റു..

“ഹ എവിടെ പോക...അവിടെ ഇരിക്കുന്നെ....ഇപ്പൊ എനിക്കൊന്നു മര്യാദക്ക് കാണാൻ കൂടി കിട്ടുന്നില്ല എന്റെ കെട്ട്യോനെ അതെങ്ങന ഇപ്പോളും വാലുപോലെ നടക്കല്ലേ അവൾ”

എണീക്കാൻ ഭാവിച്ച ഹരിയെ വീണ്ടും കസേരയിൽ തന്നെ ഇരുത്തികൊണ്ട് അവന്റെ മുടിയിൽ തഴുകി കൊണ്ട് സുമലത ഹരിയെ നോക്കി വശ്യമായി ചിരിച്ചു..

ഹോ എന്റെ ഈശ്വരാ പിടിച്ചതിനെക്കളും വലിയതാണല്ലോ അളയിൽ എന്ന അവസ്ഥ...പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടേ ഉള്ളു ഇപ്പൊ ഇതാ താൻ അത് അനുഭവിക്കുകയാണ്....

“ആരെങ്കിലും കാണും സുമ”

എങ്ങനെയെങ്കിലും അവളുടെ കൈയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ വേണ്ടി ഹരി പറഞ്ഞു...

“ഹാ ആരും കാണാനാ...എനിക്ക് പിന്നെ എന്റെ കെട്ട്യോനോട് ഒന്ന് മിണ്ടാൻ എപ്പോളാ സമയം”

സുമലത ഇല്ലാത്ത പരിഭവം മുഖതണിഞ്ഞു....ശരിക്കും ഹരിയുടെ ഭാര്യയാണ് എന്നാ മുഖഭാവമായിരുന്നു അപ്പോൾ അവളുടേത്...

താൻ തന്നെയാണ് തെറ്റുക്കാരൻ....ആദ്യമേ ഇതൊക്കെ അനുവദിച്ചു കൊടുക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു...അതെങ്ങനെ ഇവളുമാരൊക്കെ മനുഷ്യന്റെ വീക്നെസിൽ തന്നെ അല്ലെ കയറി പിടിക്കുന്നെ....

“എന്റെ പോന്നു സുമ നീ ഒന്ന് പോ പ്ലീസ്”

“ശെരി ഞാൻ ഇപ്പൊ പോകാം പക്ഷെ ഞാൻ ഇന്ന് രാത്രി റൂമിൽ വരാം..ഒരു പതിനൊന്നു മണി കഴിഞ്ഞിട്ട്”

“എന്തിനു”

കസേരയിൽ നിനും ചാടി എണീറ്റ് കൊണ്ട് ഹരി ചോദിച്ചു..

“ഓ ഒന്നും അറിയാത്ത പോലെ ഒരു കള്ളൻ”

ഹരിയുടെ കവിളിൽ നുള്ളികൊണ്ട് സുമലത അവനെ വശ്യമായി നോക്കി...ആ നോട്ടം ഹരിയുടെ മനസിൽ ഒരു ചാട്ടുളി പോലെ കടന്നു കയറി.....മനുഷ്യൻ എത്ര സങ്കട ഭരിതനെങ്കിലും അവനിലെ കാമ മോഹം ഏതു നിമിഷവും ജട കുടഞ്ഞെണീക്കുമെന്നു ഏതൊരു സ്ത്രീക്കും അറിയാം...

അതുകൊണ്ടാണല്ലോ പുരുഷൻ സ്ത്രീ സുഖത്തിനായി ഈ ലോകത്ത് ഇന്ന് എന്തിനും തയാറാകുന്നത്...ഹരിയുടെ മനസിലും അവളുടെ വശ്യതയിൽ ചാഞ്ചാട്ടം ഉണ്ടായെങ്കിലും അഞ്ജലി എന്ന മുഖം അവനെ വീണ്ടും അതിൽ നിന്നും പിന്തിരിപ്പിച്ചു...

“അപ്പോൾ രാത്രി കാണാം...ഞാൻ വരും വാതിൽ കുറ്റിയിടണ്ട..”

ഹരിയുടെ ചെവിയിൽ അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവന്റെ കവിളിൽ ഒരു ചുംബനവും അവൾ സമ്മാനിച്ചു ....അവിടെ നിന്നും എണീറ്റുകൊണ്ട് പോകാൻ ഒരുങ്ങവേ സുമലത പൊടുന്നനെ നിന്നുകൊണ്ട് തലയിൽ കൈ വച്ച് പറഞ്ഞു..

“അശോടാ,,,,ഇന്ന് പറ്റില്ല,,,,ഞാൻ അത് മറന്നു..ഇന്ന് തൃക്കാർത്തികയാണ് ...അപ്പോൾ വൈകുന്നേരം എല്ലാവരും ഉണ്ടാകും..കിടക്കാൻ ഒരു സമയം ആകു...സാരമില്ല എന്റെ കേട്യോനു ഞാൻ നാളെ എല്ലാം തരാട്ടോ...പരിഭവിക്കല്ലേ”

തൃക്കാർത്തിക....ഹരിയുടെ മനസിലെ ചോദ്യങ്ങൾ സുമലത അവന്റെ മുഖത്ത് വായിച്ചു...

“മനസിലായില്ലേ ....ഇന്ന് തരാവാട്ടിൽ പ്രത്യക പൂജയും മറ്റു ഒക്കെ ഉണ്ട്...വൈകുന്നേരം ഇവിടെമാകെ വിളക്ക് വെക്കും..നമുക്ക് നാളെ ശേരിയക്കന്നെ”

അത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വീണ്ടും ഹരിയുടെ കവിളിൽ നുള്ളികൊണ്ട് സുമലത തരിഞ്ഞു നടന്നു...

തൃക്കാർത്തിക അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് അതിനെ കുറിച്ച് ഹരി മനസിലോർത്തു....തറവാടാകെ ദീപത്തിൽ മുങ്ങുന്ന സുദിനം...അമ്മ പറഞ്ഞപ്പോൾ കാണണം എന്നുണ്ടായിരുന്നു പക്ഷെ സാദിക്കുമെന്നു കരുതിയില്ല...

അപ്പോളേക്കും ശിൽപ്പ അങ്ങോട്ടേക്ക് വന്നു...അവൾ വീണ്ടും അവളുടെ കത്തിവക്കൽ തുടർന്നു...

സമയം സന്ധ്യയായപ്പോൾ ആണു ഹരി ഉച്ചമയക്കത്തിൽ നിന്നും എണീറ്റത്....താഴെ ആളുകളുടെ വലിയ ബഹളം അവൻ കേട്ടു.....എന്താണ് താഴെ...ഓ ഇന്ന് തൃക്കാർത്തികയാണല്ലോ...സുമലതയുടെ വാക്കുകൾ ഹരിയുടെ മനസിൽ നിറഞ്ഞു...വേഗത്തിൽ തന്നെ കുളിച്ചു വസ്ത്രം മാറി ഹരി താഴേക്കു വന്നു....പതിവിനു വിപരീതമായി നീല കളറിലുള്ള മുട്ടോളം ഇറക്കം വരുന്ന കുർത്തയും വെള്ളമുണ്ടുമാണ് ഹരി ധരിച്ചത്...

തറവാട്ടിൽ വിശേഷ ദിവസമല്ലേ നല്ലതുപ്പോലെ ഒരുങ്ങിയെക്കം എന്നതാണ് അതിനു കാരണം...

ഹരി താഴെ എത്തിയപ്പോൾ എല്ലാവരും തിരക്കിലാണ്.....പൂമുഖം മുഴുവൻ ചിരാതിൽ ദീപങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു....മുറ്റത്തെ തുളസി തറയിലും ആലിൻ ചുവട്ടിലും അങ്ങനെ ആ തറവാട് മുഴുവൻ ദീപങ്ങളാൽ അലങ്കാരമായി....

ചെറിയ ഇളം കാറ്റിൽ ഇളകിയാടുന്ന തിരികളും നോക്കി ഹരി നിന്നു.....ആദ്യത്തെ കാഴ്ചകൾ ആയിരുന്നു ഹരിക്ക് അതെല്ലാം,....സങ്കടങ്ങൾ തിരമാലകൾ തീർത്ത ഹരിയുടെ മനസിൽ ആ ദീപനാളങ്ങൾ ആശ്വാസമേകി...

നെറ്റിയിൽ തണുപ്പ് തട്ടിയപ്പോളാണ് ഹരി സ്വോബോധതിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തിയത് ശിൽപ്പയുടെ തണുപ്പാർന്ന കൈകളാൽ അവൾ ഹരിയുടെ നെറ്റിയിൽ ചന്ദനം ചാർത്തി...

“സുന്ദരനായല്ലോ ഇന്ന്”

കുറി തൊട്ടുകൊണ്ട് ശിൽപ്പ പറഞ്ഞു...

ഹരി പുഞ്ചിരിച്ചു.....അപ്പോളാണ് അവൻ ശിൽപ്പയെ ശ്രദ്ധിച്ചത് ഹാഫ് സാരിയണിഞ്ഞു തലയിൽ അൽപ്പം മുല്ലപൂ ചൂടി നെറ്റിയി ചന്ദന കുറി ചാർത്തി അവൾ ഹരിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി നിൽക്കുകയാണ്....അവളുടെ മുഖം കണ്ടപ്പോൾ ഹരിക്ക് ഓർമ വന്നത് അനിയത്തി ഹർഷയെ ആണു...അവളും അമേരിക്കയിൽ ഇതുപ്പോലെയാണ് ചിലപ്പോളൊക്കെ വല്ല ഫങ്ങ്ഷനും പോകുമ്പോൾ അമ്മയെ സോപ്പിട്ടു ഇതുപ്പോലെ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങും ...

ഒരു നിമിഷം ഹരിയുടെ ചിന്തകളിൽ അമേരിക്കയിലെ വീടും അവിടുത്തെ നല്ല നിമിഷങ്ങളും ഓടിയെത്തി....

“ഇതെന്താ മാഷേ എന്നെ ആദ്യമായി കാണുന്നത് പോലെ നോക്കുന്നത്..”

ശിപ്പയുടെ ചോദ്യം വീണ്ടുമെത്തി

“ഹേയ് ഞാൻ ചുമ്മാ ഓരോന്ന് ആലോചിച്ചു പോയി അത്രേ ഉള്ളു”

ഹരി ചെറുതായി ചമ്മികൊണ്ടാണ് അത് പറഞ്ഞത്..

“ഹും ഉവ ഉവേ...ഞാനും ഒരു പെൺകുട്ടിയാണ്....ആണോരുത്തന്റെ നോട്ടമോക്കെ എനിക്കും മനസിലാകും കേട്ടോ”

അത് പറഞ്ഞു ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ശിൽപ്പ മുന്നോട്ടു നടന്നു...

അവളുടെ ഒപ്പം നടക്കാൻ ഒരുങ്ങിയ ഹരി സഡൻ ബ്രേക്ക് ഇട്ടതുപ്പോലെ നിന്നു...അവന്റെ കണ്ണിനെ വിശ്വസിക്കാൻ അവനു കഴിഞ്ഞില്ല.....

വെള്ള സെറ്റ് സാരിയുടുത്തു വിരിച്ചിട്ട മുടികളിൽ നിന്നും ജലത്തുള്ളികൾ ഇറ്റ് വീണ്....മുടിയിൽ ആവശ്യത്തിനു മുല്ലപ്പൂവും വച്ച് കണ്ണെഴുതി ചന്ദന കുറി തൊട്ടു...സിന്ധൂര രേഖയിൽ ചുവന്ന കുങ്കുമം അണിഞ്ഞു കൊണ്ട് കൈയിൽ ചിരാധിൽ ദീപവുമായി അഞ്ജലി അവന്റെ മുന്നിലൂടെ കടന്നു പോകുന്നു....

ഒരു നിമിഷം ഹരി സ്വപ്നലോകതിലേക്ക് പോയി...അവനു മുന്നിൽ കാണുന്നതൊന്നും വിശ്വസിക്കാനെ കഴിഞ്ഞില്ല...വിളക്കിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ അഞ്ജലിയുടെ മുഖം പ്രകാശ പൂരിതമായി...മുഖ ഖാന്തിയും സൗന്ദര്യവും വേർതിരിച്ചെടുക്കാൻ ഹരി നന്നേ പാടുപ്പെട്ടു....

ആ ഒരു നിമിഷം അഞ്ജലിയോടു അവന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായ സ്നേഹത്തിന്റെ വേലിയേറ്റങ്ങൾ അവന്റെ മുഖത്ത് സന്തോഷം നിറച്ചു.....

നടന്നു പോകുന്നതിനിടയിൽ അഞ്ജലി മറ്റാരും കാണാതെ അവനെ ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കി...ആ ഒരു നോട്ടം ഹരിയുടെ മനസിലും ശരീരത്തിലെ സപ്ത നാടികളിലും സ്നേഹം നിറച്ചു...

ഹരിയെ കണ്ട അഞ്ജലിയുടെ അവസ്ഥയും മറിച്ചായിരുന്നില്ല എങ്കിലും അവളുടെ ഉള്ളിലെ അതിർ വരമ്പുകൾ അവളെ തളച്ചിട്ടു ....

രാത്രി ആഗോഷങ്ങളും പൂജയും കഴിഞ്ഞു സമയം നല്ല്പ്പോലെ വൈകിയിരുന്നു...അഞ്ജലിയെ ആരോ വഴക്ക് പറയുന്നതും അവളുടെ കരച്ചിലും ഹരി കേട്ടെങ്കിലും അവ്യക്തമായി അത് കേട്ടതുകൊണ്ടു എന്താണെന്ന് അവനു മനസിലായില്ല...

രാത്രി വളരെ വൈകി കാവ് ലക്ഷ്യമാക്കി നീങ്ങുന്ന അഞ്ജലിയെ കണ്ട ഹരി അങ്ങോട്ട് നടന്നു....

പെട്ടന്ന് ഹരിയെ കണ്ട അഞ്ജലി ഒന്ന് പതറി..

“പെടികണ്ട...ഇങ്ങോട്ട് വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ വന്നതാണ്...നേരത്തെ കേട്ട വഴക്കിന്റെ പരാതി പറയാൻ വന്നതാണല്ലേ”

അവിടെ പാറി കളിക്കുന്ന ഇളം കാറ്റിൽ ആടിയുലയുന്ന അഞ്ജലിയുടെ മുടിയിഴകളെ നോക്കി ഹരി ചോദിച്ചു.....മറുപടി ഒരു തേങ്ങൽ മാത്രമായിരുന്നു....

“എന്തിനാണു അഞ്ജലി ഇപ്പോളും നീ എല്ലാം ഇങ്ങനെ സഹിക്കുന്നതു....നിനക്ക് ഇപ്പോൾ ഒരു ജോലിയുണ്ട് മറ്റുള്ളവരെ പോലെ തന്നെ നിനക്കും ഈ വീട്ടിൽ അധികാരവും അവകാശവും ഉണ്ട്....അത് നിനക്ക് തരാൻ അധികാരമുള്ള ആളാണ് പറയുന്നത്...ഇനി ആരുടേയും വഴക്ക് കേൾക്കേണ്ട ആവശ്യം നിനക്കില്ല...തിരിച്ചു മറുപടി പറയാൻ നിനക്ക് കഴിയണം...”

അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് നോക്കി അത് പറയുമ്പോളും അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുകയാണ് ....

“അഞ്ജലി കേട്ടിട്ടില്ലേ ചരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന മരത്തിലെക്കെ ആളുകൾ ഓടി കയറു..അതിനു അനുവദിച്ചു കൊടുക്കാതിരിക്കു ...ഇനി അവരാരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞു നിന്നെ വിഷമിപ്പിക്കാൻ വന്നാൽ തക്കതായ് മറുപടി കൊടുക്കു....കുറച്ചു കൂടി ബോൾഡ് ആകാൻ ശ്രമിക്കു...ഈ ലോകത്തിൽ പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ അൽപ്പം വില്ലത്തരവും കൈയിൽ വേണം”

ഹരിയുടെ വാക്കുകൾ അഞ്ജലിയിൽ അളവറ്റ ആത്മ വിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കി...എങ്കിലും അവളതു മുഖത്തണിഞ്ഞില്ല....അവളുടെ കണ്ണുകൾ അപ്പോളും നിറഞ്ഞൊഴുകുകയായിരുന്നു....

“അഞ്ജലി കരയാതിരിക്കു....നിന്റെ വിഷമം മറ്റുള്ളവരിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന സങ്കടം ചെറുതല്ല”

ഹരിയുടെ മുഖം വാടിയതു അഞ്ജലി കണ്ടു....അവൾ കണ്ണു നീർ തുടച്ചു...അൽപ്പ നേരം അവരുടെ ഇടയിൽ മൗനം തളം കെട്ടി നിന്നു....അകലെ നിന്നും ഒഴുകി വന്ന ഇളം തെന്നലിൽ കാവിലെ വള്ളിപടർപ്പുകൾ തെല്ലോന്നുലഞ്ഞു....ഹരി വീണ്ടും സ്നേഹം തുളുമ്പുന്ന മുഖവുമായി അഞ്ജലിയെ നോക്കി...അവന്റെ കണ്ണിൽ മിന്നി തിളങ്ങുന്ന അവളോടുള്ള സ്നേഹം അഞ്ജലിക്ക് നോക്കി നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞല്ല...

“ഹരി....എന്നെ ഇങ്ങനെ നോക്കല്ലേ....എന്നെ ആ കണ്ണിലൂടെ കാണരുതെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ......ദയവു ചെയ്തു എന്നെ മനസിലാക്കു ഹരി..”

അഞ്ജലിയുടെ സങ്കടഭാവം വീണ്ടും മുഖത്തേക്ക് ഇരച്ചെത്തി...

“ഇല്ല അഞ്ജലി...എനിക്ക് മനസിലാകും നിന്നെ ...ഞാൻ മനസിലാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ഈ ജന്മം അഞ്ജലിയെ ആര്‍മനസിലാക്കാൻ അല്ലെ.....അളവറ്റ സ്നേഹമാണ് നിന്നോട്...പക്ഷെ....ഹാ..സാരമില്ല...എന്നെ നിന്നിൽ അകറ്റി നിർത്തുന്നത് പ്രകൃതിയോ വിധിയോ നിയോഗങ്ങളോ അല്ലങ്കിൽ ദൈവ നിശ്ചയമോ എന്ത് തന്നെ ആയാലും എനിക്കതിനോടൊക്കെ ദേഷ്യമാണ്.”.

അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് നോക്കി അത് പറയുമ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെയും ഹരിയുടെയും മനസുകൾ പരസ്പരം സംസാരിക്കുന്നതു പ്രകൃതി മാത്രം നോക്കി കണ്ടു...

“..ഞാൻ കാത്തിരിക്കാം അഞ്ജലി അടുത്ത ജന്മം വരെ...പക്ഷെ അപ്പോളും എന്നെ വേണ്ടാന്നു മാത്രം പറയാതിരിക്കു”

അത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നിറ കണ്ണുകളോടെ ഹരി അവിടെ നിന്നും നടന്നകന്നു...ഹരിയെ നോക്കി പോട്ടികരയാൻ വിതുമ്പി അഞ്ജലി നിന്നു....

“ഇനിയൊരു ജന്മമുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കാ സരയു തീരത്ത് കാണാം പിന്നെയും ജന്മമുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്ക് അർദ്ദ് നാരീശ്വരനാകാം”

എവിടെ നിന്നോ ഒഴുകിയെത്തിയ ആ വരികൾ അഞ്ജലിയിൽ അലയടിച്ചു

രാവിലെ അഞ്ജലി അടുക്കള അടിച്ചു വാരി വൃത്തിയാക്കുകയായിരുന്നു.....ഓടി നടന്നു ജോലികൾ ചെയ്യുകയാണവൾ...ടീച്ചർ ആയി ജോലികയറ്റം ഹരി നൽകിയെങ്കിലും ആ വീട്ടിലെ ജോലിക്കാരി എന്ന പദവി ആരും തന്നെ അവളിൽ നിന്നും എടുതുമാറ്റിയില്ല...

അടിച്ചുവാരി ചൂൽ യഥാ സ്ഥാനത്തേക്ക് വക്കുമ്പോൾ ശിൽപ്പയും ശാരദയും സുമലതയും അങ്ങോട്ടെത്തി...

“ടി അഞ്ജലി എന്റെ മുറി എന്താ അടിച്ചു വാരഞ്ഞത്”

ശിൽപ്പയുടെ ദേഷ്യം കലർന്ന ചോദ്യമെത്തി....മറ്റുള്ളവരുടെ മുഖവും പ്രേസന്നമല്ല ...പക്ഷെ അഞ്ജലി മറുപടി പറയാതെ പുറത്തേക്കു നടക്കാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ശാരദ അവളുടെ മുന്നിലേക്കെത്തി ....

“അവള് ചോദിച്ചത് കേട്ടില്ലേ നീ”

ശാരദ അൽപ്പം ശബ്ധതോടെയാണ് അത് ചോദിച്ചത്...

“അവരവരുടെ മുറി അവർ തന്നെ തൂക്കുന്നതാണ് നല്ലത്”

അഞ്ജലി ശിൽപ്പയുടെ മുഖത്ത് നോക്കിയാണ് അത് പറഞ്ഞത്....

ശിൽപ്പയുടെ കോപം ഇരട്ടിച്ചു...അവൾ മുന്നോട്ടു കയറി നിന്നു...

“ഓഹോ നീ വലിയ ടീച്ചർ ആയപ്പോൾ ഈ തറവാട്ടിലെ വലിയ എന്തോ ആളാകാനുള്ള ശ്രമമാണോ....മര്യാദക്ക് എന്റെ റൂം അടിച്ചു വാരിയിട്ടോ”

ദേഷ്യത്താൽ പല്ലുകടിച്ചുകൊണ്ട് ശിൽപ്പ പറഞ്ഞു..

“അല്ലെങ്കിലും ടീച്ചർ ഉദ്യോഗം കിട്ടിയതിൽ പിന്നെ ഇവള്ക്കിച്ചിരി നെഗളിപ്പ കൂടുതലാ”

സുമലതയുടെ വകയായിരുന്നു അത്.. അഞ്ജലി സുമലതയെ തറപ്പിച്ചൊന്നു നോക്കി...

“ഓ പിന്നെ ഒരു വലിയ ടീച്ചർ വന്നേക്കുന്നു....അവളുടെ മുറി അടിച്ചുവാരിയ ടീച്ചറുടെ കൈയിലെ വള ഊരി പോകുമായിരിക്കും”

പുച്ഛത്തോടെ അത് പറഞ്ഞത് ശാരധയാണ് ...

“ആ ചിലപ്പോൾ ഊരിപോയെന്നെരിക്കും”

അഞ്ജലിയുടെ ആ മറുപടി പക്ഷെ അവരാരും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല....

ശിൽപ്പ കലികൊണ്ട് തുള്ളി..

“എന്ത് പറഞ്ഞെടി”

അത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ശിൽപ്പ അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്തിന് നേരെ കൈയോങ്ങി....അഞ്ജലി വലതു കൈകൊണ്ടു ശിൽപ്പയുടെ കൈ തടഞ്ഞു പിടിച്ചു...ശാരദയും സുമലത്യം ശിൽപ്പയും അത് കണ്ടു നടുങ്ങി...അഞ്ജലിയുടെ ഈ മാറ്റം അംഗീകരിക്കാൻ അവർക്കെല്ലാം ഭയങ്കര ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു...

“വന്നതിനേക്കാൾ വേഗത്തിൽ ഈ കൈ നിന്റെ മുഖത്ത് പതിപ്പിക്കാനും എനിക്കറിയാഞ്ഞിട്ടല്ല...പക്ഷെ എന്റെ സംസാകാരം അതല്ല....മര്യാധക്കണെങ്കിൽ ഞാനും മര്യാദക്ക...അല്ലങ്കിൽ.....ഇതുവരെ ഞാൻ സഹിച്ചു ക്ഷെമിച്ചു....ഇനി അവനവന്റെ ജോലികൾ അവനവൻ തന്നെ ചെയ്താൽ മതി...എന്റെ മെക്കിട്ടു കയറാൻ വന്നാൽ...”

അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് ആദ്യമായി അവർ ദേഷ്യം കണ്ടു...അവർ മൂവരും സ്ഥബ്തരായി.....

“ഇവരുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കാതെ ഒരു വീട്ടിലെ ജോലികൾ എന്തൊക്കെയ എന്നൊക്കെ പഠിക്കാൻ നോക്ക്...ഇല്ലെങ്കിൽ നാളെ ഒരു വീട്ടിൽ കയറി ചെല്ലുമ്പോൾ അമ്മായിയമ്മ നിന്നെ ചൂല് കൊണ്ടാടിക്കും...ഇവിടെ പലർക്കും അത് കിട്ടാത്തതിന്റെ കുറവ് നല്ലപ്പോലെ ഉണ്ട്”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി സുമലതയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി....ശിൽപ്പയുടെ കൈയിൽ നിന്നും അവൾ പിടിവിട്ടു....മൂവരും എന്ത് പറയണമെന്നറിയാതെ നിന്നു....ശിൽപ്പ കോപം കൊണ്ട് വിറച്ചു...

“ഇനി മേലാൽ നിന്റെ കൈ എന്റെ നേർക്ക് പൊങ്ങിയാൽ......മാറി നിക്കെടി”

ശിൽപ്പയെ കൈകൊണ്ടു തള്ളിമാറ്റി അഞ്ജലി അടുക്കളയിൽ നിന്നും നടന്നകന്നു...ശരധയും സുമലതയും മുഖത്തോട് മുഖം നോക്കി.....ശിൽപ്പ ചുമരിൽ ആഞ്ഞടിച്ചു....

അടുക്കളയിൽ നിന്നും അകത്തേക്ക് നടന്ന അഞ്ജലിയുടെ മുന്നിലേക്ക് എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന ഹരിയെത്തി...ഹരിയെ കണ്ടപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ ചെറുതായൊന്നു നഞ്ഞുവോ?

“കൊള്ളാം ..അപ്പൊ ധൈര്യം ഇല്ലഞ്ഞിട്ടല്ല....ഇപ്പൊ മനസിലായില്ലേ ഇവരൊക്കെ ഇത്രയേ ഉള്ളുന്നു...അത് മനസിലാക്കാൻ അഞ്ജലിയാണ് വൈകിയത്...”

പതിയെ അഞ്ജലിയോടു അത് പറയുന്ന സമയം അവളിൽ അതുവരെ ഇല്ലാത്ത ആതാമാവിസ്വാസം ഉടലെടുത്തു,....അവൾ ഹരിയെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു...

“അപ്പൊ ഇനിയെന്റെ ആവശ്യമില്ല അഞ്ജലിക്ക് ഒന്നിനും ....ഗുഡ് ലക്ക് അഞ്ജലി”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരി പുറത്തേക്കു പോയി....അഞ്ജലിയുടെ മനസിൽ ഹരിയുടെ സ്ഥാനം വീണ്ടും ഉയർന്നു....അതിനൊപ്പം അവനോടുള്ള സ്നേഹവും....

പിന്നീടുള്ള രണ്ടു ദിവസങ്ങൾ ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മുന്നിൽ പെടാതെ നടന്നു...തന്റെ സാന്നിധ്യം അവളിൽ ഒരു ശല്യമാകരുത് എന്നായിരുന്നു അതിന്റെ കാരണം....ഓരോ സമയവും അവൻ അഞ്ജലിയെ ഒളിച്ചു നിന്നു കണ്ടു...അവളോടുള്ള സ്നേഹം പക്ഷെ നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ് ചെയ്തതു....

ഹരിയുടെ അവഗണന അഞ്ജലിയിൽ വലിയ സങ്കടമുണ്ടാക്കി...ഹരിയെ ശേരിക്കൊന്നു കാണാൻ കൂടി കിട്ടുന്നില്ല എന്നത് അഞ്ജലിയിൽ കണ്ണീരുണർത്തി....താൻ വരുമ്പോളേക്കും ഹരി ഭക്ഷണം കഴിച്ചു പോകും അല്ലങ്കിൽ എവിടെ നോക്കിയാലും കാണുന്നത് ഹരിയെ ആണെങ്കിൽ ആ രണ്ടു ദിവസങ്ങളിൽ അവൾ ഹരിയെ കണ്ടതേയില്ല എന്ന് തന്നെ പറയാം....

തികട്ടി തികട്ടി വരുന്ന അഞ്ജലിയോടുള്ള സ്നേഹം മറച്ചു പിടിക്കാൻ അതിനെ മനസിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കാൻ ഹരി നന്നേ പ്രയാസപ്പെട്ടു...അതിനു ഹരി കണ്ടെത്തിയ മാർഗം ശിൽപ്പയുടെ കൂടെ കൂടുതൽ സമയം ചിലവഴിക്കുക എന്നതായിരുന്നു...മറ്റൊരു ഉദേശവും അവനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല...

ശിൽപ്പയുടെ കത്തി അസഹനീയമാണങ്കിലും ഹരി അത് സഹിച്ചു പോന്നു...കൂടുതൽ സമയവും ശിൽപ്പ അവന്റെ റൂമിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു എന്നത് സുമലതക്കും അവനോടു ഈർഷയുണ്ടാക്കി...അവളതു ഒരിക്കൽ കണ്ടപ്പോൾ ഹരിയോട് പറയുകയും ചെയ്തു...പക്ഷെ ഹരി അത് മുഖവിലക്കെടുതില്ല,,,,,

അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം ഹരിയും ശിൽപ്പയും കാറിൽ പോകുന്നത് അഞ്ജലി സ്കൂൾ വിട്ടു വരുന്ന വഴിക്ക് കണ്ടു...രണ്ടുപ്പെരും മുട്ടിയുരുമി...കളിച്ചു ചിരിച്ചു കാറിൽ അവൾക്കു മുന്നിലൂടെ കടന്നുപ്പോയി....

അഞ്ജലിയുടെ മനസിൽ സങ്കടം തിരതല്ലി...അല്ല ഞാൻ എന്തിനാ സങ്കടപ്പെടുന്നെ അവന്റെ ആരാ...അവൻ ആരുടെ കൂടെ പോയാലും എനിക്കെന്താ....എനിക്കൊന്നുമില....

ന്യായവാദങ്ങൾ അഞ്ജലി മനസിൽ ഒരുപാടു നിരത്തിയെങ്കിലും പക്ഷെ അവൾക്കു അതൊന്നും തൃപ്തി നൽകിയില്ല.....

മനോഹരമായ സന്ധ്യാ സമയത്ത് ഹരിയും ശിൽപ്പയും വലിയൊരു കുന്നിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു...അവിടെ നിന്നു നോക്കിയാൽ കണ്ണെത്താ ദൂരത്തുള്ള പാടശേഖരം കാണാം...അങ്ങകലെ ചക്രവാളത്തിൽ അണയാൻ നിൽക്കുന്ന വലിയ വിളക്കുപ്പോലെ സൂര്യൻ ചുവപ്പണിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു....കൂടുതേടി പറക്കുന്ന പറവകൾ...എങ്ങും പ്രകൃതിയുടെ അനശ്വരമായ സൗന്ദര്യം...

ഹരിക്ക് എല്ലാം അത്ഭുതമായിരുന്നു...അവൻ കണ്ണെടുക്കാതെ ആ കാഴ്ചകൾ കണ്ടു നിന്നു....ശിൽപ്പ അവനെ നോക്കികൊണ്ട് പുഞ്ചിരി തൂകി നിന്നു...

“എന്തെ ഹരി വളരെയധികം ഇഷ്ട്ടമായെന്നു തോന്നുന്നു ഹരിക്കിവിടം “

ഹരി ശിൽപ്പയെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു ,....

“ആർക്കാണ് ഇവിടം ഇഷ്ട്ടമാകാതിരിക്ക ശിൽപ്പ....എന്ത് മനോഹാരിത്മാണ് ഈ പ്രകൃതി....എല്ലാം മൌനമായി ഒഴുകുന്ന പുഴപ്പോലെ...എങ്ങും സൗന്ദര്യം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു...ഈ സൂര്യനെയും പാടങ്ങളും കിളികളെയും എല്ലാം നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ അവയിൽ അലിഞ്ഞു ചേരാൻ കൊതിയാക....”

ഹരിയുടെ മനസു അവൻ തുറന്നിട്ടപ്പോൾ ഒരു നിമിഷം ശിൽപ്പ അവനിൽ നിന്നും ശ്രദ്ധ മാറ്റി ആ പ്രകൃതി ഭംഗിയിൽ ലയിച്ചു ചേർന്ന്...

“ശരിയാണ് ഹരി പറഞ്ഞത്...എന്ത് രസമാണ് അവയെ നോക്കി നിൽക്കാൻ...ഹരി ആ പറവകളെ ശ്രദ്ധിച്ചോ....എത്ര ശ്രദ്ധയോടെയാണ് അവർ ഇന്ന് നെയ്തുകൂട്ടിയ അവരുടെ ആഹരങ്ങളുമായി പറന്നകലുന്നത്...അവരുടെ ഇടയിൽ സ്നേഹം മാത്രമേ ഉള്ളു അല്ലെ ഹരി”

“സത്യമാണ് ശിൽപ്പ നമ്മുടെ മനുഷ്യർക്കിടയിലെ ഈ അസൂയയും കുശുമ്പും എല്ലാം ഉള്ളു അവരുടെ ലോകം വളരെ ചെറുതും എന്നാൽ വിശാലവും ആണു...അവിടെ സ്നേഹം മാത്രമേ ഉള്ളു...സ്നേഹം മാത്രം”

“ഹോ എന്താ മാഷേ ഭയങ്കര റൊമാന്റിക് ആണല്ലോ ഇന്ന്...അല്ല ഇങ്ങനൊരു സാഹചര്യത്തിൽ ആരായാലും റൊമാന്റിക് ആയിപ്പോകും അല്ലെ”

ഹരി മറുപടിയെന്നോണം ഒന്ന് ചിരിച്ചു...

“ഹരി ടു യു ഹാവ് ഗേൾ ഫ്രണ്ട്.?”

പ്രകൃതിയിലേക്ക് നോക്കികൊണ്ടാണ് ശിൽപ്പ അത് ചോദിച്ചത്...

ഹരിയുടെ മറുപടി ഒരു പുഞ്ചിരി മാത്രമായിരുന്നു...ബന്ധങ്ങളുടെ വില മനസിലാക്കാത്ത പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങൾക്ക് എന്ത് സ്നേഹം...

“ഹരി ചിന്തിക്കുന്നത് എനിക്ക് മനസിലാകും...അമേരിക പോലുള്ള ഒരു രാജ്യത്ത് എന്ത് സ്നേഹം അല്ലെ ഹരി”

ഹരിയുടെ മനസു വായിച്ചറിഞ്ഞപ്പോലെ ശിൽപ്പ അത് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഹരിക്ക് ശെരിക്കും അത്ഭുതം തോന്നി...അവൻ ശിൽപ്പയെ നോക്കി...

“എങ്ങനെ ,മനസിലാക്കി ഞാൻ എന്നല്ലേ...ഇതിനു വലിയ ബുദ്ധിയൊന്നു വേണ്ട ഹരി....നിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ സംസ്കാരവും ബന്ധങ്ങളുടെ വിലയും രേഹസ്യമല്ലല്ലോ...”

ശില്പ വീണ്ടും ശൂന്യതയിലേക്ക് നോക്കി....

“അൽപ്പ സമയം ഇവിടെ ഇരിക്കാം ഹരി.”...

കുന്നിൻ മുകളിലെ നിരപ്പായ ഒരു സ്ഥലത്ത് ഇരുന്നുകൊണ്ട് അവൾ ഹരിയെ തന്റെ അരികിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു ....ഹരി മറ്റൊന്നും ആലോചിക്കാതെ തന്നെ അവിടെ ഇരുന്നു...അവരുടെ ഇടയിൽ വീണ്ടും നിശബ്ധത സ്ഥാനമെകി....

ഇളകിയാടുന്ന ശിൽപ്പയുടെ മുടിയിഴകൾ അവളുടെ മുഖത്തെ അൽപ്പാൽപ്പമായി മറച്ചപ്പോൾ അവളതു കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു...ശിൽപ്പയുടെ മുഖം അൽപ്പാൽപ്പമായി ചുവന്നു കാണപെട്ടു...

“ശിൽപ്പക്ക് ഉണ്ടോ ബോയ് ഫ്രണ്ട്?”
ഹരി അത് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി....

“അങ്ങനെ സീരിയസ് ആയി ഒന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല ഹരി...പിന്നെ നിങ്ങളുടെ അത്രയ്ക്ക് ഇന്ത്യ ഓപ്പൺ അല്ലാത്തതുകൊണ്ട്......”

അവൾ അത് മുഴുമിപ്പിക്കാതെ അവസാനിപ്പിച്ചു....അവളുടെ അപൂർണത ഹരിക്ക് മനസിലായി...

“ശില്പ...ആ...പിന്നെ...ആർ യു എ വെർജിൻ?”

ഹരി മടിച്ചു മടിച്ചാണ് അത് ചോദിച്ചത്...അവളുടെ പ്രതികരണം അറിയാൻ ഹരി കാതോർത്തുവെങ്കിലും താൻ ചോദിച്ചത് അബന്ധമായോ എന്ന് അവൻ സംശയിച്ചു....

“ഒഫ്കൊഴ്സ് നോട്ട്...ഹരി ഇത് ചോദിക്കാൻ ഇത്രയും മടിക്കുന്നതെന്തിനാ”

ശിൽപ്പയുടെ ലാഘവത്തോടെ ഉള്ള മറുപടി ഹരിയിൽ ആശ്വാവും ഒപ്പം ആകാംക്ഷയും നിറച്ചു...അതവന്റെ മുഖത്ത് നിന്നും ശിൽപ്പ വായിച്ചറിഞ്ഞു...

“ഹരി നമ്മൾ ഏകദേശം ഒരേ വയസിൽ ഉള്ളവരല്ലേ...നമുക്കിടയിൽ ഇങ്ങനെത്തെ മുഖവുരകളുടെയോ പരിഭ്രാമതിന്റെയോ ആവശ്യമില്ല...അമേരിക്കൻ കൾച്ചറിൽ വളർന്ന ഹരിക്ക് നാണമോ?”

ശിൽപ്പ അത് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു....ഹരി ചമ്മിയ മുഖത്തോടെ ഒന്നും മിണ്ടാതിരുന്നു...

“അങ്ങനല്ല ശിൽപ്പ...ഞാൻ ....ഈ നാട്ടിലെ സ്ത്രീകളോട് ഇങ്ങനൊക്കെ ...അതാ ഞാൻ..”

ഹരിക്ക് വാക്കുകൾക്കു പൂർണത കിട്ടിയില്ല...

“ഹരി ആ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്...ഇവിടെ എല്ലത്തിനു ഒരുപാട് അതിർവരമ്പുകൾ ഉണ്ട്...പക്ഷെ ആ അതിർവരമ്പുകൾ ഒന്നും എനിക്ക് ഭാദകമല്ല എന്ന് തന്നെ കൂട്ടികൊള്ളൂ...യു ക്യാൻ ടോക്ക് റ്റൂ മി എനിതിംഗ് “

ശിൽപ്പയുടെ ആ വാക്കുകൾ ഹരിയിൽ ആശ്വാസം നിറച്ചു....

"ഹരി എനിക്കും ഇഷ്ട്ടമാണ് ഈ റോമാൻസൊക്കെ....ഇങ്ങനെയുള്ള നിമിഷങ്ങളിൽ പ്രത്യകിച്ചും..."

ശില്പ അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പൊഴിയാൻ നിൽക്കുന്ന സൂര്യനെ നോക്കി...സൂര്യന്റെ ചുവന്ന കുങ്കുമം ശിൽപ്പ സ്വയം നെറ്റിയിൽ അണിഞ്ഞു....അവൾ ഹരിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി....ഹരിയുടെ മനസിൽ വല്ലാത്തൊരു അനുഭൂതി നിറഞ്ഞു...

"ഹരി നമ്മൾ ജീവിതത്തിൽ എല്ലാം ആസ്വദിക്കണം ...ഈ പ്രകൃതിയുടെ ഭംഗിയും കാറ്റും...കിളികളുടെ സംഗീതവും അങ്ങനെ എല്ലാം.....അവയിൽ നിന്നെല്ലാം നമുക്കൊരു തരം ലഹരിയാണ് അനുഭവിക്കാൻ കിട്ടുന്നത്..."

ശിൽപ്പ ഒന്നുകൂടി ഹരിയുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഹരിയുടെ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കി...ഹരിയും പ്രതികരിച്ചു....അൽപ്പ നേരം അവരുടെ കണ്ണുകൾ പരസ്പരം സംസാരിച്ചു...ശിൽപ്പയുടെ അധരങ്ങൾ ചുവന്നു തുടുത്തു...ചെറിയ വിയർപ്പു കണങ്ങൾ അവളുടെ ചുണ്ടിനു മുകളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു...ഹരിയുടെ മനസു പൊട്ടി പോയ ഒരു പട്ടം പോലെ പറന്ന് നടക്കാൻ ആരഭിച്ചു....

"ഹരി ഇത്രയും മനോഹരമായ ഈ സായംസന്ധ്യയിൽ പതിയെ പതിയെ തന്റെ പ്രാണനെ നുകർന്നു കൊണ്ട് ഒരു സ്ലോ സെടക്ഷനിൽ തുടങ്ങി അവനിൽ പടർന്നു കയറാൻ വെമ്പുന്ന ഒരു ശരീരമാകാൻ ആരാണ് ആഗ്രഹിക്കാത്തത്"

ശിൽപ്പ അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരിയുടെ മുഖം അവളുടെ കൈകളിൽ കോരിയെടുത്തു...മറിച്ചൊന്നും ചെയ്യാതെ അത് അവനും ആഗ്രഹിച്ചപ്പോലെ ഹരി അവളെ നോക്കി ഇരുന്നു...

ശിൽപ്പയുടെ അധരങ്ങൾ ഹരിയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ അമർന്നു....അവരുടെ മുഖങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ സൂര്യൻ നാണത്താൽ കണ്ണിറുക്കി....അവരുടെ അധരങ്ങൾ പരസ്പരം മൊഴികൾ മാറി...ശിൽപ്പയുടെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞു...അവൾ അവനെ വാരിപുണർന്നുകൊണ്ട് അവന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് ചേക്കേറി....

ഹരി ശിൽപ്പയുടെ മാറിടങ്ങളെ തലോടിയപ്പോൾ അവളിൽ ശീൽക്കാരം ഉടലെടുത്തു.....അവരുടെ അധരങ്ങൾ വേർപ്പെട്ടു....ശിൽപ്പയിൽ കിതപ്പനുഭവപ്പെട്ടു....അവൾ നാണമാർന്ന മിഴികളോടെ ഹരിയെ നോക്കി....

ഹരിയുടെ ശരീരത്തിലൂടെ കുളിരിന്റെ അംശങ്ങൾ പടർന്നു കയറാൻ തുടങ്ങി...അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ശിൽപ്പയുടെ മാറിടങ്ങളെ തഴുകി...അവൾ കുറുകി കൊണ്ട് അവന്റെ നെഞ്ചിൽ തലചായ്ച്ചു....

ഇറുകിയ വസ്ത്രങ്ങൽക്കുളിൽ പുറത്തു ചാടാൻ വെമ്പി നിൽക്കുന്ന ശില്ല്പയുടെ മാറിടങ്ങളെ ഹരി പതിയെ തലോടിയപ്പോൾ വസ്ത്രങ്ങളുടെ കെട്ടുകൾ അഴിച്ചുകൊണ്ട് ശിൽപ്പ അവയെ സ്വതന്ത്രമാക്കി....

അഴിഞ്ഞുവീണ വള്ളികെട്ടുകളിൽ നിന്നും ശിൽപ്പയുടെ വലിയ മുലകൾ ഹരിക്കും മുന്നിൽ അനാവൃതമായി..

"ഹരി..ഹാ....ശ്ശ്ശ്ശ്ഹ്സ്"

ഹരി തന്റെ കൈകളാൽ നഗ്നമായ ആ മുലകളെ തഴുകിയപ്പോൾ ശിൽപ്പ ശീല്ക്കരങ്ങലോടെ അവന്റെ മുഖം അവളുടെ മാറിടത്തിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചു...പ്രത്യക തരം ഒരു ഗന്ധം ഹരിയുടെ നാസികയെ തുളച്ചുകൊണ്ട് അകത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചു....

ശിൽപ്പ വീണ്ടും വീണ്ടും ശക്തിയായി ഹരിയുടെ തല തന്റെ മാറിടങ്ങളിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചപ്പോൾ ആ താഴികകുടതിനുള്ളിൽ ഹരിയുടെ ശ്വാസം അവൾക്കു ചൂടുപകർന്നു ...അവളിൽ കാമത്തിന് തിരി കൊളുത്തി.....

"ഹരി ...എന്തെങ്കിലും ചെയ്യു ഹരി...ഹ....ശ്ഹ്സ്. ഹരീ...."

ശിൽപ്പയുടെ ശബ്ദം പ്രകൃതിയെപ്പോലും നാണത്തിൽ വീഴ്ത്തി.....അവരുടെ ഇടയിലൂടെ മന്ദമാരുതൻ ഇക്കിളി കൂട്ടി കടന്നുപ്പോയി....

ചുവന്ന മുലഞ്ഞെട്ടിനരികിലായി തവിട് നിറത്തിലുള്ള ചെറിയ വൃത്തത്തിനു ചുറ്റുമായി നിറഞ്ഞു നിന്ന അവളുടെ മുലകളുടെ തൂവെള്ള നിറം ഹരിയെ കാമലോകതെക്ക് കൂട്ടികൊണ്ടുപ്പോയി....

പൊടുന്നനെ ഹരിയുടെ മനസിൽ അഞ്ജലിയുടെ രൂപം മിന്നി മറഞ്ഞു....ഹരി തല മാറിടത്തിൽ നിന്നും വേർപ്പെടുതികൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റു നിന്നു....അഴിഞ്ഞു വീഴാൻ തുടങ്ങിയ കാമക്കെട്ടുകൾ വാരിയെടുത്ത് കുത്തികൊണ്ടു ശിൽപ്പ അത്ഭുതഭാവത്തോടെ ഹരിയെ നോക്കി...അവളിലെ കിതപ്പിന്റെ വേഗത് കൂടി...ശരീരത്തിലെ രക്തയോട്ടം അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് ഇരച്ചെത്തി....

“എനിക്ക്...എനിക്കിതിന്.....ഐ കാണ്ട് ടൂ ഇറ്റ്. ശിൽപ്പ ...ആം സോറി”

അത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരി ആ കുന്നിൽ നിന്നും താഴെ ഇറങ്ങുമ്പോൾ മനസിന്റെ തിരശീലയിൽ മിന്നി മറിഞ്ഞ അഞ്ജലിയുടെ മുഖം ഹരി ഓർത്തെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചകൊണ്ടേയിരുന്നു....

ഒന്നും മനസിലാകാതെ തികട്ടി വന്ന കാമം അത്രയും അടക്കി പിടിച്ചുകൊണ്ടു കിതപ്പർന്ന ശ്വസനിശ്വസങ്ങളോടെ ശിൽപ്പ ഹരിയെ നോക്കി നിന്നു....

കാറിൽ വരുമ്പോളും ഹരിയും ശിൽപ്പയു ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല....ശിൽപ്പയുടെ മുഖഭാവം പോലും ഹരി കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു....അൽപ്പ ദൂരം ഓടിയ കാർ ഹരി റോഡിന്റെ ഒരു വശത്തേക്ക് ഒതുക്കി നിറുത്തി....അവൻ ഫ്രെണ്ട് ഗ്ലാസിലൂടെ വിതൂരതയിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു....അവന്റെ മനസിനെ പിടിച്ചുകെട്ടാൻ ഹരികയില്ല...

“ശിൽപ്പ... സോറി....ഞാൻ ..എനിക്ക്...”

വാക്കുകൾ കോർത്തിണക്കാൻ ഹരി പാടുപ്പെട്ടു...

“ഇട്സ് ഓക്കേ ഹരി...സാരമില്ല...ഹരിക്ക് മൂടില്ലെങ്കിൽ വിട്ടേക്കു....അതിനിത്ര ഇമോഷണൽ ആകുന്നതെന്തിനാ.....ഇട്സ് ജസ്റ്റ് എ....ലിവ് ഇറ്റ് ഹരി.....”

ശിൽപ്പ മുഖത്ത് പ്രസന്നത വരുത്തികൊണ്ട് അവനെ നോക്കി ചിരിച്ചു...ആ ചിരിയിൽ ഹരിക്ക് തെല്ലാശ്വാസം തോന്നി...

“താങ്ക്സ് ശിൽപ്പ”

“ഡോണ്ട് ബി ഫോർമൽ ഹരി....ഹാ. കുഴപ്പമില്ല മാഷേ വിട്ടേക്കു....നീ ഈ മസില് പിടുത്തം വിടു....നമുക്ക് അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നെ”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരിയുടെ തലമുടിയിൽ തലോടികൊണ്ട് ശിൽപ്പ ചിരിച്ചു....ഹരിയുടെ മനസിൽ നിന്നും വലിയൊരു ഭാരം ഒഴിഞ്ഞപ്പോൾ പക്ഷെ അഞ്ജലിയോടു വലിയ എന്തോ തെറ്റ് ചെയ്തതിന്റെ കുറ്റബോധം അവനെ അലട്ടികൊണ്ടിരുന്നു....

ഹരിയുടെ കാർ വരുന്നത് കണ്ട അഞ്ജലി ഭർത്താവിനെ സ്വീകരിക്കാൻ വെമ്പി നിൽക്കുന്ന ഭാര്യയെപ്പോലെ പൂമുഖതെക്കോടി...അവൻ ഇറങ്ങുന്നതും കാത്തു അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ തുറന്നു നിന്നു....അവളുടെ മുഖം സന്തോഷം കൊണ്ട് തുടുത്തു....

ശിൽപ്പയാണ് കാറിൽ നിന്നും ആദ്യം ഇറങ്ങിയത്...ഹരി ഇറങ്ങിയപോളെക്കും ശിൽപ്പ അവന്റെ അടുത്തേക്ക് ഓടി വന്നു അവന്റെ ചുമലിൽ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അടിച്ചു...

ശിൽപ്പയുടെ ചെയ്തികൾ അഞ്ജലിയിൽ ഓടി വന്ന സന്തോഷത്തെ തട്ടിമാറ്റികൊണ്ട് കോപത്തിന്റെ മുഖമൂടിയണിഞ്ഞു.....

ഹരി ചുമൽ കൂചികൊണ്ട് ശിൽപ്പക്ക് നേരെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ കാതുകളിൽ എന്തോ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവിടെ നിന്നും ഓടി...

തന്റെ കാതുകളിൽ ഹരി പറഞ്ഞ വാക്കുകളുടെ ഭാവങ്ങൾ ഒരു അത്ഭുതത്തിന്റെ ഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ചു..

“അയ്യേ .... ഹരി....യു ടെട്ടി...”

ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അത്രയും പറഞ്ഞു ഹരിയെ വീണ്ടും അടിക്കാനായി ശിൽപ്പ ഹരിയുടെ പുറകെ ഓടി...അവരുടെ കളിയും ചിരിയും അൽപ്പ നേരം കൂടി അഞ്ജലിക്ക് മുന്നിൽ നിറഞ്ഞു...അവളുടെ മുഖം കോപത്താൽ ചുവന്നു....അഞ്ജലി പല്ല് കടിച്ചു....ഭൂമിയെ ചവിട്ടി കുലുക്കി കൊണ്ട് അഞ്ജലി അകത്തേക്ക് നടന്നു...

ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരി പൂമുഖത് വെറുതെ ഇരുന്നു...ബാലൻ അവിടെക്ക് വന്നു അവനോടു കുശലാന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി...ഹരി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ബാലന് മറുപടി കൊടുത്തു....

“കിടക്കുന്നിലെ ഹരി കുഞ്ഞേ “

ശാരദ അങ്ങോട്ട് വന്നുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു...

“അൽപ്പം കഴിയട്ടെ വല്യമ്മേ”

ഹരി മറുപടി കൊടുതപ്പോളെക്കും സുമലത വശ്യമായ പുഞ്ചിരി അവനു സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ട് നടന്നു വന്നു...അവൾ ചുണ്ടുകൾ മലർത്തി അവനു നേരെ നോക്കി ആരും കാണാതെ കണ്ണടച്ച് കാണിച്ചു...ഹരി അവൾക്കു നേരെ ചിരിച്ചു....

“ഹരി ഡോണ്ട് സ്ലീപ്...ഓക്കേ....ഞാൻ വരാം....ഐ നീഡ് ടൂ ടോക്ക് ടൂ യു”

പുറത്തു നിന്നും അകത്തേക് കയറവേ ശിൽപ്പ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പോയി...സുമലതയുടെ മുഖം ചുവന്നു...അവൾ ഹരിയെ ദേഷ്യത്തോടെ നോക്കി.....ബാലൻ അകത്തേക്ക് പോയി കൂടെ ശാരദയും....

“അതെ അവൾക്കു കുറച്ചു കൂടുന്നുണ്ട്...നിര്തെണ്ടവരെ നിർത്തെണ്ടിടത് നിർത്തണം”

അത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സുമലതയും അവിടെ നിന്നും വിടവാങ്ങി.....അത് തന്നെയാ എനിക്കും നിന്നോടും പറയാനുള്ളത്..ഹരി മനസിൽ പറഞ്ഞു കൊണ്ട് ചിരിച്ചു...അവൻ മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങി...നിലാവിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു.....പൊടുന്നനെ അഞ്ജലി എവിടെ നിന്നോ അവന്റെ മുന്നിലേക്കെത്തി....

സത്യം പറഞ്ഞാൽ രണ്ടു ദിവസത്തിന് ശേഷമാണെന്ന് തോന്നുന്നു ഹരി ശെരിക്കും അഞ്ജലിയെ കാണുന്നത്...പക്ഷെ അവളുടെ ആ കോപ ഭാവം മാത്രം ഹരിക്ക് മനസിലായില്ല....

“രാത്രി പതിന്നു മണി...കാവിന്റെ അവിടെ എനിക്ക് സംസാരിക്കണം”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി അവനെ തറപ്പിച്ചു നോക്കി കൊണ്ട് അകത്തേക്ക് കയറി പോയി..

ഹരി സ്ഥബ്തനായി നിന്നു...ഇവൾക്ക് എന്താണിത്ര ദേഷ്യം...ഇനി വേറെ വല്ല പ്രശനവും ഉണ്ടോ...അല്ല ഇനിയിപ്പോ തന്നെ കാണേണ്ട കാര്യം എന്താണ്....ചോദ്യങ്ങൾ ഹരിയുടെ മനസിൽ നിറഞ്ഞു...

രാത്രി പതിനൊന്നു കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ഹരിക്ക് എന്തോ ആദ്യമായി അഞ്ജലിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോകാൻ മനസു വന്നില്ല....വളരെ കഷ്ട്ടപ്പെട്ടാണ് അഞ്ജലിയിൽ നിന്നും താൻ ഒഴിഞ്ഞു മാറി നടക്കുന്നത്....ഇനിയും അവളുടെ അടുത്തേക്ക് പോയാൽ...ഹരിയുടെ മനസിൽ പോകണമോ വേണ്ടയോ എന്നതിനെ ചൊല്ലി തർക്കങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു...അവളുടെ ദേഷ്യമാണ് ഹരിക്ക് മനസില്കാതെ പോയത്....

മനസിലെ തർക്കങ്ങൾ പോകാം എന്നുള്ള വസ്തുതയെ തുണച്ചുകൊണ്ട് വിജയിച്ചു....അവൾക്കിനി എന്തെങ്കിലും പ്രശനം ഉണ്ടെങ്കിലോ ഈ വീട്ടിൽ...അവളതു തന്നോട് മാത്രമല്ലേ പറയു...പോയി നോക്കാം എന്തായാലും..

ഹരി ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കാതെ ഇറങ്ങി നടന്നു....പുറത്തേക്കിറങ്ങിയ ഹരിയുടെ നേരെ ആകാശത്തെ ഇടിമിന്നലിന്റെ പ്രകാശം വന്നു പതിച്ചപ്പോൾ അവനു ചുറ്റും പ്രകാശം നിറഞ്ഞു നിന്നു...അവൻ ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി....കാർമേഘങ്ങൾ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ആകാശം ...ഇന്ന് നല്ലൊരു മഴയ്ക്ക് സാദ്യതുയുണ്ട്....നാട്ടിൽ വന്നതിനു ശേഷം ഇന്നാണ് ആദ്യമായി മഴക്കോള്....

പതിയെ അവൻ തോഴിത്തിനരികിലൂടെ കാവ് ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു....പ്രതീക്ഷിച്ചത് പ്പോലെ തന്നെ അഞ്ജലി അവിടെ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു....അപ്പോളും അവളുടെ മുഖം

പ്രേക്ഷുബ്തമായിരുന്നു...ഹരി അഞ്ജലിക്ക് മുന്നിൽ ചെന്ന് അവൾക്കു നേരെ ചിരിച്ചു....അവന്റെ മുഖത്തേക്കൊന്നു നോക്കി അഞ്ജലി ശൂന്യതയിലേക്ക് നോക്കി...

“വരാൻ പറഞ്ഞത് ബുദ്ധിമുട്ടായോ “

ഗൌരവത്തോടെയുള്ള അഞ്ജലിയുടെ ചോദ്യം ഹരിയുടെ മനസ്സിൽ മുഴങ്ങി നിന്നു...അവൻ ഇല്ല എന്ന് തലയാട്ടി...

“എന്താ വരാൻ പറഞ്ഞത്”

അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്തേക്ക് സംശയത്തോടെ നോക്കികൊണ്ട് ഹരി ചോദിച്ചു...

“പറയാ....പോയിട്ടെന്താ തിരക്കുണ്ടോ?”

വീണ്ടും ഗൗരവം...പ്രശനം എന്തായാലും ഗുരുതരമാണ്...ആദ്യ നാളുകളിൽ താൻ അഞ്ജലിയിൽ കണ്ട അതെ മുഖഭാവം...ഹരിയുടെ മനസിൽ ആയിരം ചോദ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞു നിന്നു....പക്ഷെ അപ്പോളും അവളുടെ ഗൌരവമാർന്ന മുഖം ഹരിയിൽ വീണ്ടും സ്നേഹത്തിന്റെ കണങ്ങൾ വിതറി...

“എന്താ ഹരി ഇങ്ങനൊക്കെ ആരേലും കണ്ടാൽ എന്താ വിചാരിക്കാ”

അഞ്ജലിയിൽ നിന്നും അടുത്ത ചോദ്യമുയർന്നപ്പോൾ ഒന്നും മനസില്കാതെ ഹരി മിഴിച്ചു നിന്നു....

“അഞ്ജലി പറയുന്നത്”

“മനസിലായില്ല....അല്ലെങ്കിലും നിന്നെ പറഞ്ഞിട്ടെന്തിനാ....കെട്ടിക്കാൻ പ്രായമായ മകളെ കെട്ടഴിച്ചു വിട്ടെക്കുവല്ലേ.....നീയും കണക്കാ....നിനക്കെങ്കിലും ഇച്ചിരി ബോധം വേണ്ടേ ഹരി..”

അഞ്ജലി എന്തിനെ കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്നത് അപ്പോളും ഹരിക്ക് അവ്യക്തമായി മാറി നിന്നു....

“അഞ്ജലി പറയാനുള്ളത് വളച്ചു കെട്ടാതെ പറയു....ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്തത്.....മറ്റുള്ളവരുടെ മനസു വായിച്ചറിയുവാനുള്ള കഴിവൊന്നും എനിക്കില്ല “

അൽപ്പം നീരസം കലർന്ന ശബ്ദമായിരുന്നു ഹരിയിൽ നിനും ഉണ്ടായത്...അത്രയും ശബ്ദം വേണ്ടായിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോളാണ് ഹരി ഓർത്തതു...

“ഓ നിനക്ക് ദേഷ്യം വരാനും തുടങ്ങിയോ...കൊള്ളാം ...നന്നായിരിക്കുന്നു ഹരി”

അഞ്ജലിയുടെ മുഖം ഗൗരവം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു സങ്കടത്തിന്റെ വക്കിലെത്തി നിന്നു...ഹരിക്ക് അഞ്ജലിയുടെ ആ ഭാവം മനസിൽ സങ്കടം ഉണ്ടാക്കി...ശേ വേണ്ടായിരുന്നു ഹരി മനസിൽ പറഞ്ഞു...

“അയ്യോ ദേഷ്യപ്പെട്ടതല്ല അഞ്ജലി..ഞാ....അഞ്ജലി കാര്യമെന്താന്നു പറയു”

ഹരി ശാന്തനായി...

“എന്താ നിനക്ക് ശിൽപ്പയുമായിട്ടു”

അഞ്ജല്യിൽ നിന്നും പെട്ടന്നാണ് ആ ചോദ്യം വന്നത്....ഓഹോ അപ്പൊ റൂട്ട് അങ്ങോട്ടെക്കാണു...ഹരി മനസിൽ ചിരിച്ചു ..

“എന്ത്,,,,,ശിൽപ്പയുമായിട്ടോ...ഒന്നുമില്ല..അഞ്ജലിയെന്താ അങ്ങനെ ചോദിച്ചത്..”

“ഒന്നുമില്ലഞ്ഞിട്ടാണോ...ഇങ്ങനെ”

“എങ്ങനെ”

“ഓഹോ ഒന്നുമറിയില്ല കൊച്ചു കുട്ടിയല്ലേ....ഹരി ഇത് അമേരിക്കയല്ല ...നാട്ടുക്കാർ വെറുതെ അത് ഇതുമൊക്കെ പറയും...വെറുതെ നാണക്കേട് ..”

അഞ്ജലി ചൊടിച്ചു ....ഹരി മനസിൽ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു....

“എന്ത് നാണക്കേട്...അഞ്ജലി തെളിച്ചു പറയു എനിക്കൊന്നും മനസിലാകുന്നില്ല...”

“ശരി മനസിലാക്കി തരാം...ശില്പയുമായി ഇങ്ങനെ കറങ്ങി നടക്കുന്നതെന്തിനാ....അവളുടെ കൂടെ ഓടികളിക്കുന്നു...കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു....ശേ....നാട്ടുക്കർക്കു വെറുതെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞുണ്ടാക്കാൻ....”

അഞ്ജലിയുടെ മുഖം വീണ്ടും ദേഷ്യത്താൽ ചുവന്നു....ഹരി പൊട്ടി ചിരിച്ചു...അഞ്ജലി ഹരിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി..

“ഹ അതാണോ കാര്യം...അങ്ങനെ പറ.....അതിനിപ്പോൾ എന്താ അഞ്ജലി...അവൾ എന്റെ കസിൻ അല്ലെ...അവളോടൊപ്പം നടന്നാൽ ആരെന്തു പറയാനാ...ആദ്യമായി അഞ്ജലി മാത്രമാണ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത് വേറെയാർക്കും കുഴപ്പമില്ലല്ലോ...പിന്നെന്താ”

ഹരി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്തേക്ക് പാളി നോക്കി..അവൾ കലി തുള്ളി മറുവശത്തേക്ക് നോക്കി നിൽക്കുകയാണ്...ഹരി തുടർന്നു..

“നാട്ടുക്കാർ എന്തെങ്കിലും പറയട്ടെന്നെ...അതിനു അഞ്ജലി എന്തിനാ ഇങ്ങനെ ടെൻഷൻ അടിക്കുന്നെ....ഇനിയിപ്പോൾ അവരെന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ തന്നെ എന്താ....നാളെ എന്നെയും അവളെയും പിടിച്ചങ്ങ് കെട്ടിക്കും അത്രയല്ലേ ഉള്ളു...അത് നല്ലതല്ല.....ശിൽപ്പ അവൾ അടിപൊളിയല്ല...young....വെൽ എജുക്കെറ്റഡ...ഹോട്ട് സെക്സി..”

ഹരി അത് പറഞ്ഞു മുഴുമിപ്പിക്കുനതിനു മുന്നേ അഞ്ജലി ദേഷ്യത്തോടെ അവന്റെ ഷർട്ട് കോളറിൽ കുത്തി പിടിച്ചു..

“നീ കേട്ടുവോ...നീ കേട്ടുവോ അവളെ....അതിനാണോ നീ അവളുടെ പിറകെ ഇങ്ങനെ നടക്കുന്നെ...അവളെന്താന്നു ഹോട്ട് സെക്സി...ഹാ....”

അഞ്ജലി ഹരിയെ പിടിച്ചു കുലുക്കികൊണ്ട് പകുതി കണ്ണു നീരാലും പകുതി കൊപതാലും ചോദിച്ചു.....ഹരി മനസിൽ സന്തോഷം കൊണ്ട് തുള്ളി ചാടി...

“അഞ്ജലി നീ എന്താ ഈ കാണിക്കുന്നേ”

ഇല്ലാത്ത ദേഷ്യം മുഖതണിഞ്ഞു ഹരി അഞ്ജലിയുടെ കൈകൾ വിടുവിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു..പെട്ടന്ന് സ്ഥലകാല ബോധം ഉണ്ടായവളെപ്പോലെ അഞ്ജലി ഒരു നിമിഷം ചുറ്റും നോക്കികൊണ്ട് നനവാർന്ന കണ്ണുകളുമായി തിരികെ നടക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഹരി അവളുടെ കൈയിൽ പിടിച്ചു..

അവനു എതിരെ നിന്നുകൊണ്ട് തല അൽപ്പം ചരിച്ചു വച്ച് ഹരിയെ നോക്കി അഞ്ജലി പറഞ്ഞു..

“കൈ വിടു ഹരി “

അവളുടെ ശബ്ധത്തിൽ അളവറ്റ ദേഷ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു...ഹരി കൈ വിട്ടില്ല...അഞ്ജലിയുടെ കൈ ഹരിയുടെ കൈകളിൽ കിടന്നു കുതറിമാറാൻ വെമ്പി...

“ഹരി...കൈ വിടാന പറഞ്ഞെ”

അഞ്ജലി വീണ്ടും അൽപ്പം കൂടി ശബ്ദം ഉയർത്തി പറഞ്ഞു....പൊടുന്നനെ ഹരി അവളുടെ കൈ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ട് അവളെ അവന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് ചാർത്തി...

അവൾക്കെന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ സാദിക്കുന്നതിനു മുന്നേ അഞ്ജലിയുടെ മുഖം ഹരി കൈകളിൽ കൊരിയെടുത്തുകൊണ്ട് അവളുടെ അധരങ്ങളിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ചു....

പെട്ടന്നുള്ള ഹരിയുടെ പ്രതികരണത്തിൽ പകച്ചു പോയ അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു....അവൾ ശ്വാസം നിലച്ച അവസ്ഥയിൽ ഹരിയുടെ കൈകളിൽ നിന്നും കുതറി മാറാൻ ശ്രമിച്ചു....ഹരിയുടെ കരശക്തിയിൽ അവൾക്കു അതത്ര എളുപ്പമായിരുന്നില്ല.....

ഹരിയുടെ അധരങ്ങൾ അഞ്ജലിയുടെ ചുണ്ടുകളെ വണ്ട് തേൻ കുടിക്കുന്ന്ന ലാഘവത്തോടെ നുണഞ്ഞെടുത്തു .....നിമിഷങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം ....

അവനിൽ നിനും അടർന്നു മാറിയ അഞ്ജലി ഹരിയുടെ കരണത്ത് ആഞ്ഞടിച്ചു....

ഹരിയുടെ മനസിൽ ആ അടികളുടെ മാറ്റൊലികൾ രൂപം കൊണ്ട്...അഞ്ജലി ഹരിയെ ദേഷ്യത്തോടെ ഒരു നിമിഷം നോക്കി....ഹരി അവളുടെ പ്രതികരണത്തിൽ വാ പൊളിച്ചു നിന്നു...

പെട്ടന്നു അഞ്ജലി അവനെ വാരി പുണർന്നുകൊണ്ട് അവന്റെ മുഖം കൈകളിലാക്കി ആ മുഖം മുഴുവൻ അവൾ ചുബനങ്ങൾ കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞു....

കണ്ണിലും കവിളിലും നെറ്റിയിലും ചുണ്ടിലും അവൾ മാറി മാറി ഉമ്മ വച്ചു....ഹരിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...അഞ്ജലിയുടെ അവസ്ഥയും മറിച്ചല്ലയിരുന്നു....

ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മുഖം തന്റെ കൈകളിൽ ചേർത്തുവച്ചു,,,അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക് നോക്കി...അതിൽ അവൻ ഒരായുസിന്റെ സ്നേഹം മുഴുവൻ നോക്കികണ്ടു...അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ അടച്ചു...

"ഇതിനായിരുന്നു,,,ഇതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നെടി പെണ്ണെ ഞാൻ ഇത്രയും നാൾ കാത്തിരുന്നത്...."

ഹരി അത് പറയുമ്പോൾ സന്തോഷം കൊണ്ട് അഞ്ജലിയുടെ മുഖം വിടർന്നു...അവളുടെ മനസു സ്നേഹം കൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടി...അവൾ ഹരിയുടെ നോട്ടം സഹിക്കവയ്യാതെ നാണം കൊണ്ട് തലതാഴ്ത്തി....

ഹരി അവളുടെ മുഖം കൈകൾ കൊണ്ട് ഉയർത്തി...

"എന്താ... എന്താ ഒന്നും മിണ്ടാത്തെ....കുറച്ചു മുൻപ് ഞാൻ കണ്ട ആളല്ലല്ലോ ഇപ്പോൾ"

ഹരി പുഞ്ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അത് ചോദിച്ചപ്പോൾ നാണത്താൽ വിടർന്ന മുഖവുമായി അഞ്ജലി ഹരിയുടെ മാറിലേക്ക് ചാഞ്ഞു....അവൻ അഞ്ജലിയെ പുണർന്നു...ഹരിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ ചൂടിൽ അഞ്ജലി സ്വയം ലയിച്ചു നിന്നു....

അൽപ്പ സമയം അങ്ങനെ നിന്ന ഇരുവരും അടുത്ത് കണ്ട മരത്തിൽ ചാരി നിന്നു.....അപ്പോളും അഞ്ജലി ഹരിയുടെ നെഞ്ചിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു...ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മുഖം കൈകൾ കൊണ്ട് ഉയർത്തി അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി..

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു കൂടെ ഹരിയും...ഒരു ജന്മം മുഴുവൻ പറയാനുള്ളത് അവർ മൌനമായി പറഞ്ഞിരുന്നു....

"എന്തെങ്കിലും ഒന്ന് പറയെടോ.."

"ഹരി പറയു ഞാൻ കേൾക്കാം.."

"ദേഷ്യം മാറിയോ ഇപ്പോൾ?"

"അതിനു എനിക്ക് ഹരിയോട് ദേഷ്യം ഉണ്ടെന്നു ആരാ പറഞ്ഞെ?"

"ആഹാ അത് കൊള്ളാം..നേരത്തെ എന്തായിരുന്നു....ഞാൻ ശിൽപ്പയെ കെട്ടുന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ...."

അഞ്ജലി ചിരിക്കുക മാത്രമാണ് അപ്പോൾ ചെയ്തത്

"പറയു അഞ്ജലി...ഞാൻ ശിൽപ്പയെ എങ്ങാനും കേട്ടിയിരുന്നേൽ എനെ കൊന്നേനെ അല്ലോ നീ ..."

അഞ്ജലിയിൽ നിന്നും വീണ്ടും ചിരി ഉയർന്നു....

"സത്യമാണ് ഹരി ഒരുപക്ഷെ ഞാൻ അങ്ങനെയും ചെയ്തേനെ...എനിക്ക് വയ്യ ഹരി മറ്റൊരാളുടെത് ആകുന്നതു കാണാൻ...അതിനുള്ള ശക്തിയൊന്നും എനിക്കില്ല....ഹരി എന്റെയ എന്റെ മാത്രം....ഈ ലോകത്ത് ആർക്കും വിട്ടു കൊടുക്കില്ലഞാൻ ഹരിയെ....ഐ ലവ് യു ഹരി"

വീണ്ടും ഹരിയെ വാരി പുണർന്നു അവന്റെ കവിളിൽ ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് അഞ്ജലി മൊഴിഞ്ഞു...ഹരിയുടെ സന്തോഷങ്ങൾക്ക് അതിരില്ലായിരുന്നു...ഒന്നും പറയാനാകാതെ മനസു നിറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരി അഞ്ജലിയെ നോക്കി...

"പിന്നെ എന്തിനാ അന്നു അങ്ങനൊക്കെ പറഞ്ഞത്...."

ഹരിയുടെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയാതെ അഞ്ജലി അവനിൽ നിന്നും അടർന്നു മാറി....അൽപ്പം നേരം ശൂന്യതയിലേക്ക് നോക്കി നിന്ന അഞ്ജലി ഹരിയുടെ നേരെ നോക്കി..

“എനിക്കിപ്പോളും അറിയില്ല ഹരി ഞാൻ ഈ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ ശെരിയാണോ എന്ന്....ഈ നിമിഷം ഞാൻ ഹരിയുടെതാകുമ്പോൾ ഹരി ജീവിതകാലം മുഴുവൻ എന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടാകുമോ എന്നതും എനിക്കറിയില്ല ....ഭയമാണ് ഹരി എനിക്ക് ഈ ലോകത്തോട്..”

അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ വീണ്ടും ഈറനണിഞ്ഞു....ഹരി അഞ്ജലിയുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി നിന്നു...അവളുടെ കണ്ണു നീർ അവൻ കൈകൾ കൊണ്ട് തുടച്ചു...

“ഒരിക്കലും അങ്ങനയോനുംകമ്പിക്കുട്ടൻ.നെറ്റ് ചിന്തിക്കേണ്ട അഞ്ജലി...എന്നിൽ ജീവനുള്ളടത്തോളംകാലം ഞാൻ അഞ്ജലിയുടെ കൂടെ ഉണ്ടാകും...നമ്മൾ ആരൊക്കെ എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും ഒരുമിച്ചു തന്നെ ജീവിക്കും...ഒന്നിനെയും ഇനി നീ പേടിക്കണ്ട....ഇനി ഈ കണ്ണുകൾ നിറയരുത്...അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ അതെന്റെ തോൽവിയാണ് .”

“ഹരി നിന്റെ വാക്കുകൾ മാത്രമാണ് എനിക്കിന്നു ജീവിക്കാനുള്ള പ്രജോദനം....അതിൽ വിള്ളലുകൾ ഉണ്ടാകുന്ന നിമിഷം ഞാൻ..”

പറഞ്ഞു മുഴുവനാക്കുന്നതിനു മുന്നേ ഹരി അഞ്ജലിയുടെ വാ കൈകൾ കൊണ്ട് അടച്ചു പിടിച്ചു....

“വേണ്ട അങ്ങനൊന്നും ഉണ്ടാകില്ല...വെറുതെ ഓരോന്ന് ചിന്തിച്ചു കൂട്ടണ്ട”

ഹരി അഞ്ജലിയെ മാറോടണച്ചു....അവരിരുവരും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ട് എത്രസമയം അങ്ങനെ നിന്നു എന്നത് അവ്യക്തമായിരുന്നു...

അവനിൽ നിന്നും അഞ്ജലി അടർന്നു മാറി....

“ഹരി നാളെ എന്നെ സ്കൂളിൽ കൊണ്ടുവിടാവോ?”

അഞ്ജലി അൽപ്പം കൊഞ്ചികൊണ്ട് ഹരിയോടു ചോദിച്ചു...ഹരി പുഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ട് മൂളി....

“എന്നെ പൊക്കോട്ടെ ഞാൻ സമയം ഒരുപാടായി..”

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ മുടിയിഴകളിൽ തലോടി കൊണ്ട് ചോദിച്ചു...ഹരി വീണ്ടും അവളെ ചേർത്ത് നിർത്തി...അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കി....അഞ്ജലി നാണത്താൽ മുഖം കുനിച്ചു...ഹരി അവളുടെ അധരങ്ങൾ കൈവിരലുകളാൽ ചിത്രം വരച്ചു....അതിലേക്കു അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ ചെർക്കനോരുങ്ങവേ അഞ്ജലി അവനെ തള്ളി മാറ്റി..

“അയ്യട കള്ള തെമ്മാടി...വേല മന്സിലിരിക്കട്ടെ....ആദ്യം ഒരു താലി വാങ്ങിച്ചു എന്റെ കഴുത്തിൽ കേട്ടു...എന്നിട്ട് മതി ഇതൊക്കെ”

അഞ്ജലി കുണുങ്ങി കൊണ്ട് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹരി ഇല്ലാത്ത പരിഭവ ഭാവം മുഖതണിഞ്ഞു....

“അശോടാ...എന്റെ കുഞ്ഞു പിണങ്ങിയോ....അതെ ഈ ശരീരം ഒരു പുരുഷന്റെ മുന്നിലും ഇതുവരെ ഞാൻ അടിയറവു വച്ചിട്ടില്ല...അത് ഞാൻ നിന്റെ മുന്നിൽ മാത്രമേ ചെയ്യു....പക്ഷെ അതിനെനിക്കു സമയം വേണം....നിന്റെ ഭാര്യയായി നിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഉദരത്തിൽ ചുമന്നു തന്നെ ജീവിക്കാനാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം...പക്ഷെ ഞാൻ പറഞ്ഞ കാര്യം ആദ്യം ചെയ്യു”

ദൃഡ നിശ്ചയതോടെയുള്ള അഞ്ജലിയുടെ വാക്കുകൾ ഹരി ഉൾകൊണ്ടു...അവൻ അവൾക്കു മറുപടിയായി പുഞ്ചിരിച്ചു....അഞ്ജലി അവന്റെ നെറുകയിൽ ചുംബിച്ചു....

“ഞാൻ പോയേക്കുവാ”

അഞ്ജലി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പതിയെ അവിടെ നിന്നും നടന്നകന്നു....ഹരി സന്തോഷം കൊണ്ട് മനസിൽ തുള്ളി ചാടി...അവന്റെ മനസിൽ അഞ്ജലിയോടുള്ള സ്നേഹം തിരതല്ലി....പതിയെ അവളുടെ പുറകെയായി ഹരിയു നടന്നു...

അവൾ പോയിക്കഴിഞ്ഞു തൊഴുത്തിന് വശത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞ ഹരിയുടെ കൈകളിൽ മറ്റൊരാളുടെ പിടി വീണു ഹരി ഭയത്തോടെ നോക്കി...അവന്റെ സിരകളിൽ ഭയം പിടി മുറുക്കി....

“സുമലത”

അവന്റെ വായിൽ നിന്നും അറിയാതെ ആ പേര് വീണു....

“അതെ സുമലത...ഹോ എന്താ ഒരു പെർഫോമൻസ് ...അപ്പൊ ഇതിനായിരുന്നു നീ അവൾക്കു ടീച്ചർ ഉദ്യോഗവും മറ്റു അധികാരങ്ങളും എല്ലാം കൊടുത്തത് അല്ലെ...”

സുമലത കോപം കൊണ്ട് വിറച്ചു....ഹരി നിന്നു പരുങ്ങി..അവനു വാക്കുകൾ കിട്ടാതെയായി...

“സുമലത...ഞാൻ....ദയവു ചെയ്തു ആരോടും പറയരുത്...ഞാൻ എന്ത് വേണമെങ്കിലും ചെയ്യാം”

ഹരി അപേക്ഷ രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞു..

“വേണം നീ തീർച്ചയായും പലതും ചെയ്യണം....നീ ഒന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്ക് ഹരി ഇതൊക്കെ ഞാൻ പറഞ്ഞാലുള്ള ഭവിഷത്തുകൾ...ഇത് പുറത്തറിയുന്ന ആ നിമിഷം നിന്റെ വീട്ടുക്കാർ വന്നു നിന്നെ ഇവിടുന്നു കൊണ്ട് പോകും അവളെ ഈ വീട്ടിന്നു ചവിട്ടി പുറത്താക്കും...ആഹാ ഓർക്കുമ്പോൾ തന്നെ എന്ത് രസം..”

സുമലത അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പൊട്ടി ചിരിച്ചു...ഹരി അവളുടെ ഭാവം കണ്ടു ഭയന്നു..അവൾ പറഞ്ഞതെല്ലാം അക്ഷരം പ്രതി ശെരിയാണ്..അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ പിന്നെ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും തനിക്കു അഞ്ജലിയെ കാണാൻ കഴിയില്ല..ഹരിയുടെ മനസു സങ്കടതാൽ അലയടിച്ചു....

“സുമലത പ്ലീസ് ദയവു ചെയ്തു അങ്ങനെ ഒന്നും ചെയ്യരുത്..അതുകൊണ്ട് നിങ്ങള്ക്ക് എന്ത് കിട്ടാനാണ്..ഞാൻ അഞ്ജലിയെ ഒരുപാട് സ്നേഹിക്കുന്നു...പ്ലീസ് ഞങ്ങളെ പരസ്പരം അകറ്റരുത്..”

കേണപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് ഹരി അത് പറയുമ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു...

“അയ്യേ എന്തായിത് ഹരിയെ പോലെ ഒരാണ് കരയുകയോ ..മോശം മോശം”

സുമലത വീണ്ടും ചിരിച്ചു....ഇപ്പോൾ തന്റെ ആണത്തം പുറത്തെടുത്താൽ വരാൻ പോകുന്ന ദുരന്തം ചെറുതല്ല...അതുകൊണ്ട് ഹരി സംനയനം പാലിച്ചു....ഇവളെ ശക്തികൊണ്ടല്ല ബുദ്ധികൊണ്ടാണ് നേരിടേണ്ടത്..അവന്റെ മനസു മന്ത്രിച്ചു...

“ഹരി നിനക്കവളോട് അളവറ്റ സ്നേഹം ഉണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം...ശെരി ഞാൻ ആരോടും ഒന്നും പറയുന്നില്ല..പക്ഷേ അവൾ...അവൾ സന്തോഷിക്കുന്നത് എനിക്ക് ചിന്തിക്കാൻ കൂടി വയാത്ത കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഈ വീട്ടിൽ ഒരു വേലക്കാരിയുടെ മാത്രം സ്ഥാനമുള്ള അവൾ എന്റെ എച്ചിലും തിന്നാൽ മതി”

സുമലതയുടെ വാക്കുകൾ മനസിലാകാതെ ഹരി അവളെ നോക്കി..

“മനസിലായില്ല അല്ലെ ...പറയാം....നിന്നെ കണ്ട നാൾ മുതൽ എന്റെ മനസിലും നീയുണ്ട്...പക്ഷെ എനിക്ക് നിന്നോട് ദിവ്യ പ്രേണയമോന്നുമില്ല എനിക്ക് നിന്നോട് കാമമാണ് അടങ്ങാത്ത കാമധാഹം...നിന്നെ കണ്ട നാൾ മുതൽ നിന്നിലേക്ക് നിന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് പടർന്നു കയറാൻ വെമ്പി നിൽക്കുകയാണ് ഞാൻ.....അതെനിക്ക് നിറവേറ്റണം “

സുമലതയുടെ വാക്കുകൾ ഒരു അഗ്നി ഗോളം കണക്കെ ഹരിയുടെ മനസിലേക്ക് വീണു....ഇവൾ ഒരു യക്ഷിയാണ് ...കാമത്താൽ പ്രാന്ത് പിടിച്ച കാമയക്ഷി....ഈശ്വരാ...ഞാൻ എന്റെ അഞ്ജലിയെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് എങ്ങനെ ചതിക്കും...ഹരിയുടെ മനസിൽ വീണ്ടും ചോദ്യങ്ങളുടെ ശരങ്ങൾ തറച്ചുകൊണ്ടെയിരുന്നു.....

“എന്താ ഹരി സമ്മതമല്ലേ...ഇനി നിനക്ക് സമ്മതിക്കാതിരിക്കാൻനിർവാഹമില്ല ഹരി...”

സുമലത ഹരിയുടെ ഷർട്ട്ൽ കുത്തിപിടിച്ചു...

“ഹരി നിന്നെ എനിക്കറിയണം....മുഴുവനായും...കാമമാണ് എന്റെ മനസു നിറയെ...വയസറിയിച്ച കാലം മുതൽ ഞാൻ അനുഭവിച്ച ആൺ വർഗങ്ങളുടെ ഭോഗ സുഖതിനെക്കാളും എല്ലാം വലുതാണ് നിന്റെ ചെറു നോട്ടങ്ങളിൽ നിന്നും എനിക്ക് ലഭിക്കുന്ന അനുഭൂതി..അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഈ ശരീരത്തിന്റെ ചൂടറിയാൻ എനിക്ക് അതിയായ ആക്രാന്തമാണ്.....എനിക്ക് ഇതെല്ലം പകർന്നു തന്നിട്ടേ നീ അവളെ തോടു..ഇപ്പോളെ വേണമെന്നില്ല സമയം ഞാൻ പറയാം പക്ഷെ .മറിച്ചു സംഭവിച്ചാൽ അറിയാലോ...”

അത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സുമലത ഹരിയുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് ചേർന്ന് നിന്നുകൊണ്ട് അവന്റെ കഴുത്തിൽ നാക്കുകൾ കൊണ്ട് ചിത്രം വരച്ചു....ഹരിയിൽ പക്ഷെ സങ്കടം മാത്രം

ബാക്കിയായി...സുമലത അവന്റെ ചുണ്ടിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ വശ്യമായ കാമാർത്തിയോടെ നോക്കികൊണ്ട് അവിടെ നിന്നും നടന്നകന്നു...

ഇടിവെട്ടേറ്റവനെപ്പോലെ ഹരി അവിടെ നിന്നു....മഴ അട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ട് പാഞ്ഞെത്തി...സന്തോഷത്താൽ നുകരാൻ കൊതിച്ച ആദ്യ മഴയെ ഹരി പക്ഷെ സങ്കടാത്താൽ വരവേറ്റു...

രാവിലെ എണീറ്റ് കുളിച്ചു സുമുഖനായി ഹരി അടുക്കളയിലേക്കു ഭക്ഷണം കഴിക്കാനായി എത്തി....അഞ്ജലി വളരെയധികം സന്തോഷത്തോടെ അവനു ഭക്ഷണം വിളബി...ഒരു ഭാര്യയുടെ അധികാരത്തോടെ ഭക്ഷണം പാതി വഴിക്ക് ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഒരുങ്ങിയ ഹരിയെ അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് ശകാരിച്ചു ....അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അത് മുഴുവനും കഴിച്ചു...

“ഹായ് ചിറ്റെ ഗുഡ് മോർണിംഗ്”

ശിൽപ്പയുടെ ശബ്ദം കേട്ട അഞ്ജലി സംശയത്തോടെ അവളെ നോക്കി...ശിൽപ്പ ഹരിയുടെ അടുത്ത് വന്നിരുന്നു..

“ചിറ്റെ എനിക്കും തരു “

അവൾ അടുത്തുള്ള പത്രം നിവർത്തി വച്ചുകൊണ്ട് അഞ്ജലിയെ നോക്കി...അഞ്ജലിയും ഹരിയും ഒരുപോലെ അത്ഭുതപ്പെട്ടു...ഇന്നലെ വരെ ഒരു ബഹുമാനവും ഇല്ലാതെ അഞ്ജലിയെ എടി എന്ന് മാത്രം അഭിസംബോധന ചെയ്തവൾ ഇപ്പോൾ ചിറ്റെ എന്ന് വിളിച്ചിരിക്കുന്നു...അഞ്ജലിക്ക് സന്തോഷമായി...

ഹരി ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ മറ്റാരും കാണില്ല എന്നുറപ്പു വരുത്തി അഞ്ജലി ഹരിയുടെ വയറിൽ ചെറുതായി പിച്ചി...ഹരി അഞ്ജലിയെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു..അവൾ ചുണ്ട് കടിച്ചുകൊണ്ട് ഹരിക്ക് നേരെ കണ്ണിറുക്കി കാണിച്ചു...

പുറത്തു കാർ തുടച്ചു അഞ്ജലിയെ കാത്തു നിൽക്കുകയായിരുന്നു ഹരി...മനസിൽ സുമലതയുടെ വാക്കുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അഞ്ജലിയുടെ സാനിധ്യം ഹരിയിൽ ആശ്വസമുണ്ടാക്കി....അഞ്ജലിയോടു എല്ലാം പറയണം...അവൾക്കു എന്തെങ്കിലും ഒരു വഴി പറഞ്ഞു തരാൻ കഴിയുമായിരിക്കും...ഹരി മനസിലോർത്തുകൊണ്ട് അഞ്ജലിയെ കാത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ സുമലത എവിടെ നിന്നോ ഹരിയുടെ അരികിലേക്ക് വന്നു...

“പ്രാണനായികയെ കാത്തു നിൽക്കുകയായിരിക്കും അല്ലെ”

സുമലത പുച്ഛത്തോടെ ചോദിച്ചു....ഹരി മറുപടി പറയാതെ നിന്നു...നീല ജീനും വെള്ള ഷർട്ട് ആയിരുന്നു ഹരിയുടെ വേഷം...അമേരിക്കൻ നിർമിത സുഗന്ധ ദ്രവ്യത്തിൽ കുളിച്ചു നിന്ന ഹരിയുടെ ഗന്ധം സുമലത വാസനിച്ചറിഞ്ഞു....

“മം...ഹാ...ഹരി ഞാനിവിടെ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ തന്നെ അങ്ങ് കിടന്നു തന്നാലോ...ഹോ..കൊതിയാകുന്നു എനിക്ക് നിന്നെ കടിച്ചു തിന്നാൻ”

സുമലത ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചുകൊണ്ട് കൈകൾ കൊണ്ട് സ്വയം മാറിടങ്ങളെ കശക്കി കൊണ്ട് ഹരിയോട് ചോദിച്ചു...ഹരി ഭയം കൊണ്ട് ചുറ്റും നോക്കി..അപ്പോളേക്കും അഞ്ജലി നീല സാരിയിൽ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി കൈയിൽ വാനിറ്റി ബാഗുമായി അവിടേക്ക് നടന്നു വരുന്നത് സുമലതയും ഹരിയും കണ്ടു....

“ഹ്മം കാമുകി വരുന്നുണ്ട് അപ്പോൾ നടക്കട്ടെ പ്രേമസല്ലാപം...ഹാ പിന്നെ ഞാൻ പറഞ്ഞ കാര്യം മറക്കണ്ട..മറക്കില്ല എന്നെനിക്കറിയാം....”

വേണ്ടും ഹരിയെ നോക്കി ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചുകൊണ്ട് സുമലത അവിടെ നിന്നും നടന്നു നീങ്ങി....വഴി മദ്ധ്യേ അഞ്ജലിയെ കണ്ട സുമലത ചുമ്മാ ഒന്ന് ചിരിച്ചെന്നു വരുത്തി..അഞ്ജലിയും അതെ നാണയത്തിൽ പ്രതികരിച്ചു...

അഞ്ജലി അടുത്തെത്തിയപോൾ ഹരിയുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു....കുളി കഴിഞ്ഞു വിരിച്ചിട്ട അഞ്ജലിയുടെ മുടികളിൽ നിന്നും അപ്പോളും വെള്ളം ഇറ്റിറ്റു വീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു...പതിവിലും

സുന്ദരിയായിരുന്നു അവളന്ന്...അവളുടെ വിടർന്ന കണ്ണുകളിൽ കാർവർണ്ണങ്ങൾ വെള്ളി വരച്ചതുപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു...ചെറിയ നാസികക്ക് താഴെയായി ചെറിയ അധരങ്ങളുടെ നടുക്കായി അപ്പോളും ആ വിയർപ്പു കണങ്ങൾ അവളുടെ ഭംഗി കൂട്ടി...

“എന്തെ ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നെ ആദ്യമായി കാണുനത് പോലെ”

അഞ്ജലി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഹരിയോട് അത് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നുമില്ല എന്ന് തലയാട്ടി....

“അതെ ഇന്നൊരു സർപ്രൈസ് ഉണ്ട് “

ഹരി അത് പറഞ്ഞു അഞ്ജലിയെ നോക്കി കണ്ണിറുക്കി കാണിച്ചു...അഞ്ജലി തലകൊണ്ട് എന്താ എന്ന് അങ്ങ്യത്തിൽ ചോദിച്ചു...

“വരുമ്പോൾ കാണാം”

ഹരി മറുപടി പറഞ്ഞു..അഞ്ജലി തയാട്ടി..

അഞ്ജലി കാറിന്റെ ഡോർ തുറന്നു മുന്നിൽ കയറാൻ നോക്കിയപ്പോളെക്കും

“ഹായ് ഹരി ഞാനുമുണ്ട് ടൌണിലേക്ക് “

എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ശിൽപ്പ ഓടി വന്നു അഞ്ജലിയോടു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നിലേക്ക് കയറി ഇരുന്നു,,,അഞ്ജലി ദേഷ്യത്തോടെ ഹരിയെ നോക്കി....ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യാനാ എന്ന മുഖഭാവവും അണിഞ്ഞുകൊണ്ട് നിസാഹയനായി ഹരി അഞ്ജലിയെ നോക്കി...അഞ്ജലി പുറകിലെ സീറ്റിൽ കയറി വാതിൽ ശക്തിയിൽ അടച്ചപ്പോൾ ഹരി ചെറുതായൊന്നു ഞെട്ടി,,,,

കാർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്തു ഹരി മുന്നോട്ടെടുത്തു...റോഡിലൂടെ കാർ അതിവേഗത്തിൽ പാഞ്ഞുപ്പോയി...ഹരി ബാക്ക് മിറർ അഞ്ജലിക്ക് നേരെ അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്തു വച്ച്...ദേഷ്യത്തോടെ അഞ്ജലി ഹരിയെ നോക്കി....ശിൽപ്പ അപ്പോളും എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു...

ശിൽപ്പ ഇടയ്ക്കു വച്ച് ഹരിയുടെ തുടയിൽ കൈകൾ വച്ചത് കണ്ട അഞ്ജലി കോപം കൊണ്ട് ഹരിയെ നോക്കി പല്ല് കടിച്ചു....ഹരി നിസഹായ ഭാവത്തിൽ മിററിലൂടെ അഞ്ജലിയെ നോക്കി...

“ചിറ്റെ ...സ്കൂളിൽ ചിറ്റ കുട്ടികളെ അടിക്കറുണ്ടോ?”

ശിൽപ്പയുടെ ചോദ്യം കേട്ട അഞ്ജലി പുച്ഛത്തോടെ പറഞ്ഞു..

“മം..ഇന്ന് ചിലരെയൊക്കെ തല്ലേണ്ടി വരും”

അത് പറഞ്ഞു അവൾ ഹരിക്ക് നേരെ അടിക്കുന്ന ഭാവത്തിൽ ശിൽപ്പ കാണാതെ കൈകൾ ഉയർത്തി...ഹരി മുഖം ചചുളിച്ചു കൊണ്ട് കരയുന്നപ്പോലെ അഞ്ജലിക്ക് നേരെ കാണിച്ചു....

കാർ സ്കൂൾപടിക്കൽ ചെന്നെത്തി....അകലെ കണ്ട ഒരു സ്ത്രീയെ നോക്കി

“അയ്യോ ദെ മിനി ടീച്ചർ...ഹരി വൺ മിനിറ്റ്...ഇപ്പൊ വരാവേ”

എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ശിൽപ്പ കാറിൽ നിന്നും ചാടിയിറങ്ങി മുന്നിൽ അൽപ്പം ദൂരെ കണ്ട സ്ത്രീയുടെ അടുത്തേക്കോടി...അഞ്ജല്യും കാറിൽ നിന്ന്നും ഇറങ്ങി ഹരിയോട് ഒന്നും മിണ്ടാതെ നടക്കാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഹരി വേഗത്തിൽ കാറിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി..

“അതെ”

ഹരിയുടെ ശബ്ദം കേട്ട അഞ്ജലി തിരിഞ്ഞു നോക്കി ദേഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു

“മിണ്ടരുത്”

“അതിനു ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യാനാ..അവളല്ലേ

ഹരി തന്റെ അവസ്ഥ അറിയിച്ചു...

“വേണ്ട ഒന്നും പറയണ്ട രാത്രി അങ്ങ് വന്നെക്ക്...തരാം ഞാൻ”

അതും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി ഭൂമിയെ ചവിട്ടി മെതിച്ചു കൊണ്ട് സ്ചൂളിലേക്ക് പോയി ഹരി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാതവനെപ്പോലെ മനസിൽ ശിൽപ്പയെ പ്രാകികൊണ്ട് നിന്നു...പക്ഷെ അഞ്ജലിയുടെ തന്റേതു മാത്രം എന്ന ആ ചിന്ത ഹരിയെ സന്തോഷവനാക്കി

സ്കൂൾ ഇന്ന് അൽപ്പം നേരത്തെ വിട്ടതുകൊണ്ടു അഞ്ജലി ഉച്ചക്ക് തന്നെ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി..വന്നതുമുതൽ ഹരിയെ അന്വേഷിക്കുന്നതാണ് കാണുന്നില്ല..ഉച്ചക്ക് ഉണ്ണാൻ നേരവും കണ്ടില്ല എന്ന് ശാരദ പറയുന്നത് കേട്ട്..ശെടാ ഇതെവിടെ പോയി അഞ്ജലി സ്വയം ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടന്നു...വന്നു വന്ന് ഇപ്പോൾ ഒരു നിമിഷം പോലും ഹരിയെ പിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന അവസ്ഥ ആയി അഞ്ജലിക്ക്....

പെട്ടന്നാണ് ഹരിയുടെ കാറിന്റെ ശബ്ദം അവൾ കേട്ടത് ...കാത്തിരുന്നു കാത്തിരുന്നു പ്രാണ നാഥൻ വന്നപ്പോലെ അഞ്ജലി പൂമുഖത്ക്ക് ഓടി....

ഹരിയുടെ കാറിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി വരുന്നവരെ കണ്ട അഞ്ജലി ഒരു നിമിഷം തരിച്ചു നിന്നു....

“അമ്മ”

അഞ്ജലിയിൽ നിന്നും അറിയാതെ അത് പുറത്തു വന്നു...ഹരിയുടെ കൂടെ അഞ്ജലിയുടെ അമ്മയും അനിയത്തി അമൃതയും ...അവരെ കണ്ടതും അഞ്ജലിക്ക് സന്തോഷവും സങ്കടവും ഒരുമിച്ചെത്തി...അവൾ ഓടി ചെന്നുകൊണ്ട് അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു...

അമ്മയും അഞ്ജലിയും പൊട്ടി കരഞ്ഞു...അമൃതയുടെ അവസ്ഥയും മറിച്ചലയിരുന്നു...ഹരി ഇതെല്ലം കണ്ടു അൽപ്പം മാറി നിന്നു...അമ്മയിൽ നിന്നും അടർന്നു മാറി അഞ്ജലി മോളെ എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ടു അമൃതയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു...അവരിരുവരും തേങ്ങി...

“അല്ല ആരൊക്കെയ ഇത്..ഇങ്ങോട്ടുള്ള വഴിയൊക്കെ മറന്നുന്ന ഞാൻ വിചാരിച്ചേ”

സന്ദർഭത്തിന് അനുസരിച്ചു കാലു മാറുന്ന ശാരദ അങ്ങോട്ട് വന്നുകൊണ്ട് അഞ്ജലിയുടെ അമ്മയുടെ നേർക്ക് നോക്കി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു...ഹോ എന്തൊരു ആദിത്യ മര്യാദ ഹരി മനസിൽ ചിരിച്ചു...

അഞ്ജലിയുടെ അമ്മ ശാരദയെ നോക്കി ചിരിച്ചപ്പോൾ അമൃത പുച്ഛത്തോടെ ശാരദയെ നോക്കികണ്ടു....

“ആഹാ നീ അങ്ങ് വളർന്നു കേട്ടിക്കാറായല്ലോടി “

അമൃതയോടാണ് ശാരദ അത് പറഞ്ഞത് അവൾ ചിരിച്ചെന്നു വരുത്തി...

“ഇവിടെ തന്നെ ഇങ്ങനെ നിൽക്കാതെ അകത്തേക്ക് കൊണ്ടുപ്പോയി അവർക്ക് കഴിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കു അഞ്ജലി”

ആദ്യമായി അത്രയും മധുരമായി ശാരദ അഞ്ജലിയോടു സംസാരിക്കുന്നത് കേട്ട് അഞ്ജലി അതുഭ്തം പൂണ്ടു...കമ്പിക്കുട്ടൻ.നെറ്റ്അവൾ അമ്മയെയും അനിയത്തിയെയും അകത്തേക്ക് ക്ഷണിച്ചു ....തിരികെ നടക്കുന്നതിനടയിൽ അഞ്ജലി തിരഞ്ഞു ഹരിയെ നോക്കി..ഹരി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവൾക്കു നേരെ കണ്ണിറുക്കി കാണിച്ചു..അഞ്ജലിയുടെ സന്തോഷം അവളുടെ മുഖത്ത് അലയടിച്ചു...

അകത്തെത്തിയ അഞ്ജലിയും അമ്മയും അനിയത്തിക്കും പറയാൻ ഒരുപാട് വിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു...ഹരി നിർബന്ധിച്ചത് കൊണ്ടാണ് ഇങ്ങോട്ട് വന്നതെന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ നിമിഷം ഹരിയെ വാരി പുണർന്നു ഉമ്മകൾ കൊണ്ട് മൂടാൻ അഞ്ജലിയുടെ മനസു കൊതിച്ചു......

സങ്കടങ്ങളും സന്തോഷങ്ങളും പരിഭവങ്ങളും പരാതിയും ടീച്ചർ ഉദ്യോഗം കിട്ടിയതിന്റെ സന്തോഷവും മൂവരും പങ്കു വച്ച്....

ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നാരായണൻ അവരോടു നടത്തിയ കുശലാന്വേഷണങ്ങളും അമൃതയുടെ കല്യാണ കാര്യവും എല്ലാവരിലും അത്ഭുതം ഉണ്ടാക്കി...അഞ്ജലിക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത സന്തോഷം തോന്നി....

ഹരിയെ അവിടെങ്ങു കാണാത്തതിൽ മാത്രം അവൾ പരിഭവിച്ചു..ഇറങ്ങാൻ ഇരം അമ്മയുടെ കൈയിൽ നിർബന്ധിച്ചു കുറച്ചു പണം ഏൽപ്പിക്കുമ്പോൾ മകളുടെ സ്നേഹത്തിനു മുന്നിൽ ആ മാതൃ വാത്സല്യം കണ്ണുകൾ ഈറനണിയിച്ചു...

പുറത്തേക്കു ഇറങ്ങവേ നടുത്തളത്തിൽ ഹരിയെ കണ്ട അഞ്ജലിയുടെ അമ്മയും അമൃതയും ഇങ്ങനൊരു അവസരം അവർക്കായി ഒരുക്കിയതിൽ ഹരിയോട് നന്ദി പറഞ്ഞു....അവരുടെ പുറകെ ഇറങ്ങാൻ ഒരുങ്ങിയ അഞ്ജലി ആരും കാണില്ല എന്നുറപ്പിച്ചു ഹരിയുടെ കവിളിൽ കണ്ണീരിൽ കുതിർന്ന ചുടു ചുംബനം നൽകി...ഹരി സന്തോഷിച്ചു...

കാറിൽ താൻ തന്നെ തിരിച്ചു കൊണ്ട് വിടാം എന്ന് ഹരി ശഠിച്ചു...അമ്മ കാറിൽ കയറി..അഞ്ജലി കാറിൽ കയറാൻ ഒരുങ്ങുന്ന അമൃതയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു...

“അതെ ഈ ഉമ്മയൊക്കെ കൊടുക്കുമ്പോൾ ആരെങ്കിലും കാണുന്നുണ്ടോ എന്നൊക്കെ ഒന്ന് നോക്കണേ”

അമൃത അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ജലി വെള്ളിടി ഏറ്റ പോലെ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി സ്ഥബ്ധതയായി നിന്നു...കുറ്റ ബോധം അവളുടെ മനസിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തി.....അഞ്ജലി മനസിൽ അമൃതയോട് മാപ്പിരന്നു....അമൃത വീണ്ടും അവളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു..

“എനിക്കെല്ലാം മനസിലാകും ചേച്ചി...ചേച്ചി എന്ത് തീരുമാനമെടുത്താലും അത് ശേരിയാകും.....അമ്മയോട് തൽക്കാലം പറയണ്ട...പിന്നെ ഹരിയേട്ടൻ സൂപ്പർ ആണുട്ട”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അമൃത അഞ്ജലിയുടെ താടിയിൽ പിടിച്ചു കൊഞ്ചിച്ചു...അഞ്ജലിയുടെ മനസിലെ ആശ്വാസത്തിന് അതിരുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു...അവൾ നെടുവീർപ്പിട്ടു....അമൃത കാറിൽ കയറി..അവർ പോകുന്നതും നോക്കി അഞ്ജലി നിന്നു...

രാത്രി വളരെ പണി പെട്ടാണ് ശിൽപ്പയെ ഹരി റൂമിൽ നിന്നും പറഞ്ഞു വിട്ടത്....ഇവളെ കൊണ്ട് ഇപ്പോൾ വലിയ ശല്യമാണ്...അഞ്ജലിയെ എങ്ങാനും കണ്ടാൽ പിന്നെ അത് മതി...അവളിപ്പോൾ അവിടെ കാത്തു നിൽക്കുകയായിരിക്കും...പാവം...ഹരി വേഗത്തിൽ കൈയിൽ കരുതിയ കവറുമായി കാവിന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു....അഞ്ജലി അവനെ കാത്തു അവിടെ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു..

ഹരിയെ കണ്ടപ്പാടെ അഞ്ജലി അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഉമ്മകൾ കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞു...ഹരി സന്തോഷവാനായി കാണപ്പെട്ടു....

“ഹരി എത്ര നന്ദി പറഞ്ഞാലും തീരില്ല....രണ്ടു വർഷത്തിനു ശേഷമാണ് ഇന്ന് ഞാൻ അമ്മയെയും അമൃതയും കാണുന്നത്.....ഒരുപ്പടോരുപ്പാട് സന്തോഷവതിയാണ് ഞാനിന്നു ഹരി...ഇപ്പോൾ ഞാൻ ആണു ഈ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യവതി എന്ന് തോന്നിപോക എനിക്ക്...നിന്നെ കിട്ടിയതിൽ...”

അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...ഹരി അവളെ ചേർത്ത് നിർത്തി ചുംബിച്ചു....അഞ്ജലി ഹരിയുടെ മാറിൽ കിടന്നു....

“താനല്ല ഞാനാടോ ഭാഗ്യവാൻ...നിന്നെ പോലെ ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ സ്നേഹം കിട്ടാൻ കാരണമായ ഞാൻ അല്ലെ ഭാഗ്യവാൻ...”

അഞ്ജലി പുഞ്ചിരിച്ചു...അപ്പോളാണ് അവൻ അവളുടെ കൈയിലെ കവർ ശ്രദ്ധിച്ചത്..

“ഇതെന്താ ഹരി “

“പറയാം കണ്ണുകൾ അടക്കു ആദ്യം”

“എന്താന്നു പറയു ഹരി...”

അഞ്ജലി ആ കവർ തട്ടി പറക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് കിണുങ്ങി...പക്ഷെ അവൻ കൈ ഉയർത്തി പിടിച്ചു കൊണ്ട് അവളോട് വീണ്ടും കണ്ണുകൾ അടക്കാൻ തന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടു....അഞ്ജലി കുണുങ്ങി കൊണ്ട് കണ്ണുകൾ അടച്ചു...ഇടയ്ക്കു അവൾ പാതി കണ്ണു തുറന്നപ്പോൾ ഹരി സ്നേഹത്തോടെ അവളുടെ തലയിൽ പതിയെ കിഴുക്കി...

അഞ്ജലി വീണ്ടും കണ്ണുകൾ അടച്ചു....ഹരി കവറിൽ നിന്നും എന്തോ എടുക്കുന്നതും മറ്റുമുള്ള ശബ്ദം അഞ്ജലി കേട്ടു....

“ഹാ ഇനി കണ്ണുകൾ തുറന്നോ”

ഹരി അത് പറഞ്ഞപ്പോളെക്കും അഞ്ജലി സന്തോഷത്തോടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു...പക്ഷെ അവൾക്കു മുന്നിൽ കണ്ട വസ്തുക്കൾ കണ്ടു അഞ്ജലിയുടെ മുഖം മങ്ങി....അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു...

അവൾക്കു മുന്നിൽ വലിയൊരു സ്വർണ മാലയും അതിൽ ഒരു താലിയും ആടികളിച്ചു...ഹരിയുടെ കൈയിൽ ഒരു പട്ടു പുടവയും ഉണ്ടായിരുന്നു...

സുമലതയുടെ ലക്ഷ്യം നടപ്പിലാക്കാതിരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ആ രാത്രി തന്നെ അങ്ങനെ ഒരു ഉദ്യമം നടത്താൻ ഹരിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്....

അഞ്ജലി പരിഭ്രമത്തോടെ അവനെ നോക്കി....അവൾ സ്വയം അവളുടെ കഴുത്തിലെ താലിയിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ട് തേങ്ങി...ഹരി മാലയും സാരിയും തൊട്ടരികിലുള്ള കാവിന്റെ തിണ്ണയിൽ ഭദ്രമായി വച്ചു....അഞ്ജലിയെ നോക്കികൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ കഴുത്തിലെ രാജൻ ചാർത്തിയ താലി അഴിച്ചു മാറ്റി....അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ നിറച്ചു നിന്നു..

തിണ്ണയിൽ വച്ച താലി മാല അഞ്ജലിക്ക് നേരെ ഉയർത്തികൊണ്ടു ഹരി പറഞ്ഞു..

“മുഹൂർത്തമോ നക്ഷത്രമോ അറിയില്ല...ചെയ്യുന്നത് ശരിയാണ് എന്ന് മാത്രം വിശ്വസിക്കാനാണ് എനിക്കിഷ്ടം....എനിക്ക് ഒന്നിന് വേണ്ടിയും നിന്നെ നഷ്ട്ടപ്പെടുതാൻ കഴിയില്ല അഞ്ജലി....”

അഞ്ജലിയുടെ മനസിൽ പെരുമ്പറ മുഴങ്ങി....അവൾ കണ്ണുകൾ അടച്ചു..

“ഈ പ്രകൃതിയെയും ഈ കാവിലുള്ള ദൈവങ്ങളെയും സാക്ഷിയാക്കി ഞാൻ നിന്റെ കഴുത്തിൽ ഈ താലിയണിയിക്കുന്നു.....”

ഹരി അഞ്ജലിയുടെ കഴുത്തിൽ താലി ചാർത്തി.... അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു....അവൾ ഹരിയെ നോക്കി....ഹരി അടുത്ത് വച്ചിരുന്ന പുടവ അവൾക്കു നൽകി....പ്രകൃതി അവർക്ക് മേൽ പുഷപ്പ വൃഷ്ട്ടി നടത്തി....കാറ്റിൽ അവൾ കല്യാണ മേള വാദ്യങ്ങൾ കേട്ടു....

അഞ്ജലി സാരി ഏറ്റു വാങ്ങികൊണ്ട് ഹരിയുടെ ചുമലിലേക്ക് ചാരി നിന്നു..

“ഹരി ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഈ അനുഭവിക്കുന്ന സുരക്ഷിതത്വം അച്ഛൻ മരിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് നഷ്ട്ടപെട്ടതാണ്....ഈ താലിയുടെ അർഥം എന്റെ ശരീരത്തിൽ ഇപ്പോളാണ് പൂർണമാകുന്നത്....ഇനിയെനിക്കും സന്തോഷപൂർവ്വം മന്സിലുറപ്പിക്കാം ഞാനൊരു ഭാര്യയാണ് “

അഞ്ജലി ഹരിയുടെ നെറ്റിയിൽ ചുംബിച്ചു...ഹരി അവളുടെ മുഖം കൈകളിൽ കോരിയെടുത്തു,,,അവരുടെ അധരങ്ങൾ പരസ്പരം സംസാരിച്ചു...അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞു....ഹരി അവളുടെ അധരങ്ങളിലെ തേൻ നുണഞ്ഞു....അഞ്ജലിക്ക് സന്തോഷം മനസിൽ തികട്ടി നിന്നു...

ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മാറിടങ്ങളിൽ തഴുകാൻ നേരം അവൾ ഹരിയെ തള്ളി മാറ്റി....ഹരി പരിഭവത്തോടെ അവളെ നോക്കി...

“അയ്യട...കാവ് തീണ്ടാനുള്ള പരുപാടി ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല..”

അഞ്ജലിയെ മന്സില്കാതെ ഹരി നിന്നു...

“ഇവിടെ വച്ച് ഇതൊന്നും പാടില്ല ഹരി....ഞാൻ ഹരിക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ടവൾ അല്ലെ...പിന്നെ എന്താ...ആവേശം വേണ്ട....എല്ലാം ഹരിക്കുള്ളത് തന്നെയാണ്...പക്ഷെ ഇവിടെ വച്ച്...വേണ്ട ഹരി..”

അഞ്ജലിയുടെ വാക്കുകൾ ഹരിക്ക് ബോദിച്ചില്ല എങ്കിലും അവൻ അവളെ നിർബന്ധച്ചില്ല.....

“സങ്കടമായോ എന്റെ ഹരികുട്ടനു....സങ്കടം വേണ്ടാട്ടോ നാളെ ഞാൻ വരാം ഹരി വിളിക്കുന്ന ഏതു സ്ഥലത്തേക്കും അവിടെ വച്ച് ഞാൻ എന്നെ തന്നെ നിനക്ക് സമർപ്പിക്കാം.....പോരെ”

അഞ്ജലിയുടെ ആ മറുപടി മാത്രം മതിയായിരുന്നു അവനു...

“ഓക്കേ അഞ്ജലി എനിക്ക് പരിഭവമില്ല...ഈ ജന്മം നിന്റെ ഈ ശരീരം നീ എനിക്ക് വിലക്കിയാലും എനിക്ക് സങ്കടമില്ല....ഞാൻ നിന്നെയാണ് സ്നേഹിച്ചത്....”

ഹരിയുടെ വാക്കുകൾ വീണ്ടും അഞ്ജലിയിൽ അവനോടുള്ള സ്നേഹം ഇരട്ടിപ്പിച്ചു.....

“ഇതിനെല്ലാം ഞാൻ എന്താണ് നിനക്ക് മുന്നിൽ പകരം വക്കേണ്ടത് ഹരി...എന്നെ ഇങ്ങനെ ആരും ഇത്രയും സ്നേഹിച്ചിട്ടില്ല...എന്റെ ശരീരം നിനക്കൊരിക്കലും വിലക്കപ്പെട്ടതല്ല നീ മാത്രമാണ് ഇതിനു അവകാശി....സ്ഥലം ഇതല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ നിന്റെ മുന്നിൽ അടിയറവു പറഞ്ഞേനെ...”

അഞ്ജലി ഹരിയുടെ മുടിയിഴകളെ തലോടി...അവന്റെ കവിളിൽ അവൾ വീണ്ടും ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ തന്ന പുടവയും കൈയിലേന്തി ഒരു നവ വധുവിന്റെ നാണത്തോടെ ഹരിയെ നോക്കി കൊണ്ട് തിരിഞ്ഞു നടന്നു...

പൊടുന്നനെ നിന്നു ഹരിക്ക് നേരെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി ചോദിച്ചു..

“ഹരി എന്റെ കൂടെ റൂം വരെ വന്നെക്കാവോ?”

ഹരി മറുപടി പറയാതെ അവളുടെ കൈയും പിടിച്ചു നടന്നു...ആരെങ്കിലും തങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുമോ എന്നുപ്പോലും അവർ ചിന്തിച്ചില്ല...

അഞ്ജലിയുടെ റൂമിന് അരികിൽ നിന്നും അഞ്ജലിയുടെ നെറുകയിൽ ഉമ്മ വച്ച് ഹരി തിരികെ നടന്നു...അവന്റെ മനസിൽ അഞ്ജലിയുടെ മുഖം മാത്രമേ അപ്പോൾ നിറഞ്ഞു നിന്നുള്ളൂ...

പെട്ടന്നാണ് സുമലത ഹരിക്ക് മുന്നിലേക്ക് വന്നത്...അവളുടെ മുഖം കോപം കൊണ്ട് ജ്വലിച്ചിരുന്നു...ഹരി എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിന് മുന്നേ തറവാടിന്റെ വടക്ക് വശത്തുള്ള പഴയ നെടുമ്പുരയിലേക്ക് സുമലത അവന്റെ കൈപിടിച്ച് വലിച്ചുകൊണ്ട് നടന്നു...

സുമലതയുടെ നീക്കങ്ങൾ ഗണിച്ചു മനസിലാക്കാൻ കഴിയാതെ ഹരി അവൾക്കൊപ്പം നാലുപാടും നോക്കികൊണ്ട് നടന്നു...

തുറന്ന ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു അത്...തറവാട്ടിൽ നിന്നും അങ്ങനെ നോക്കിയാൽ പെട്ടന്ന് കാണാത്ത ഒന്ന്....പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ നെല്ല് ഉണക്കി സൂക്ഷിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ആ പഴയ കെട്ടിടം ഇപ്പോൾ ഉപയോഗ ശൂന്യമാണ്...അതിന്റെ മൂലയിലായി അൽപ്പം പഴയ സാദനങ്ങൾ കൂട്ടി ഇട്ടിട്ടുണ്ട്.....

അങ്ങോട്ട് എത്തിയതും ഹരി കുതറികൊണ്ട് അവളുടെ കരവലയത്തിൽ നിന്നും കൈ എടുത്തു....

“എന്താ സുമലത നിനക്ക് പ്രാന്ത് പിടിച്ചോ?”

ദേഷ്യത്തോടെ ഹരി അത് ചോദിച്ചപ്പോൾ അതിനേക്കാൾ വലിയ കോപത്തോടെ സുമലത അവനെ നോക്കി..

“അതേടാ എനിക്ക് പ്രാന്താണ്...നിങ്ങൾ അവിടെ വച്ച് ചെയ്തതെല്ലാം ഞാൻ കണ്ടു...നീ ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മറന്നു അല്ലെ ..”

കോപത്താൽ വിറച്ചുകൊണ്ട് സുമലത നിന്നു...ഇവൾ എല്ലാം കണ്ടു എന്നത് ഹരിയിൽ ഞെട്ടലുണ്ടാക്കി...അവന്റെ കൈയും കാലും ഒരുപോലെ തളർന്നു...

“സുമലത അത് ഞാൻ...”

ഹരി വിക്കി വിക്കി പറയാൻ ശ്രമിച്ചു

“വേണ്ട നീ ഒന്നും പറയണ്ട..ഇനി ഞാൻ പറയും നീ അനുസരിക്കും ഇല്ലെങ്കിൽ ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ നിനക്കറിയാലോ....നീ അവളെ കെട്ടി അല്ലെ...പക്ഷെ ഞാൻ പറഞ്ഞത് നിനക്ക് ഒർമയുണ്ടാലോ അവളെന്റെ എച്ചിലു തിന്നാൽ മതി”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇട്ടിരുന്ന നൈറ്റിയുടെ ഹുകുകൾ സുമലത പോട്ടിചെറിഞ്ഞു,,,,അവളിലെ മാറ്റങ്ങൾ ഹരി ഭീതിയോടെ നോക്കി കണ്ടു....തങ്ങളെ ആരും ഈ അവസ്ഥയിൽ കാണരുതേ എന്ന് ഹരി മനസുരുകി പ്രാർഥിച്ചു...

സുമലത ഹരിയുടെ അടുത്തേക്ക് വേഗത്തിൽ പാഞ്ഞടുത്തു...അവന്റെ മുഖം മുഴുവൻ അവൾ ഉമ്മകൾ വെക്കാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ ഹരി അവളെ തടഞ്ഞു..

“നീ എന്താ സുമലത ഈ കാണിക്കുന്നേ..മാറി നിലക്ക്”

ഹരി സുമലതയെ തള്ളി മാറ്റി...

“സുമലത എനിക്കിതിന് കഴിയില്ല....എന്റെ അഞ്ജലിയെ ചതിക്കാൻ എനിക്കാവില്ല ദയവു ചെയ്തു മനസിലാക്കു”

ഹരി കേണു...പക്ഷെ അതൊന്നും കേൾക്കാൻ സുമലത തയ്യാറായിരുന്നില്ല...

“ഇല്ല ഇനി നിനക്ക് മറ്റൊരു അവസരമില ഹരി..എനിക്ക് നിന്നെ അറിയണം ഇ നിമിഷം...ഇനിയും അതിനു നീ തയ്യാറായില്ല എന്നുണ്ടെങ്കിൽ നീ എന്നെ കേറി പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാനിപ്പോൾ അലറി വിളിക്കും....അങ്ങനെ വന്നാൽ നീ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ അഞ്ജലി പോലും നിന്നെ വിശ്വസിക്കില്ല...”

സുമലതയുടെ വാക്കുകൾ ഹരിയുടെ മനസിനെ കീറിമുറിച്ച ഒരു ചാട്ടുളി പോലെ പാഞ്ഞുകയറി...സുമലത പരിസര ബോധമില്ലാതെ ചീറി....

വീണ്ടും അവൾ ഹരിയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു....അവളുടെ ബ്രായും അവൾ പോട്ടിചെരിഞ്ഞു....സ്വന്തന്ത്രമായ ആ വലിയ മുലകൾ ഹരിയെ പോരിനു വിളിക്കുന്നതുപ്പോലെ തൂങ്ങിയാടി.....സുമലത ഹരിയുടെ കൈകൾ അതിലേക്കു വച്ചുകൊണ്ട് അലറി..

“പിടിച്ചുടക്ക് ഹരി...അവയെ ഞെക്കി പൊട്ടിക്കു....എനിക്കിനിയും സഹിക്കാൻ വയ്യ...എന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് പടർന്നു കയറെടാ...എനിക്ക് അനുഭവിക്കണം നിന്നെ എന്റെ കാമം ശമിക്കുവോളം”

സ്വയം ഹരിയുടെ കൈകൾ മാർധവമാർന്ന ആ മുലകളുടെ മുകളിൽ വച്ചുകൊണ്ട് സുമലത ശീൽക്കാര ശബ്ധങ്ങളാൽ ഹരിയെ നോക്കി..അവളുടെ മുഖം കാമം കൊണ്ട് തുടുത്തു...അവൾ ഹരിയുടെ കുട്ടനിൽ പിടുത്തമിട്ടു....അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ അവൾ വലിച്ചു കുടിച്ചു..ഹരി കുതറി മാറി...

സുമലത ശക്തിയായി ഹരിയെ തന്റെ മാറിൽ ചാർത്തി..

“കുടിക്കു ഹരി വലിച്ചു കുടിക്കു...”

അത് പറഞ്ഞു ഹരിയുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഊരി മാറ്റാൻ സുമലത ശ്രമിക്കവേ കോപം കൊണ്ട് പുകഞ്ഞ ഹരി സുമലതയെ ആഞ്ഞു തള്ളി...ഹരിയുടെ കര ശക്തിക്ക് മുന്നിൽ പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ അകാതെ സുമലത തെറിച്ചു വീണു....അവൾ ചുമരിൽ തലയിടിച്ചു നിലത്തു വീണു..

“നിനക്ക് പ്രാന്താണ് സുമലാതെ മുഴുത്ത പ്രാന്ത്..സ്നേഹവും കാമവും വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത പ്രാന്ത്..”

ഹരി കലി തുള്ളികൊണ്ടു അത് പറഞ്ഞു...പക്ഷ സുമലത അനങ്ങിയില്ല....അവൾ കണ്ണുകൾ തുറന്നു...തുറന്നിട്ട മുലകളെ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അനങ്ങാതെ കിടന്നത് ഹരിയിൽ ഭയം ഉണ്ടാക്കി...

ഹരി സുമലതയുടെ അടുത്ത് ചെന്നുകൊണ്ട് അവളെ വിളിച്ചു...പക്ഷെ അവൾ വിളി കേട്ടില്ല....അവളുടെ ശ്വാസ നിശ്വാസങ്ങൾ നിലച്ചിരുന്നു...ഹരി ഭയത്തോടെ പിന്നോട്ടാഞ്ഞു...

സുമലതയുടെ തലയുടെ വശങ്ങളിലൂടെ അവളുടെ രക്തം ഒലിച്ചിറങ്ങി ഹരി ഭയത്തിന്റെ മുൾമുനയിൽ എത്തി...അവൻ കൈകൾ കൊണ്ട് വാ പൊത്തി...അവന്റെ ശരീരം വിറങ്ങലിച്ചത് പോലെ കാണപ്പെട്ടു...

എന്ത് ചെയണം എന്നറിയാതെ ഹരി പകച്ചുപ്പോയ നിമിഷങ്ങൾ...പെട്ടന്ന് അൽപ്പം ദൂരെ നിന്നും വന്ന ആ പ്രകാശം ഹരിയുടെ മുഖത്ത് തന്നെ പതിഞ്ഞു....ഹരി പ്രകാശത്തെ തന്റെ കൈകൾ കൊണ്ട് മറച്ചു പിടിച്ചു....ആ പ്രകാശം ഹരിയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നുകൊണ്ടെയിരുന്നു....

മുഖത്തേക്ക് വന്ന പ്രകാശം ഒരു ബൈക്കിന്റെതാണ് എന്ന് ഹരിക്ക് മനസിലായി...ഹരി വേഗത്തിൽ തന്നെ ഒഴിഞ്ഞു കിടന്ന ആ നെടുംബുരയുടെ സൈടിലായുള്ള ചെറിയ തൂണിനു മറവിലേക്ക് നിന്നു....

സുമലതയുടെ ചേതനയറ്റ ശരീരം അപ്പോളും രക്തം വാർന്നോലിച്ചു അവിടെ തന്നെ കിടക്കുകയായിരുന്നു....അതിലേക്കു നോക്കാൻ ഹരിക്ക് മനസു വന്നില്ല...തനിക്കു നേരെ വന്ന പ്രകാശം അൽപ്പ നേരത്തിനു ശേഷം നിന്നപ്പോൾ ഹരിക്ക് തെല്ലു ആശ്വാസമായി....ഹരി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ബൈക്കിൽ നിന്നും ആടിയാടി രാജൻ ഇറങ്ങുന്നത് കണ്ടു....

അയാളുടെ കാലുകൾ അപ്പോളും നിലത്തുറചിരുന്നില്ല ,,,വീണ്ടും അരയിൽ നിന്നും മദ്യത്തിന്റെ കുപ്പി എടുത്തു രാജൻ അടപ്പ് തുറന്നു അത് കുടിച്ചുകൊണ്ട് ആ കുപ്പി നെടുംബുരക്ക് നേരെ എറിഞ്ഞു....ഹരിക്ക് മുന്നിലെ ഒരു ചെറിയ കല്ലിൽ തട്ടി ആ കുപ്പി പൊട്ടി തെറിച്ചു...രാജൻ അതുകണ്ട് ചിരിച്ചത് പോലെ ഹരിക്ക് തോന്നി...

പക്ഷെ അയാളുടെ അടുത്ത നീക്കം ഹരിയെ ശെരിക്കും ഞെട്ടിച്ചു...എന്നും വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ നേരെ വീടിനുള്ളിലേക്ക് കയറി പോകാറുള്ള രാജൻ പക്ഷെ അപ്പോൾ അവിടെ തന്നെ നിന്നുകൊണ്ട് താൻ വലിച്ചെറിഞ്ഞ കുപ്പിയുടെ ചിന്നി ചിതറി കിടക്കുന്ന ചില്ലുകളിലേക്ക് നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു....

എങ്ങനെയെങ്കിലും അവിടെ നിന്നും പോകാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹരിക്ക് പക്ഷെ രാജൻ അവിടെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് കഴിയാതെ പോയി..

തന്റെ ജീവിതം ഇവിടം കൊണ്ട് അവസാനിക്കുകയാണല്ലോ എന്നത് ഹരിയിൽ സങ്കടമുണ്ടാക്കി...ഒന്ന് പൊട്ടിക്കരയാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു പക്ഷെ അതിനും അവനായില്ല....

രാജൻ ഹരിയെ വീണ്ടും ഞെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് നെടുംബുരയുടെ അടുത്തേക്ക് വെച്ച് വെച്ച് ആടിയാടി നടക്കാൻ തുടങ്ങി...ഈശ്വരാ ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യും...ഇയാൾ സുമലതയെ കാണുന്ന നിമിഷം എന്റെ ജീവിതം ഇവിടെ അവസാനിക്കും..അതുറപ്പാണു.....അഞ്ജലി അവളോട് ഞാൻ എന്ത് സമാദാനം പറയും ലോകം എന്നെ പെണ്ണ് പിടിയൻ എന്ന് വിളിക്കില്ലേ നിയമം എന്നെ കൊലപാതകി എന്ന് വിളിക്കില്ലേ....

ഹരിയുടെ ചിന്തകൾ കൂടി കൂടി വന്നു..അവന്റെ തലച്ചോറിലേക്കുള്ള ര്ക്തയോട്ടവും കൂടി...പക്ഷെ അനങ്ങാൻ കഴിയാതെ ആ ചെറിയ തൂണിനു മറവിൽ ഹരി എങ്ങനോക്കെയോ പിടിച്ചു നിന്നു....

രാജൻ വീണ്ടും മുന്നോട്ടു വന്നുകൊണ്ട് ചിന്നി ചിതറിയ കുപ്പി ചില്ലുകൾപെറുക്കി എടുക്കാൻ തുടങ്ങി...ഹോ ഇയാളുടെ ഒരു സേവന മനോഭാവം...ഈ സമയത്ത്..ഹരി രാജനെ മന്സാൽ പ്രാകി...

കുനിഞ്ഞു നിന്നു പ്രേയാസത്തോടെ ആ കുപ്പി കഷണങ്ങൾ എടുത്തു രാജൻ ഒന്ന് ചുറ്റും നോക്കി പിന്നീട് അത് കളയാൻ എന്നവണ്ണം അയാൾ വെച്ചു വെച്ച് മറുവശത്തേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങി..

ഇത് തന്നെ അവസരം എന്ന് മനസിലാക്കിയ ഹരി രാജൻ തിരിഞ്ഞ മാത്രയിൽ അവിടെ നിന്നും പതിയെ ഇറങ്ങി അവന്റെ സർവ ശക്തിയും എടുത്തു അവിടെ നിന്നും ഇരുളിലേക്ക് ഓടി മറഞ്ഞു...

ആരുടെയോ കാലൊച്ച കേട്ട രാജൻ തിരഞ്ഞു നോക്കിയെങ്കിലും നിമിഷ നേരം കൊണ്ട് ഇരുളിലേക്ക് മറഞ്ഞുപ്പോയ ഹരിയെ അയാൾ കണ്ടില്ല....രാജൻ വീണ്ടും തന്റെ പ്രവർത്തി ചെയ്യാൻ വേണ്ടി തിരിഞ്ഞു നെടുംബുരയുടെ അടുത്തേക്ക് വീണ്ടും നടന്നു....

ഒരു ചെറിയ കുപ്പിയുടെ ചിൽ നെടുബുരയുടെ അകത്തേക്ക് ചിതറി കിടക്കുന്ന കണ്ട അയാൾ ആടിയാടി നടക്കാൻ തുടങ്ങി..

“ഇത് നാളെ ആരേലും കണ്ടാൽ എന്നെ ഒരു ചുക്കും ചെയ്യില്ല...പക്ഷെ അതല്ലാലോ..ഏത്..ഹാ. അത്...”

സ്വയം എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാൾ നെടുംബുരയിലേക്ക് കയറി...കുനിഞ്ഞു നിന്നുകൊണ്ട് രാജൻ ചിതറി കിടക്കുന്ന ചില്ലു കഷണങ്ങൾ പെറുക്കാൻ തുടങ്ങി....പൊടുന്നനെ തൊട്ടടുത്ത് കിടക്കുന്ന ശരീരം കണ്ടു അയാൾ മെല്ലെ ഒന്ന് നോക്കി..

“ഹാ കേശവാ നീ ഇവിടെ ആണോ കിടക്കുന്നത് കൊള്ളാം ....”

മറ്റാരോ എന്ന് തെറ്റ് ധരിച്ചുകൊണ്ട് രാജൻ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് സുമലതയുടെ ചേതനയറ്റ ശരീരം നോക്കി സംസാരിച്ചു...പക്ഷെ ഒലിച്ചിറങ്ങി തളം കെട്ടി കിടന്ന രക്തം അപ്പോളാണ് രാജൻ ശ്രദ്ധിച്ചത്...

അയാൾ കണ്ണുകൾ ഇറുക്കി അടച്ചു തുറന്നുകൊണ്ട് ഒന്നുകൂടെ നോക്കി...രാജന്റെ കൈയിൽ നിന്നു പെറുക്കിയെടുത്ത കുപ്പി ചില്ലുകൾ താഴെ വീണു....മദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയേക്കാൾ മുന്നിൽ കണ്ട കാഴ്ച അയാളെ നടുക്കി...വിറയാർന്ന കൈകളോടെ ആടിയാടി രാജൻ സുമലതയുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു...

കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചു, തുറന്നിട്ട മാറിടങ്ങളുമായി സുമലത രക്തം വാർന്നു കിടക്കുന്നത് കണ്ടതും അയാൾ വാ പൊളിച്ചു കൊണ്ട് എന്തൊക്കെയോ സംസാരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു..പക്ഷെ രാജന്റെ ശബ്ദം പുറത്തു വന്നില്ല....പൊടുന്നനെ രാജൻ ബോധ രഹിതനായി സുമലതയുടെ അടുത്തേക്ക് വീണു...

ഒറ്റ ഓട്ടത്തിന് ഹരി കുതിചെതിയത് അഞ്ജലിയുടെ മുറിയുടെ മുന്നിലെക്കയിരുന്നു....അവൻ വേഗത്തിൽ എന്നാൽ ശബ്ദം കുറച്ചുകൊണ്ട് അഞ്ജലിയുടെ കതകിൽ മുട്ടി...അകത്തു വെളിച്ചം വീണു...അഞ്ജലി കതകു തുറന്നു...

മുന്നിൽ വിയർത്തു കുളിച്ചു വെപ്രാളപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്ന ഹരിയെ കണ്ട അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്തു എവിടെനിന്നോ ഭയം ഓടിയെത്തി....

“അഞ്ജലി ഞാൻ..അവിടെ...”

ഹരി കരയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പുറത്തേക്കു നോക്കി കൊണ്ട് ആരുമില്ല എന്നുറപ്പു വരുത്തി ഹരിയെ ഒറ്റവലിക്ക് അകത്തേക്ക് കയറ്റി അഞ്ജലി കതകടച്ചു.....

അകത്തു കയറിയ അഞ്ജലി ഹരിയുടെ ഭാവം നോക്കി..അവൻ കരയുകയായിരുന്നു...അഞ്ജലി ഹരിയെ മാറോടണച്ചു പിടിച്ചു...

‘എന്താ ഹരി എന്താ പറ്റിയെ പറ..”

ഹരി അപ്പോളും കരഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു....

“പറ ഹരി പ്ലീസ്...എന്നെ ഇങ്ങനെ പേടിപ്പികാതെ ഹരി”

അഞ്ജലി ഹരിയുടെ മുടിയിഴകളെ തഴുകി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു..

“അഞ്ജലി...അവിടെ....അവിടെ നെടുംബുരയുടെ അവിടെ...ഞാൻ...അഞ്ജലി....അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാല്ല...പക്ഷെ..”

ഹരി വിക്കി വിക്കി കൊണ്ട് നടന്ന കാര്യങ്ങൾ അത്രയും പറഞ്ഞു..സുമലതയുടെ ആദ്യ ദിവസങ്ങളിലെ ഭീഷണിയും പിന്നീട് ഇന്ന് കുറച്ചു മുൻപ് നടന്നതും രാജൻ വന്നതും എല്ലാം ഹരി ഒറ്റയടിക്ക് പറഞ്ഞു തീർത്തുകൊണ്ട് അഞ്ജലിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു...

അഞ്ജലി എന്ത് പറയണം എന്ത് ചെയ്യണം എന്നറിയാതെ സ്ഥഭാതായി നിന്നു....ഹരി അവളുടെ മാറിൽ കിടന്നു തേങ്ങി...

“എന്താ ഹരി...എന്താ ഞാൻ ഈ കേൾക്കുന്നേ.....ഹരി നിനെക്ക് എന്നോട് പറയമായിരുന്നിലെ....എടാ...നമ്മൾ ഇനിയിപ്പോ...ഈശ്വരാ...”

അഞ്ജലിയുടെ ഗണ്ഡം ഇടറി...അവളുടെ വാക്കുകൾ തൊണ്ടയിൽ തന്നെ അവസാനിച്ചു..ഹരി അപ്പോളും ഏങ്ങലടിച്ചു കരയുകയായിരുന്നു..

“എന്നിട്ട് നിന്നെ രാജേട്ടൻ കണ്ടോ?”

അൽപ്പം മനോ ധൈര്യം വീണ്ടെടുതുകൊണ്ട് അഞ്ജലി ചോദിച്ചു..

“അറിയില്ല...കണ്ടു കാണാൻ വഴിയില്ല..”

“ശെരി നീ കരയാതിരിക്കു...ഈ സമയത്ത് നമ്മൾ തളർന്നു പോയാൽ നമുക്ക് എല്ലാം നഷ്ട്ടമാകും”

അഞ്ജലി അവനെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ശ്രേമിച്ചു ...

‘ഇല്ല അഞ്ജലി ...ഞാൻ രക്ഷപെടില്ല...ഞാൻ രക്ഷപ്പെടാൻ പാടില്ല...എനിക്ക്..ഞാൻ സുമലതയെ...ഈശ്വരാ...അഞ്ജലി ഞാൻ ഒരാളെ കൊ”

അത് പറഞ്ഞു മുഴുപ്പിക്കുനതിനു മുന്നേ അഞ്ജലി ഹരിയുടെ വാ കൈ കൊണ്ട് പൊത്തി പിടിച്ചു..

"ഇല്ല നീ ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ല...അവളത് അർഹിക്കുന്നതാണ് ഹരി...നീ ഇങ്ങനെ തളരാതെ ഹരി...നീയാണ് എന്റെ ശക്തി...ആരും ഒന്നുമറിയില്ല...നീ ഒന്നും കണ്ടിട്ടില്ല കേട്ടിട്ടില്ല..."

അഞ്ജലിയുടെ സമചിത്തതയോടെയുള്ള സംസാരം ഹരിയിൽ ചെറിയൊരു പ്രകാശം ഉണ്ടാകി...അവന്റെ തേങ്ങലിന്റെ ശക്തി കുറഞ്ഞു വന്നു...അഞ്ജലി അവന്റെ കണ്ണു നീർ തുടച്ചു...

"ഹരി ഞാൻ പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കു...നീ ഇന്ന് ആ ഭാഗത്തേക്ക് പോയിട്ടേ ഇല്ല..കേട്ടല്ലോ...നീ നേരത്തെ കിടന്നുറങ്ങി..നാളെ ഒന്നും സംഭവിക്കാത്തതുപ്പോലെ നീ ഉറക്കം എണീറ്റ് വന്നാൽ മതി....അതിനൊക്കെ മുൻപ് ഇപ്പോളത്തെ അവിടുള സിറ്റുവേഷൻ എന്താന്നു നമുക്കൊന്ന് പോയി നോക്കാം"

അഞ്ജലിയുടെ ആതമധൈര്യവും അവളുടെ വാക്കുകളും ഹരിയിൽ അത്ര്തും ഉണ്ടാക്കി..അവളെ അനുസരിക്കാൻ മാത്രമേ അപ്പോൾ അവനു കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ....ഒരു കൊച്ചു കുട്ടിയെ പോലെ തേങ്ങി കൊണ്ട് അവൻ അഞ്ജലിയുടെ കൈകളിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു...

അഞ്ജലി ആത്മവിശ്വാസം വീണ്ടെടുതുകൊണ്ട് വാതിൽ പതിയെ തുറന്നു....ഹരിയുടെ വിറയാർന്ന കൈകളിൽ അവൾ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നിൽ നടന്നു...വിറച്ചു കൊണ്ട് ഹരി പിന്നിലും....

മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങി ആരും കാണുന്നില്ല എന്നുറപ്പു വരുത്തികൊണ്ട് അഞ്ജലി ഹരിയും കൊണ്ട്പതിയെ നെടുമ്പുര ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു...

"അവിടെ കുപ്പിചില്ലുണ്ട്"

ഹരി പതിയെ അഞ്ജലിയോടു പറഞ്ഞു...അവൾ പതിയെ നടന്നു....രാജന്റെ ബൈക്ക് വച്ചിടം താണ്ടി അവർ നെടുംബുരയുടെ വലതു വശത്തെ ചുമരിനടുതെത്തി....അഞ്ജലിയുടെ കൈയിൽ മുറുകെ പിടിച്ച ഹരിയുടെ കൈ പതിയെ വിടുവിച്ചുകൊണ്ട് അഞ്ജലി മുന്നോട്ടു നടന്നപ്പോൾ തടയാൻ ശ്രമിച്ച ഹരിയോട് ഒന്നുമില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു ആശ്വസിപ്പിച്ചു അഞ്ജലി പതിയെ മുന്നോട്ടു നടന്നു...

അവിടെ കണ്ട കാഴ്ച അഞ്ജലിയിൽ ഒരുപോലെ ഭയവും ഉപായങ്ങളുടെ വലിയ കണക്കുകളും നിരത്തി വച്ചു...അവൾ ഒന്നുകൂടെ നോക്കി...രക്തം വാർന്നു കിടക്കുന്ന സുമലത അതിനിരികിലായി കൈയിൽ അപ്പോളും അവശേഷിച്ച ഒരു ചെറിയ കുപ്പിച്ചില്ലുമായി ബോധം കേട്ട് കിടക്കുന്ന രാജൻ....

"ഇവൾ വേശ്യയാണ് വേശ്യ...തെവിടിശി.."

രാജന്റെ അഞ്ജലിയെ കുറിച്ചുള്ള വിശേഷണങ്ങൾ അഞ്ജലിയുടെ മനസിൽ തിരമാലകൾ തീർത്തു...അവൾ ദേഷ്യത്തോടെ ബോധമറ്റു കിടക്കുന്ന രാജനെ നോക്കി ..

അഞ്ജലി പിന്നീട് നാല് പാടും നോക്കി അവൾ ഹരിയുടെ അടുത്തേക്ക് തിരിച്ചു നടന്നു.....

ഹരി കൈകൾ കൂപ്പി കൊണ്ട് അഞ്ജലിയുടെ മുന്നിൽ നിന്നു...അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും വീണ്ടും കണ്ണു നീർ പൊഴിഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു...

അഞ്ജലി ഹരിയുടെ കൈകൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു കാവിനെ നേരെ വേഗത്തിൽ നടന്നു...ഹരി ആടി കുഴഞ്ഞ അവസ്ഥയിൽ അവളുടെ പുറകെ നടന്നു...

കാവിലെത്തിയ ഹരി വീണ്ടും അഞ്ജലിയുടെ മാറിൽ ചേർന്ന് കരഞ്ഞു...

"കരയാതിരിക്കു ഹരി..നിന്റെ കരച്ചിൽ എന്നെകൂടി തളർത്തുന്നു..ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ ഒന്നുമില്ല..നീ അല്ല ഒന്നും"

അവന്റെ മുഖം ഉയർത്തികൊണ്ടു അഞ്ജലി പറഞ്ഞു...ഹരി കണ്ണുകൾ തുടച്ചു..

"ഹരി ഞാൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കണം...ഇനിയുള്ള ഓരോ ചുവടും സൂക്ഷിച്ചു വേണം...ഞാൻ ഇനി പറയാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ഇനി നാളെ ലോകം അറിയാവു"

അഞ്ജലിയുടെ ഗൌരവം നിറഞ്ഞ മുഖവും അടങ്ങാത്ത ആത്മ വിശ്വാസവും ഹരിയിൽ ധൈര്യം പകർന്നു..ഹരി കണ്ണുകൾ വീണ്ടും തുടച്ചു കൊണ്ട് അഞ്ജലിയുടെ വാക്കുകൾക്കായി ശ്രദ്ധിച്ചു...

“ഹരി....മദ്യപിച്ചു ലക്ക് കേട്ട് വന്ന രാജേട്ടൻ സുമലതയെ കയറി പിടിച്ചു..രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ച അവളെ രാജേട്ടൻ കൊന്നു”

അഞ്ജലിയുടെ വാക്കുകൾ ഹരിയുടെ മനസിൽ വലിയൊരു മിന്നൽ പോലെ പാഞ്ഞു കയറി...അവൻ പരിഭ്രമത്തോടെ അഞ്ജലിയെ നോക്കി....അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് ആരോടോക്കയോ ഉള്ള പകയുടെ ദേഷ്യത്തിന്റെ അഗ്നി പടർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു....

“അഞ്ജലി നീ പറഞ്ഞു വരുന്നത്”

ഹരി കേട്ട വാക്കുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാതെ ചോദിച്ചു..

“അതെ അത് തന്നെ രാജൻ....അയാളെ കൊണ്ട് എനിക്കെന്നും സങ്കടങ്ങളെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ...ഈ ലോകത്ത് ഒരു ഭാര്യയും മനസു കൊണ്ട് ആഗ്രഹിക്കാത്ത ചിന്തികാത്ത ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു എനിക്കറിയാം...പക്ഷെ അയാളും അവളും അത് അർഹിക്കുന്നു..ഇല്ലെന്നു ഹരിക്ക് എന്റെ മുഖത്ത് നോക്കി പറയാവോ”

അപ്പോളും വിട്ടുമാറാത്ത പരിഭ്രമവും ഭയവും ഹരിയെ വേട്ടയാടി...അവനിൽ നിന്നും മറുപടി വാക്കുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു..അഞ്ജലിയുടെ വാദം ശരി തന്നെ പക്ഷെ..

“ഹരി ഞാൻ പറഞ്ഞത് പോലെ സംഭവിച്ചാൽ ഒന്നും ലോകത്തിനും നമുക്കും നഷ്ട്ടമാകില്ല..കാമ വേറിമൂത്ത സുമലതയും ഈ ലോകത്തിനും തറവാട്ടിനും ഭാരമായി ഒരു പാഴ്വസ്തുവായി ജീവിക്കുന്ന രാജേട്ടനും ഇല്ലാതായാൽ ഈ ലോകത്തിൽ തറവാട്ടിൽ ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല...പക്ഷെ മറിച്ചു സംഭവിച്ചാലോ....നിന്നെ എനിക്ക് എന്നന്നേക്കുമായി നഷ്ട്ടമാകും...അതെനിക്ക് സഹിക്കാൻ കഴിയുന്ന കാര്യമല്ല ഹരി...നമുക്ക് ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കണ്ടേ...ഈ താലി കെട്ടിയ അന്നു തന്നെ എന്നോട് അറുത്തു മാറ്റാൻ പറയല്ലേ ഹരി”

ഏങ്ങലടിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി ഹരിയുടെ മാറിലേക്ക് ചാഞ്ഞു...ഹരിയിൽ വേദനകൾ കൂടി വന്നു...അഞ്ജലി പറഞ്ഞതുപ്പോലെ തന്നയാണ് സംഭവിക്കേണ്ടത്...ഇല്ലെങ്കിൽ അഞ്ജലിയെ ...ഇല്ല...എനിക്ക് അഞ്ജലിയുടെ കൂടെ ജീവിക്കണം ....മതിവരുവോളം അവളെ സ്നേഹികണം...

ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മുഖം കൈകളിൽ കോരിയെടുത്തു...അവൻ അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ചുംബിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നും ഉതിർന്ന കണ്ണു നീർ അവളുടെ മുഖത്തെ ഈറനണിയിച്ചു കൊണ്ട് ഒഴുകിയിറങ്ങി.....

അഞ്ജലിയുടെ തീരുമാനത്തെ അനുകൂലിച്ച ഹരിയോട് അഞ്ജലിക്ക് ബഹുമാനമുണ്ടായി..

“പക്ഷെ അഞ്ജലി നാളെ രാജൻ പറയില്ലേ താനല്ല എന്നത്..അയാൾ വന്നപ്പോൾ കണ്ടതാണ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ നമ്മൾ “

“ഇല്ല ഹരി ..അയാൾക്ക് മദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ നടന്ന ഒരു കാര്യങ്ങളും ഓർമയിൽ നിൽക്കില്ല...അത് മറ്റാരെക്കാളും എനിക്കറിയാം...ഈ ജീവിതത്തിൽ ദുരിതങ്ങൾ മാത്രമാണ് അയാൾ എനിക്ക് സമ്മാനിച്ചത് ...ഒടുവിൽ വേശ്യ എന്ന വിശേഷണവും അയാൾ എനിക്ക് ചാർത്തി തന്നു...ഇത് അയാൾക്ക് ദൈവം കൊടുത്ത ശിക്ഷയാണ്..എന്നെ കരയിപ്പിച്ചതിനു എന്നെ ദ്രോഹിച്ചതിനു..”

അഞ്ജലിയുടെ മുഖം ദേഷ്യം കൊണ്ട് ചുവന്നു..അതിൽ രാജനോടുള്ള അടങ്ങാത്ത പകയുടെ പ്രതികാര ബുദ്ധി ഹരി നോക്കി കണ്ടു....

വീണ്ടും ഹരിയെ എല്ലാം ഒരിക്കൽ കൂടി പറഞ്ഞു മന്സിലാക്കിപ്പിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു അഞ്ജലി...അവിടെ നിന്നു പോകുമ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ മനസിൽ വീണ്ടും കണക്കുകൾ ഉത്തരങ്ങൾക്കായി കാത്തിരുന്നു....

രാവിലെ ശാരദയുടെ അലർച്ച കേട്ടാണ് രാത്രി എപ്പോളോ ദുസ്വപനങ്ങളുടെ പിടിയിൽ നിന്നും വഴുതിമാറി ഉറങ്ങിപ്പോയ ഹരി ഞെട്ടിയുണർന്നത്...അഞ്ജലിയുടെ വാക്കുകളും തലേ രാത്രിയിലെ സംഭവങ്ങളും ഹരിയിൽ വീണ്ടും ഞെട്ടലുണ്ടാക്കി...വീണ്ടും പലരുടെയും അലർച്ചയും ഒച്ചപ്പടുകളും അവിടെ കേട്ടു...അങ്ങോട്ട് പോകാൻ ഹരിക്ക് മനസു വന്നില്ല....

പക്ഷെ പോകാതിരുന്നാൽ....ഹരി വേഗത്തിൽ തന്നെ എഴുന്നേറ്റു താഴേക്കു നടന്നു...പടികൾ ഇറങ്ങുമ്പോൾ അവന്റെ കൈക്കാലുകൾ വിറക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു ...പടിയിറങ്ങി അവൻ മുറ്റത്തേക്ക്

ചെല്ലുമ്പോൾ നെടുംബുരയുടെ അവിടെ ആളുകൾ തടിച്ചുകൂടി നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു....ഹരിയിൽ ഭയം പിടിമുറുക്കി...

അവൻ വരുന്നത് കണ്ടു ആളുകൾ അവനു വേണ്ടി വഴിയൊരുക്കി.....അവിടെ കണ്ട കാഴ്ച ഹരിയിൽ വീണ്ടും ഭയവും ഒപ്പം വലിയ ഞെട്ടലും ഉണ്ടാക്കി....അവൻ മനസിൽ വാവിട്ടു കരഞ്ഞു.....

സുമലതയുടെ ചേതനയറ്റ ശരീരത്തിന്റെ അടുത്തായി രാജന്റെ രക്തം ഒഴുകുന്ന ശരീരം...ഹരിയുടെ കാലുകൾ കുഴഞ്ഞു...അവന്റെ കണ്ണിൽ ഇരുട്ട് കയറി...അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും കണ്ട കാഴ്ച വിശ്വസിക്കാനാകാതെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു തുറന്നു....

കൈയിൽ വലിയൊരു കടാരയുമായി രാജന്റെ ശവത്തിനു അരികിൽ കണ്ണീരിൽ കുതിർന്ന മുഖവുമായി വിറങ്ങലിച്ച പോലെ ബാലൻ ഇരിക്കുന്നു....

ഹരിക്ക് താങ്ങാവുന്നതിലും അപ്പുറമായിരുന്നു ആ കാഴ്ച...ശാരദ തല തല്ലി കരയുന്നു....ശിൽപയും കൂടെയുണ്ട് അവളും കരയുകയാണ്...അഞ്ജലി ഭാവബെധങ്ങളില്ലാതെ കണ്ണിൽ നിന്നും കണീർ പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് നെടുംബുരയുടെ ചുമരിൽ ചാരി ഇരിക്കുന്നു....അവളുടെ മുഖത്തു മിന്നി മറയാതെ ഭാവങ്ങൾ വിട്ടൊഴിഞ്ഞു നിന്നു...

ഹരി തളർച്ചയോടെ അവിടെ ഇരുന്നപ്പോൾ ഹരിയെ താങ്ങി പിടിച്ചു കൊണ്ട് അവിടെ കൂടി നിന്ന ആളുകൾ അവനെ ഒരു കസേരയിലെക്കിരുത്തി.....നാരായണൻ തലയ്ക്കു കൈയുംവച്ചുകൊണ്ട് അവനടുതായി തന്നെ മറ്റൊരു കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നു....

“രാജൻ കയറി പിടിക്കാൻ നോക്കികാണും രാത്രി....അതിനിയിൽ പറ്റിയതാവുന്നെ...രാവിലെ ആദ്യം കണ്ടത് ശാരദ ചേച്ചിയാ....അവരുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട് ഓടിവന്നത ബാലൻ പക്ഷെ കണ്ട കാഴ്ച അവനെ ഇങ്ങനൊരു കടും കൈ ചെയ്യിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു...വിധിന്നല്ലണ്ട് എന്താ പറയാ”

കൂടി നിന്നവരുടെ കുശുകുശുക്കാർന്ന ശബ്ദം കേട്ട ഹരി തരിച്ചു പോയി...അഞ്ജലി നിസഹായാവ്സ്തയിൽ ഹരിയെ നോക്കി...ഞാൻ എല്ലാം പറയട്ടെ അഞ്ജലി...ഹരി മൌനമായി ചോദിച്ചു....മറ്റാർക്കും മനസിലാകാതെ അരുത് എന്നവൾ തലയാട്ടി....അവളുടെ കണ്ണുകൾ ചുമന്നിരുന്നു....

അൽപ്പ സമയത്തിന് ശേഷം ആ വീടിന്റെ മുറ്റത്തേക്ക് രണ്ടാംബുലനുസും ഒരു പോലീസ് ജീപ്പും വന്നു...ആളുകളുടെ മൊഴികൾ എടുത്തുകൊണ്ടു പോലീസുകാർ അവിടങ്ങളിലായി തമ്പടിച്ചു...

പത്രമാധ്യമങ്ങളും മറ്റും അവിടെ നിരന്നു...

“ഷൈനി..ഞാനിപ്പോൾ നിൽക്കുന്നത് സംഭവം നടന്ന സ്ഥലത്ത് തന്നയാണ്....അനിയന്റെ ഭാര്യയെ കടന്നു പിടിക്കാൻ നേരം അവർ രക്ഷപെടാൻ ഉള്ള വ്യഗ്രതിയിലാണ് സുമലത എന്നയാളുടെ മരണം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത് ..എന്നാൽ സംഭവം കണ്ടുകൊണ്ടു വന്ന ബാലൻ എന്ന സുമലതയുടെ ഭർത്താവ് രാജനെ അപ്പോൾ തന്നെ കടാരകൊണ്ട് അടിച്ചു കൊല്ലുകയായിരുന്നു...സ്ഥിരം മധ്യപാനിയായിരുന്ന രാജൻ ഇതിനു മുൻപും സുമലതയെ കയറി പിടിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു എന്നാണ് നമ്മൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന വിവരം...”

“എന്തിനാ ചേട്ടാ വെറുതെ വായിൽ തോന്നുന്നതെല്ലാം വിളിച്ചു പറയുന്നത്?.”

ചായകടക്കാരന നാണുവാണ് അത് പറഞ്ഞത്...അപ്പോൾ തന്നെ കൂടി നിന്ന പത്രക്കരെല്ലാവരും അയാളെ വളയാൻ ശ്ര്മിച്ചപ്പോളെക്കും പോലീസുകാർ വന്നു മാധ്യമങ്ങൾ തടഞ്ഞു...

രണ്ടു ശരീരങ്ങളും ആശുപത്രി ജീവനക്കാർ ആംബുലൻസിൽ കയറ്റി.... ബാലനെ വിലങ്ങിട്ടുകൊണ്ട് പോലീസുകാർ അവിടെ നിന്നും പാഞ്ഞുപ്പോയി....നാട്ടുക്കാർ നാലുപാടു അപ്രത്യക്ഷയമായി.....

മുല്ലശ്ശേരി തറവാട്ടിൽ മൂകത തളം കെട്ടി കിടന്നു...

സുമലതയെ പീടിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിനിടെ അത് തടഞ്ഞ സുമലതയെ രാജൻ ക്രൂരമായി കൊല്ലുകയായിരുന്നു എന്നും അത് കണ്ടു അവിടേക്ക് വന്ന ബാലൻ കടാരകൊണ്ട് രാജനെ കൊന്നുവെന്നും പോലീസ് ഭാഷ്യം കോടതി ശരിവച്ചു...

തനിക്കു വേണ്ടി വാദിക്കാൻ വക്കീലിനെ വക്കാൻ സമ്മതികാത്തതും കുറ്റം സ്വയം ഏറ്റു പറഞ്ഞതിനാലും കൂടുതൽ അന്വേഷണങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെ ബാലനെ കോടതി എട്ടു വർഷത്തേക്ക് ശിക്ഷിച്ചു....

അഞ്ജലിയെ വീട്ടുക്കാർ വന്നു കൂട്ടികൊണ്ടുപ്പോയി....അമേരിക്കയിൽ നിന്നും പ്രസാദ് മേനോൻ നാട്ടിൽ വന്നു...കുടുംബതിനുകൂടി വരാൻ കഴിയാത്തതും മാറ്റി വക്കാൻ നിർവാഹമില്ലാത്ത ബിസ്സിനെസ്സ് മീറ്റിംഗ് ഉണ്ടെന്നുള്ളതും അയാളെ വേഗത്തിൽ തന്നെ തിരിച്ചു പോകാൻ കാരണപാത്രമായി ....

അടുത്ത മാസം വീണ്ടും കുടുബതോടൊപ്പം വരാമെന്നും അതുവരെ തറവാട്ടിലുള്ളവർക്കും താങ്ങായി ഹരി അവിടെ തന്നെ നിൽക്കട്ടെ എന്നും പ്രസാദ് മേനോൻ തീരുമാനിച്ചു....

പിന്നീട് കുറച്ചു ദിവസം ആ തറവാട്ടിൽ മൗനം മാത്രമായി...ആരും ആരോടും അങ്ങനെ മിണ്ടാതെയായി...അഞ്ജലിയെ കാണാൻ പോകാൻ പോലും ഹരിക്കും കഴിയാതെ പോയി...അവളെ കാണണം എന്ന ആഗ്രഹം അവനിൽ നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചു...എന്നാൽ പെട്ടന്നുള്ള അഞ്ജലിയെ കാണാൻ പോക്ക് മറ്റുള്ളവരിൽ സംശയമുണ്ടാക്കും എന്നത് ഹരിയെ അതിൽ നിന്നും പിന്തിരിപ്പിച്ചു...

ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപ്പോയി....ശാരദയും ശില്പക്കും മറ്റുള്ളവരുടെ വിയോഗം വലിയ പ്രശനം ആയിരുന്നില്ല..ഭാഗം വക്കുമ്പോൾ ഇനി ആളുകളുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞതിൽ അവർ സത്യത്തിൽ സന്തോഷിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്.....രണ്ടു സഹോദരന്മാരും ഒറ്റയടിക്ക് ഇല്ലണ്ടായത്തിൽ പക്ഷെ നാരായണനും നല്ല വിഷമം ഉണ്ടായിരുന്നു....അയാൾ സദാ മൂഖനായി കാണപ്പെട്ടു....

ഇനിയും ഹരിക്ക് അഞ്ജലിയെ കാണാതിരിക്കാൻ ആകുമായിരുന്നില്ല...അവൻ അവളുടെ വീട് തേടിയിറങ്ങി......

കാറിൽ പോകുമ്പോൾ ഹരിയുടെ മനസു പ്രക്ഷുബ്തമായിരുന്നു.....അഞ്ജലിയെ കാണാത്തതിലുള്ള സങ്കടവും താൻ ചെയ്ത തെറ്റിൽ നിന്നും തറവാട്ടിലുണ്ടായ സംഭവങ്ങളും അവനെ നന്നേ തളർത്തിയിരുന്നു...

കൂട്ടത്തിൽ അഞ്ജലി കൂടെ ഇല്ല എന്നത് അവനിൽ വലിയ സങ്കടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി....ശിൽപയും ഇപ്പോൾ അധികം സംസാരിക്കാറില്ല ....

കാർ അഞ്ജലിയുടെ വീടിനു മുന്നിൽ വന്നു നിന്നു....അമൃത മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങി...

“ചേച്ചി...ദെ ഹരിയേട്ടൻ വന്നിരിക്കുന്നു”

വലിയ ശബ്ദത്തോടെ അമൃത അകത്തേക്ക് നോക്കി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു....ഹരി മുറ്റത്തേക്ക് കയറിയപോളെക്കും അഞ്ജലി അകത്തു നിന്നും ഓടി വന്നുകൊണ്ട് വന്നമാത്രയിൽ അവൾ ഹരിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് കരഞ്ഞു...

“എന്താ ഹരി...എന്താ എന്നെ കാണാൻ വരഞ്ഞേ...എന്തെ ഇത്രയും ദിവസം എന്നെ കുറിച്ച് ഓർക്കാഞ്ഞേ....ഞാനിവിടെ എന്തോരം വിഷമിച്ചുന്നറിയോ...എന്തെ എന്നെ തനിച്ചാക്കി നീ...എന്നെ മറന്നുവോ നീ .”

പരാതിയും പരിഭവങ്ങളും ഒറ്റയടിക്കും കണ്ണീരിന്റെ അകമ്പടിയോടെ പറഞ്ഞു തീർത്തു അവൾ ഹരിയുടെ നെഞ്ചിൽ ചാഞ്ഞപ്പോൾ അടുത്ത് നിന്നും അമൃത ഇത് കണ്ടു കണ്ണുകൾ നനയിച്ചു...

ഹരി ചുറ്റും നോക്കിയപ്പോൾ അമ്മയിവിടെ ഇല്ല എന്ന് പറഞ്ഞു അമൃത ഹരിയെ നോക്കി ചിരിച്ചപ്പോൾ അമൃതയ്ക്ക് കാര്യങ്ങൾ ഏകദേശം അറിയാം എന്നത്ഹരിക്ക് ആശ്വാസമായി...

“നിന്നെ മറക്കാൻ എനിക്ക് എങ്ങനെ കഴിയും അഞ്ജലി...വരാത്തതിനു കാരണമുണ്ട്..അച്ഛൻ വന്നു കുറച്ചു ദിവസം മുന്നാണ് പോയത്...അവിടെ നിന്നും ഇങ്ങോട്ട് എന്ന് പറഞ്ഞു ഇറങ്ങാൻ പറ്റില്ലല്ലോ ..”

ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മൂർധാവിൽ ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു....

“ചേച്ചി അകത്തേക്ക് കയറു ആരെങ്കിലും കാണും”

അമൃതയുടെ വാക്കുകൾ അപ്പോളാണ് അഞ്ജലിക്ക് ബോധോദയം ഉണ്ടായത്,,,അമ്മയിവിടില്ല എന്നെ ഉള്ളു നാട്ടുക്കാർ...ആ ചിന്ത അഞ്ജലിയെ വേഗത്തിൽ അകത്തേക്ക് കയറാൻ പ്രേരിപിച്ചു...അവൾ ഹരിയുടെ കൈയും പിടിച്ചു അകത്തേക്ക് കയറി..

“ചേച്ചി നിങ്ങൾ സംസാരിക്കു ഞാൻ ഇപ്പൊ വരാം”

അമൃത അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പെട്ടന്ന് തന്നെ പുറത്തേക്കു പോയി..

“അവൾക്കറിയുമോ”

അമൃത പോകുന്നതും നോക്കി ഹരി ചോദിച്ചു...അഞ്ജലി ഉത്തരമായി ഒന്ന് മൂളുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്....

“ഹരി തറവാട്ടിൽ”

“കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല അല്ലെങ്കിൽ അവിടെ ആർക്കും ഒന്നും നഷ്ട്ടപെട്ടില്ലലോ..അമ്മാവന് മാത്രം ഇപ്പോളും സങ്കടം വിട്ടൊഴിഞ്ഞിട്ടില്ല...എന്നാലും അഞ്ജലി എന്റെ ഒരു തെറ്റ്”

പറഞ്ഞു തീരും മുന്നേ അഞ്ജലി ഹരിയുടെ വാ പൊതി...

“ഒന്നും പറയണ്ട..ഒന്നും ഓർക്കണ്ട...നമ്മുടെ തെറ്റല്ല...അവരുടെ വിധിയാണ്...പക്ഷെ ബാലേട്ടൻ അത്....മാത്രം....പക്ഷെ അതുകൊണ്ടല്ലേ ഹരി എനിക്കിപ്പോളും ഇങ്ങനെ നിന്റെ കൂടെ ഇരിക്കാൻ കഴിയുന്നത്...ചെയ്തത് തെറ്റായിരിക്കാം പക്ഷെ അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് ലഭിച്ച ജീവിതം ആ തെറ്റ് നമ്മൾ സമ്മതിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ കിട്ടുമായിരുന്നോ....മാർഗമല്ല ലക്ഷ്യമാണ് പ്രധാനം ഹരി”

വേദ വാക്ക്യങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ അഞ്ജലി അത്രയും പറഞ്ഞെങ്കിലും ഹരിയുടെ മനസാക്ഷിയുടെ കോടതിക്കും മുന്നിൽ അവൻ അപ്പോളും വാദഗതികൾ നിരത്താൻ പരാജിതാനായി ...

ഹരിയുടെ മുഖത്ത് കണ്ട സങ്കടം അഞ്ജലി നോക്കി കണ്ടു..

“ഹരി എന്താ ഒന്നും മിണ്ടാതെ...ഹരി ഇന്നുവരും നാളെ വരും എന്ന് പറഞ്ഞു ഞാൻ ഇവിടെ എന്നും നോകിയിരിക്കും ...സംഭവിച്ചതെല്ലാം നമ്മുടെ നല്ലതിന് മാത്രമാണ് എന്നാണു ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നത്...ഇനിയും ഹരിക്ക് കുറ്റബോധവും വിഷമവും ആണെങ്കിൽ ഹരി പൊക്കോളും...ഞാൻ....”

അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു...ഹരി അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി...നഷ്ട്ടപെട്ടുപ്പോയ സ്നേഹം തിരിച്ചു കിട്ടിയ അവളുടെ മുഖം കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കാൻ ഹരിക്ക് കഴിയുമായിരുന്നില്ല..

“എന്തൊക്കെയ അഞ്ജലി നീ ഈ പറയുന്നേ നിന്നെ കാണാൻ കഴിയാത്ത് ദിവസങ്ങൾ അത്രയും ഞാൻ ആ തറവാട്ടിൽ ഒറ്റക്കായിരുന്നു ..ആരോടും സംസാരിക്കാതെ ആരും കൂടെയില്ലാതെ നിന്നെ മാത്രം മനസിൽ ഒര്തുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഓരോ നിമിഷവും ജീവിച്ചു പോന്നത്..നിന്നെ തിരികെ കൂട്ടികൊണ്ട് പോകാനാണു ഞാൻ വന്നത്”

ഹരിയുടെ വാക്കുകൾ അഞ്ജലിയിൽ അളവറ്റ സന്തോഷം ഉണ്ടാക്കി..

“ഞാൻ ഇനി അമേരികയിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകുന്നില്ല...നീ ഇപ്പോൾ പൂർണമായും എന്റെ മാത്രമാണ്...ഞാൻ താലി കെട്ടിയ എന്റെ പെണ്ണ്”

ഹരി അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ജലി ഹരി അണിയിച്ച താലിയിൽ കൈകൾ വച്ചുകൊണ്ട് ഹരിയെ നോക്കി സന്തോഷത്തോടെ കണ്ണീരൊഴുക്കി ...

“നീ ഇനി എന്റെ കൂടെ ജീവിക്കും ആരൊക്കെ എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും എനിക്ക് ഒന്നുമില്ല അടുത്ത മാസം അമ്മയും അച്ഛനുമൊക്കെ വരും..ആരെതിർത്താലും അമ്മ എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടാകും എന്നത് എനിക്കുറപ്പാണ്..അത് മാത്രം മതി എനിക്ക്”

ഹരി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോളെക്കും അഞ്ജലി ഹരിയെ വാരിപുണർന്നുകൊണ്ട് അവന്റെ മുഖം ഉമ്മകൾ കൊണ്ട് മൂടി..

“മോളെ അഞ്ജലി”

അമ്മയുടെ ശബ്ദം പുറത്തു നിന്നും കേട്ട അഞ്ജലിയും ഹരിയും ഒരുപോലെ ഞെട്ടി...വേഗത്തിൽ തന്നെ അഞ്ജലി ഹരിയിൽ നിന്നും അടർന്നു മാറി..അവൾ വേഗം അവിടെയുള്ള ചുമരിൽ ചാരി നിന്നു...ഹരി അടുത്തുള്ള കസേരയിൽ വന്നിരുന്നു....

അകത്തേക്ക് കയറിയ അഞ്ജലിയുടെ അമ്മ ഹരിയെ കണ്ടു..

“ഹ ഹരിമോൻ എപ്പോള വന്നെ?”

“കുറച്ചു നേരം ആയി അമ്മെ”

“നീ ഹരിമോന് കുടിക്കാൻ ഒന്നും കൊടുത്തില്ലേ അഞ്ജലി”

അമ്മ അത് പറഞ്ഞപ്പോളാണ് അഞ്ജലിയും അതൊർത്തത്..അവൾ വേഗം അടുക്കളയിലേക്കു നീങ്ങി....അഞ്ജലിയുടെ അമ്മ കൈയിലെ സാദനങ്ങൾ അകത്തു വച്ചുകൊണ്ട് പുറത്തേക്കു വന്നു...അപ്പോളേക്കും ഹരി അകത്തു നിന്നും പൂമുഖത്തേക്ക് വന്നിരുന്നു...

“ഇരിക്ക് മോനെ”

അമ്മയുടെ ശബ്ദം കേട്ട ഹരി അവരോടോന്നു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുള്ള കസേരയിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു...

“അവിടെ തറവാട്ടിൽ”

“കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല..എല്ലാവുരം നോർമൽ ലൈഫിലേക്ക് തിരിച്ചു വരുന്നു:”

“അച്ഛൻ”

“അച്ഛൻ വന്നുപ്പോയി...ഇനി എല്ലാവരും കൂടെ അടുത്ത മാസം വരും”

ഹരി അത് പറഞ്ഞപ്പോളെക്കും എവിടെ നിന്നോ അമൃതയും പാഞ്ഞെത്തി...അമ്മയെ പൂമുഖത് കണ്ട അവൾ പെട്ടന്ന് ഒന്ന് അമ്പരന്നെങ്കിലും അകത്തേക്ക് കയറി

“ഹ ഹരിയെട്ടനോ എപ്പോ വന്നു”

ഒന്നുമറിയാത്ത അവളുടെ ചോദ്യം അമ്മയിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷപ്പെടൽ ആണെന്ന് ഹരിക്ക് മനസിലായി...

“ഞാൻ കുറച്ചു സമയം ആയി...അമൃത എവിടെപോയിരുന്നു...”

“ഞാൻ,,ഞാൻ കൂട്ടുക്കാരിയുടെ വീടുവരെ ഒന്ന് പോയതാ”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരിയെ നോക്കി അമ്മ കാണാതെ കണ്ണിറുക്കി അവൾ അകത്തേക്ക് നടന്നു,,,

“എപ്പോളും തെണ്ടി നടപ്പാ പെണ്ണിന് പണി...കൊച്ചു കുട്ടിയാന്ന വിചാരം”

അകത്തേക്ക് നോക്കി ഹരിയോട് ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അമ്മ പറഞ്ഞു..ഹരിയും ചിരിച്ചു...

“എന്റെ മോളുടെ കാര്യം ഓർക്കുമ്പോഴാ...”

അഞ്ജലിയുടെ അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു.....ഹരിയുടെ മനസിൽ വിഷാദം പൂണ്ടു...അപ്പോളേക്കും ചായയുമായി അഞ്ജലി ഹരിയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു.....ആദ്യമായി പെണ്ണുകാണാൻ വരുന്ന ചെറുക്കന് മുന്നിൽ നാണത്തോടെ ചായ കൊടുക്കുന്നതുപ്പോലെ അഞ്ജലി അവനു നേർക്ക് ചായ് നീട്ടി...

“എന്താ അമ്മെ ഇത്”

അമൃത അടുക്കളയിൽ നിന്നും കൈയിൽ അവൽ നനച്ചതും കൊണ്ട് വരുന്നതിനിടക്ക് ചോദിച്ചു...അമ്മ കണ്ണുകൾ തുടച്ചു...

“ഞാൻ അഞ്ജലിയെ തറവാട്ടിലേക്ക് കൂട്ടികൊണ്ടുപോകാനാണ് വന്നത്”

ഹരി ചായ അൽപ്പ കുടിച്ചതിനു ശേഷം പറഞ്ഞു...അഞ്ജലിയുടെയും അമൃതയുടെയും മുഖ വിടർന്നു..

“എന്തിനാ മോനെ...ഇനി എന്റെ മോൾക്ക് ആ വീട്ടിൽ എന്ത് സ്ഥാനമാണ് ഉള്ളത്..അവൾക്കു പണ്ടേ അവിടെ കഷ്ട്ടപാടാണ്...അപ്പോൾ പിന്നെ ഇപ്പോളത്തെ കാര്യം പറയാനുണ്ടോ”

അഞ്ജലിയുടെ അമ്മയുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ ഹരിക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഉത്തരമില്ലായിരുന്നു....അഞ്ജലി ഹരിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി...അവൻ നിസഹയാമായി അവളെയും നോക്കി..

“അമ്മെ അഞ്ജലിയെ എനിക്കിഷ്ട്ടമാണ് എന്റെ പെണ്ണ് അതാണ് അഞ്ജലിക്ക് ആ തറവാട്ടിൽ ഉള്ള അധികാരം അവകാശം”

ഹരിയുടെ പെട്ടന്നുള്ള ആ മറുപടി അഞ്ജലിയിൽ ഞെട്ടലുണ്ടാക്കി....അമൃത പതിയെ അവിടെ നിന്നും അകതോട്ടു വലിഞ്ഞു...പക്ഷെ ഭാവ മാറ്റങ്ങളില്ലാതെ അഞ്ജലിയുടെ അമ്മ പുറത്തേക്കു നോക്കിയിരുന്നു...

അഞ്ജലി അമ്മയുടെ കാൽക്കൽ വീണു കരഞ്ഞത് പെട്ടന്നായിരുന്നു ഒരു നിമിഷം അമ്മ അനങ്ങിയില്ല....ഹരിയിൽ പരിഭ്രാന്തത ഉടലെടുത്തു അഞ്ജലിയുടെ അമ്മയുടെ മൗനം ഹരിയിൽ സങ്കടമുണ്ടാക്കി...

അഞ്ജലി അമ്മയുടെ കാൽക്കൽ വീണു മാപ്പിരന്നു....അവരുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...ആ കണ്ണു നീർ അഞ്ജലിയുടെ തലയിൽ വന്നു പതിച്ചു...

അവർ അഞ്ജലിയെ താഴെ നിന്നും എണീപ്പിച്ചു....ഹരി അവരെ തന്നെ നോക്കി നിന്നു..

“നീ ഇത് എന്നോട് പറയുമെന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയത്”

അഞ്ജലിയുടെ അമ്മയുടെ സംസാരം ഹരിയിലെന്നപ്പോലെ അഞ്ജലിയിലും ഞെട്ടലുണ്ടാക്കി....അവർ പരസ്പരം നോക്കി..

“നിന്റെ അമ്മയാണ് അഞ്ജലി ഞാൻ...നിന്റെ ഓരോ ചലനങ്ങളും എനിക്ക് മനപ്പാടമാണ് .....”

അഞ്ജലിയുടെ അമ്മ അതും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വിതുമ്പി..

‘അമ്മെ ഞാൻ”

അഞ്ജലിയുടെ വാക്കുകൾ തൊണ്ടയിൽഇടറിനിന്നു..

“എല്ലാം അമ്മക്ക് മനസിലാകും...ഇപ്പോൾ നിന്റെ കഴുത്തിലുള്ള താലി ഉൾപടെ...നിന്റെ മനസൊന്നു ഇടഞ്ഞാൽ നിന്റെ മുഖത്തൊരു സന്തോഷം വീണാൽ പെറ്റവയർ അതറിയും നീ എത്ര ദൂരെ ആയിരുന്നാലും”

അഞ്ജലി അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു വിങ്ങിപ്പൊട്ടി കരഞ്ഞു...അഞ്ജലിയുടെ അമ്മയും കരഞ്ഞു...അവർ അൽപ്പ നേരം കരയട്ടെ എന്ന് ഹരിയും കരുതി....

കുറച്ചു സമയം അവർ അങ്ങനെ തന്നെ നിന്നു,,ശേഷം അഞ്ജലിയുടെ അമ്മ ഹരിയോടായി പറഞ്ഞു...

“മോനെ സമൂഹത്തിലും കുടുബത്തിലും ഒരിക്കലും നടക്കാത്ത നടക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യമാണ് മോനിപ്പോൾ പറഞ്ഞതു....ഒരമ്മ എന്ന നിലയിൽ നിങ്ങളെ രണ്ടുപ്പെരെയും പറഞ്ഞു മനസിലാക്കേണ്ടത് എന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ് പക്ഷെ എന്റെ മകളുടെ ഇതുവരെയുള്ള ജീവിതത്തിനു കാരണക്കാരി ഞാൻ കൂടെയാണ്...നല്ലൊരു തറവാട്ടിൽ നിന്നും ആലോചന വന്നപ്പോൾ മറ്റു മക്കളുടെ ഭാവി കൂടി സ്വപനം കണ്ട ഞാൻ എന്റെ മോളുടെ സ്വപ്നങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു....ആ സമയത്ത് എനിക്ക് അതിനു മാത്രമേ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ.....സ്വന്തം മകളുടെ ഇഷ്ട്ടങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കിയ ഒരു അമ്മ കൂടി ആണു മോനെ ഞാൻ “

“അമ്മെ എന്താ ഇങ്ങനൊക്കെ”

“സത്യമല്ലേ മോളെ ....നിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളും സ്വപനങ്ങളും ഞാൻ കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചപ്പോൾ നിനക്ക് നഷ്ട്ടമായത് നിന്റെ ജീവിതമല്ലേ...എല്ലാ മക്കളെയും ഒരുപ്പോലെ കാണേണ്ട ഒരമ്മ നിവർത്തിക്കെടുകൊണ്ട് മറിച്ചു ചിന്തിച്ചപ്പോൾ അത് നിന്നെ വിധവയാക്കിയില്ലേ “

അഞ്ജലിയും അമ്മയും വീണ്ടും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു...അമൃത അങ്ങോട്ട് വന്നുകൊണ്ട് ഒഴുകിയിറങ്ങിയ കണ്ണു നീർ തുടച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു..

“മതി മതി രണ്ടാളും കരഞ്ഞത്...ദെ ചേച്ചി ഇവിടെ ഒരാൾ എന്ത് ചെയ്യണം എന്നറിയാതെ സങ്കടപ്പെട്ടു നിൽക്ക...ആ മനുഷ്യന്റെ നല്ല മനസിനെ ഒരു കാരണവശാലും നമ്മൾ വേദനിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല...ഇന്നാ കൊണ്ട് പൊക്കോ ഞങ്ങടെ അഞ്ജലിയെ”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അമ്മയിൽ നിന്നും അഞ്ജലിയെ അടർത്തി മാറ്റി അമൃത അവളെ ഹരിക്ക് നേരെ തള്ളി...അഞ്ജലി ഹരിയുടെ നെഞ്ചിലേക്ക് പതിച്ചു..അവൻ അവളെ താങ്ങി നിർത്തി..അഞ്ജലി അമ്മയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി..

“അമ്മയെ നോക്കണ്ട ആ മനസു എനിക്കറിയാം മറ്റാരെക്കാളും..അല്ലെ അമ്മെ”

അമൃത അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അമ്മയുടെ നെറുകിൽ ചുംബിച്ചു,,,ആ മാതൃ സ്നേഹം സന്തോഷതാലും സങ്കടതാലും കണ്ണീർ പൊഴിച്ചു....

അഞ്ജലി തല തിരിച്ചു കൊണ്ട് ഹരിയെ നോക്കി അവൻ അഞ്ജലിയെ നോക്കി കണീരാൽ പുഞ്ചിരിച്ചു....അഞ്ജലിയും...

അൽപ്പ സമയം കൂടി ഹരി ആ വീട്ടിൽ ചിലവഴിച്ചു..അമൃതയോട് സംസാരിച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു അവൻ....അഞ്ജലിയും അമ്മയും അകത്തായിരുന്നു...കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു ചുവന്ന കളർ സാരിയുടുത്തു അഞ്ജലി പുറത്തേക്കു വന്നു കൂടെ ഒരു ബാഗുമായി അമ്മയും....അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് സന്തോഷം അലതല്ലി കിടന്നിരുന്നു...

അഞ്ജലിയെ കണ്ട ഹരി സന്തോഷത്തോടെ എഴുന്നേറ്റു...അമൃത ചെചിക്കരികിലേക്ക് നീങ്ങി നിന്നു....ഹരി അമ്മയുടെ കൈയിൽ നിന്നും ബാഗ് വാങ്ങിച്ചു...

“മോനെ തറവാട്ടിൽ മോന്റെ വീട്ടിൽ”

“എല്ലാം സമയമാകുമ്പോൾ പറയും....ഒന്ന് ഞാൻ പറയാം....ഹരി ജീവനോടെ ഉള്ള കാലം വരെ അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ ഇനി നിറയില്ല ഒന്നിനുവേണ്ടിയും..ഇത് അമ്മക്കുള്ള എന്റെ വാക്കാണ്”

അവന്റെ സ്നേഹത്തിനു മുന്നിൽ അമ്മ സന്തോഷവതിയായി....അഞ്ജലി ഹരിയെ സ്നേഹം പൂർവ്വം നോക്കി....അവരിരുവരും യാത്ര പറഞ്ഞിറങ്ങി....അഞ്ജലി കാറിൽ കയറുന്നതും നോക്കി അമൃതയും അമ്മയും നിന്നു...ഹരി കാർ സ്റ്റാർറ്റ് ചെയ്തു പാഞ്ഞുപോയി..അഞ്ജലി കാറിൽ നിന്നും തല പുറതെക്കിട്ടുകൊണ്ട് അവരെ നോക്കി കൈ വീശി കാണിച്ചു..

അമൃത അഞ്ജലിയോടു പ്രതികരിച്ചു..അമ്മ അവരുടെ കണ്ണുനീർ ചുമലിലെ തോർത്തിൽ തുടച്ചു....

കാർ വേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടു പാഞ്ഞു... അഞ്ജലി സന്തോഷം കൊണ്ട് ഹരിയുടെ കൈകളിൽ പിടിച്ചു.....അവൾ അവന്റെ ചുമലിൽ ചേക്കേറി....

കാർ മറ്റൊരു ദിശയിലേക്കു തിരിഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ജലി ഹരിയെ മന്സില്കാത്ത ഭാവത്തിൽ നോക്കി...

“നമുക്ക് അൽപ്പ സമയം ഇവിടെ നിന്നും മാറി നിൽക്കാം അഞ്ജലി...നമ്മുടെ മാത്രം ലോകത്ത് അലപ്പ നേരം ചിലവിടാം..”

ഹരി അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു കൊച്ചു കുട്ടിയുടെ മുഖഭാവത്തോടെ അവൾ അത്രയും നാൾ സ്വപനം കണ്ട പൂർണമാകാൻ പോകുന്നത് അവളെ പിന്നെയും ഹരിയുടെ ചുമലിലേക്ക് ചായിച്ചു...

കാർ വേഗത്തിൽ ആ ഗ്രാമ വഴിയെ താണ്ടി കൊണ്ട് ടൌണിലേക്ക് കടന്നു...അവിടെ നിന്നും വീണ്ടും അത് മറ്റൊരു ചെറിയ വഴിയിലൂടെ നീങ്ങി...ആ സമയമത്രയും അഞ്ജലി ഹരിയുടെ ചുമലിൽ തല

ചായ്ച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നു...ചുറ്റുമുള്ള ഒരു കാഴ്ചയും അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല..അവളുടെ മനസു മുഴുവൻ ഹരിയായിരുന്നു..അവനോടുള്ള അടങ്ങാത്ത പ്രണയമായിരുന്നു....

കാർ ഒരു ചെറിയ കായലിനരികിൽ നിന്നു...അഞ്ജലി ഒന്നും മനസ്സിലാകാതെ പുറത്തേക്കിറങ്ങി...ഹരി അവളെയും കൊണ്ട് മുന്നോട്ടു നടന്നു...അവരെ കാത്തു നിന്നവരെ പോലെ രണ്ടു പേർ അവരെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു....അഞ്ജലി ഹരിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി...

ഹരി മറ്റൊന്നും പറയാതെ അടുത്ത് കണ്ട ഒരു ചെറു തോണിയിലേക്ക് അവളെ കൈ പിടിച്ചു കയറ്റി......മൗനം മാത്രം അവർക്കിടയിൽ സംസാരിച്ചു ...വഞ്ചി മുനോട്ടു നീങ്ങി....അതിലെ നാവികൻ അവരുടെ നേരെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു....

പൊടുന്നനെ ഹരി അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ അവളുടെ സമ്മതത്തോടെ അടച്ചു പിടിച്ചു അവൾ ഒരു കൊച്ചു കുട്ടിയെ പോലെ കിണുങ്ങി...ഹരി പുഞ്ചിരിച്ചു....

അവളെ പതിയെ വഞ്ചിയിൽ നിന്നും ഇറക്കിയപ്പോലളും അവളുടെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞു തന്നെ കിടന്നു...

നനവാർന്ന ഒരു പുൽ പ്രദേശത് കൂടിയാണ് താൻ നടക്കുന്നത് എന്നത് അഞ്ജലിയുടെ കാൽപാദത്തിൽ ഏറ്റ ചെറിയ തണുപ്പിൽ നിന്നും അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു..അവളുടെ പാദ രക്ഷകൾ വഞ്ചിയിൽ തന്നെ അഴിച്ചു വക്കാൻ ഹരി നിർദ്ധേശിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു അത്...

അഞ്ജലിയെ പതുപതുപ്പർന്ന ഒരു കസേരയിൽ ഹരി ഇരുത്തി...

“കൈ എടുക്കു ഹരി ഞാൻ കാണട്ടെ ഇതെവിട നമ്മൾ..”

അഞ്ജലി വീണ്ടും കിണുങ്ങി കൊണ്ട് ചോദിച്ചു...

“ഒരു മിനിറ്റ് കൂടി .....”

ഹരിയുടെ ശബ്ദം....അൽപ്പ സമയത്തിന് ശേഷം ഹരി അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും മാറ്റി....അവളുടെ കണ്ണിൽ പ്രകാശം പതിയെ എത്തി....അഞ്ജലി പതിയെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു....മുന്നിൽ കണ്ട കാഴ്ചകൾ അവൾക്കു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല...അഞ്ജലിയുടെ മുഖം സന്തോഷത്താൽ വിടർന്നു...അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഹരിയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ നിറഞ്ഞു...

ആ കായലിനു ഒത്ത നടുക്കായി ചെറിയൊരു ദ്വീപ് പോലെ ഒരു ചെറിയ സ്ഥലം....അതിൽ നിറയെ പച്ചപട്ടു വിരിച്ചതുപ്പോലെ നനവാർന്ന പുല്ലുകൾ.....അതിനു നടുക്കായി രണ്ടു ചെയറും ഒരു ചെറിയ മേശയും....അതിലോന്നിലാണ് അഞ്ജലി ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നത് ...

ആ മേശയുടെ മുകളിൽ ഇളം റോസ് നിറത്തിലുള്ള ചെറിയൊരു മേശ വിരി അവിടം ഭംഗി കൂട്ടി....ചുറ്റും നോക്കിയാ അഞ്ജലിയുടെ മുഖം വീണ്ടും വിടർന്നു....അവർക്ക് ചുറ്റുമായി ചെറിയ തളികകളിലെ വെള്ളത്തിന് മുകളിൽ ചുമന്ന റോസാപൂവിന്റെ ഇതളുകൾ ഒഴുകി നടക്കുന്നു.....

ചുവന്ന നിറത്തിലുള്ള ധാരാളം മെഴുകുതിരികൾ അവർക്ക് ചുറ്റുമായി പ്രകാശം പരത്തി നിൽക്കുന്നു....ആ സായം സന്ധ്യയുടെ ആദ്യ യാമങ്ങളിൽ ആ മെഴുകുതിരിയുടെ വെളിച്ചം അവിടെയാകെ സ്വർണ കളറാൽ പ്രകൃതിയിൽ തീർത്ത അരഞ്ഞാണം പോലെ കാണപ്പെട്ടു.....

അഞ്ജലി കസേരയിൽ നിന്നും എണീറ്റു.....അവൾ വീണ്ടും ആ സൗന്ദര്യത്തെ നോക്കി നിന്നു....അങ്ങകലെ അണയാൻ നിൽക്കുന്ന സൂര്യൻ....പതിയെ കൂടുകളിലേക്ക് ചേക്കേറുന്ന പക്ഷികൾ....അവയുടെ പാട്ടുകൾ.....കായലിലെ ചെറു ഓളങ്ങൾ ആ ചെറിയ ദ്വീപിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ പതിയെ ഇക്കിളി കൂട്ടി...

ഹരി മറ്റൊരു ചെറിയ ചുവന്ന മെഴുകുതിരി കത്തിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്ക് അരികിലുള്ള മേശയുടെ നടുവിലായി വച്ചു അതിനു ചുറ്റും അവൻ ചുവന്ന പുഷപങ്ങൾ വിതറി...അവിടെക്കെതിയ ചെറിയ കാറ്റിൽ ആ പ്രകൃതിയുടെ ഗന്ധം ഇഴകി ചേർന്ന് നിന്നു.....

അഞ്ജലി ഹരിയെ പുറകിൽ കൂടി വന്നു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു....ഹരി തല പിന്നിലേക്ക് കൊണ്ടുപ്പോയി അവളുടെ കവിളിൽ മുഖം ചേർത്ത് വച്ചു.....

“ഹരി ഈ നിൽപ്പിൽ ഇല്ലാണ്ടയാലും എനിക്ക് പരിഭവമില്ല കാരണം ഞാൻ അത്രയ്ക്ക് സന്തോഷവതിയാണ് ഇപ്പോൾ...നിന്റെ സ്നേഹം എന്നെ വീർപ്പു മുട്ടിക്കുന്നു.....ഈ കാറ്റിൽ നിന്നെയും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഇഴകി ചേർന്ന് നിൽക്ക്കുമ്പോൾ എന്റെ ശരീരത്തിന് ഒരു പഞ്ഞിയുടെ പോലും ഭാരമില്ലാത്തത് പോലെ..”

അഞ്ജലിയുടെ വാക്കുകൾ ഹരിയിൽ കുളിരുണ്ടാക്കി....അവൻ അവളുടെ കവിളിൽ പതിയെ മുത്തമിട്ടു.....

“ഭയങ്കര സാഹിത്യമാണല്ലോ അഞ്ജലി...ടീച്ചർ ആള് കൊള്ളാലോ.....”

“കളിയാക്കാതെ മാഷേ നിന്റെ കൂടെയുള്ളപ്പോൾ ഞാൻ ഞാനല്ലതാകുന്നു...എന്നിലെ പ്രണയം മാത്രമുള്ള മനസ്സിൽ ഞാൻ നിനക്കായി കരുതി വച്ചതൊക്കെ പുറത്തുവരുന്നതാടോ...”

അഞ്ജലി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചിരിച്ചു...ഹരി അവളെ കൈകൾ കൊണ്ട് പിടിച്ചു അടുത്തുള്ള കസേരയിൽ ഇരുത്തി...ഹരി അവൾക്കഭിമുഖമായി ഇരുന്നു....ഇരുവരും കണ്ണുകളിലേക് നോക്കി നിന്നു...താടിയിൽ കൈ വച്ച് അവർ രണ്ടുപ്പെരും പരസ്പരം നോക്കി.....

നേർത്ത തെന്നൽ അഞ്ജലിയുടെ മുഖം അവളുടെ മുടിയിഴകൾ കൊണ്ട് മറച്ചു....ഹരി ആ മുടിയിഴകളെ തഴുകിമാറ്റികൊണ്ട് അഞ്ജലിയുടെ കഴുത്തിലൂടെ കൈകൾ കൊണ്ട് ചിത്രം വരച്ചപ്പോൾ അഞ്ജലി പുളകിതയായി തല ഒരു വശത്തേക്ക് ചെരിച്ചു വച്ചു....അവൾ ഹരിയുടെ കൈയിൽ ഉമ്മവച്ചു...ഹരി പുഞ്ചിരിച്ചു....

“ഹരി”

“ഉം”

“ഐ ലവ് യു ഹരി”

“ഐ ലവ് യു ടൂ അഞ്ജലി”

“നിന്നെ കാണാതായ നിമിഷങ്ങൾ എനിക്ക് ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലം പോലെ ആയിരുന്നു ഹരി.....നിന്റെ മുഖം കാണാതെ ആ നെഞ്ചിന്റെ ചൂടറിയാതെ നിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാതെ ഞാൻ കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങൾ അന്നു ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു എന്റെ ശരീരത്തിലെ സർവ നാടികളിലും നിന്നോടുള്ള അവസാനിക്കാത്ത പ്രണയം മാത്രമാണ് എന്ന്”

“ഞാനും അത് തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു അഞ്ജലി.....”

വീണ്ടും ഇരുവരും കണ്ണുകളിൽ നോക്കി ഇരുന്നു....അഞ്ജലിയുടെ അലസമായി വിരിച്ചിട്ട മുടിയിലൂടെ മന്ദമാരുതൻ ഒഴുകിയലഞ്ഞു.....അവരുടെ കണ്ണുകൾ തമ്മിൽ ഒരു ജന്മം മുഴുവനും പറയാനുള്ളത് സംസാരിച്ചു.....കായലിലെ ഓളങ്ങൾ ശബ്ധമുണ്ടാകാതെ അത് ശ്രവിച്ചു.....ആകാശത്തെ പ്രകാശ നക്ഷത്രങ്ങൾ അവരുടെ പ്രണയത്തെ അസൂയയോടെ നോക്കി കണ്ടു.....അവരുടെ ഇടയിൽ പ്രണയം ഓടി നടന്നു..അവരുടെ മനസുകൾ ഇഴകി ചേർന്ന്...

ഹരിയുടെയും അഞ്ജലിയുടെയും കൈകൾ പരസ്പരം പിണഞ്ഞു...അതിനു താങ്ങായി അവരുടെ കൈകൾക്കിടയിലെ ആ പനിനീർ പുഷപ്പങ്ങൾ സാക്ഷികളായി....അഞ്ജലിയും ഹരിയും മേശയോട് ഒന്നുകൂടി ചേർന്നിരുന്നു....അവരുടെ അധരങ്ങൾ ഒരു മിടിയുടെ വ്യത്യാസത്തിൽ അകന്നു നിന്നു..

അവരുടെ കൺ പോളകൾ അടയാതെ ആ കാഴ്ച നോക്കി നിന്നു...അകലെ നിന്നും പാറി വന്ന ആ ചെറിയ അപ്പൂപ്പൻ താടി അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്തെ തഴുകി ഇറങ്ങിയ നിമിഷം അഞ്ജലിയുടെ അധരങ്ങളിൽ ഹരിയുടെ ചുണ്ട് പതിച്ചു....

അവർ തേൻ നുകരുന്നത് ഒളിച്ചു നിന്നു കണ്ട പ്രകൃതിയും കാറ്റും പൂവും കായലും നാണാതാൽ മുഖം താഴ്ത്തി....

അഞ്ജലിയുടെ അധരങ്ങളിൽ ഒരു ചെറിയ പുഷ്പം കൈകൊണ്ടു വച്ചുകൊണ്ട് ഹരി അതിൽ പതിയെ കടിച്ചപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ മിഴികൾ പാതിയടഞ്ഞു....ദൈവത്തിന്റെ കാവൽക്കാർ ഒരു ചെറിയ മിന്നൽ പിണർപ്പോടെ അവരുടെ പ്രണയം ചായാചിത്രത്തിലേക്ക് ഒപ്പിയെടുത്തു...

അഞ്ജലിയിൽ നിന്നും വേർപ്പെട്ടു ഹരി പതിയെ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ പ്രണയം നുകർന്നു കൊതി തീരാതവളെപ്പോലെ അഞ്ജലി പതിയെ കിതച്ചു....

ഹരി എഴുന്നേറ്റു നിന്ന അഞ്ജലിയെ പതിയെ പുണർന്നു....അതുകണ്ട അസൂയ വന്ന മന്ദമാരുതൻ ഹരിയെ തഴുകാതെ അകന്നു മാറി...അഞ്ജലിയുടെ അധരങ്ങൾ വീണ്ടും ഹരിയിൽ അമർന്നു...അവളുടെ തേൻ ഹരി രുചിച്ചറിഞ്ഞു....

ആ പുൽ പതുപ്പിലേക്ക് അഞ്ജലി സ്വയം അവനെ വരവേറ്റു കൊണ്ട് കിടക്കുമ്പോൾ അവളുടെ അഴിഞ്ഞു വീണ സാരി തുമ്പുകളെ അഞ്ജലി നാണത്തോടെ നോക്കി...

അഞ്ജലിയുടെ മാറിടങ്ങളിൽ ഹരിയുടെ കരതലം അമർന്ന നിമിഷം അഞ്ജലിയിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ ദീർഘ ശ്വാസം അവിടമാകെ തളം കേട്ടികിടന്നു...

അർദ്ധ നഗ്നയായ അഞ്ജലിയുടെ മാറിടത്തിൽ ഹരിയുടെ നാക്കിഴഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ജലി ശീൽക്കാര ശബ്ധതിനുടമയായി...... അവൾ ഹരിയെ പുണർന്നുകൊണ്ട് അവന്റെ ശിരസിൽ ഉമ്മ വച്ചു....അവളുടെ ശ്വാസഗതി ഉയർന്നു കൊണ്ടേയിരുന്നു....

ആലില വയറിന്റെ ചെപ്പിൽ ഹരിയുടെ കരസ്പർശവും തുടർന്നുള്ള ഉമിനീരിന്റെ ചൂടും അഞ്ജലിയെ പുളകിതയാക്കി ...അവൻ അഞ്ജലിയുടെ വയറിലൂടെ മുത്തമിട്ടു താഴേക്കു ഉതിർന്നപ്പോൾ നാണത്താൽ പൂത്തുലഞ്ഞ അവളുടെ കൈകൾ ഹരിയെ വെറുതെ തടഞ്ഞു...

അതിനെ തട്ടിമാറ്റി അഞ്ജലിയുടെ ബാക്കി നിന്ന വസ്ത്രങ്ങളും അഴിഞ്ഞു വീഴുമ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ മുഖം അവൾ കൈകൾ കൊണ്ട് പൊത്തി പതിയെ പുഞ്ചരിച്ചു....

ഹരി അവളുടെ കഴുത്തിൽ ചാർത്തിയ താലിമാലയിൽ അഞ്ജലി വെറുതെ കടിച്ചു......അവളുടെ ഒഴുകിയിറങ്ങിയ മദന പൊയ്കയെ ഹരി സസൂക്ഷം നോക്കി....

ചെറിയ പുൽതകിടുകൾ സ്വർണം ചാർത്തിയ പട്ടുപ്പോലെ ഹരിക്ക് മുന്നിൽ അനാവൃതമായി....അഞ്ജലി കൈകൾ കൊണ്ട് അവന്റെ ദൃശ്യം മറച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടു ചിരിച്ചു....ഹരി ആവേശത്തോടെ അതിലേക്കു മുഖമമർത്തി....

“ശ്ശ്ശ്സ് ഹരി...”

അഞ്ജലിയിൽ നിന്നും ഉതിർന്ന ശീൽക്കാരം ഹരിയെ പുളകിതനാക്കി.....ഹരി അവളുടെ പൂറിന്റെ ഇതളുകൾ പതിയെ അകന്നു മാറ്റി....അതിലെ ചുവപ്പാർന്ന നിറത്തിൽ പോലും ഹരിയോടുള്ള സ്നേഹതിൻ ചെറു ജല കണികകൾ അവൻ നോക്കികണ്ടു.....

ഹരിയുടെ നാക്കിൻ സ്പർശം പൂറിന്റെ തേൻ നുകർന്നപ്പോൾ അഞ്ജലി പോങ്ങിനിവർന്നു...അവൾ ഹരിയുടെ മുടിയിൽ തലോടി....എങ്ങും പ്രേണയത്തിനോപ്പം കാമ ഗന്ധവും നിറഞ്ഞു....

അഞ്ജലിയുടെ മുഖം ചുവന്നു തുടുത്തു...ഹരിയുടെ ഉമിനീരാൽ നിറഞ്ഞ നാക്ക് അവളുടെ പൂവിൽ ഓടി നടന്നു...അതിലെ ഒലിച്ചിറങ്ങിയ തേൻ ഹരി ആവോളം നുകർന്നു...

ആദ്യമായി ഒരാണിന്റെ വിരലുകൾ തന്റെ ശരീരത്തിനുള്ളിലേക്ക് നീങ്ങുന്നത് കണ്ട അഞ്ജലിയിൽ നേരിയ കുറുകലുണ്ടായി...ആ വിരലുകൾ അവളുടെ പൊയ്കയിൽ വസന്തം തീർത്തുകൊണ്ട് കയറി ഇറങ്ങി...ഒപ്പം അതിന്റെ താള ഭംഗിയെ നഷ്ട്ടപ്പെടുതാതെ ഹരിയുടെ നാവും കൂട്ട് ചേർന്ന്...

അഞ്ജലിയുടെ മുഖം വലിഞ്ഞു മുറുകി...അവളുടെ ദേഹം വിറച്ചു...അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ മുറുക്കിയടച്ചു...ഹരിയുടെ തല അവൾ അവളുടെ പൂവിലെക്കു ചേർത്ത് വച്ചു.....ഹരി വീണ്ടുംവീണ്ടും അവളുടെ പൂറിതളുകൾക്കിടയിലൂടെ നാക്കിന്റെ വേഗത കൂട്ടി...

അഞ്ജലിയുടെ ശീല്ക്കാർ ശബ്ദങ്ങളുടെ വ്യാപ്തിയും വേഗതയും കൂടി....അവൾ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചു....ജിവിതത്തിലെ ആദ്യ പുരുഷാദിപത്യ രതിസുഖം അഞ്ജലി അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു...

അഞ്ജലി കിതച്ചുകൊണ്ട് ഹരിയുടെ മുഖം തള്ളി മാറ്റി...അവളുടെ പൂറിൽ നിന്നും വിരിഞ്ഞിറങ്ങിയ മദന ജലത്തിൽ ഹരിയുടെ മുഖം മുങ്ങി കുളിച്ചു....അഞ്ജലി നാണത്താൽ കണ്ണുകൾ അടച്ചു.....ഹരിയ്ടെ കൈകൾ അപ്പോളും ചലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു...

അഞ്ജലി ഹരിയെ വലിച്ചു ശരീരത്തിലെക്കിട്ടു...അവൾ അവന്റെ മുഖത്തെ ജല കണങ്ങൾ നാണത്തോടെ അവന്റെ മുഖത്ത് നോക്കാതെ തുടച്ചു കളഞ്ഞു...ലജ്ജയിൽ മുങ്ങി പോയ അഞ്ജലിയുടെ മുഖം കണ്ട ഹരിക്ക് സന്തോഷമായി..അവൻ അവളുടെ മുഖം മുഴുവൻ ചുംബനങ്ങൾ കൊണ്ട് നിറച്ചു...

അഞ്ജലി അവനെ നോക്കി പുഞ്ചരിച്ചു...അവന്റെ കുട്ടൻ അവളുടെ വയറിൽ കൊതിവെള്ളത്താൽ അവളെ കുത്തി നോവിച്ചപ്പോൾ അവൾ താഴേക്ക് നോക്കി ചിരിച്ചു....

ഹരി അവനെ സ്വതന്ത്രമാക്കി...അഞ്ജലിയുടെ കണ്മുന്നിൽ വെട്ടിയാടുന്ന ഹരിയുടെ പുരുഷത്വം അഞ്ജലിയിൽ ഭയം നിറച്ചു....ആദ്യമായി കണ്ട കുണ്ണ അഞ്ജലി അത്ഭുതോടെ നോക്കി കണ്ടു...അവളുടെ ചുണ്ടിനരികിൽ അത് കൊണ്ട് വന്നപ്പോൾ അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു എന്ത് ചെയ്യണം എന്നത്....

ആ ചുവന്ന മെഴുകുതിരുയുടെ പ്രകാശത്തിൽ അഞ്ജലിയുടെ വായിൽ ഹരി നിറഞ്ഞാടി...അഞ്ജലി അത് രുചിച്ചറിഞ്ഞു....അവളുടെ മുഖം സന്തോഷം കൊണ്ട് വിടർന്നു...ഹരി അവളുടെ മാറിടങ്ങളെ ഞെരിച്ചുടച്ചു....

അഞ്ജലി ഒരു തികഞ്ഞ അഭ്യാസിയെപ്പോലെ അവന്റെ കുണ്ണയെ വായിലെടുത്തു.....അതിൽ നിന്നും വമിചിറങ്ങിയ ഗന്ധവും മധുരവും അവൾ ആവോളം ആസ്വദിച്ചു....

ഹരി വീണ്ടും ഉതിർന്നിറങ്ങി അവളുടെ പൂറിൽ അവന്റെ കുണ്ണയുടെ അഗ്രഭാഗം മുട്ടിച്ചപ്പോൾ അവൾ ചെറുതായി കുണുങ്ങി ചിരിച്ചു....ആ പൂർ ഇതളുകൾ ഹരി വകഞ്ഞു മാറ്റി....അതിലെ പുറത്തു ചാടാൻ വെമ്പി നിന്ന ചെറിയ മദന തുള്ളി അവൻ കുണ്ണകൊണ്ട് പതിയെ തട്ടിമാറ്റിയപ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ ശരീരത്തിലൂടെ ചെറിയ ഒരു മിന്നൽ പിണർപ്പു പാഞ്ഞു പോയത് അവളറിഞ്ഞു....

പതിയെ അവളുടെ മുലകൾ കുടിച്ചുകൊണ്ട് ഹരി അവളിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങാൻ തുടങ്ങവേ ആദ്യമായി അറിയുന്ന പുരുഷന്റെ ആദിപത്യം അവളിൽ അളവറ്റ വേദന ഉണ്ടാക്കി...അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...അവളുടെ ധമനികൾ വലിഞ്ഞു മുറുകി....

അതുകണ്ട് സഹിക്കവയാതെ ഹരി ശ്രമം പാതി വഴിക്ക് ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ അഞ്ജലി അവനെ തടഞ്ഞു കൊണ്ട് കണ്ണീരാൽ ചിരിച്ചു....അവനെ അവൾ പുറകിലൂടെ കൈകൾ ഇട്ടു പതിയെ തള്ളി...വീണ്ടും ചെറിയ തുരംഗ പാളികൾ പൊളിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ കുണ്ണ പൂറിലേക്ക് പതിയെ ഇറങ്ങി...അഞ്ജലി വേദന കടിച്ചു പിടിച്ചു...

അൽപ്പനേരത്തെ ശ്രമത്തിനൊടുവിൽ പൂർണമായും അകത്തെത്തിയ കുണ്ണയിൽ പതിയെ ചലനങ്ങൾ ഉണ്ടായി.....ഹരിയുടെ വേഗത വർദ്ധിച്ചു വന്നു...നേരിയ വേദനക്കിടയിലും അഞ്ജലിയിൽ കാമത്തിന്റെ വളരെ ചെറിയ ഞരക്കങ്ങൾ കേട്ട് തുടങ്ങി....

കായലിലെ ഓളങ്ങൾ പോലും ഹരിയുടെ വേഗതയിൽ അസൂയപൂണ്ടു.....ഹരി അഞ്ജലിയിൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങിയ ഓരോര നിമിഷവും അവളുടെ മുലകൾ ഇളകിയാടി...ശരീരം കിതച്ചുകൊണ്ട് പ്രതികരിച്ചു...

പുൽതകിടുകൾ ഞെരിഞ്ഞമർന്നു...അവരുടെ കാമകേളികൾ പ്രകൃതി നോക്കി കണ്ടു.....അഞ്ജലിയുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് ഹരി ആവേശപ്പൂർവം അടിച്ചു കയറി....അഞ്ജലിയുടെ ശീൽക്കാരം ഒരു ചെറിയ നിലവിളിയിലേക്ക് ഉയർന്നു വന്നു....

സ്ഥാനങ്ങളും രീതികളും മാറി മാറി വന്നു.....വദന സുരതവും , നുകരുന്ന തേനും ചുവക്കുന്ന മുഖങ്ങളും അരങ്ങുവാണു....

ഹരിയുടെ ആവനാഴിയിൽ നിന്നും കുതിച്ചെത്തിയ ചെറു പാൽകണങ്ങൾ അഞ്ജലി കണ്ണീരാൽ ഏറ്റു വാങ്ങവേ തളർന്നു കൊണ്ട് മാറിലേക്ക് ചാഞ്ഞ ഹരിയുടെ മുടിയിഴകിളിൽ തഴുകി കൊണ്ട് അഞ്ജലി കിടന്നു....താൻ ഇന്ന് പൂർണമായും ഒരു സ്ത്രീ ആയി എന്നത് അഞ്ജലിയിൽ ഉണ്ടാക്കിയ സന്തോഷവും അഭിമാനവും ചെറുതല്ലായിരുന്നു ...അവൾ ഹരിയുടെ നെറുകയിൽ ചുംബിച്ചു,,,,

അപ്പോളും ഒലിച്ചിറങ്ങിയ അവളുടെ പൂവിൻ തേൻകണങ്ങൾ ഹരിയുടെ ശ്രേവങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് അകത്തളങ്ങളിലേക്ക് പാഞ്ഞു പോയി...

വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ട് അഞ്ജലി നാണത്തോടെ ഒരു നവ വധുവിനെപ്പോലെ ഹരിക്ക് ചുമലിൽ ചാരി കിടന്നു...,ഹരി അവളുടെ മുടിയിഴകളെ തലോടി...

“ഹരി”

“ഉം”

“ഹരി നമ്മുടെ വീടും ഇതുപ്പോലെ ഒരു സ്ഥലത്ത് വച്ചാൽ മതിട്ടോ”

“ഉം”

ഹരിയിൽ നിന്നും മൂളലുകൾ മാത്രം വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു..

“നമുക്കായി മാത്രം നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് മാത്രമായി ഒരു കൊച്ചു വീട്..ഭാരങ്ങളും കടമകളും എല്ലാം കഴിഞ്ഞു നമ്മൾ സ്വസതരാകുമ്പോൾ നമ്മുടെ മക്കൾക്ക് നമ്മൾ ഒരു ബാദ്യത ആകുമ്പോൾ നമുക്കങ്ങോട്ടു പോകാം....എന്നിട്ട് വീണ്ടും നമുക്ക് സ്വപനങ്ങൾ നെയ്തെടുക്കം...അതിൽ ജീവിക്കാം”

“ശരി...നീ പറയുന്നതുപ്പോലെ നമ്മുടെ മക്കൾ നമ്മളെ ചവിട്ടി പുറത്താക്കോ”

ഹരി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു..

“നമ്മുടെ അല്ലെ മക്കൾ സാദ്യത ഇല്ലാതില്ല”

അഞ്ജലിയും ഹരിക്കൊപ്പം ചേർന്ന്...

“ഹാ അഞ്ച് എണ്ണത്തിൽ ഒന്നെങ്കിലും നമ്മളെ നോക്കിയാൽ മതിയാരുന്നു..”

അത് കേട്ട അഞ്ജലി ഹരിയെ ഇല്ലാതെ ദേഷ്യത്തോടെ നോക്കി..

“അഞ്ചോ”

“അതെ എന്താ കൂട്ടണോ..ഒക്കെ ആറാക്കാം”

“അയ്യട..എനിക്കൊന്നും വയ്യ....പൊക്കോണം അവിടുന്ന്.....ഒരെണ്ണം അല്ലങ്കിൽ കൂടിപ്പോയാൽ രണ്ടു അത് മതി...എനിക്കൊന്നും വയ്യ ഇങ്ങനെ വർഷാവർഷം പ്രസവിക്കാൻ”

അഞ്ജലി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരിയെ നോക്കി കൊഞ്ഞനം കാണിച്ചു..ഹരി അവളുടെ തലയിൽ കിഴുക്കി...

“അതെന്നാടി എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പെറ്റ്പോറ്റാൻ നിനക്കിത്ര മടി”
“ഒരു മടിയുമില്ല...പക്ഷെ ആളുകൾ കളിയാക്കും നമ്മളെ...ഒരു മോനും ഒരു മോളും അത് മതി ഹരി”

അഞ്ജലി കുണുങ്ങി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു..

“ഹാ അഞ്ചായിരുന്നു എന്റെ ഒരു ആഗ്രഹം..ഇനി രണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടു...പക്ഷെ ബാക്കി ഉള്ളതിനൊക്കെ ഒരു കുറവും കാണില്ലാട്ടോ”

ഹരി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വീണ്ടും അഞ്ജലിയുടെ മാറിടങ്ങളെ തഴുകി...

“അയ്യട..കള്ള തെമ്മാടി”

ഹരിയുടെ കൈകൾ തട്ടി മാറ്റി കൊണ്ട് അഞ്ജലി ചിരിച്ചു.....

കാറിൽ തിരിച്ചു പോകുമ്പോൾ മുഴുവനും അഞ്ജലി ഹരിയുടെ ചുമലിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു...തറവാട്ടിലേക്കുള്ള വഴിയിലേക്ക് കാർ തിരഞ്ഞപ്പോൾ രാത്രിയായിരുന്നു....അഞ്ജലി വസ്ത്രങ്ങൾ എല്ലാം ശെരിയാക്കി നേരെ ഇരുന്നു...

കാർ മുറ്റത്തേക്ക് വന്നപ്പോൾ ഹരിയെ പ്രതീക്ഷിച്ചു നിന്ന ശാരദയും ശിൽപ്പയും കാറിൽ നിന്നും ബാഗുമായി ഇറങ്ങുന്ന അഞ്ജലിയെ കണ്ടപ്പോൾ മുഖത്തോട് മുഖം നോക്കി..

അഞ്ജലി ഹരിയോടൊപ്പം തറവാട്ടിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെ മനസു ഒരുപോലെ പ്രക്ഷുബ്ധവും സന്തോഷവും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരുന്നു...

“അഞ്ജലി ഇനി മുതൽ ഇവിടെ തന്നെ ഉണ്ടാകും...അല്ലെങ്കിലും അങ്ങനെ തന്നെ ആണല്ലോ വേണ്ടത്...അമ്മയുടെ തീരുമാനവും അതാണ്”

ഹരി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലിയോടു അകത്തേക്ക് കയറാൻ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് പറഞ്ഞു..അഞ്ജലി ബാഗുമായി അകത്തേക്ക് നടന്നു...ഹരിയും...ഒന്നും മനസിലാകാതെ ശാരദ ശിൽപ്പയെ നോക്കി വാ പൊളിച്ചു...അഞ്ജലി വന്നതിലുള്ള അനിഷ്ടം അവളിൽ പ്രകടമായി കണ്ടു...

രാത്രി ഭക്ഷണ സമയത്തിന് ശേഷം ശിൽപ്പ ഹരിയുടെ റുമിലെക്കെത്തി,,,,

“ഹരി അഞ്ജലി അല്ല ചിറ്റ ....അവർക്കിനി ഇവിടെ...അല്ല..”

ശിൽപ്പ വാക്കുകൾ കൂട്ടിക്കെട്ടാൻ പാടുപ്പെട്ടു...അവളുടെ ഉദേശം ഹരിക്ക് നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു...അടുത്തുള്ള കമ്പ്യൂട്ടറിൽ വെറുതെ ഓരോന്ന് ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന ഹരി ശിൽപ്പയെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ തന്നെ ചോദിച്ചു..

“എന്താ അവരുടേം കൂടെ വീടല്ലേ ഇത്...ഭർത്താവ് മരിച്ചു പോയാൽ ഉടനെ അവർക്ക് ഈ വീടുമായുള്ള ബന്ധം തീരണം എന്ന് നിയമമുണ്ടോ..

ഹരിയുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ശിൽപ്പയിൽ ഉത്തരങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ല...ഹരിയെ ഒന്ന് ബ്രെയിൻ വാഷ് ചെയ്യാൻ വന്ന ശിൽപ്പ അതിനു സാദികാതെ മുറി വിട്ടിറങ്ങി ....ഹരി ശിൽപ്പയുടെ പോക്ക് കണ്ടു മനസിൽ ചിരിച്ചു...

“എന്ന് പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനാ ശാരദേ, മേനേൻ സാറിന്റെ ഭാര്യ എടുത്ത തീരുമാനമാനെന്നല്ലേ പറഞ്ഞത് അപ്പോൾ നിനക്കോ എനിക്കോ എന്തെങ്കിലും പറയാൻ കഴിയുമോ”

“എന്ന് വച്ച് ..ഹോ അവള് പോയപ്പോൾ ആ ശല്യവും തീര്ന്നുന്നു കരുതിയത...ഇപ്പോൾ ഇതാ വിധവ വേഷം കെട്ടി വന്നേക്കുന്നു”

ശാരദ കോപത്താൽ പറഞ്ഞത് നാരായണൻ കാര്യമാക്കിയില്ല ..

“നിങ്ങൾ എന്താ മനുഷ്യ ഒന്നും പറയാത്തത്..”

ശാരദ നാരായണനെ നോക്കി ചോദിച്ചു..അയാൾ അപ്പോളും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല...

“അതെ കെട്ടിയോൻ ചത്ത പെണ്ണ് ഇപ്പോളും താലിയും കഴുത്തിലണിഞ്ഞു നടക്കുന്നത് എവിടുത്തെ സമ്പ്രധായമാ....എനിക്ക് ചില സംശയങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ട്”

ശാരദ പല്ല് കടിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു...നാരായണൻ ശാരദ പറഞ്ഞത് മനസിലാകാതെ മിഴിച്ചു നിന്നു...

“നിങ്ങളും ഒന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നോ അവസാനം ചുമരും ചാരി നിന്നവൾ ചെറുക്കനെ കൊണ്ട് പോകും....നമ്മള് പുറത്തുമാകും”

ശാരദ വീണ്ടും പല്ല് കടിച്ചു അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മുറി വിട്ടു പുറത്തേക്കിറങ്ങി......

നേരം ഏറെ വൈകിയെങ്കിലും ഉറക്കം വരാതെ ഹരിയുടെ ഫോട്ടോയും നോക്കി കിടക്കുകയാണ് അഞ്ജലി...അവളുടെ മുഖത്ത് അവനോടുള്ള സ്നേഹം തുളുബി നിൽക്കുന്നു..ഇടക്കിടെ ആ ഫോട്ടോയിൽ അവൾ ഉമ്മ വക്കുന്നു...അവന്റെ പേരിട്ട തലയിണയെ നോക്കി അവൾ കുണുങ്ങി കൊണ്ട് കൊഞ്ഞനം കാണിക്കുന്നു...

പെട്ടന്നാണ് വാതിലിൽ പതിയെ മുട്ട് കേട്ടത്...അഞ്ജലി വേഗത്തിൽ ഫോട്ടോ ഒളിപ്പിച്ചു...കതകിനടുത്ക്ക് നടന്നു...പതിയെ കതകു തുറന്ന അവളുടെ മുന്നിൽ ഹരി...അവനെ കണ്ട അവൾ നാലുപാടും നോക്കി...ഹരി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അകത്തേക് കയറി...അഞ്ജലി പരിഭ്രമത്തോടെ വീണ്ടും പുറത്തേക്കു നോക്കികൊണ്ട് കതകടച്ചു.....

“എന്താ ഹരി ഇത്,,,,എന്തിനാ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങോട്ട് വന്നത്...ആരെങ്കിലും കണ്ടാലോ?”

അഞ്ജലി വാതിലടുതെക്ക് നോക്കി ഭയത്താൽ വിറച്ചു.....ഹരി അഞ്ജലിയുടെ ഭയമാർന്ന മുഖത്തും സൌന്ദര്യം കണ്ടു....

“ആര് കാണാനാ അഞ്ജലി നീ ഇങ്ങനെ പേടിക്കാതെ.....ഇങ്ങോട്ട് ആരും വരില്ല”

ഹരിയുടെ ലാഘവത്തോടെ ഉള്ള സംസാരം പക്ഷെ അഞ്ജലിക്ക് സമാദാനം കൊടുത്തില്ല...അവൾ വീണ്ടും പരിഭ്രാന്തായായി തന്നെ കാണപ്പെട്ടു....

ഹരി അവളെ വയറിലൂടെ ചുറ്റിപിടിച്ചു ഹരിയിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചു..

“ഇങ്ങോട്ട് വാടി പെണ്ണേ....ചുമ്മാ പേടിക്കാതെ നീ എന്റെ കൂടെയല്ലേ നിൽക്കുന്നെ”

“ഹാ അത് തന്നെയാ എന്റെ പേടി....ഹരി നമ്മുടെ ഈ ബന്ധം ആരും തന്നെ അഗീകരിച്ചു തരില്ല...ഹരി വിളിച്ചപ്പോൾ നിന്റെ കൂടെ ജീവിക്കാനുള്ള കൊതികൊണ്ട് ഞാൻ ഇറങ്ങി വന്നതാണ്....പക്ഷെ ഇങ്ങനെ ഒരു അവസ്ഥയിൽ നമ്മളെ ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ എന്നെ ലോകം പിഴച്ച”

അത് പറയുന്നതിനു മുന്നേ ഹരി അഞ്ജലിയുടെ വാ പൊത്തി...അഞ്ജലിയുടെ നിറഞ്ഞു വന്ന കണ്ണുകൾ അവൻ തുടച്ചു....

“ഒരിക്കൽ നിന്നെ അങ്ങനെ വിളിച്ചവനെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ നിസ്സഹായനായി നിൽക്കാൻ മാത്രമേ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞുള്ളൂ..പക്ഷെ ഇനി ഈ ലോകത്ത് ആരെങ്കിലും അങ്ങനെ നിന്നെ ഒരിക്കൽ കൂടി വിളിച്ചാൽ അവനെ ഞാൻ ഇല്ലാതാക്കും...ഈ ലോകത്ത് ഏറ്റവും പവിത്രമായത് നീ ആണു...സമൂഹത്തിനു മുന്നിൽ ബന്ധങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ നീ തെറ്റുക്കാരി ആയിരിക്കാം പക്ഷെ സത്യം അറിയുന്ന ദൈവത്തിനു മുന്നിൽ നീ പാതിവ്യത്യം കാത്തു സൂക്ഷിച്ച മാലാഖയാണ് ...എന്റെ മാത്രം മാലാഖ”

അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...അവൾ ഹരിയെ പുണർന്നുകൊണ്ട് നെറ്റിയിൽ ചുംബിച്ചു....ഹരി കട്ടിലിൽ അവളെയും കൊണ്ട് കിടന്നു....

പരസ്പരം മുഖാമുഖം നോക്കികൊണ്ട് അവർ ആലിംഗബന്ധരായി കിടന്നു...ഹരി അഞ്ജലിക്ക് നേരെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു കാണിച്ചു..അഞ്ജലി പുഞ്ചിരിച്ചു...

ഹരിയുടെ കൈകൾ അഞ്ജലിയുടെ കഴുത്തിലൂടെ പതിയെ ഓടി നടന്നപ്പോൾ അവൾ പുളകിതയായി കൈ താഴേക്കു പോയപ്പോൾ അവൾ കൈയിൽ പിടിച്ചു..

“അയ്യട അപ്പോൾ ഇതിനി വേണ്ടിയാണല്ലേ മോൻ ഈ പാതിരാത്രിക്ക് ഇങ്ങോട്ട് വന്നത്....”

ഹരിയെ തന്നിൽ നിന്നും തള്ളി മാറ്റി അഞ്ജലി കട്ടിലിൽ എണീറ്റിരുന്നു....ഹരി പരിഭവം നടിച്ചു..

“കഷ്ട്ടമാണ് അഞ്ജലി ഇത്...”

ഹരിയുടെ പരിഭവം കണ്ട അഞ്ജലിയിൽ ചിരി ഉണർന്നു..

“കഷ്ട്ടമോ നിനക്കെന്തു കഷ്ടം.. വേദന മുഴുവൻ എനിക്കല്ലേ....പൊക്കോണം അവിടുന്ന്...ഇനി ഇന്നൊന്നും എനിക്ക് വയ്യ....ഹോ എന്തു വേദനയാന്നു അറിയാവോ...ഇപ്പോളും നീറുവ....എനിക്ക്...എനിക്ക് ബാത്രൂമിൽ പോകാൻ പോലും പറ്റുന്നില്ല..”

അഞ്ജലി നാണത്താൽ പല്ല് കടിച്ചു..

“അയ്യോ അതെന്തു പറ്റി..ബാത്രൂമിൽ വെള്ളം വരുന്നില്ലേ..അങ്ങനെ വരാൻ വഴിയില്ലോ..ഞാൻ നോക്കട്ടെ”

അത് പറഞ്ഞു ഒന്നുമറിയാതെ ഭാവത്തിൽ അഞ്ജലിയെ നോക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഹരി കട്ടിലിൽ നിന്നും എണീക്കാൻ ഭാവിച്ചു..

“അയ്യോട ഒന്നുമറിയാത്ത ഒരു കുട്ടി...പോടാ കള്ള തെമ്മാടി”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി ഹരിയുടെ ചുമലിൽ ഇടിച്ചു...അവൻ അഞ്ജലിയെ കൊണ്ട് വീണ്ടും കട്ടിലിലേക്ക് മറിഞ്ഞു..

“ദെ വേണ്ട വിടു ഹരി...ഇന്ന് വേണ്ട...പ്ലീസ് എന്റെ മുത്തല്ലേ...നല്ല കുട്ടിയല്ലേ”

അഞ്ജലി അപേക്ഷ രൂപത്തിൽ ഹരിയുടെ തല മാറിലേക്ക് ചേർത്ത് കൊണ്ട് പറഞ്ഞു...

“അങ്ങനെ ഒന്നും പറയാൻ പറ്റില്ല....ഇനി മുതൽ ഇത് എന്റെ ശരീരമ നിനക്കൊരു അവകാശവും ഇല്ല ഇതിൽ...”

അഞ്ജലിയുടെ മാറിടത്തിൽ നൈറ്റിയുടെ മുകളിലൂടെ പതിയെ കടിച്ചു കൊണ്ട് ഹരി പറഞ്ഞു...

“ശ്ഹ്ഹ്സ് ഹരി..മോനെ...”

അഞ്ജലി അവന്റെ തല അടർത്തു മാറ്റി..

“ആഹാ അതുകൊള്ളാലോ..ഇപ്പൊ ഇത് നിന്റെ ശരീരമായോ....അതെപ്പോ..”

അഞ്ജലി അത് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അവനു നേരെ കണ്ണടച്ച്.....

“അതൊക്കെ ആയി മോളെ”

അത് കുറച്ചു ശബ്ധതിലാണ് അറിയാതെ ഹരി പറഞ്ഞുപ്പോയത് അഞ്ജലി അവന്റെ വാ വീണ്ടും പൊത്തി..

“ഓ എന്റെ ഹരി ഒന്ന് പതുക്കെ പറ”

ഹരി അഞ്ജലിയുടെ കൈവെള്ളയിൽ ഉമ്മ വച്ചു...

“ഹോ ഇങ്ങനെ ഒരു കൊതിയൻ”

“അതെ കൊതിയൻ തന്നെയാ...ഈ ശരീരവും നിന്റെ സ്നേഹവും ഈ ജന്മമല്ല എത്ര ജന്മം നുകർന്നാലും എനിക്ക് മതി വരില്ല അഞ്ജലി”

ഹരി അത് പറയുമ്പോൾ പ്രേമത്താൽ അവൻ അവളെ നോക്കി...അഞ്ജലി അവനെ വാരിപുണർന്നു മുഖം ഉമ്മകൾ കൊണ്ട് മൂടി...ഹരി പ്രതികരിച്ചു...

“ഹരി ...ഹരിയുടെ അമ്മയും അച്ഛനുമൊക്കെ നമ്മുടെ ഈ ബന്ധം അഗീകരിക്കുമെന്നു ഹരിക്ക് ഉറപ്പുണ്ടോ?”

ഹരിയുടെ നെഞ്ചിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് അഞ്ജലി ചോദിച്ചു..

“അതൊന്നും ഓർത്തു താൻ വിഷമിക്കണ്ട...അവരെക്കൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിക്കൽ എന്റെ ജോലിയല്ലേ അത് ഞാൻ വൃത്തിയായി ചെയ്തോളാം എന്റെ മോളിപ്പോ ഇങ്ങോട്ട് വാ”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരി അഞ്ജലിയെ വീണ്ടും വാരിപുണർന്നുകൊണ്ട് അഞ്ജലിയുടെ നൈറ്റി ഊരി മാറ്റി...

“ദൈവമേ ഈ ചെക്കന്റെ ഒരു കൊതി”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി ഹരിയിലേക്ക് പടന്നു കയറി....

പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങൾ എല്ലാം അഞ്ജലിയുടെയും ഹരിയുടെയും ജീവിതത്തിലെ മനോഹരവും പ്രണയം മാത്രം നിറഞ്ഞതുമായ ദിവസങ്ങളായിരുന്നു....

അഞ്ജലിയെ ഹരി എന്നും സ്കൂളിൽ കൊണ്ട് വിടാനും തിരിച്ചു കൊണ്ട് വരാനും പോകുന്നതെല്ലാം ശില്പയിലും ശാരധയിലും സംശയം ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിലും ആരും തന്നെ പ്രതികരിച്ചില്ല...

അഞ്ജലി ആരോടും തന്നെ മിണ്ടാനോ മറ്റൊന്നിനും പോയില്ല...ഹരി അത് മാത്രമായി അവളുടെ ലോകം ഒതുങ്ങി....എന്നും ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മുറിയിൽ പോകാൻ തുടങ്ങി...ഹരിയുടെ പാതി ഉറക്കവും അവിടെ തന്നെ ആയിരുന്നു...

അഗീകരിക്കപ്പെടാത്ത ഭാര്യ ഭർത്താക്കന്മാരായി അവർ അവിടെ ജീവിച്ചു പോന്നു...മറ്റാരും കാണാത്ത നിമിഷങ്ങളിലെല്ലാം ഹരി അഞ്ജലിയുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് പാഞ്ഞു കയറി...അഞ്ജലി അനുസരണയുള്ള ഒരു ഭാര്യയുടെ കർത്തവ്യം നിർവഹിച്ചു പോന്നു..

അവളിലെ ശരീരമാറ്റങ്ങൾ ഒന്ന് പ്രസവിച്ച ശാർധക്ക് മനസിലാക്കാൻ വലിയ പ്രേയാസമില്ലങ്കിലും അവർ പ്രതികരിക്കാത്തത് അഞ്ജലിക്കും ഹരിക്കും ആശ്വാസമായി....ഇടയ്ക്കിടെ അവർ അഞ്ജലിയുടെ വീട്ടിൽ വന്നു പോന്നു...അമൃതയുടെ കല്യാണം ഹരി തന്നെ മുൻകൈ എടുത്തു ഉറപ്പിച്ചു ....

അഞ്ജലിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ അണുവിലും ഹരി ലയിച്ചു ചേർന്ന്...

അങ്ങനെ ഒന്നര മാസം പിന്നിട്ടു....ഹരിയുടെ അച്ഛനും അമ്മയും തറവാട്ടിൽ വന്നു...അനിയത്തിയുടെ വിസ ശേരിയാകാതത്തിൽ ഹരി വിഷമിച്ചു...ഹരിയുടെ അവഗണന കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു വീണ്ടും അവന്റെ പുറകെ വന്ന ശിൽപ്പയുടെ പ്രവർത്തികൾ അഞ്ജലിയിൽ നീരസം ഉണ്ടാക്കി....ചെറിയ ചെറിയ പരിഭവങ്ങളും നിമിഷങ്ങൾ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന പിണക്കവും അവർക്കിടയിൽ കുസൃതി നിറച്ചു...

അച്ഛനും അമ്മയും വന്ന ദിവസം ഹരി അഞ്ജലിയെ അങ്ങനെ കണ്ടതേയില്ല...അഞ്ജലിയെ അമ്മ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നത് കണ്ട ഹരിയിൽ സന്തോഷമുണ്ടാക്കി....അച്ഛനൊപ്പം ഹരിയും നാരായണനും എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലും പോയി വന്നു...പ്രസാദ് മേനോന്റെ സൽകീർത്തി വീണ്ടും പതിന്മടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു....അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം..

എവിടെ നിന്നോ വന്നു കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി തറവാട്ടിലേക്ക് നടക്കുകയായിരുന്ന ഹരിയുടെ കൈയിൽ അഞ്ജലി ഓടി വന്നു പിടുത്തമിട്ടു...അവളോട് ഏതെങ്കിലും പറയുന്നതിന് മുന്നേ അവൾ അവനെയും വലിച്ചുകൊണ്ട് കാവിനടുതെക്ക് നടന്നു...

അഞ്ജലിയുടെ പരിഭ്രാന്തി കണ്ട ഹരി അവളെ നോക്കി ഒന്നും മന്സില്കാതെ നിന്നു..

“എന്താ...എന്തുപറ്റി എന്റെ അഞ്ജലികുട്ടിക്കു...മുഖം വല്ലണ്ടിരിക്കുന്നല്ലോ ...എന്തേ അഞ്ജലി”

അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് സങ്കടവും ഭയവും നിറഞ്ഞു നിന്നു....

“എന്താന്നു പറയു അഞ്ജലി”

അഞ്ജലിയെ ചേർത്ത് പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഹരി ചോദിച്ചു..

“ഹരി നിന്നെ നഷ്ട്ടപ്പെടാൻ എനിക്ക് വയ്യ അത് എന്തിന്റെ പേരിലായാലും...നിന്റെ കൂടെ ജീവിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ് ഞാൻ ആരും ചെയ്യാത്ത സമൂഹം അഗീകരിക്കാത്ത ഈ ബന്ധത്തിന് കൂടെ നിൽക്കുന്നത്”

“ഹ അതിനിപ്പോൾ എന്താ സംഭവിച്ചത്?”

ഹരി മന്സില്കാതെ ചോദിച്ചു..

“അവിടെ ഹരിയുടെ അച്ഛനും അമ്മയും സംസാരിക്കുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു..”

“എന്ത് എന്താ അവർ സംസാരിച്ചത്”

“അവർ ..അവർ ഹരിയുടെയും ശില്പ്പയുടെയും കല്യാണം”

അഞ്ജലി പറഞ്ഞു മുഴുമിപ്പിക്കുന്നതിനു മുന്നേ കരഞ്ഞു പോയി..

“അയ്യേ ഇതിനാണോ എന്റെ കുട്ടി കരഞ്ഞത്..ശോ മനുഷ്യനെ വെറുതെ ടെൻഷൻ അടിപ്പിച്ചു..എന്റെ പൊട്ടി പെണ്ണെ...ഭാര്യെ നീ ഇങ്ങനെ ഒരു മണ്ടൂസ് ആയിപ്പോയല്ലോ...ഞാൻ ആരെ കെട്ടണം കെട്ടണ്ട

എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് ഞാൻ അല്ലെ....മാത്രമല്ല അമ്മയ്ക്കും അച്ഛനും നമ്മുടെ ബന്ധം അറിയാഞ്ഞിട്ടല്ലേ അവർ അങ്ങനെ ചിന്തിച്ചത്...ഓക്കേ ഞാനിപ്പോൾ തന്നെ പോയി അമ്മയോട് കാര്യം പറയാം"

അത് കേട്ട അഞ്ജലിയിൽ ഭയവും ആകാംക്ഷയും ഒരുപ്പോലെ മിന്നി മറഞ്ഞു...

"ഹാ താൻ പേടിക്കാതെടോ..ഞാനില്ലേ നിന്റെ കൂടെ...പിന്നെ എന്നാ...മോള് ചെല്ല്...ഞാൻ അമ്മയോട് കാര്യങ്ങളൊക്കെ പറയട്ടെ...അവർ സമ്മതിക്കും ഞാനല്ലേ പറയുന്നെ..ഹ ചെല്ലെടോ.."

അഞ്ജലി മനസില്ല മനസോടെ അവിടെ നിന്നും നടന്നുപ്പോയി..എന്തൊക്കെയോ മനസിൽ ഉറപ്പിച്ച പോലെ ഹരി ദീർഘ ശ്വാസം വിട്ടു....

അഞ്ജലിയുടെ മനസിൽ പെരുമ്പറ മുഴങ്ങി...ഹരി അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു......!

ഹരി അകത്തു ചെന്നപ്പോൾ ഹേമലത മുറിയിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു...മകനെ കണ്ടപ്പോൾ ആ മാതൃസ്നേഹം അവനെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു....അവനോടുള്ള സ്നേഹവും കരുതലും വാത്സല്യവും എല്ലാം ആ പുഞ്ചിരിയിൽ ഹരി കണ്ടു...

അവർ ഹരിയുടെ മുടിയിഴകളിൽ തലോടി..

"അമ്മയോട് ഒരു കൂട്ടം പറയാനുണ്ട്"

കൊച്ചു കുട്ടികളെ പോലെ അമ്മയുടെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി ഹരി പറഞ്ഞു..

"അമ്മക്ക് പറയാനുണ്ട് മോനോട് ഒരു കാര്യം"

ഹേമലത വീണ്ടും പുഞ്ചിരിച്ചു ....

"എങ്കിൽ അമ്മ പറയു"

"അത് വേണ്ട മോൻ അല്ലെ ആദ്യം പറഞ്ഞത്...അപ്പോൾ മോൻ ആദ്യ പറയു"

ഹേമലത അടുത്തുള്ള കസേരയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു...അവൻ അമ്മയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി....ഇളം നീല നിറത്തിലുള്ള സാരിയുടുത്ത് കുളിച്ചു നെറ്റിയിൽ ചന്ദനവും നെറുകയിൽ കുങ്കുമവും അണിഞ്ഞു സ്ത്രീത്വം വിളബി നിൽകുന്ന മുഖവുമായി ഹേമലത അവനു നേരെ നോക്കി ഇരുന്നു..

ഹരി താഴെ അമ്മയുടെ കാൽക്കൽ ഇരുന്നു....അവർ വീണ്ടും അവന്റെ മുടിയിഴകളിലൂടെ കൈകൾ പായിച്ചു..

"അമ്മെ ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നത് എത്രമാത്രം ശേരിയുള്ള കാര്യമാണ് എന്നത് എനിക്കറിയില്ല...പിന്നെ ഇതിൽ ശരിയും തെറ്റും ഞാൻ നോക്കുന്നില്ല...അതിനെനിക്കു കഴിയില്ല...."

ഹരിയുടെ മുഖവുര മനസിലാകാതെ ഹേമലത അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി ഇരുന്നു..

"നമുക്കിടയിൽ മുഖവുരകളുടെ ആവശ്യം എന്തിനാ മോനെ..നീ പറയു"

ഹരി ഒന്ന് ദീർഘമായി ശ്വസിച്ചു..പിന്നെ ഒറ്റ ശ്വാസത്തിൽ അവൻ എല്ലാം പറഞ്ഞു തീർത്തു....ഹരിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു പറയുന്ന സമയമത്രയും....സുമലതയുടെയും രാജന്റെയും കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം അവൻ മറച്ചു വച്ചു..

ഹേമലത ഹരിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് നടുങ്ങി...അവരുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...എന്ത് പറയണമെന്നറിയാതെ അവർ കസേരയിൽ ബലമായി പിടിച്ചു കൊണ്ട് ഇരുന്നു...അവർക്ക് നേരിയ ശ്വാസ തടസം അനുഭവപ്പെട്ടു....

ഹരി അമ്മയുടെ കാലുകളിൽ പിടിച്ചു....അവന്റെ കണ്ണു നീർ അവരുടെ പാദങ്ങളിൽ വീണപ്പോൾ ഹേമലത വേഗത്തിൽ മകനെ പിടിചെഴുന്നെൽപ്പിച്ചു...

"മോനെ നീ എന്തൊക്കെയ ഈ പറയുന്നേ...ഇത് ,....മോനെ ഹരികുട്ട അരുതാത്താണ് ....അങ്ങനെ ചിന്തിക്കാൻ കൂടി പാടില്ലാത്തതായിരുന്നു നീ "

ഹെമാലത്യുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...ഹരിയുടെയും..

“അമ്മെ ഞാൻ ഒരുപാട് ശ്രമിച്ചതാണ് പക്ഷെ അവളെ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല....അവളെ ആരും ഇവിടെ ഒരു മനുഷ്യ ജീവിയായി പോലും കണ്ടില്ല...അവളുടെ സങ്കടങ്ങളും കഷ്ട്ടപാടുകളും നേരിട്ട് കണ്ടവനാണ് ഞാൻ...അവളൊരു പാവമാണ് അമ്മെ.....ഭാര്യ എന്ന പദവിയിൽ ഒരു വേലക്കാരിയുടെ സ്ഥാനമായിരുന്നു അവൾക്കിവിടെ..”

ഹരിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...അവൻ അമ്മയുടെ മാറിൽ കിടന്നു കരഞ്ഞു...ഹെമലത എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നിന്നു....

“മോനെ നീ പറയുന്നതൊക്കെ ശെരി ആയിരിക്കാം...പക്ഷെ നമ്മൾ വീട്ടുകാരോടും സമൂഹത്തോടും എന്ത് പറയും...നിലയും വിലയും ഉള്ള നിന്റെ അച്ഛനെ ഈ സമൂഹം പുചിച്ചു തള്ളില്ലേ?”

“പക്ഷെ അമ്മെ അവളുടെ സങ്കടത്തിനും സ്നേഹത്തിനു മുന്നിൽ എനിക്കിതൊന്നും ഒരു പ്രേശനമല്ല...അവളില്ലാതെ ഒരു നിമിഷം പോലും എനിക്ക് ജീവിക്കനാകില്ല...അമ്മയുടെ സമ്മതം മാത്രം മതി എനിക്ക്...നിങ്ങാരുടെയും കണ്ണിൽ പെടാത്ത ദൂരത്തേക്കു ഞാൻ അവളെയും കൊണ്ട് പൊക്കോളാം”

ഹരി വീണ്ടും മാറത്തു കിടന്നു കരഞ്ഞു...ഹേമലത അവനെ എന്ത് പറഞ്ഞു ആശ്വസിപ്പിക്കണം എന്നറിയാതെ കുഴഞ്ഞു...

“അമ്മ അച്ഛനോട് പറയണം...അമ്മ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണം...അത് മാത്രം മതി..ഈ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ഒന്നും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല...അമ്മയോട് എന്റേതായ ഒരു ആഗ്രഹവും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.....പക്ഷെ അവളെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ മാത്രം അമ്മ എന്നോട് പറയരുത്...അതിനു എനിക്ക് ഒരിക്കല് കഴിയില്ല..”

“ഞാൻ ഇതെങ്ങനെ അച്ഛനോട് പറയും....മറ്റുള്ളവരോട് പറയും....ഇങ്ങനെ തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിനു മുന്നേ മോന് അമ്മയോട് ഒരു വാക്ക് പറയായിരുന്നില്ലേ......ഇതിപ്പോ അമ്മ നിസഹയയാണ് മോനെ”

അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ ഹരിയിൽ വേദന ഉണ്ടാക്കി....അമ്മ മാത്രമായിരുന്നു ഏക് പ്രതീക്ഷ പക്ഷെ....ഹരി അമ്മയിൽ നിന്നും അടർന്നു മാറി..

“അമ്മെ ആരൊക്കെ എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും എതിർത്താലും എനിക്ക് അഞ്ജലിയെ നഷ്ട്ടപ്പെടുതാൻ കഴിയില്ല...അങ്ങനെ ഞാൻ ചെയ്താൽ അമ്മയുടെ മകൻ ഈ ലോകാതോട് ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പാപമാകും അത്....”

അത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരി മുറിവിട്ടു പുറത്തേക്കു നടന്നു...ഹേമലത സ്ഥബ്തയായി നിന്നു...അവർ കസേരയിൽ താങ്ങി പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഇരുന്നു......അവരുടെ മനസിൽ മഹാ പ്രളയം പോലെ സങ്കടം ഇരച്ചെത്തി....

ആരോടും പറയാൻ കഴിയാതെ ഒരു കാര്യമാണിത്.....പ്രസാദേട്ടനോട് ഞാൻ ഇതെങ്ങനെ പറയും.....അവൻ എല്ലാം തീരുമാനിച്ച പോലെയാണ്...അച്ഛന്റെ അതെ വീറും വാശിയും അവനും ഉണ്ട്...ഈശ്വരാ എനിക്കിങ്ങനെ ഒരു വിധി...എന്റെ മോനെ രക്ഷിക്കാൻ ......

ഹെമലതയുടെ മനസിൽ ആയിരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉത്തരമിലാതെ പാഞ്ഞു നടന്നു.....അവർ ഒരുപാട് നേരം അങ്ങനെ തന്നെ ഇരുന്നു.....ലോകം യാന്ത്രികമായി അവർക്ക് ചുറ്റും ഓടി നടന്നു....അൽപ്പ സമയത്തിന് ശേഷം എന്തൊക്കെയോ മനസിൽ ഉറപ്പിച്ചതുപ്പോലെ അവർ പുറത്തേക്കിറങ്ങി...

നാരായണനും ശാരദയും പ്രസാദ് മേനോനെ എങ്ങനെയും സോപ്പിട്ടു വസ്തുക്കൾ കൈക്കലാക്കാനുള്ള പരുപാടിയിലാണ്.....ഇതൊന്നു അറിയാതെ പ്രസാദ് മേനോൻ അവരുടെ കൂടെ തന്നെ അവർ പറയുന്നതെല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ട് ഉണ്ട് താനും....

പൂമുഖ പടിയിൽ കുന്നോളം കൂടി കിടക്കുന്ന പണത്തിനെ കുറിച്ചും വസ്തു വകകളെ കുറിച്ചും മാത്രമാണ് ചർച്ച....

അഞ്ജലിക്ക് വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നു പ്രസാദ് പറയുമ്പോൾ അതിഷ്ട്ടപെടാതെ ശാരദ പല്ലുകൾ ഇറുമി.....അവരുടെ മുഖത്തെ ഭാവമാറ്റം പക്ഷെ അയാൾക്ക് മനസിലായില്ല.....

അപ്പോളാണ് കരഞ്ഞു കലങ്ങിയ കണ്ണുകളുമായി ഹേമലത അങ്ങോട്ടേക്ക് വന്നത്.....പ്രിയ പത്നിയുടെ മുഖം കണ്ടപ്പോളേ എന്തോ വലിയ പ്രശനം അവളിലുണ്ടെന്നു അയാൾക്ക് മനസിലായി...

ഹെമലതയെ കണ്ട ശാരദ അവരോടു എന്തൊക്കെയോ സംസാരിക്കാനായി ചെന്നു..

“എനിക്ക് ഒരു കൂട്ടം പറയാനുണ്ട്...”

അത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ മുഖത്തുപ്പോലും നോക്കാതെ ഹേമലത തിരിഞ്ഞു നടന്നപ്പോൾ പ്രസാദ് അവർക്ക് പിന്നിലായി നടക്കുന്നത് കണ്ട നാരായണനും ശര്ധയും വാ പൊളിച്ചു നിന്നു...

അവർക്ക് പിറകിലായി അവർ കാണാത്ത രീതിയിൽ ശാരദ പമ്മി പമ്മി ചുവടുകൾ വച്ചു....

അകത്തെ മുറിയിലെക്കാണു ഹേമലത പോയത്.....പ്രസാദ് അകത്തു കയറി വാതിൽ ചാരി വച്ചു...

“എന്ത് പറ്റിയെടോ മുഖമൊക്കെ വല്ലതിരിക്കുന്നു .....”

പ്രസാദ് ഹെമാലെതയോട് അത് ചോദിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ മുഖം മൌനമായിരുന്നു.....എങ്ങനെ പറയണം എവിടെ തുടങ്ങണം എന്നറിയാതെ സാരിയുടെ മുന്താണി കൈകളിൽ ചുറ്റിപിടിച്ചുകൊണ്ട് തുറന്നിട്ട ജനനലിലൂടെ അവൾ പുറത്തേക്കു നോക്കി നിന്നു....

“ഞാൻ അവിടെ ആ അഞ്ജലിക്ക് വേണ്ടി നമ്മൾ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നു പറയുകയായിരുന്നു .....ഇപ്പോഴല്ലന്കിലും കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു ആ കുട്ടിക്ക് നമ്മൾ തന്നെ മുൻകൈ എടുത്തു മറ്റൊരു ബന്ധം കണ്ടുപിടിച്ചു കൊടുക്കണ്ടേ ...മാത്രമല്ല സ്വത്തിൽ അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കണ്ടേ”

വലിയ മനസോടെ പ്രസാദ് അത് പറഞ്ഞു....ഹെമാലതയുടെ മനസിൽ വീണ്ടും സങ്കടം പൊട്ടി ഒഴുകി...

“എന്തെങ്കിലും അല്ല നമുക്കുള്ളത് മുഴുവനും അവൾക്കു കൊടുക്കേണ്ടി വരും”

ഹേമലത അത് പറയുമ്പോഴുള്ള അവരുടെ ഭാവമാറ്റം വായിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയാത്തതായിരുന്നു...

“മുഴുവനോ ..അതെന്തിനാ..താൻ എന്തോക്കെയാടോ ഈ പറയുന്നെ?”

ഒന്നും മനസിലാകാതെ അയാൾ ചോദിച്ചു..

“നമ്മുടെ എല്ലാ സ്വത്തുക്കളുടെയും അവകാശികൾ ആരാ”

“അത് നമ്മുടെ മക്കൾ”

“അപ്പൊ ഹരിക്കുള്ളതെല്ലാം അഞ്ജലിക്കും കൂടി അവകാശപെട്ടതാണ് “

ഹേമലത അത് പറയുമ്പോൾ ഭർത്താവിന്റെ പ്രേതികരണമെന്താകും എന്നത് അവളിൽ ഭയം ഉണ്ടാക്കി.

“അതെങ്ങനെ ഹരിയുടെ സ്വത്തുക്കൾ അവൾക്കു അവകാശം ഉണ്ടാകുന്നത്?”

പ്രസാദ് മേനോന്റെ ശബ്ദം അൽപ്പം കനത്തു.....അത് കേട്ട് ഭയന്ന ഹേമലത അയാൾക്ക് അഭിമുഖമായി നിന്നു....അയാളിൽ അൽപ്പം നീരസ ഭാവം ഹേമലത മനസിലാക്കി

“ഞാൻ പറയുന്നത് ക്ഷേമയോടെ കേൾക്കണം ...വെറുതെ ഒച്ചവച്ചു പ്രശനം വഷളാക്കരുത്”

ഹേമലത ഭർത്താവിനു മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുത്തു...എന്തൊക്കെയോ മനസിലായ പോലെ അയാളുടെ മുഖത്ത് ദേഷ്യത്തിന്റെ കണികകൾ പടർന്നു....ഹെമാലതയുടെ മുഖം ചുവന്നു..അവരിൽ ഭയം നന്നേ പിടിമുറുക്കി..

“നീ കാര്യം പറ “

“അത് അത് പിന്നെ...നിങ്ങൾ പ്രശനം ഒന്നും ഉണ്ടാക്കരുത്....”

ഹേമലത വിക്കി വിക്കി ഹരി പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം പ്രസാദ് മേനോനോട് പറഞ്ഞു.....ഹേമലതയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി....എല്ലാം കേട്ട പ്രസാദിന്റെ മുഖം ദേഷ്യത്താൽ തുടുത്തു...അയാളുടെ കണ്ണുകൾ ചുവന്നു....

“കൊല്ലും ഞാൻ രണ്ടിനേം....”

അയാൾ വലിയ ശബ്ധത്തിൽ അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവിടെ നിന്നും പോകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഹേമലത അയാളെ തടഞ്ഞു..

“ഇതാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്....പ്ലീസ് പറയുന്നത് കേൾക്കു.....നമ്മുടെ മോനാണ്....ശാന്തമായി കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യണം”

“ഇനിയെന്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യാനാണ്...നിന്റെ മോനെ അവളേം ഞാനിന്നു കൊല്ലും....തറവാടിനും നമുക്കും നാണക്കെടുണ്ടാക്കിയവനെ ......”

അയാൾ വീണ്ടും രോഷാകുലനായി നിന്നു..

ഇതെല്ലം കേട്ടുകൊണ്ട് സ്തബതായി ശാരദ വാതില്ക്കിൽ മറഞ്ഞു നിന്നു...അവരുടെ മുഖത്ത് അഞ്ജലിയോടുള്ള ദേഷ്യം ഇരച്ചു കയറി...ഇപ്പോൾ അവളെ കൈയിൽ കിട്ടിയാൽ കൊല്ലും എന്ന നിലയിലേക്ക് അവരുടെ ദേഷ്യം ഉയർന്നു പൊങ്ങി...അവർ അടുക്കൽ ലക്ഷ്യമാക്കി നീങ്ങി...

അകത്തു പ്രസാദ് മേനോന്റെ കൈകളിൽ പിടിച്ചു വച്ചിരിക്കുകയാണ് ഹേമലത അയാളുടെ മുഖം ദേഷ്യം കൊണ്ട് വിറച്ചു..

“നീ എന്റെ കൈ വിടു.....രണ്ടിനേം ഞാനിന്നു കൊല്ലും.....നാട്ടുകാരോടും വീട്ടുകാരോടും ഞാൻ എന്ത് പറയും.....എനിക്കിങ്ങനെ ഒരു മകനില്ല ഇനി..”

അയാളുടെ വലിയ ശബ്ദം കേട്ടുകൊണ്ട് നാരായണനും ശിൽപ്പയും അങ്ങോട്ടെത്തി....അമ്മയോട് എല്ലാം പറഞ്ഞത് അഞ്ജലിയെ അറിയിക്കാൻ കാവിൽ പോയ ഹരി മാത്രം വീട്ടിലെ സ്ഥിതി വിശേഷങ്ങൾ അറിഞ്ഞില്ല....

നാരയണൻ കതകു തുറന്നു അകത്തേക്ക് വന്നു..

“എന്താ എന്താ പ്രശനം?”

നാരായണൻ ആരോടെന്നില്ലാതെ നോക്കി..

“നിങ്ങളെ ഒക്കെ വിശ്വസിച്ചല്ലേ ഞാൻ എന്റെ മകനെ ഇങ്ങോട്ടുക്കയച്ചത് എന്നിട്ടിപ്പോൾ?”

അയാൾ നാരായണനും നേരെ രോഷം പൂണ്ടു...ഒന്നും മനസ്സില്കാതെ അയാൾ പകച്ചു നിന്നു...ശിൽപ്പ ഭയത്താൽ വിറച്ചു..

“ഞാൻ പറയുന്നത് ഒന്ന് കേൾക്കു....സംഭവിക്കാനുള്ളത് സംഭവിച്ചു...ഇനി”

അത്രയും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോളെക്കും അകത്തു നിന്നും അഞ്ജലിയുടെ കരച്ചിലും പാത്രങ്ങൾ നിലത്തു വീഴുന്ന ശബ്ദവും അവർ കേട്ട്..എല്ലാവരും അങ്ങോട്ട് വച്ച് പിടിച്ചു...

ശാരദ അഞ്ജലിയെ കൈയിൽ കിട്ടിയതെല്ലാം കൊണ്ട് അടിക്കുകയായിരുന്നു...അവൾ വാ വിട്ടു കരഞ്ഞു....പുറത്തു പൊടുന്നനെ കോരി ചൊരിഞ്ഞു കൊണ്ട് മഴയെത്തി....ഇതൊന്നു അറിയാതെ ഹരി മാത്രം കാവിന്റെ വശങ്ങളിൽ അഞ്ജലിക്കായി കണ്ണീരോട് കാത്തിരുന്നു...

ഇനി ഇവിടെ നിൽക്കാൻ പറ്റില്ല....അഞ്ജലിയും കൊണ്ട് ഇവിടുന്നു എത്രയും പെട്ടന്ന് പോകണം...അപ്പോൾ അങ്ങനൊരു ചിന്ത മാത്രമേ ഹരിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ...

ശാരദ വീണ്ടും വീണ്ടും അഞ്ജലിയെ അടിച്ചു....

“അമ്മായി”

ഹെമാലതയുടെ വലിയ ശബ്ദം ശാർധയിൽ വന്നു പതിച്ചു...രോഷം പൂണ്ടുകൊണ്ടു ഹേമലത ശാരദയെ നോക്കി....മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അഞ്ജലിയെ ആണു ദേഷ്യത്തോടെ നോക്കിയത്...

പ്രസാദ് മേനോന്റെ നോട്ടം സഹിക്കാൻ വയാതെ അഞ്ജലി തല താഴ്ത്തി കരഞ്ഞു.....ഹേമലത അഞ്ജലിയുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു,,,,അവളെ മാറോടണച്ചു പിടിച്ചു...

“ഹെമമ്മായി ഇങ്ങോട്ട് മാറി നിൽക്കു...അവൾക്കു രണ്ടെണ്ണം കൂടി കിട്ടണം”

കാര്യമെന്തെന് പോലും അറിയാതെ ശിൽപ്പ ദേഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു...ശാരദ വീണ്ടും മുന്നോട്ടഞ്ഞു..

“തൊട്ടു പോകരുത് എന്റെ മോളെ”

ഹെമലതയുടെ ശബ്ദം അടുക്കളിയിൽ മാറ്റൊലി കൊണ്ടു...

“എന്റെ മോന്റെ ഭാര്യ ഇവൾ...ഇവളെ തല്ലാൻ ഇവിടെ ഒരാൾക്കും അവകാശമില്ല....അല്ലങ്കിലും ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും ഇവളെ ഉപദ്രവിചിട്ടില്ലേ...മതി....നിർത്തിക്കോ എല്ലാം ഇവിടേം കൊണ്ട്..”

ഹേമലതയുടെ കോപം കണ്ടു പ്രസാദ് മേനോൻ പോലും ഒന്ന് പകച്ചു.....ആദ്യമായാണ് അവളെ ഇങ്ങനെ കാണുന്നത്....ശാധയും ശിൽപ്പയും മുഖത്തോട് മുഖം നോക്കി...കള്ളി പിടിക്കപ്പെട്ടത് അവർക്ക് നന്നേ അപമാനം ഉണ്ടാക്കി...നാരായണൻ വാ പൊളിച്ചു നിന്നു...

അഞ്ജലി ഏങ്ങലടിചു കരഞ്ഞു...മഴ തകർത്തു പെയ്തു....

“അല്ല എന്നാലും ഹേമലത ഇത്”

പെയ്തൊഴിഞ്ഞ കൊപകണങ്ങളുടെയും ഭാര്യയുടെ വ്യത്യസ്ത രൂപവും കണ്ടു പകച്ചു പോയ പ്രസാദ് മേനോൻ ഹെമലതയെ നോക്കി....കൈകൾ കൊണ്ട് വേണ്ട എന്ന ആഗ്യം കാണിച്ചു കൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു..

“വേണ്ട ഈ കാര്യത്തിൽ ഇനി ആരും ഒന്നും പറയണ്ട”

അവളുടെ തീരുമാനം അന്തിമമെന്നപ്പോലെ ഹെമലതയുടെ മുഖം ചുവന്നു....പ്രസാദ് മേനൻ ഒന്നും പറയാതെ നിന്നു..ജീവിതത്തിൽ ഇന്ന് വരെ ഭാര്യയുടെ ഇഷ്ട്ടതിനു എതിരായോ അവളെ സങ്കടപ്പെടുതുന്നതോ ആയ ഒന്നും അയാൾ ചെയ്തിട്ടില്ല....അവൾക്കു വേണ്ടി എന്തും ത്യജിക്കാനും സഹിക്കാനും അയാൾ എന്നും ഒരുക്കമായിരുന്നു....

“എന്നാലും നാട്ടുകാരും വീട്ടുകാരും എല്ലാം അറിഞ്ഞാൽ എന്താ പറയ ഹെമലാതെ”

വീണ്ടും ദേഷ്യത്തോടെ ശാരദ പറഞ്ഞു...

“ഇത്രയും കാലം ഇവളോട് ചെയ്തതും പറഞ്ഞതും എല്ലാം നാട്ടു നടപ്പാണല്ലോഅല്ലെ”

ഹെമലതയും വിട്ടുകൊടുത്തില്ല .....അപ്പോളെക്കു അഞ്ജലി അവർക്ക് നടുവിലേക്ക് കയറി നിന്നു..അവർക്ക് മുന്നിൽ കൈകൾ കൂപ്പി കൊണ്ട് അവൾ നിന്നു അവളുടെ കണ്ണുകൾ പുറത്തു പെയ്യുന്ന മഴയെക്കാൾ ശകതമായി പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു .....

“വേണ്ട ..എന്നെ ചൊല്ലി ഒരു വഴക്ക് വേണ്ട...ഞാൻ ...ഞാൻ ഇവിടുന്നു പൊയ്ക്കോളാം ......അമ്മെ ആഗ്രഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ് ആഗ്രഹിച്ചത് എന്നറിയാം...വലിയ തെറ്റ് തന്നെയാണ്..വേണ്ട വേണ്ട എന്ന് മനസിൽ ഒരുപാടു തവണ പറഞ്ഞതാണ്....പക്ഷെ ആദ്യമായി ജീവിതത്തിൽ ഒരാൾ ആത്മാർഥമായി സ്നേഹം വെച്ച് നീട്ടിയപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണു നീർ കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ എന്നെ തന്നെ മറന്നു അവനെ സ്നേഹിച്ചു പോയി...”

അഞ്ജലി മുഖം പൊത്തി കരഞ്ഞു.....ഹെമലതയും കൂടെ കരഞ്ഞു...ശിൽപ്പ ഇതെല്ലം ആദ്യമായി കേൾക്കുകയായിരുന്നു....ഇപ്പോളാണ് കാര്യമെന്താണ് എന്ന് പോലും അവൾക്കു മനസിലായത്....പ്രസാദ് മേനോൻ സഹതാപത്തോടെ അഞ്ജലിയെ നോക്കി.....ഹേമലത അഞ്ജലിയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു..

“അമ്മെ ഹരി പാവമ...അമ്മയെയും അച്ഛനേയുമെല്ലാം അവനു ഒരുപാടിഷ്ട്ടമ....അവൻ ഒരിക്കലും വേദനിക്കരുത് എന്ന് മാത്രമേ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളൂ......അവൻ എന്നെ ഒരുപ്പാട് സ്നേഹിക്കുന്നു അതെന്നിക്ക് എന്നും വേണമെന്നുണ്ട്..പക്ഷെ ഞാൻ കാരണം ഈ കുടുബം ചിന്നി ചിതറാൻ

പാടില്ല.....ഇന്ന് ഹരിയുടെ കുഞ്ഞ് എന്റെ ഉദരത്തിലുണ്ട്....ഇതുവരെ എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ ഒന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.....പക്ഷെ ഇപ്പോൾ....."

അഞ്ജലി വീണ്ടും പൊട്ടി കരഞ്ഞു...മോളെ എന്ന വിളിച്ചു കൊണ്ട് ഹേമലത അവളെ വാരി പുണർന്നു...ശിൽപ്പയുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും അഞ്ജലിക്കായി ആദ്യമായി രണ്ടിറ്റു കണ്ണു നീർ വീണു....ശാര്ധയിൽ മാത്രം ഭാവമാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ല....

"ഹരിക്കറിയില്ല അമ്മെ......അവനറിയണ്ട....അവൻ ഒരിക്കലും തെടിപിടിച്ചു വരാത്ത സ്ഥലത്തേക്ക് ഞാൻ പൊക്കോള....ഇനിയിപ്പോൾ എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ ഹരിയുടെ കുഞ്ഞുണ്ടല്ലോ കൂട്ടിനു....അവനു വേണ്ടി ജീവിക്കാലോ എനിക്ക്.....ലോകം പിഴച്ചവൾ എന്ന് വിളിച്ചാലും സത്യം എന്താന്നു എനിക്കും ദൈവത്തിനും അറിയാലോ....അത് മതി...ഒരിക്കലും ഞാനും എന്റെ കുഞ്ഞും അവകാശങ്ങളുമായി ആരുടേയും മുന്നിൽ വരില്ല"

അഞ്ജലിയുടെ കരച്ചിൽ ശാര്ധയിൽ ഒഴികെ എല്ലാവരിലും സങ്കടം ഉണ്ടാക്കി...എല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ട് അടുക്കളയുടെ വശത്തു നിന്നു ഗീത ഹരിയെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു കരഞ്ഞുകൊണ്ട് മഴയിലേക്കിറങ്ങി...

"നീ എങ്ങും പോകുന്നില്ല...പോകാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല....എന്റെ മോന്റെ പെണ്ണാണ് നീ......എന്റെ മോന്റെ കുഞ്ഞിനെയ നീ വയറ്റിൽ ചുമക്കുന്നെ..അങ്ങനെ എവിടെയെങ്കിലും അല്ല ഈ വീട്ടില നീ കഴിയണ്ടത്....."

ഹേമലത അവളുടെ മുഖം ചുംബനങ്ങൾ കൊണ്ട് മൂടി..ശിൽപ്പ കരയുന്നത് കണ്ട ശാരദ അവളെ ഈർഷയോടെ നോക്കി.....

ഹേമലത അഞ്ജലിയെ മാറിലേക്ക് ചായ്ച്ചു..അവൾ അമ്മെ എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ടു ഹെമാലതയുടെ മാറിൽ കിടന്നു കരഞ്ഞു....

ഹേമലത പ്രസാദ് മേനോൻ നേരെ നോക്കി...അയാൾ ഭാര്യയുടെ വാക്കുകളിൽ സന്തോഷവാനെന്നപ്പോലെ അവളുടെ തീരുമാനത്തിൽ എതിരല്ല എന്നപ്പോലെ നിന്നുകൊണ്ട് ചിരിച്ചു...

"എന്താ ചിരിക്കുന്നെ....നമ്മുടെ മോനോ ഇവളോ തെറ്റുക്കരിയാണന്നു നിങ്ങള്ക്ക് പറയാവോ......പണ്ട് ഒരു മഴക്കാലത്ത് എന്റെ കുടയിലേക്ക് അനുവാദം പോലും ചോദിക്കാതെ കടന്നു വന്നു എന്റെ ശരീരത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചു കൊണ്ട് അൽപ്പ ദൂരം നടന്നു എന്റെ പുസ്തക താളുകൾക്കിടയിലേക്ക് ഒരു ചെറിയ കടലാസ് തുണ്ട് വച്ച് കൊണ്ട് മഴയിലേക്ക് നടന്നുപോയ ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു.....

ആങ്ങളമാരുടെ ശാസനയിലും അവരുടെ ഭാര്യമാരുടെ ക്രൂരതക്കും മുന്നിൽ പകച്ചു നിന്നിരുന്ന എന്റെ ജീവിതത്തിൽ കടന്നു വന്നു ആങ്ങളമാർ നിശ്ചയിച്ച എന്നേക്കാൾ വയസിനു മൂനിരട്ടിയുള്ള ഒരാൾക്ക് ഞാൻ കഴുത് നീട്ടി കൊടുത്തു പുറതെക്കിറങ്ങവെ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു എന്റെ കൈ പിടിച്ചു മുന്നോട്ടു നടക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരാൾ കെട്ടിയ ഒരു താലി എന്റെ കഴുത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നത് നിങ്ങൾ മറന്നോ.....അന്നു ഹേമലത ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് അഞ്ജലി ആ ഒരു വ്യത്യാസമേ ഇവിടുള്ളൂ.."

കണ്ണീരിന്റെ ഇടയിലും സന്തോഷമാർന്ന മുഖഭാവത്താൽ ഹേമലത അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ പ്രസാദ് മേനോന്റെയും നാരായണന്റെയും ചിന്തകൾ ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് ഓടി.....ശിൽപ്പയും അഞ്ജലിയും ഹെമലതയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി നിന്നു...

അപ്പോളേക്കും ഓടി പെടച്ചുകൊണ്ട് ഹരി അങ്ങോട്ടെത്തി ഹരിയെ കണ്ട അഞ്ജലി നിസഹയാവ്സ്തയിൽ അവനെ നോക്കി...പ്രസാദ് മേനോൻ മകനെ നോക്കി....അവിടുള്ളവരുടെ മുഖഭാവങ്ങൾ മനസിലാകാതെ ഹരി നിന്നു....

പൊടുന്നനെ ഹരിയുടെ മുഖത്ത് പ്രസാദ് മേനോന്റെ കൈകൾ ആഞ്ഞു പതിച്ചു.....എല്ലാവരും നടുങ്ങി...ഹേമലത പ്രസാദ് മേനോനെ നോക്കി...അഞ്ജലി വീണ്ടും കരഞ്ഞു....അടികൊണ്ടു മുഖത്ത് കൈ വച്ചുകൊണ്ട് ഹരി അച്ഛനെ നോക്കി..

"ഇത് ഞാൻ തന്നിലെങ്കിൽ ഞാൻ വെറും ഒരു ഊള തന്തയായി പോകും.....ഇത് ഞാൻ നിനക്ക് തന്നത് നീ ഇവളെ സ്നേഹിച്ചതിനല്ല...ഇവിടെ ചിലർ അവളെ സങ്കടപ്പെടുതിയപ്പോൾ അത് നോക്കി നിന്നതിനു....ടാ സ്വന്തം പെണ്ണിന്റെ കണ്ണു നനയിക്കാതെ നോക്കുന്നവന ആണ്..."

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രസാദ് ഹെമലതയെ നോക്കി...അവൾ അഭിമാനത്തോടെ അയാളെ നോക്കി ചിരിച്ചു...

“ഇനി നീ പോയി നിന്റെ പെണ്ണിനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചോ...”

പ്രസാദ് അത് പറയുമ്പോൾ അഞ്ജലിയുടെയും ഹരിയുടെയും ഹെമലതയുടെയും കൂടെ ശില്പ്പയുടെയും മുഖത്ത് സന്തോഷം അലതല്ലിയെത്തി.....അഞ്ജലി അവനെ സ്നേഹപൂർവ്വം നോക്കി ചിരിച്ചു....അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ അവനോടുള്ള അടങ്ങാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ വലിയ തിരകൾ അലയടിച്ചു ......ഹേമലത പ്രസാദിനെ നോക്കിയപ്പോൾ അയാൾ കണ്ണടച്ച് കാണിച്ചു..

“എന്താ ഹരി നോക്കി നിൽക്കുന്നെ ചെല്ലട അവളുടെ അടുത്തേക്ക്”

പിന്നിൽ നിന്നും ഹരിയെ പിടിച്ചു പതിയെ തള്ളികൊണ്ട് ശിൽപ്പ അത് പറയുമ്പോൾ ശാരദ അന്തം വിട്ടു നിന്നു....ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മുന്നിലേക്കെത്തി....അവർ പരസ്പരം കണ്ണുകളിൽ നോക്കി...വലിയൊരു പ്രണയത്തിന്റെ പരിസമാപ്തി അവരിൽ ആശ്വസമുണ്ടാക്കി ....അവരുടെ കണ്ണുകൾ പരസ്പരം സംസാരിച്ചു...

ഹരിയുടെ മുഖത്ത് പുഞ്ചിരി വിടർന്നു....അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ തുടച്ചു....അവൻ അവളെ പുണരാൻ വെമ്പി...അവർ ഒന്ന് ചേരുന്ന അസുലഭ നിമിഷത്തിനായി ഏവരും കാത്തിരുന്നു...ഗീത അടുക്കളയുടെ വശങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കണ്ണുകള തുടച്ചു ചിരിച്ചു...

അഞ്ജലിയുടെ കണ്ണിൽ പതിയെ ഇരിട്ടു കയറി...അവൾ ഒന്നുകൂടി ഹരിയെ നോക്കി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ കൈകളിലേക്ക് ബോധമറ്റു വീണു....എല്ലാവരും ഞെട്ടി തരിച്ചു...

ഹരി അവളെ താങ്ങിയെടുത്ത്....അവളുടെ നാസികയിൽ നിന്നും രക്തം ഒലിച്ചിറങ്ങി....ഹരിയുടെ മനസിൽ ഭീതി അവനെ തലങ്ങു വിലങ്ങു അടിച്ചു....പ്രസാദ് മേനോൻ പകച്ചു നിന്നു..

ഹരി അഞ്ജലിയെ തട്ടി വിളിച്ചു ..ഹെമലതയും വിളിച്ചു...പക്ഷെ അവൾ ഉണർന്നില്ല.....നാരായണൻ കാർ എടുക്കാനായി പുറത്തേക്കോടി....ഹരി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലിയെ താങ്ങിയെടുതുകൊണ്ട് പുറത്തേക്കോടി.....പ്രസാദ് മേനോനും ഭാര്യയും ഹരിയും നാരായണനും അഞ്ജലിയെ കൊണ്ട് കാറിൽ പാഞ്ഞുപ്പോയി....

ശിൽപ്പയും ശാരദയും പൂമുഖത് കാർ പോകുന്നതും നോക്കി നിന്നു....

അഞ്ജലിയെ കൊണ്ട് കാർ വളരെ വേഗത്തിൽ പാഞ്ഞുപ്പോയി...ഹരി സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ട് വീണ്ടും വീണ്ടും അവളെ വിളിച്ചു...അമ്മയും അച്ഛനും അവനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുന്നു..

അഞ്ജലിയുടെ നാസികയിലൂടെയുള്ള രക്ത പ്രവഹാതിന്റെ അളവ് കൂടി വന്നു....

കാർ പാലക്കാട് ടൌണിലേക്ക് കടന്നു...പൊടുന്നനെ കാറിനു മുന്നിലേക്ക് ഒരുപാട് ആളുകൾ തടിച്ചു കൂടി വരുന്നത് കണ്ട നാരായണൻ വണ്ടി സഡൻ ബ്രേക്ക് ഇട്ടു നിർത്തി..

“എന്താ എന്തുപറ്റി എന്തിനാ വണ്ടി നിർത്തിയത്...”

ഹരി പുറത്തേക്കു നോക്കി കൊണ്ട് ചോദിച്ചു...അപ്പോളേക്കും ആളുകൾ എല്ലാവരും കാറിനു ചുറ്റും തടിച്ചുകൂടി...അവർ നാരായണനെ വലിച്ചു പുറത്തിറക്കി അയാളെ കാറിനു ചാരി നിർത്തി കൊണ്ട് കുത്തിനു പിടിച്ചു..

“ഇന്ന് ഹർത്താൽ ആണു പാലക്കാട് എന്നറിയില്ലെടോ.....പിന്നെ ആരെ കെട്ടിക്കാന നീ ഈ വണ്ടിയും കൊണ്ട് പോകുന്നെ”

കൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾ നാരായണന് നേരെ ചീറികൊണ്ട് ചോദിച്ചു..അപ്പോളേക്കും പ്രസാദ് മേനോൻ കാറിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി...

“എന്താ എന്താ പ്രശനം”

“അത് ചോദിക്കാൻ താൻ ആരാ...ഇന്ന് ഹർത്താൽ വണ്ടി പോകാൻ പറ്റുല”

മറ്റൊരാൾ പ്രാസാദിന് നേരെ നിന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു...

“എന്ത് ഹർത്താൽ നോക്ക് മോളെ വയാതെ ഹോസ്പിറ്റലിൽ കൊണ്ടുപോവുകയാണ് പ്ലീസ് നിങ്ങൾ ദയവു ചെയ്തു വഴി മാറി തരു..”

പ്രസാദ് അവരോടു അപേക്ഷ പൂർവ്വം ചോദിച്ചപ്പോളെക്കും ഹരി കാറിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി വന്നു....

“വഴി മാറെടാ”

ഹരി ദേഷ്യത്തോടെ അവർക്ക് നേരെ നോക്കികൊണ്ട് പറഞ്ഞു..

“ആഹാ നീ ആരാ ഞങ്ങളോട് ആക്ജ്ഞാപിക്കാൻ....ഒന്ന് പോടാ ചെക്കാ....ആര് ചാകാൻ കിടന്നാലും ഇന്ന് ഒരു വണ്ടിം ഇത് വഴി ഞാൻ കടത്തി വിടില്ല...”

അവർ ഹരിയുടെ ഷർട്ട് കുത്തിപ്പിടിച്ചു...ഹരി കുതറി മാറാൻ നോക്കി...അപ്പോളേക്കും എവിടെ നിന്നോ ഒരാൾ ഓടി വന്നു കൊണ്ട് അവരെ പിടിച്ചു മാറ്റാൻ നോക്കി...അപ്പോളാണ് ഹരി അയാളെ ശ്രദ്ധിച്ചത് താൻ ആദ്യം വന്നിറങ്ങിയ ദിവസം തന്നെ കൊണ്ട് വിട്ട ഓട്ടോ ഡ്രൈവർ...

“അല്ല സാറോ സാറെന്താ ഇവിടെ?

ആളുകളെ പിടിച്ചു മാറ്റികൊണ്ട് അയാൾ ചോദിച്ചു...ഹരി അയാളുടെ കൈകൾ തന്റെ കൈകുള്ളിലാക്കി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു..

“പ്ലീസ് എന്റെ അഞ്ജലി..അവളെ എത്രയും പെട്ടന്ന് ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തിക്കണം.....പ്ലീസ് ഒന്ന് ഹെല്പ് ചെയ്യു..”

ഹരി യാദന പൂർവ്വം പറഞ്ഞു..

“ഒരുത്തനെ ഇവിടുന്നു എങ്ങോട്ടും വിടില്ല”

കൂടി നിന്നവർ വീണ്ടും പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങി..

“അതെന്താ ഈ റോഡ് നിന്റെ തന്തേടെ വകയാണോ?”

ഓട്ടോ ഡ്രൈവർ ക്ഷുഭിതനായി ചോദിച്ചു...

“നിന്റെ നേതാവിന്റെ മകൻ പ്രായപൂർത്തിയാവാത്ത ഒരു പെൺകുട്ടിയെ പിച്ചി ചീന്തി വലിച്ചെറിഞ്ഞു അവനെ പിടിച്ചു അകതിട്ടതിനല്ലേ നിന്റെയൊക്കെ ഈ ഹർത്താൽ....ഇവര് മാത്രമല്ല ഈ വഴി വരുന്നവരൊക്കെ ഇത് വഴി പോകും...നിനക്കും ഇല്ലേ വീട്ടിൽ അമ്മേം പെങ്ങമാരുംമോക്കെ നാളെ അവർക്കും ഈ ഗതി വന്നാൽ നീ അപ്പോളും ഇറങ്ങുവോ സമരവുമായിട്ടു....ഇതേ ഞങ്ങളുടെ നാടാ....ഞങ്ങൾ ഓട്ടോ ഓടിക്കുന്നവർ എല്ലാം ഉണ്ട് ഇവിടെ ..നിന്നെപോലെ ഉള്ള നരാധമാന്മാരിൽ നിന്നും ഇവരെപോലുള്ളവരെ രക്ഷിക്കാൻ .....ടാ അങ്ങോട്ട് നോക്ക്”

അയാൾ കുറച്ചപ്പുറതെക്ക് കൈ കാണിച്ചു..അവിടെ കുറെ പേർ കാക്കി ഷർട്ട് ഇട്ടുകൊണ്ട് വണ്ടി തടഞ്ഞവരെ നോക്കി കണ്ണുരുട്ടി കാണിച്ചു...

“സാർ വേഗം പോകാൻ നോക്ക് സാറേ...ഒരു മറ്റേ മോനും ഇവിടെ ഒരു കോപ്പും ഉണ്ടാക്കുല ....സാർ വേഗം പൊക്കോ...വേഗം അവരെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കു...വഴി മാറികൊടുക്കെട”

കൂടി നിന്നവരോട് അയാൾ അലറി വിളിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു...രഗം വഷലാവുന്നതുകണ്ട അവർ അവിടെ നിന്നും പതിയെ നീങ്ങി നിന്നു...ഹരി അയാളുടെ കൈകൾ ചേർത്ത് പിടിച്ചകൊണ്ട് നന്ദിയോടെ അയാളെ നോക്കി....

“സാറേ വേഗം പൊക്കോ”

അയാൾ ഹരിയെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു...ഹരിയും മറ്റുള്ളവരും കാറിൽ കയറി വേഗം തന്നെ പാഞ്ഞു പോകവേ ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി ദൈവത്തെ കണ്ടപ്പോലെ ഹരി ആ ഓട്ടോ ഡ്രൈവറെ നോക്കി..

അഹല്യ ആശുപത്രിയുടെ തീവ്ര പരിചരണ വിഭാഗത്തിന് മുന്നിൽ ഹരിയും മറ്റുള്ളവരും അക്ഷമരായി നിന്നു....ഐസിയുവിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുകൊണ്ട് ഡോക്ടർ പുറത്തു വന്നു..

“നതിംഗ് ടൂ വറി ....ഷി ഈസ് ആൾറൈറ്റ് ....ഹരിയും സാറും ഒന്ന് വരൂ...”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഡോക്ടർ അകത്തേക്ക് പോയി...ഹരിയും മറ്റുള്ളവരും അഞ്ജലിക്ക് ഒന്നുമില്ല എന്നറിഞ്ഞതിൽ അതിയായി സന്തോഷിച്ചു...ഹേമലത നെടുവീർപ്പിട്ടു...ഹരിയും പ്രസാദും ഡോക്ടറുടെ റൂമിലേക്ക് പോയി അവർ കസേരകളിൽ ഇരുന്നു..

അഞ്ജലിക്ക് വളരെ റയർ ആയിട്ടുള ഒരു അസുഖമാണെന്നും എന്നാൽ അത് ട്രീറ്റ് മേന്റിലൂടെ മാറ്റാമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു...പക്ഷേ ഈ ഒരവസ്ഥയിൽ അഞ്ജലി ഒരു കുഞ്ഞിനെ ജന്മം നൽകുന്നത് ഒരുപക്ഷെ അമ്മക്കോ കുഞ്ഞിനോ മരണം വരെ സംഭവിക്കാവുന്ന ഒന്നാണെന്നും വിധിയെഴുതി....

“സീ ഹരി..അഞ്ജലിയെ നിങ്ങൾ വേണം കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസിലക്കാൻ...അസുഖം പൂർണമായും ഭേധപെട്ടതിനു ശേഷം വീണ്ടും കുട്ടികൾ ആകുന്നതിൽ കുഴപ്പമില്ല...പക്ഷെ അസുഖം പൂർണമായും ഭേദമാകാൻ എത്ര സമയം എടുക്കും എന്നത വ്യക്തമായി പറയാൻ കഴിയില്ല....”

“സാർ ഞാൻ “

“ഹരി...ഞാൻ ഒരു ചാൻസ് മാത്രമാണ് പറഞ്ഞതു...ചിലപ്പോൾ ഒന്നും തന്നെ സംഭവിക്കില്ല...കുഞ്ഞും അമ്മയും സുരക്ഷിതരാണ്.....പക്ഷെ മെയ് ബി തേർ ഈസ് എ റിസ്ക് ടൂ”

ഹരി എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അച്ചനെ നോക്കി..

“അല്ല സാർ ഞാൻ വേണമങ്കിൽ അമേരിക്കെയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാം അവിടെ ഒരു പക്ഷെ ബെറ്റർ ട്രീട്മെന്റ്”

പ്രസാദ് മേനോൻ പകുതി പറഞ്ഞു നിർത്തി ഡോക്ടറെ നോക്കി..

“സീ സാർ....അവിടെ ചെയ്യവുന്നതോക്കെ നമുക്കിവിടെയും ചെയ്യാം..പിന്നെ ഈ ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ അഞ്ജലിക്ക് യാത്ര ചെയുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്....ഞാൻ ഒന്ന് സൂചിപ്പിച്ചു എന്നെ ഉള്ളു....കുഞ്ഞിനെ വേണ്ടെന്നു വക്കണം എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല...ബട്ട്..”

ഹരി റൂം വിട്ടു പുറത്തിറങ്ങി...അഞ്ജലിയെ അൽപ്പ സമയത്തിനു ശേഷം റൂമിലേക്ക് മാറ്റി...ഹെമലതയും മറ്റുള്ളവരും ഹരിയും അവൾക്കരികിലായി ഇരുന്നു....

അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ തുറന്നുകൊണ്ട് ഹരിയെ നോക്കി പുഞ്ചിരുച്ചു...അവന്റെ മുഖത്തെ വിഷമം കണ്ട അവൾ തനിക്കൊന്നും ഇല്ല എന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു കൊണ്ട് മൌനമായി കണ്ണുകൾ അടച്ചു പറഞ്ഞു....

അഞ്ജലിയോടു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞ കാര്യം എങ്ങനെ പറയുമെന്ന് വിഷമിചിരിക്കുകയാണ് ഹരി...പറഞ്ഞെ തീരു പക്ഷെ അവൾ സമ്മതിക്കില്ല എന്നത് ഹരിക്ക് നല്ലപ്പോലെ അറിയാം....

അൽപ്പ നേരം എല്ലാവരും അഞ്ജലിയോടു സമാദാന പൂർവമുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി...അതിനു ശേഷം അവർ അവിടെ നിന്നും പുറത്തേക്കിറങ്ങി....ഹരിയും അഞ്ജലിയും മാത്രം റൂമിൽ ബാക്കിയായി...പോകാൻ നേരം ഹേമലത ഹരിയോട് അവളെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസിലാക്കു എന്ന് അഞ്ജലി കേൾക്കാതെ പറഞ്ഞു...

ഹരി എല്ലാവരും പോയ ശേഷം അഞ്ജലിയുടെ അടുത്ത് ഒരു കസേര വലിച്ചിട്ടിരുന്നു...അവളുടെ സിരകളിലേക്ക് ഒഴുകി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗ്ലുക്കോസ് കുപ്പിയിലേക്ക് അവൻ ഒന്ന് കണ്ണു പായിച്ചു....അഞ്ജലി ഹരിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി..

“എന്താ ഹരി..എനിക്കൊന്നുമില്ല...അവിടുത്തെ സംഭവങ്ങൾ എല്ലാം കൂടി ആയപ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങ് ക്ഷീണിച്ചു പോയതാ...പിന്നെ നിന്നോട് ആദ്യമായി പറയണം എന്ന് വച്ച ഒരു കാര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു...പക്ഷെ അതിപ്പോൾ നീ മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞു അറിഞ്ഞു കാണില്ലേ?”

അഞ്ജലി തെല്ലു നാനതോടെയാണ് അത് പറഞ്ഞത്..പക്ഷെ ഹരിയിൽ നിന്നും ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരി മാത്രം ഉണ്ടായി എന്നുള്ളത് അഞ്ജലിക്ക് വിഷമത്തിന് കാരണമായി..

“എന്താ ഹരി നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും സന്തോഷമുള്ള ഒരു കാര്യം ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടും ഇങ്ങനെ ഒന്നും പറയാതെ ഇരിക്കുന്നെ...സാദാരണ ഇത് കേൾക്കുമ്പോൾ ഭർതാക്കന്മാർ ഭാര്യെ എടുത്തു പോക്കുക്കയും സന്തോഷം കൊണ്ട് തുള്ളി ചാടുകയും ഒക്കെയാണ് ചെയ്യാറ്.....ഇതിപ്പോ..”

അഞ്ജലി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവനു നേരെ മുഖം തിരിച്ചു കിടന്നു...

ഇത്രയും സന്തോഷിച്ചു നിൽക്കുന്ന അവളോട് ഞാൻ എങ്ങനെ ഇ കുഞ്ഞിനെ വേണ്ടെന്നു വക്കണം എന്ന് പറയും ഈശ്വരാ....ഹരി ധർമ സങ്കടത്തിലായി....പക്ഷെ പറയാതെ നിരവാഹമില്ലല്ലോ ....

“അഞ്ജലി”

“ഉം”

“ഞാൻ പറയുന്ന കാര്യം ക്ഷമയോടെ കേൾക്കണം....നമ്മുടെ നല്ലതിന് വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു”

ഹരിയുടെ മുഖം കണ്ട അഞ്ജലി അവനിൽ എന്തോ ഭയത്തിന്റെകാര്യം ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടെന്ന് മനസിലാകി..

“എന്താ ഹരി എന്ത് പറ്റി...എന്തായലും പറയു”

“അത് അഞ്ജലി....പിന്നെ...നമുക്ക്..നമുക്ക് ഈ കുഞ്ഞിനെ വേണ്ട”

“എന്താ എന്താ ഹരി പറഞ്ഞെ..ഒന്നുകൂടി പറഞ്ഞെ....”

അഞ്ജലി ഞെട്ടി തരിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു....ഹരി വീണ്ടും വിഷമത്തിലായി..

“അത് അഞ്ജലി...”

“ഹരി ഇങ്ങനൊന്നും ചിന്തിക്കാൻ കൂടി പാടില്ലാട്ടോ”

അഞ്ജലിയിൽ സങ്കടം ഒഴുകിയിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി...ഹരി സർവ ധൈര്യവും സംഭരിചു കൊണ്ട് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം ഒറ്റയടിക്ക് പറഞ്ഞു തീർത്തു.....

അഞ്ജലി അൽപ്പ നേരം ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല അവൾ മൗനമായി കരഞ്ഞു..

“ഇല്ല ഹരി ഞാൻ ഇതിനു സമ്മതിക്കില്ല...ഇനി എന്ത് തന്നെ എനിക്ക് സംഭവിച്ചാലും എന്റെ കുഞ്ഞിനെ ഇല്ലാണ്ടാക്കാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല....ഡോക്ടര് പറഞ്ഞപ്പോലെ എന്റെ അസുഖം വലിയ കുഴപ്പമുള്ളതല്ലല്ലോ ...ഇനി അഥവാ എന്റെ ഇ അസുഖം മാറിയില്ലെങ്കിൽ എനിക്കൊരിക്കലും ഒരു അമ്മയാകാൻ കഴിഞ്ഞില്ലങ്കിലോ....ജീവിതത്തിൽ ഒരമ്മയാകാൻ ഞാൻ എത്ര കൊതിചിട്ടുണ്ടെന്നു ഹരിക്ക് അറിയില്ലേ”

അഞ്ജലിയുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഹരിയിൽ മറുപടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാ ....

“ഹരിക്ക് ഇതെങ്ങനെ എന്നോട് പറയാൻ തോന്നി ഹരി...നമ്മുടെ കുഞ്ഞല്ലേ ഹരി”

അഞ്ജലിയുടെ കരച്ചിൽ കൂടി വന്നു...ഹരി നിസഹായനായി അവൾടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി....

ഹരിക്ക് അവളുടെ സങ്കടതിനുമുന്നിൽ പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല....അവളുടെ തീരുമാനത്തെ അനുസരിക്കുക എന്നല്ലാതെ അവനു വേറെ വഴികൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല..കാരണം അവളുടെ സങ്കടം അൽപ്പം പോലും കണ്ടു നിൽക്കാൻ ഹരിക്ക് കഴിയുമായിരുന്നില്ല....

എല്ലാവരും പറഞ്ഞിട്ട് അഞ്ജലി സമ്മതിക്കാതത്തിൽ അവർക്കെലാം വിഷമമായി ....അവസാനം അതീവ ശ്രദ്ധയോടെ ഇനിയുള്ള പ്രസവ കാലം നോക്കണം എന്ന് ഡോക്ടറുടെ നിർദേശം എല്ലാവരും അനുസരിച്ചു....അഞ്ജലിയെ ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്തു തറവാട്ടിലേക്ക് കൂട്ടി കൊണ്ട് വന്നു....

ശിൽപ്പക്ക് ഇപ്പോൾ അഞ്ജലിയോടു നല്ല സ്നേഹമാണ്...അതിൽ യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള കളങ്കങ്ങളും ഇല്ലായിരുന്നു....

ഹരി ഓരോ നിമിഷവും അവളുടെ കൂടെ തന്നെ ചിലവഴിച്ചു...അവളെ ഒറ്റയ്ക്ക് ആക്കി പോകാൻ ഹരിക്ക് മനസു വന്നില്ല....ജീവിതം സാദാരണ ഗതിയിൽ ആയെങ്കിലും ഹരിയുടെ ഉള്ളിലെ ഭയം മാത്രം വിട്ടോഴിഞ്ഞില്ല,,,

അഞ്ജലിയുടെ സന്തോഷങ്ങൾക്ക് അതിരില്ലായിരുന്നു....അവൾ ഹരിയുടെ സാമിപ്യത്തിൽ നല്ലൊരു ഉത്തമ ഭാര്യ ആയി കഴിഞ്ഞു പോന്നു..എല്ലാ മാസവും കൃത്യമായി അഞ്ജലിയുടെ പരിശോധനകൾ നടന്നു പോന്നു...അങ്ങനെ നാലാം മാസമായി...

ഒരു രാത്രി....ഹരിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നു അഞ്ജലി.....അവന്റെ ദേഹത്തേക്ക് കാലും വച്ച് ഹരിയുടെ മാറിൽ തല ചായ്ച്ചു മാത്രമാണ് അവൾ ഉറങ്ങാറ്...അങ്ങനെ ഉറങ്ങിയാലെ അവൾക്കു ഉറക്കം വരൂ എന്നത് ഹരിയിൽ എന്നും സന്തോഷമുണ്ടാക്കി....

പ്രസാദ് മേനോൻ തിരിച്ചു പോയെങ്കിലും ഇങ്ങനെ ഒരു അവസ്ഥയിൽ മകനെയും മരുമകളെയും തനിച്ചക്കാൻ ഹെമലതക്ക് മനസു വന്നില്ല,,,അമേരികയിലെ സ്കൂളിൽ ലോങ്ങ് ലീവിന് അപേക്ഷിച്ചു ഹേമലത തറവാട്ടിൽ തന്നെ കൂടി.....

“ഹരി...ഹരി...എഴുനേൽക്കു ഹരി”

രാത്രിയുടെ യാമങ്ങളിൽ അഞ്ജലി ഹരിയെ കുലുക്കി വിളിച്ചു....ഹരി പതിയെ കണ്ണുകള തുറന്നു അഞ്ജലിയെ നോക്കി...അവൾ അവനെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു....

“എന്താ അഞ്ജലി...എന്തെങ്കിലും വയ്യയിക തോന്നുന്നുണ്ടോ “

രാത്രി അവൾ വിളിച്ചതിൽ സത്യത്തിൽ ഹരി ഭയന്നിരുന്നു...

“ഒന്നുമില്ല...എനിക്ക് കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല ..”

“പിന്നെ എന്താ”

“അതെ ഹരി....പിന്നെ”

“ഹ പറ അഞ്ജലി”

“എനിക്കെ....എനിക്ക് കറുത്ത ഹൽവ തിന്നാൻ തോന്നുന്നു”

അഞ്ജലി കുണുങ്ങി കൊണ്ട് ഹരിയുടെ നെഞ്ചിൽ തലോടി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു”

“എന്താന്നു”

“എനിക്ക് കറുത്ത ഹൽവ വേണോന്നു..”

അഞ്ജലി വീണ്ടും കുണുങ്ങി കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോലെ അവന്റെ മാറിലേക്ക് വീണ്ടും തല ചായ്ച്ചു..

ഹരി അടുത്തിരുന്നു ടേബിൾ ലാമ്പ് ഓൺ ചെയ്തുകൊണ്ട് ക്ലോക്ക് നോക്കി സമയം രാത്രി രണ്ടു മണി...

“കറുത്ത ഹൽവ രാത്രി രണ്ടു മണിക്ക്...ടി പുല്ലേ..ഗർഭിണിയാണെന്ന് കരുതി എന്ത് തോന്നിവാസവും പറയല്ലേ”

തമാശ രൂപേനെ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അഞ്ജലിയുടെ തലയിൽ പതിയെ കിഴുക്കി കൊണ്ട് ഹരി പറഞ്ഞു..

“ആഹാ വേണ്ടാത്ത തോന്നിവാസമോക്കെ കാണിച്ചു എന്നെ ഗർഭിണിയാക്കിയതും പോരാഞ്ഞിട്ട് ഇപ്പോൾ പറയുന്നത് കേട്ടില്ലേ”

അഞ്ജലി വെറുതെ പരിഭവം മുഖതണിഞ്ഞു....

“എന്ന് വച്ച് ഈ പാതിരാത്രിക്ക് ഞാൻ എവിടെ പോകാന ഹൽവക്ക്”

“അതൊന്നും എനിക്കറിയില്ല,,,എനിക്കിപ്പോൾ ഹൽവ വേണം...”

അഞ്ജലി പറയുന്നത് കേട്ട് ഹരിക്ക് നല്ലപ്പോലെ ചിരി വന്നു..

“എന്തിനാ ഹരി ചിരിക്കുന്നെ....എന്നെ കളിയാക്കുവല്ലേ....പോ മിണ്ടണ്ട എന്നോട്..”

അഞ്ജലി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരിഞ്ഞു കിടക്കാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഹരി അഞ്ജലിയെ വീണ്ടും കെട്ടിപിടിച്ചു നെറുകയിൽ ഉമ്മ വച്ചു...അഞ്ജലിക്ക് സന്തോഷമായി ...

“എന്റെ ചക്കര കുട്ടിയല്ലേ ...ഹൽവ നാളെ ഫസ്റ്റ് ഇൻ ദി മോർണിംഗ് ....ഇപ്പൊ എന്റെ മോള് കിടന്നുറങ്ങു...ഞാൻ അല്ലെ പറയുന്നേ...”

“ഹരി..”

“പ്ലീസ് പ്ലീസ്....നാളെ രാവിലെ...ഓക്കേ..’

ഹരി വീണ്ടും അഞ്ജലിയെ പുണർന്നുകൊണ്ട് ഉറക്കത്തിലേക്കു വീണു..

രാവിലെ അൽപ്പം സമയം വൈകിയാണ് അഞ്ജലി ഉണർന്നത്...അടുത്ത് ഹരിയെ കണ്ടില്ല.....ഇപ്പോൾ അഞ്ജലിക് ആ വീട്ടിൽ യാതൊരു ജോലിയും ചെയേണ്ട ആവശ്യമില്ല..എങ്കിലും അവൾ ചെറിയ ജോലികൾ ഒക്കെ ചെയ്യും അതും ഹേമലത കാണാതെ...ശാർധക്ക് ഇപ്പോൾ വലിയ എതിർപ്പുകൾ ഒന്നുമില്ല....അതുകൊണ്ട് കാര്യമില്ല എന്ന് അവർക്ക് നനായി അറിയാം..

അഞ്ജലി ബ്രഷ് ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു താഴേക്കു വന്നു....അവിടെ ആദ്യം ശിൽപ്പയെ ആണു കണ്ടത്....അവളുടെ ഒരു ആക്കിയ പോലത്തെ ചിരി അഞ്ജലിക്ക് മനസിലായില്ല...പിന്നീടു കണ്ട ഗീതയും ഹെമലതയും അത് തന്നെ ആവർത്തിച്ചപ്പോൾ അവൾ ഹെമലതയോട് കാര്യം തിരക്കി....ഹരിയെ കാണാത്തതും അവളിൽ വിഷമമുണ്ടാക്കി...

“എന്താ അമ്മെ എന്താ എല്ലാവരും ചിരിക്കുന്നെ”

“ആര് ചിരിക്കുന്നു...ഞാനൊന്നും ചിരിച്ചില്ല...അല്ല ഹൽവ വേണ്ടേ”

ഹേമലതയുടെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചോദ്യം കേട്ടപ്പോൾ അഞ്ജലിക്ക് ഏകദേശം കാര്യങ്ങൾ മനസിലായി....ഹരി...എന്നവൾ മനസിൽ വിളിച്ചു..അഞ്ജലി നാണത്തോടെ അമ്മയെ നോക്കി...

“ദാ ഗീതെ അതിങ്ങേടുതോ...”

ഹേമലത അകത്തേക്ക് നോക്കി വിളിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഗീത ഒരു പ്ലേറ്റിൽ കറുത്ത ഹൽവ കഷണങ്ങള്മായി വന്നു അഞ്ജലിക്ക് നേരെ നീട്ടി....അഞ്ജലി നാണത്തോടെ ഹെമലതയെ നോക്കി..

“നാണിക്കണ്ട എടുത്തോ....ഹരി രാവിലെ എവിടയോ പോയി കട തുറപ്പിച്ചു വാങ്ങി കൊണ്ടുവന്നതാണ്”

അഞ്ജലി വീണ്ടും നാണത്തിന്റെയും എല്ലാവരുടേം മുന്നിൽ അപമാനിതയായതിന്റെയും ഭാവങ്ങളോടെ അമ്മയെ നോക്കി..ഹേമലത ഒരു കഷണം ഹൽവ എടുത്തു അവളുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തു...അഞ്ജലി അത് വാങ്ങിയപ്പോൾ ഹരി അങ്ങോട്ടെത്തി..

“ഹ എണീറ്റോ..”

അഞ്ജലി ഹരിയെ തെല്ലു ദേഷ്യത്തോടെ നോക്കി.....എന്തിനാ ഹരി എന്നെ ഇങ്ങനെ നാണം കേടുതുന്നെ എന്നാ ചോദ്യം അവൾ മൗനമായി ഹരിക്ക് നേരെ എറിഞ്ഞു...

“തിന്നു...തിന്നു....ഇനി ഹൽവ കിട്ടില എന്ന് പറയല്ലേ”

അഞ്ജലി വീണ്ടും നാണത്തിൽ ആണു...

“ടാ നീ കളിയാക്കുവോന്നും വേണ്ട ഞങ്ങൾ സ്ത്രീകൾക്ക് ഗർഭിണികൾ ആകുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ ആഗ്രഹങ്ങൾ ഒക്കെ ഉണ്ടാകും...അത് സാദിച്ചു തരേണ്ടത് ഭർത്താക്കന്മാർ തന്നെയാണ്.”

ഹേമലത അഞ്ജലിക്ക് സപ്പോർട്ട് ആയി വന്നത് അഞ്ജലിക്ക് ആശ്വാസമായി..

“ഹോ എന്നാലും ഇങ്ങനെ ഉണ്ടോ ആഗ്രഹങ്ങൾ “

ഹരി അഞ്ജലിയെ നോക്കികൊണ്ട് ചോദിച്ചു...അവൾ ഹരിക്ക് നേരെ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ഹൽവ കടിച്ചു....

“ഹാ നീ ഇത്രേ അല്ലെ ചെയ്തുള്ളൂ...നിന്നെ വയറ്റിലായ സമയത്ത് ഞാൻ കരിക്ക് കുടിക്കാൻ വേണ്ടി നിന്റെ അച്ഛനെ പാതിരാത്രിക്ക് തെങ്ങേൽ കയറ്റിയിട്ടുണ്ട് പിന്നെയാ,,”

ഹെമലതയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട ഹരി പൊട്ടി ചിരിച്ചു...അഞ്ജലി ഹരിക് നേരെ കൊഞ്ഞന കാണിച്ചു.....ഹരി അവിടെ നിനും നടന്നു നീങ്ങി...

മാസങ്ങൾ വീണ്ടും മാറിയകന്നു.....അഞ്ജലിക്ക് മാസം ഏഴായി.....

“ഹരി എന്റെ കാലൊന്നു മസ്സാജ് ചെയ്തു തന്നെ നന്നായി വേദനിക്കുന്നു”

കട്ടിലിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അടുത്തുള്ള ഹരിയെ നോക്കി അഞ്ജലി പറഞ്ഞു...

ഹരി കട്ടിലിൽ അഞ്ജലിയുടെ കാലിനടുത്തു വിലങ്ങനെ കിടന്നുകൊണ്ട് അവളുടെ വെളുത്ത പാദങ്ങൾ തടവി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.....

ചുവന്ന ക്യുട്ടെക്സ് അണിഞ്ഞു സ്വർണ പാദസ്വരവും ഇട്ടു കൊണ്ടുള്ള അഞ്ജലിയുടെ കാലുകൾ വളരെ മനോഹരമായി കാണപ്പെട്ടു

ഇടയ്ക്കു നൈറ്റിയുടെ ഉള്ളിലൂടെ ഹരിയുടെ കൈ അഞ്ജലിയുടെ മുട്ടിനു മുകളിലേക്ക് ഇഴഞ്ഞു..

“ദേ ഹരി വേണ്ട....അടി മേടിക്കുവേ..”

അഞ്ജലി അവനെ ഇടം കണ്ണിട്ടു നോക്കികൊണ്ട് പറഞ്ഞു

ഹരി അതൊന്നും കാര്യമാകാതെ അഞ്ജലിയുടെ മിനുസമാർന്ന കാലുകളിലൂടെ തടവികൊണ്ട് കൈ തുടകൾ ലക്ഷ്യമാക്കി നീട്ടി ...

അഞ്ജലിക്ക് ഇക്കിളി വന്നു...അവൾ ചെറുതായി പുളഞ്ഞു....

“ഹരി കുട്ടാ....വേണ്ടാട്ടോ....ഹരി.....കൈ എടുത്തേ....എന്തൊരു കൊതിയനാന്നു നോക്കികെ..”

“പിന്നെ കൊതി കാണാതിരികോ...ഞാനേ മാസങ്ങളായി പട്ടിണിയാ....”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരിയുടെ കൈകൾ വീണ്ടും മുകളിലേക്ക് പോയി...മിനുസമാർന്ന രോമങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത അഞ്ജലിയുടെ സംഗമ സ്ഥാനത് അവന്റെ കൈകൾ എതിയപ്പോലെക്കും അഞ്ജലി അവനെ തടഞ്ഞു..

“ഹരികുട്ട എന്റെ മുത്തല്ലേ...എനിക്കറിയാ....പക്ഷെ ഈ സമയത്ത് ഇതൊന്നും പാടില്ല...പറയുന്നത് കേൾക്കു....ഒരു മൂന്നു മാസം കൂടി പ്ലീസ്....ഹരി....മോനെ..ശ്ഹ്ഹ്സ്.....ഹാ....”

അഞ്ജലി പറഞ്ഞു മുഴുമിപ്പിക്കുന്നതിനു മുന്നേ ഹരിയുടെ കൈകൾ അഞ്ജലിയുടെ പൂർ ഇതല്കളിലൂടെ ഓടി നടന്നു...അഞ്ജലി ശീൽക്കാരങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു....

“ഹരി വേണ്ടാ...ഹാ....”

അഞ്ജലിയുടെ ശീൽക്കാര ശബ്ദങ്ങളുടെ വേഗത കൂടി..

“ചെയ്യാനല്ലേ പാടില്ലാത്തത് വേറെ ഒക്കെ ആകാലോ”

കൈകളുടെ ചലനം ചെറുതായി ഒന്ന് അവസാനിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഹരി പറഞ്ഞു,,,അഞ്ജലി ചെറുതായി കിതച്ചു..

“വേണ്ട ഒന്നും പാടില്ല......അങ്ങനെയാ”

“ആഹാ അങ്ങനെ ഒന്നുമല്ല....നിന്റെ ഐഡിയ എന്നോട് വേണ്ട മോളെ..”

ഹരി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വീണ്ടും അവളുടെ പൂറിൽ കൈ വച്ചു....

“ഹരി....”

“ഒന്നും പറയണ്ട”

“ദെ ഞാൻ അമ്മയെ വിളിക്കുവേ”

“വിളിച്ചോ....എനിട്ട് നീ എന്ത് പറയും..ഹേ....ഓക്കേ ഞാൻ തന്നെ വിളിച്ചേക്കാം അമ്മയെ...അമ്മെ..”

ഹരി അമ്മയെ വിളിച്ചപ്പോഴെക്കും അഞ്ജലി ഹരിയുടെ വാ കൈകൾ കൊണ്ട് പൊത്തി...

ഹരി അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കി..അഞ്ജലിയും അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ മിഴിയടാതെ നോക്കി....ഹരി അവളുടെ ചുണ്ടിൽ പതിയെ ഉമ്മ വച്ചു....അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ അടച്ചു....ഹരി പതിയെ അധരങ്ങൾ നുണഞ്ഞു....അഞ്ജലിയിൽ നിന്നും ദീർഘ നിശ്വാസങ്ങൾ വന്നു...

“ഹരി വേണ്ട....ദെ നമ്മുടെ കുഞ്ഞിതൊക്കെ കാണുന്നുണ്ടെന്ന് മറക്കണ്ടാട്ടോ”

ഹരിയെ വീണ്ടും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി അഞ്ജലി പറഞ്ഞു..

“പിന്നെ അവളിതോന്നും കാണുന്നില്ല...ഈ സമയത്ത് ചെയ്താലേ കുഞ്ഞിനു നല്ല കളറുണ്ടാകുന്ന”

“അയ്യട ഓരോരോ കണ്ടുപിടുതങ്ങളെ...പൊക്കോണം അവിടുന്ന്...”

“ആഹാ അങ്ങനെ പറഞ്ഞാലൊന്നും പറ്റില്ല...എന്റെ കുഞ്ഞിനു കുടിക്കാനുള്ള പാലൊക്കെ ഇതിലൂടെ ശരിയായി വരുന്നുണ്ടോന്നു നോക്കി വക്കേണ്ടത് ഒരു അച്ഛന്റെ കടമായ..”

അഞ്ജലിയുടെ മുലകളിൽ പതിയെ ഞെരിച്ചു കൊണ്ട് ഹരി പറഞ്ഞു..

“അയ്യട ഒരു അച്ചന്റെ കടമ...കള്ള തെമ്മാടിയുടെ ഓരോ അടവുകളെ..”

അഞ്ജലി കുണുങ്ങി ചിരിച്ചു....ഹരി നൈറ്റിയുടെ ബട്ടൻസ് പതിയെ അഴിച്ചു....അഞ്ജലി നാണത്താൽ അവനെ നോക്കി ചിരിച്ചു....അവൻ പതിയെ ബ്രായുടെ മുകളിലൂടെ അഞ്ജലിയുടെ മാറിടങ്ങൾ തഴുകി..അവൾ കണ്ണുകൾ അടച്ചു.....ഹരി പതിയെ അതിൽ ഉമ്മ വച്ചു...മുലകൾ ബ്രയിൽ നിന്നും പുറത്തെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു...

ബ്രായുടെ ഹൂക്കുകൾ ഊരി അവയെ പുറതെടുതുകൊണ്ട് ഇനി രക്ഷയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി ഹരിയുടെ കവിളിൽ പതിയെ നുള്ളി...

ഹരി അഞ്ജലിയുടെ വെളുത്ത മുലകളിലേക്ക് നോക്കി...അതിലെ ചെറിയ മുലഞെട്ടും അതിനു ചുറ്റുമായുള്ള ചുവന്ന നിറവും ഹരിയിൽ ലഹരി പടർത്തി..

“ഇതെന്ന ആദ്യമായി കാണുന്ന പോലെ നോക്കുന്നെ”

അഞ്ജലി ചുണ്ട് കടിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു...

“വീണ്ടും വലുതായൊന്നു നോക്കുവ”

അത് പറഞ്ഞു ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മുല പതിയെ വായിലാക്കി നുണഞ്ഞു...അഞ്ജലിയിൽ പതിയെ കാമത്തിന്റെ കണികകൾ വിടർന്നു വന്നു....അവളുടെ മുഖം ചുവന്നു....

“എങ്ങനാ വലുതാകതിരിക്ക...അതുപോലുള്ള പ്രവർത്തിയല്ലേ കാണികുന്നെ”

ഒഴുകിയിറങ്ങുന്ന സുഖത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ പ്രത്യക ശബ്ധത്തിൽ വികാര വതിയെപ്പോലെ ഹരിയുടെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി കൊണ്ട് അഞ്ജലി പറഞ്ഞു...

ഹരി ഒരു കൊച്ചു കുഞ്ഞിനെ പോലെ അവളുടെ മുലകൾ നുണഞ്ഞു..അഞ്ജലി അവന്റെ തലയിൽ തലോടി കൊണ്ടിരുന്നു.....ഹരിയുടെ കൈകൾ പതിയെ അഞ്ജലിയുടെ നൈറ്റിയെ കാലുകളിൽ നിന്നും ഉയർത്തി കൊണ്ട് വന്നു....

അവൻ മുട്ടിനു മുകളിൽ അത് ചുരുട്ടി വച്ച് കൊണ്ട് കൈകൾ അകത്തേക്ക് കൊണ്ടുപ്പോയി.....അഞ്ജലി കാലുകൾ പതിയെ അകത്തി വച്ചു,,,,,ഹരിയുടെ കൈകൾ അഞ്ജലിയുടെ പൂർ തടത്തിൽ എത്തി....അവൻ പതിയെ പാന്‍ടീസിനു ഇടയിലൂടെ അവളുടെ പൂറിൽ കൈകൾ കൊണ്ട് ചിത്രം വരച്ചു...ഒപ്പം അവളുടെ മുലകൾ മാറി മാറി കുടിച്ചു..

“ഹരി....ശ്ശ്ശ്ഹ്സ്....ഹാ....”

അഞ്ജലി ഒന്നും പൊങ്ങി ഇരുന്നുകൊണ്ട് വീണ്ടും ഉതിർന്നു വീണ മുല അവന്റെ വായിലേക്ക് തിരുകി വച്ച്.....ഹരി അഞ്ജലിയുടെ പൂറിൽ പതിയെ ഒരു വിരൽ കയറ്റി..അവന്റെ കുണ്ണ ബോക്സരിനുള്ളിൽ വെട്ടിയാടി....

അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ അടച്ചു കൊണ്ട് പതിയെ ഹരിയുടെ നെറുകയിൽ ചുംബിച്ചു...ഹരി അവളുടെ ദേഹം വിട്ടെനീട്ടു അവളുടെ മദന ചെപ്പു ലക്ഷ്യമാക്കി നീങ്ങി...

അഞ്ജലി നാണത്തോടെ അവനെ നോക്കി...ഹരി അവളുടെ നൈറ്റി അരക്ക് മുകളിൽ കയറ്റി വച്ചു....അവളുടെ നിറവയറിൽ അവൻ ഉമ്മ വച്ചു..അഞ്ജലിയിൽ കുളിരുകൾ കളമാടി....

അവളുടെ അടിവസ്ത്രം അഴിച്ചുമാറ്റി ഹരി അവളുടെ പൂറിനരികിൽ അതിലേക്കു നോക്കി നിന്നു...അഞ്ജലി നാണത്താൽ കണ്ണടച്ചു...

ഒരു ചെറു രോമം പോലുമില്ലാതെ ചെറിയ വെളുത്തു തുടുത്ത അഞ്ജലിയുടെ പൂർ ഹരിയെ പോരിനു വിളിച്ചു.....ഹരി പതിയെ അതിൽ ഉമ്മ വച്ചുകൊണ്ട് പൂറിൽ വിരലുകൾ ആഴത്തി...

"ഹാ...ഹരി...ടാ.....ശ്ഹ്ശ്സ്..ഹമ്മേ"

കയറി ഇറങ്ങുന്ന വിരലുകളുടെ ഇടയിലൂടെ അഞ്ജലിയിളുടെ ചെറു ശ്രവങ്ങൾ ഒലിച്ചിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി...

തുറന്നിട്ട മാറിടവുമായി അഞ്ജലി വികാര പടികൾ പതിയെ കയറി....ഹരി തന്റെ നാക്ക് കൂർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പതിയെ അഞ്ജലിയുടെ പൂർ തുളയിലേക്ക് നീട്ടി....അഞ്ജലിയുടെ ശരീരത്തിലൂടെ മിന്നൽ പ്രവാഹങ്ങൾ പാഞ്ഞുപ്പോയി...

അവൾ ചുണ്ട് കടിച്ചുകൊണ്ട് സ്വയം മുലയിലൂടെ കൈകൾ കൊണ്ട് തഴുകി....ഇത് കണ്ട ഹരി അവളുടെ മുലയിൽ കൈകൾ കൊണ്ട് പിടിച്ചു കശക്കാൻ തുടങ്ങി...അഞ്ജലിയുടെ മുഖം ചുവന്നു തുടുത്തു....വിയർപ്പു കണങ്ങളാൽ അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ എന്തിനൊക്കെയോ ദാഹിച്ചു...

ഹരി പൂർ ഇതളുകൾ പതിയെ അകത്തി മാറ്റി അതിൽ നാക്ക് കൊണ്ട് ചിത്രം വരച്ചപ്പോൾ അഞ്ജലി കിടന്നു പുളഞ്ഞു....അവൾ ഹരിയുടെ കുണ്ണയിൽ പിടിച്ചു...

"ഇതിനെ എനിക്ക് തന്നേ'"

ബോക്സറിനു മുകളിലൂടെ കുണ്ണയെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് അഞ്ജലി പറഞ്ഞു...അപ്പോളും ഹരി അവളുടെ പൂർ നുണഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു...

ബോക്സറിനുള്ളിൽ നിന്നും വെട്ടിയാടുന്ന കുണ്ണയെ ഹരി സ്വതന്ത്രനാക്കി ....അഞ്ജലി അതിൽ പിടിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ തണുത്ത കൈ ഹരിയിൽ കോരി തരിപ്പുണ്ടാക്കി....

ഹരി വീണ്ടും അവളുടെ പൂർ നക്കാൻ തുടങ്ങി...അവളുടെ പൂർ ഇതളിൽ വിരലുകൾ കയറ്റി അവൻ അവളെ കാമത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ എത്തിച്ചു....

അഞ്ജലി ഹരിയുടെ കുണ്ണ് വേഗത്തിൽ അടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു...അവളുടെ പൂറിൽ അവൾക്കു കിട്ടുന്ന സുഖത്തിന്റെ അനുഭൂതികളുടെ ആഴം ഹരി തന്റെ കുണ്ണയിൽ അറിഞ്ഞു.....

"മോളെ അഞ്ജലി..."

പുറത്തു നിന്നും ഹെമലതയുടെ ശബ്ദം അവരെ തേടിയെത്തി,,

"ഹോ.."

ഹരി തല ചൊറിഞ്ഞു കൊണ്ട് അഞ്ജലിയെ നോക്കി...അഞ്ജലി വാ പൊതി കൊണ്ട് ചിരിച്ചു...ഹരി അവളെ നോക്കി......അഞ്ജലി കിട്ടിയ സുഖത്തിന്റെ പൊട്ടി പോയ ചരടുകൾ ഒറ്റയടിച്ചു വലിച്ചു കെട്ടി...അപോലും വെട്ടിയാടി നിന്ന ഹരിയുടെ കുണ്ണ അഞ്ജലിയെ യുദ്ധത്തിനു ക്ഷണിച്ചു ......

"നേരവും കാലവും നോക്കാതെ ഇറങ്ങിയാൽ ഇങ്ങനെ ഇരിക്കും."

അത് പറഞ്ഞു ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അഞ്ജലി വാതിലിനു നേരെ നടന്നു...പാതി വഴിയിൽ നഷ്ട്ടപെട്ടുപ്പോയ കാമസുഖത്തിന്റെ കിതപ്പും വിഷമവും അവളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു...

ഹരി നിരാശനായി ബാത്രൂമിൽ കയറി...

അഞ്ജലി ഒമ്പതാം മാസത്തിൽ എത്തി നിന്നു.....നേരത്തെ തന്നെ അട്മിറ്റ് ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞത് പ്രകാരം പ്രസവ ഡേറ്റ് മുന്നേ തന്നെ അഞ്ജലി ആശുപത്രിയിൽ അഡ്മിറ്റ് ആയി....

അഞ്ജലിയുടെ കാര്യത്തിലെ റിസ്ക് വീണ്ടും ഡോക്ടര് ഹരിയെ ഓർമപ്പെടുത്തി....ഹരിയിൽ വീണ്ടും ഭയം നിറഞ്ഞു....അവൻ അമ്പലങ്ങളിൽ വഴിപാടുകൾ നേർന്നു...

അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം..ഹരിയും അഞ്ജലിയും ആശുപത്രിയിൽ റൂമിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ശിൽപ്പ അങ്ങോട്ടെത്തി....

അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു....ശിൽപ്പയെ അഞ്ജലിക്ക് ഇപ്പോൾ നല്ല കാര്യമാണ്..അവളിലെ മാറ്റം അഞ്ജലി ശെരിക്കും ഇഷ്ട്ടപെട്ടു...

പോകാനായി ശിൽപ്പ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ ഹരിക്ക് നേരെ നോക്കി...

“ഹരി...”

“എന്താ ശിൽപ്പ”

“ഞാൻ ആദ്യം സത്യമായും നിന്നോട് കാണിച്ച സ്നേഹം കള്ളം മാത്രമായിരുന്നു.....അമ്മയുടെ നിർദേശം....ഹും....പക്ഷെ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ശെരിക്കും നിന്നോട് ഒടുക്കത്തെ പ്രണയമ”

അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹരി അഞ്ജലിയെ നോക്കി...അഞ്ജലി സന്തോഷപൂർവ്വം ഹരിയെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു....

“ചിറ്റയെ നോക്കണ്ട....അവരൊന്നും പറയുല......ശരിക്കും ഹരി നിന്നോടിപ്പോൾ വല്ലാത് ബഹുമാനമാണ്...എത്ര മനോഹരമായാണ് നീ ഒരാളെ പ്രണയിക്കുന്നത്...ഏതൊരു പെണ്ണും കൊതിച്ചു പോകും നിന്നെപ്പോലെ ഒരാണിനെ....ചിറ്റ ഭാഗ്യവതിയ...”

ശിൽപ്പയുടെ കണ്ണുകൾ ചെറുതായൊന്നു നിറഞ്ഞു...ഹരി അഞ്ജലിയെ നോക്കി...അവൾ അഭിമാനത്തോടെ കാണപ്പെട്ടു...

“ചിറ്റ....ഹരിയെ അടുത്ത ജന്മം എനിക്ക് തരുവോ”

ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അഞ്ജലിയോടു ശിൽപ്പ ചോദിച്ചു..

“അടുത്ത ജന്മമെന്നല്ല..ഒരു ജന്മമവും ഹരിയെ ഞാൻ ആർക്കും വിട്ടു തരില്ല....”

അഞ്ജലി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു...ഹരിക്ക് അത് കേട്ടപ്പോൾ സന്തോഷമായി...

“ഞാൻ വെറുതെ ചോദിച്ചതാനുട്ടോ...”

“അറിയാമെടി....ഹരി എന്നോടെല്ലാം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്”

“എല്ലാം”

“ഹും എല്ലാം”

അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി ശിൽപ്പയെ ഒന്ന് ചൂഴ്ന്നു നോക്കി..പെട്ടന്നാണ് ശിൽപ്പക്ക് പണ്ട് ഹരി തന്റെ മാറിടങ്ങളെ തഴുകിയത് മനസിൽ ഒരിയെതിയത്...

“അതും”

“ശിൽപ്പ അഞ്ജലിയെ നോക്കി ചോദിച്ചു..”

“ഹാ അതും”

“ഹരി...”

ശിൽപ്പ ഹരിയുടെ ചുമലിൽ കൈ കൊണ്ട് ഇടിച്ചു.....ഹരിയും അഞ്ജലിയും ചിരിച്ചു...ശിൽപ്പ നാണത്തോടെ അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങി പോയി...

“ഹരി ഞാനൊരു കാര്യം പറയട്ടെ”

“പറ”

“ഞാൻ എങ്ങാനും മരിച്ചുപോയാൽ ഹരി ശിൽപ്പയെ കേട്ടിക്കൊണെ”

“ദെ ....അഞ്ജലി വെറുതെ വേണ്ടാത്തതൊന്നും പറയണ്ട...കേട്ടാലോ”

ഹരിയുടെ മുഖത്തും ദേഷ്യവും സങ്കടവും നിറഞ്ഞു...

“അച്ചോടാ...എന്റെ മോന് വിഷമമായോ...ഞാൻ അങ്ങനെ മരിക്കോ.....ചുമ്മാ തമാശ പറഞ്ഞതല്ലേ”

“ഹാ..ഇങ്ങനെത്തെ തമാശകൾ പറയണ്ട..എനിക്കതു ഇഷ്ട്ടമല്ല...”

ഹരിയുടെ കണ്ണുകൾ ചെറുതായി നിറഞ്ഞു...അവൻ അവൾക്കു എതിരെ മുഖം തിരിച്ചു....

“ഹരി...ദെ പിണങ്ങല്ലേ...ഞാൻ ചുമ്മാ പറഞ്ഞതാണ്...നോക്കിക്കേ...ഞാനൊരു കാര്യം പറയട്ടെ”

ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി...അഞ്ജലി ചിരിച്ചു,,,പക്ഷെ ഹരി ചിരിച്ചില്ല...

“ഹോ എന്തൊരു ഗൗരവം....എന്റമ്മോ....”

അഞ്ജലി ഹരിയെ മയപ്പെടുതാൻ ശ്രമിച്ചു...പക്ഷെ ഹരിയിൽ മാറ്റങ്ങൾ വന്നില്ല...

“ദെ ഹരി ഞാൻ ചുമ്മാ പറഞ്ഞതല്ലേ...ഇനിയങ്ങനെ പറയില്ല...സത്യമായും പറയില്ല..സോറി....ദെ ഇങ്ങു വന്നെ....ഹാ വാന്നെ...”

അഞ്ജലി കൈകൾ ഉയർത്തി ഹരിയെ മാടി വിളിച്ചു...ഹരി അഞ്ജലിയുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്ന്...അവൾ ഹരിയുടെ കവിളിൽ ചുംബിച്ചു...

“ഇപ്പോ ഒകെ ആയില്ലേ”

“ഈ കവിളിലൂടെ കൂടെ തന്നാൽ നോക്കാം”

“അയ്യട....എന്താ പൂതി..”

അഞ്ജലി അവന്റെ കവിളിൽ മാറി മാറി ഉമ്മ വച്ചു...ഹരി അഞ്ജലിയുടെ നിറവയറിൽ പതിയെ മുഖം അമർത്തി....അഞ്ജലി അവനെ സ്നേഹപൂർവ്വം നോക്കി...

“എന്താ....കുഞ്ഞുവാവ പറയുന്നേ ഹരി”

“അച്ഛൻ എങ്ങനെ സഹിക്കുന്നു ഈ അമ്മയെ എന്ന് ചോദിക്കുവ”

“അയ്യട.....”

അഞ്ജലി ഹരിയെ പതിയെ അടിച്ചു...

“ഹരി’

“ഉം”

“എന്നെ പുറത്തൊക്കെ ഒന്ന് കൊണ്ട് പോ ഹരി...ഇവിടെ ആകെ ബോറടിക്കുന്നു...എനിക്കിപ്പോൾ കുഴപ്പമൊന്നും ഇല്ലാലോ...”

“അത് വേണ്ട അഞ്ജലി..ഡേറ്റ് അടുതിരിക്കുവല്ലേ..”

“പ്ലീസ് ഹരി...ഈ നാല് ചുവരുകൾക്കിടയിൽ എനിക്ക് ശ്വാസം മുട്ടുന്നു...പ്ലീസ്..എന്റെ ചക്കരയല്ലേ...”

“വേണോ”

“വേണം”

അഞ്ജലിയുടെ ഇഷ്ട്ടങ്ങൾക്ക് എതിര് പറയാൻ ഹരിക് ആകുമായിരുന്നില്ല..ഒരിക്കലും..

ഡോക്ടറുടെ സമ്മതം വാങ്ങി ഹരി അഞ്ജലിയെ കൊണ്ട് കാറിൽ പതിയെ പാഞ്ഞു പോയി....അധികം നടക്കണ്ട എന്നത് ഒരു വീൽ ചെയർ കാറിൽ വക്കാനും ഹരി മറന്നില്ല....

അൽപ്പ ദൂരം മാത്രം പോയി ഹരി കാർ ഒരു ചെറിയ കുന്നിൻ ചെരുവിൽ നിർത്തി....അഞ്ജലി പതിയെ പുറത്തിറങ്ങി....സന്ധ്യ മയങ്ങാൻ തുടങ്ങിയ നേരമായിരുന്നു അത്...

പ്രകൃതിയുടെ ദ്രിശ്യ ഭംഗി ആസ്വദിച്ചു കൊണ്ട് അഞ്ജലി നിന്നു...ഹരി അഞ്ജലിയെ പിന്നിൽ നിന്നും കെട്ടി പിടിച്ചു....

അവൻ അവളുടെ കഴുത്തിൽ മുഖം ചേർത്ത് നിന്നു...

“ഹരി”

“ഉം”

“നല്ല രസം അല്ലെ ഇങ്ങനെ നിൽക്കാൻ”

“ഉം”

“എന്ത് രസമാണെന്നു നോക്കിക്കേ....ഒഴുകിയകലുന്ന ചെറു തെന്നൽ...സൂര്യൻ ഒരു ചുവന്ന പൊട്ടുപോലെ നമ്മളെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നു...പറന്നകലുന്ന കിളികൾ....എല്ലാം മനോഹരങ്ങൾ....ശിതിലമായ ചിന്തകളെയും , കലങ്ങി മറയുന്ന മനസിനെയും, മുറിവേറ്റ മനസിന്റെ നൊമ്പരങ്ങലെയുമൊക്കെ ഉണക്കാൻ ഇതിലും വലിയൊരു മരുന്നില്ല ഹരി...ആ കാഴ്ചകൾ അത്രയ്ക്ക് സുന്ദരമാണ്..”

“വാ..വ....എന്താ ഒരു സാഹിത്യം...എന്റെ പൊന്നേ...നീ ഒരു പുസ്തകം എഴുതെടി...കഥയോ കവിതയോ.....”

“ഹ പ്രസവം കഴിയട്ടെ ഒരു കൈ നോക്കി കളയാം.....”

“മം നമുക്ക് തകർക്കാന്നെ”

“പക്ഷെ ഹരി...എനിക്കെ ഈ അഭിനന്ദനങ്ങൾ ഫാൻസ്...ഔട്ടൊഗ്രാഫ്..പ്രശസ്തി ഇതൊന്നും തീരേ ഇഷ്ട്ടമല്ല....”

അഞ്ജലി അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരിയെ നോക്കി ചിരിച്ചു....ഹരി അവളെ വിട്ടു മാറി നിന്ന കൊണ്ട് ചിരിച്ചു..

“എന്തിനാ ഇങ്ങനെ ചിരിക്കുന്നെ..ഹോ അത്രക്കൊന്നുമില്ലാട്ടോ”

അഞ്ജലി കുശുമ്പു കാണിച്ചു കൊണ്ട് ചിരിച്ചു..

“ഇനി നീ എങ്ങാനും വലിയ എഴുത്തുകാരി ആയാൽ എന്നെയൊക്കെ മൈൻഡ് ചെയ്യോ”

“ഹരി.....നിനക്കറിയോ...ഹരിപ്രേസാദിന്റെ ഭാര്യ....ഹരിയുടെ മക്കളുടെ അമ്മ...അതിലും വലിയ ഒരു ലേബലും എന്നെ സന്തോഷവതിയാക്കില.....ആ പേരുകളിൽ നിന്നും എനിക്ക് കിട്ടുന്ന അഭിമാനത്തിന് പകരം വക്കാൻ മറ്റൊന്നിനും കഴിയില്ല....”

അഞ്ജലിയുടെ മുഖം ഹരിയോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു...ഹരി അഞ്ജലിയെ പുണർന്നു...അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ പതിയെ ഉമ്മ വച്ചു....അഞ്ജലി കണ്ണുകൾ അടച്ചു....

പൊടുന്നനെ അഞ്ജലി ഹരിയുടെ കൈകളിലേക്ക് കുഴഞ്ഞു വീണു...വീണ്ടും അവളുടെ മൂക്കിൽ നിന്നും രക്ത തുള്ളികൾ ഒലിച്ചിറങ്ങി...ഹരിയുടെ മനസിൽ വീണ്ടും ഭയം നിറഞ്ഞു...

അവൻ അഞ്ജലിയെ കൊണ്ട് കാറിൽ ആശുപത്രിയിലേക്ക് പാഞ്ഞു...അഞ്ജലിയെ വീണ്ടും ഐസിയുവിലേക്ക് മാറ്റി...

അൽപ്പ സമയത്തിന് ശേഷം ഡോക്ടർ ഇറങ്ങി വന്നു...അപ്പോളേക്കും ഹെമലതയും നാരായണനും ശിൽപ്പയും അവിടേക്ക് വന്നിരുന്നു...

“അൽപ്പം ക്യൂട്ടിക്കൽ ആണു....ബട്ട് ഹോപ്പ് ഫോർ തെ ബെസ്റ്റ്...ഹരിയെ കാണണം എന്ന് പറയുന്നുണ്ട്....അധികം സംസാരിപ്പിക്കണ്ട....”

ഡോക്ടർ അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നടന്നു പോയി....ഹരി അകത്തേക്ക് കയറി...

മുഖത്ത് ഒക്സിജെൻ മാസ്ക് വച്ച് അഞ്ജലി ഹരിയെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് കണ്ണടച്ചു,.... ഹരിയുടെ കാലുകൾക്ക്കമ്പിക്കുട്ടൻ.നെറ്റ് ചലന ശേഷി ഇല്ലാതതുപ്പോലെ ആണു അവിടേക്ക് നടന്നപ്പോൾ അവനു തോന്നിയത്...അഞ്ജലിയുടെ കൈ പിടിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ അടുത്ത് നിന്നു...

അവൾ മുഖത്തെ മാസ്ക് എടുത്തു മാറ്റിയപ്പോൾ ഹരി തടഞ്ഞു....എനിക്ക് കുഴപ്പമോന്നുമില്ല എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ജലി മാസ്ക് മാറ്റി...

ഹരിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു....

“ഹരി...എനിക്കൊന്നുമില്ല...സങ്കടപ്പെടാതെ.....ഞാൻ കുറച്ചു കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ ഹരി കേൾക്കോ”

അഞ്ജലി ദയനീയ അവസ്ഥയിൽ ഹരിയോട് ചോദിച്ചു...

“ഉം..പറ”

“ഹരി ഞാൻ മരിച്ചു..”

“അഞ്ജലി വേണ്ട...ഇങ്ങനൊന്നും എന്നോട് പറയണ്ട”

“പറയുന്നത് കേൾക്കു ഹരി..”

“ഉം പറ”

ഹരിയുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണു നീർ പൊഴിഞ്ഞു...

“കരയല്ലേ ഹരി...നീ തളർന്നാൽ എനിക്ക് പിന്നെ ആരാ...പ്ലീസ്”

ഹരി കണ്ണുകൾ തുടച്ചു..

“ഹരി ഞാനിപ്പോൾ കണ്ണടച്ചാൽ കാണുന്നത് മുഴുവൻ സുമലതയെയും രാജെട്ടനെയും ആണു...എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് എനിക്കറിയില്ല..”

“നീ അതൊന്നും ഇപ്പോൾ ഓർക്കണ്ട.....വെറുതെ..

“ഞാൻ പറഞ്ഞു കഴിയട്ടെ ഹരി..”

“ഉം..”

“ഹരി നിന്നോട് കൂടെ ജീവിക്കാൻ ഞാൻ ഒരുപാട് ആഗ്രിച്ചിരുന്നു...ഇപ്പോളും അത് മാത്രമാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം .....പക്ഷെ....”

“അതിനിപ്പോൾ എന്താ പറ്റിയെ....നിന്റെ കൂടെ തന്നെ ഞാനില്ലേ”

“ഉണ്ട്...എനിക്കറിയാ,...പക്ഷെ ഹരി...ഞാൻ ഒരുപാട് സ്വാർത്ഥ ആയിരുന്നു...നിന്നെ ആദ്യം കണ്ട നിമിഷം മുതൽ എന്റെ മനസിൽ എന്തൊക്കെയോ....എനിക്കറിയില്ല....നീ എന്റേതു മാത്രം ആകണം എന്ന് എനിക്കൊരു തരം വാശി ആയിരുന്നു....ശിൽപ്പ നിന്നോട് പണ്ട് കൊഞ്ചി കുഴഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് അവളെ കൊല്ലാനുള്ള ദേഷ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു”

“അതെല്ലാം നിനക്കെനോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ട് മാത്രമാണ് അഞ്ജലി..അല്ലാതെ നീ ചിന്തിക്കുന്നത് പോലെ ഒന്നുമല്ല”

“ആയിരിക്കാം...അല്ല..അങ്ങനെ തന്നെ ആണു....പക്ഷെ...ഞാൻ രാജെട്ടനോടും സുമലതയോടും ചെയ്തത് ....ബാലേട്ടൻ..”

“അതൊന്നും നീ അല്ലാലോ...ഞാൻ അല്ലെ അഞ്ജലി”

“പക്ഷെ തെറ്റ് ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ കുറ്റമാണ് ഹരി അത് മറച്ചു വക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്...നീ അറിയാതെ ആണു ചെയ്തതെങ്കിൽ ഞാൻ എല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാല്ലേ ..എനിക്ക് നിന്റെ കൂടെ ജീവിക്കണമായിരുന്നു..നീ എന്റെ മാത്രമാകണം എന്ന് ഞാൻ സ്വാർത്ഥ മോഹത്തോടെ ചിന്തിച്ചിരുന്നു....പക്ഷെ”

“എന്ത് പക്ഷെ..അതിനിപ്പോൾ നിന്റെ ആഗ്രഹം പോലെ തന്നെ ഞാൻ കൂടെയില്ലേ അഞ്ജലി”

“പക്ഷെ ഹരി..എനിക്കിപോൾ വല്ലാത്തൊരു നഷ്ട്ടഭയം..അറിയില്ല....പക്ഷെ....നിന്നെ എനിക്ക് നഷ്ട്ടപ്പെടാൻ വയ്യ ഹരി....”

“അങ്ങനെ ഒരിക്കലും ഞാൻ നിനക്ക് നഷ്ടമാകില്ല അഞ്ജലി...ജീവിക്കുവാണങ്കിലും മരിക്കുക ആണെങ്കിലും നമ്മൾ ഒരുമിച്ചുണ്ടാകും”

“ഹരിയെന്നെ ഒരുപാട് സ്നേഹിക്കുന്നു....”

“അഞ്ജലിയും എന്നെ ഒരുപാട് സ്നേഹിക്കുന്നില്ലേ”

ഇരുവരുടെയും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് ഉമ്മകൾ കൊണ്ട് മൂടി...അഞ്ജലിയുടെ മനസിൽ സന്തോഷം അലയടിച്ചു..

“ഹരി നാളെ ഞാൻ ഇല്ലാണ്ടായാൽ നീ ശിൽപ്പയെ വിവാഹം കഴിക്കണം...ഈ ജന്മം നിന്നെ അവളുടെ അടുതല്ലാതെ ഏൽപ്പിച്ചു പോകാൻ എനിക്ക് വേറെ ആരുമില്ല”

“എന്റെ പോന്നന്ജലി...നീ ഇങ്ങനെ ഒന്നും പറയാതെ...നിനക്കൊന്നുമില്ല...ഒന്നും വരാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല...”

ഹരിയുടെ സങ്കടം അണപൊട്ടി ഒഴുകി...അവന്റെ കണ്ണിൽ കൂടി ഒഴുകിയിറങ്ങിയ കണ്ണു നീർ തുള്ളി അഞ്ജലിയുടെ കൈകളിൽ പതിച്ചു....

“ഹരി കേട്ടിട്ടിലെ...താൻ താൻ നിരന്തരം ചെയ്യുന്ന പാപങ്ങൾ താൻ താൻ അനുഭവിചീടുകയെന്നിലും....എന്ന്....ഞാൻ ചെയ്താ പാപങ്ങൾ എന്റെ സ്വാർത്ഥ മോഹങ്ങൾ....പക്ഷെ ഹരി ആ പാപങ്ങളിലെല്ലാം നിന്നോടുള്ള സ്നേഹം മാത്രമായിരുന്നു,..

“അഞ്ജലി നീ ഒരു പാപവും ചെയ്തിട്ടില്ല തെറ്റ് ചെയ്തത് ഞാനല്ലേ....പ്ലീസ് അഞ്ജലി ഇങ്ങനെ ഒന്നും എന്നോട് പറയാതിരിക്കു..”

“ഹരി നീ ഒരു പാവമ....നിന്നെ ആർക്കും വേഗത്തിൽ പറ്റിക്കാം..പക്ഷെ ഞാൻ നിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അതിനു ആരെയും സമ്മതിക്കില്ല...ജീവിച്ചു കൊതി തീർന്നിട്ടില്ല ഹരി എനിക്ക് നിന്റെ കൂടെ....പക്ഷെ ഇപ്പോൾ എനിക്കെന്തൊക്കെയോ....ആരൊക്കെയോ വാശിയോടെ നിന്നിൽ നിന്നും എന്നെ അകറ്റി നിര്തുന്നതുപ്പോലെ.....”

“അഞ്ജലി...നീ..”

“ഇല്ല ഹരി ഞാൻ നിന്നെ വിട്ടു പോകില്ല....എനിക്ക് എനിക്കിനിയും ഒരുപാട് കാലം നിന്റെ സ്നേഹം വേണം ഹരി...എനിക്ക് നിന്റെ കൂടെ ജീവിക്കണം ഹരി.....എന്നെ ആർക്കും വിട്ടുകൊടുക്കല്ലേ ഹരി....ഹരി....ഐ ലവ് യു ഹരി....”

“അഞ്ജലി”

ഹരി അഞ്ജലിയുടെ നെറുകയിൽ ചുംബിച്ചു...അവന്റെ കണ്ണു നീരാൽ അവളുടെ മുഖം നനഞ്ഞു...പെട്ടന്ന് അഞ്ജലിയുടെ ശ്വാസ ഗതിയിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായി...അവളുടെ ശ്വാസം വേഗത്തിലായി....

അവളുടെ ശരീരത്തിൽ ഗടിപ്പിച്ച മെഡിക്കൽ യന്ത്രങ്ങൾ മോണിട്ടറിൽ അപായ സിഗ്നൽ മുഴക്കി....നേഴ്സുമാർ ഓടി വന്നു...ഹരിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...അവൻ അവളെ വിളിച്ചു കൊണ്ടയിരുന്നു....

ഡോക്ടർ വന്നു...ഹരിയെ ഒരു വശത്തേക്ക് മാറ്റി..

“സിസ്റ്റർ..ടേക്ക് ഹേർ ഇൻടൂ ഒപ്പർഷൻ തീയറ്റർ...ക്യുക്ക്...”

അഞ്ജലി മരണത്തോട് മല്ലടിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങൾ.....അവളെ കിടത്തിയ ബെഡിന്റെ ചക്രങ്ങൾ വളരെ വേഗത്തിൽ ഹരിയുടെ മുന്നിലൂടെ ഓടി മറഞ്ഞു...ഹരി പുറകിലായി ഓടി....

സങ്കടത്തിന്റെയും ആകാംക്ഷയുടെയും നിമിഷങ്ങൾ.....എല്ലാവരും അഞ്ജലിക്ക് വേണ്ടി മനസുരുകി പ്രാർഥിച്ചു....ഹരിയുടെ കണ്ണിൽ നിനും കുടുകുടാ കണ്ണു നീർ ഒഴുകിയെത്തി...

നിമിഷങ്ങൾക്ക് മണികൂറുകളുടെ ദൈർഘ്യങ്ങൾ.....ഒടുവിൽ ഡോക്ടർ പുറത്തു വന്നു..ഹരിയും മറ്റുള്ളവരും അയാളുടെ അടുത്തേക്ക് പാഞ്ഞു....

“ഹരി....ബേബി ഈസ് സേഫ്....ബട്ട് അഞ്ജലി.....ആം സോറി ഹരി”

ഹരിയുടെ കൈകളിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ട് ഡോക്ടർ അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നടന്നകന്നു...ഹേമലത വാ വിട്ടു കരഞ്ഞു..കൂടെ ശിൽപയും....

ഹരി അടുത്തുള്ള ചുമരിൽ ചാരി നിന്നു...അവന്റെ മുഖം തിരമാലകൾ ഇല്ലാത്ത കടലുപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു....അവൻ മൌനമായി കരഞ്ഞു...

വാതിൽ തുറന്നുകൊണ്ട്. ഒരു സിസ്റ്റർ ഒരു കുഞ്ഞിനെ കൊണ്ട് വന്നു ഹരിയുടെ കൈകളിൽ ഏൽപ്പിച്ചു.....ഹരി ആ കുഞ്ഞിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.....കണ്ണുകൾ അടച്ചു കൈകൾ പതിയെ ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അഞ്ജലിയുടെ ബാക്കി പത്രം ഹരിയുടെ കൈകളിൽ കിടന്നു....

അമ്മയും ശിൽപ്പയും അപ്പോളും കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു....ഹരിയിൽ മൗനം മാത്രം ബാക്കിയായി...

അൽപ്പ സമയത്തിന് ശേഷം വെള്ള പുതപ്പിച്ച അഞ്ജലിയുടെ മൃതദേഹം ഹരിയുടെ മുന്നിലേക്കെത്തി....കുഞ്ഞിനെ ശിൽപ്പ ഹരിയുടെ കൈയിൽ നിന്നും വാങ്ങി...

ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മുഖത്ത് നിന്നും വെളുത്ത തുണി മാറ്റി..അപ്പോളും അവനെ നോക്കി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ഡാ കള്ള തെമ്മാടി എന്ന് വിളിച്ചു കൊണ്ട് അഞ്ജലി അവനെ നോക്കുന്നതുപ്പോലെ ഹരിക്ക് തോന്നി..

“അഞ്ജലി........”

പൊട്ടി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരി അഞ്ജലിയുടെ മാറത്തെക്കു വീണു......അത് കണ്ടുകൊണ്ടു അവിടെ നിന്ന കാഴ്ചക്കാരിൽ പോലും കണ്ണുകൾ ഈറനണിയിച്ചു...

ഹരി പൊട്ടി പൊട്ടി കരഞ്ഞു...അവൻ അഞ്ജലിയെ ചുമലിൽ പിടിച്ചു കുലുക്കി കൊണ്ട് കരഞ്ഞു...

പക്ഷെ ആ വിളി കേൾക്കാൻ അവന്റെ കണ്ണു നീരോപ്പാൻ ....ഹരിയുടെ നെറുകയിൽ ചുംബനങ്ങൾ നൽകാൻ...അവനെ സ്നേഹം കൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടിക്കാൻ ...അഞ്ജലി കാത്തു നിൽക്കാതെ പറന്നുകമ്പിക്കുട്ടൻ.നെറ്റ് പോയി....അവന്റെ കണ്ണീരാൽ അഞ്ജലിയുടെ ചേതനയറ്റ മുഖം നനഞ്ഞു കുതിർന്നപ്പോളും ആ മുഖം അവനോടു മൌനമായി പറഞ്ഞു...

“ഞാൻ നിന്നെ ഒരുപാട് സ്നേഹിക്കുന്നു ഹരി.....നീ മാത്രമായിരുന്നു എന്റെ എല്ലാം”

ഒരു ജന്മതിന്റെയല്ല ഒരുപാട് ജന്മങ്ങളുടെ സ്നേഹം ഹരിയിൽ നിന്നും ഏറ്റു വാങ്ങി അഞ്ജലി ഉറക്കമായി...ഒരിക്കലും ഉണരാത്ത ഉറക്കം...

കാലചക്രം വീണ്ടും കറങ്ങി...ശിശിരവും വസന്തവും മാറി മാറി വന്നു....അഞ്ജലിയുടെ വിയോഗം ....ഒരു വർഷം മാറി മറിഞ്ഞു....

ചെറിയൊരു അമ്പലത്തിനു മുന്നിൽ ഒരു പുൽപ്പായയിൽ ഹരി കുഞ്ഞിനേയും മടിയിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.....തൊട്ടടുത്തായി സെറ്റ് സാരിയുടുത് കഴുത്തിൽ താലി മാലയു നെറ്റിയിൽ കുങ്കുമവും അണിഞ്ഞു ശിൽപ്പ അവനരികിൽ ഇരുന്നു....

തിരുമേനി അവർക്ക് മുന്നിൽ പലവിധ രസങ്ങളോട് കൂടിയ ഇല നിവർത്തി വച്ചു...

“ഹ ഇനി കുഞ്ഞിന്റെ പേര് പറഞ്ഞോളു”

തിരുമേനി ഹരിയോട് അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ശിൽപ്പ അവനെ നോക്കി....ചുറ്റും നിന്ന പ്രസാദ് മേനോനും ഹെമലതയും ശാരദയും നാരായണനും ഹരിയെ നോക്കി...

ഹരി ശിൽപ്പയുടെ മുഖത്തേക്ക് ഒന്ന് നോക്കിയതിനു ശേഷം കുഞ്ഞിനെ നോക്കി...തന്റെ മടിയിൽ കിടന്നു കൈകൾ വായിലാക്കി നുനഞ്ഞകൊണ്ട് അവനെ നോക്കി ചിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ മുഖം...

“അഞ്ജലി എനിക്കായി വച്ച് നീട്ടിയ സ്നേഹത്തിന്റെ അവളുടെ ലാളനയുടെ ,അവളുടെ കരുതലിന്റെ അങ്ങനെ എല്ലാം ...എന്റെ നെറുകയിൽ തളിച്ച തീർത്തമാണ് ശിൽപ്പ ഈ കുഞ്ഞു..

ഹരി ശിൽപ്പയുടെ മുഖത്ത് നോക്കി കൊണ്ട് മൌനമായി പറഞ്ഞു...ഹരിയുടെ മനസിൽ ഉള്ളതെല്ലാം പുഞ്ചിരിയോടെ വായിച്ചറിഞ്ഞു ശിൽപ്പ പറഞ്ഞു....

“തീർത്ഥ”

ശിൽപ്പ എല്ലാവരോടുമായി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹരിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി...ഹരി ശിൽപ്പയുടെ കൈകളിൽ പിടിച്ചു...അവൾ അവനെ നോക്കി കണ്ണുകൾ അടച്ചു..ഹരിയുടെ മടിയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് ആ കുഞ്ഞു ഹരിയുടെ കൈ വിരലുകൾ പിടിച്ചു ചിരിച്ചു....

“അഞ്ജലി തീർത്ഥം”........

ശുഭം!

www.kambikuttan.net